

SISÄLLYSLUETTELO	
Johan Raattamaan kirje Saivonmuotkasta Johan Kierille 10/9 1898	3
J. Kierin esipuhe, Calumet 11/6 1898	5
Toimittajan (J. Kierin) huomautus lukijalle	10
Henkilötietoja / Laestadius, Raattamaa, Takkinen, Parka-Heikki, F. N. Prouty	10
Tarkastussaarna Kaaresuvannossa 1852. L. L. L.	11
Maria Pietarintytär Mattilan elämäkerta. L. L. L.	16
Mikon Marian elämäkerta L. L. L.	19
Hietasen Heikin elämäkerta L. L. L.	22
Kristiina Helena Laurintyttären näky Ponnajärvellä 31/12 1851. L. L. L.	27
Kirjeitä Pajalasta / Kirje veljille ja sisarille Herrassa. L. L. L.	36
Kirjeitä Pajalasta / Kirje yhdelle sisarelle Kristuksessa L. L. L.	39
Kirjeitä Pajalasta / Kirje yhdelle veljelle Herrassa. L. L. L.	40
Yksi kanssapuhe Kristuksen seurakunnalle, kirj. Ullatissa 28/2 1854 J. R.	41
Yksi kanssapuhe kristilliselle seurakunnalle, kirj. Nattavaarassa 1859 J. R. "Heikot ja väkevät"	48
J. Raattamaan kanssapuheita eli vastauksia kysymyksiin	55
J. Raattamaan puheita yhdelle opettajalle	56
J. Raattamaan puheita yhdelle miehelle	56
Kirjeitä Kaaresuvannosta / 1. yhdelle veljelle ja työntekijälle Herran viinamässä. J. R.	58
Kirjeitä Kaaresuvannosta / 2. sisarelle Herrassa J. R.	61
Kirjeitä Kaaresuvannosta / 3. sisarelle Herrassa (Kainuussa) J. R.	63
Kirjeitä Kaaresuvannosta / 4. Rakkaalle veljelle: herätykset yhdeksi taikinaksi J. R.	65
Kirjeitä Kaaresuvannosta / 5. Rakkaalle veljelle Herrassa: kahvikielto pois J. R.	66
Kirjeitä Kaaresuvannosta / 6. Rakkaille uskonveljille ja sisarille Herrassa J. R.	68
Kirjeitä Kaaresuvannosta / 7. Calumettiin ja Minnesotaan J. R.	72
J. Raattamaa Tilda Fogmanille: Toivokaamme kaikkien herätysten yhdistymistä	74
J. Raattamaa Erkki Antille 15/7 1872 / Erkki Antti ja Vanhantalon isäntä sopikaa	75
J. Raattamaa Erkki Antille: 24/9 1872: Minä etsin sinua Erkki Antti	77
J. Raattamaa Sopperon uskottomille ja kristityille 20/5 1873.	78
J. Raattamaa 1/8 1873 Matilda Fogmanille: Pränströmin kuolemasta y.m.	81
J. Takkisen ensimmäinen kirje Amerikkaan 18/9 1874 / Abram Takalalle	84
J. Raattamaa 3/11 1874: Eriseuraiset ylimmäiset orasten nykkijät ja hengen samm.	86
J. Raattamaa 8/2 1876: Riemuitse hengessä Siionin tytär Suomen rannalla!	88
J. Raattamaa 4/7 1876 Johan Tudeelle: Raamatussa lyhyt uuden syntymisen järjestys	89
J. Takkinen 15/7 1876 Teuvalle, Jurvaan, Laihialle, Vähä Kyröön	90
J. Raattamaa 16/9 1876 J. Takkiselle ja Herman Kerkelälle: Heikki ja Aapo USA:ssa	91
J. Raattamaa ja J. Takkinen 13/9 1877 Frans Henrik Nikalle. Amerikan lähetyksestä	92
J. Raattamaa 25/10 1877 N.P.Starkalle ja J. Ruonavaaralle: Korteniemi ongelmalapsi	93
Erkki Antti 15/12 1877 N.P. Starkalle: Castren ei ole herännyt. Matilda F. puolustetaan	97
Matti Pekkala Kätäsuvannosta / loppulauseita yllä olevaan Erkki Antin kirjeeseen?	98
J. Raattamaa 6/2 1878 M. Fogmanille: pois se sana ettei Pyhä Henki vaikuta seurak. ulkopuolella	99
J. Raattamaa 3/5 1878 Takkiselle, Starkalle & Wuolteelle: Amerikan kristill. järjestelyjä	99
J. Raattamaa 10/6 1878 Takkiselle: ei messuja eikä saarnakonsepteja maallikoilla	102
J. Raattamaa 1/11 1883 pojalleen Pietarille: Kirjoitat että Amerikassa on kaksimielisiä	104
J. Raattamaa 11/10 1879 K. A. Heikelille: Sanomalehden perustaminen mahtaa olla tarpeellinen	105
J. Raattamaa 18/5 1880 J. Takkiselle: papisto parantakoon ensin oppinsa...	106
J. Raattamaa 14/11 1880 J. Takkiselle: Amerikan Aapinen kuohuttaa mieliä Euroopassa	108
J. Raattamaa 10/5 1880 J. Takkiselle: Aapisen suhteen saatte olla vapaat	111
J. Raattamaa 12/8 1881 J. Takkiselle y.m. R. toivoo Takkisen jäävän Amerikkaan krist. työhön	113
J. Raattamaa ym. 11/1 1882 J. Takkiselle ja seurak. Calumetissa: Riita Aapisesta jatkuu vielä	115
J. Raattamaa ym. 11/1 1882 J. Takkiselle: esikoiset aina Alatorniosta saakka, Lumijärvi Amerik.	117
J. Raattamaa 7/5 1882 Paulus Palovaaralle: sopikaa keskenänne ja kootkaa yhteen lammash.	118
J. Raattamaa 26/6 1882 Isak Koskenmukalle: Saarnaa evankeliumia Takkiselle, jota syytät laill.	120
J. Raattamaa 1/2 1882 Takkiselle ja Lumijärvelle: Älä pelkää vapaa kirkko Amerikassa	122
J. Raattamaa ym. 20/11 1882 Tilda Fogmanille: Tulen Takkisen ja Wuolteen kanssa täältä sinne	123

SISÄLLYSLUETTELO		
H. Parjajoki 22/11 1882 Pohjois-Amerikan kristityille: Neuvoja saarnaajille sopimaan erimiel. stä		124
Olli Ala eli Puljula, Feeti Paksuniemi ym. yhteiskirje Amerikan seurakunnalle: laki ei ole ryöväri		125
Erkki Antti vahvistaa edellä olevan kirjeen 12/12 1882		126
J. Takkinen 1883 veljille ja sisarille Euroopassa: kristillisyyden saa suojaa pappissäädyn ulkopuol.		128
J. Takkinen marrask. 1883: Olin Oregonissa ja Washingtonissa. Laiva hukkui.		131
J. Raattamaa 19/2 1884 J. Takkiselle ja J. Lumijärvelle: metsätokka ei kuule paimenen ääntä		133
Jaakko Hannula 8/3 1884 J. Takkiselle ja J. Lumijärvelle: Kittilästä vahvistetaan Amer. erimielisiä		134
J. Raattamaa 22/4 1884 J. Takkiselle ja J. Lumijärvelle: välttävä hengen yhteys on pohjoisessa		137
J. Raattamaa 30/6 1884 J. Takkiselle ja J. Lumijärvelle: Iisakki Palohuornanen on Helsingissä		138
Olof Kynsijärvi 1884 Astoriasta Eurooppaan: Kertomus kristillisyyden tulosta Tyynen meren rann.		140
J. Raattamaa 16/11 1884 Daniel Ojalalle ym. erimieliset ovat kristityitä, mutta parannus on teht.		143
J. Raattamaa 28/11 1884 Norjaan: Riidat opettavaisten miesten välillä Norjassa. Sovinonkehoit.		144
J. Takkinen 14/1 1885 Norjaan: Raattamaa on yli 40 v. johdattanut kristillisyyden venettä		146
H. Mutoslompolo 11/5 1885: Terveisiä Takkiselle ja Korteniemelle. Pyytäkää häntäki nostaa ev.		150
Erikki Antti 21/5 1885 J. Takkiselle: Eipä ole rakas veli työmme turha Herrassa...		151
J. Takkinen 25/8 1885 Johan Rautiolla: Paavali on opettanut korkeasta tiestä, itsensä uhr. rakk.		153
J. Raattamaa 25/9 1885 J. Takkiselle: Elokuussa meni meiltä vanha äiti. Sanoi menevänsä parat.		157
J. Takkinen 1885 Jaakko Wuolle ja P. Raattamaa ovat saarnanneet 5 viikkoa vaskikaivannoilla		159
J. Takkinen ja Kalle Taneli 9/1 1888 Rovaniemeltä Amerikkaan: Pidimme 4:t seurat Kittilässä		160
J. Raattamaa 28/4 1888 J. Takkiselle ja Kalle Tanelille. Terveisiä Amerikan saarnaajille		162
J. Raattamaa J. Takkiselle 20/7 1888. Ovi on evankeliumin saarnan kautta avattu kolkuttavaisille		163
J. Raattamaa J. Takkiselle 12/1 1889 kävin Karoliinan kanssa Kemijärvellä ja Kuolajärvellä		165
J. Raattamaa J. Takkiselle ja H. Kollerille 6/2 1889 Takkinen on Jumalan ja Kristuksen pappi		166
J. Raattamaa O. Koskamolle 23/2 1889. Erimieliset puhuvat kaikkinaista pahaa ja valhetta...		168
J. Raattamaa 1/5 1889 J. Takkiselle ja H. Kollerille. Esikoisseurakunta on lähettänyt Takkisen ym		170
J. Takkinen 28/5 1889. Taivaan valtakunnan verkko on raskas kaikenlaisten kalain tähden / loppu k		172
J. Raattamaa 13/6 1889 J. Takkiselle ja H. Kollerille. Lapin kansa muodostaa Betlehemin paimen...		174
J. Raattamaa 13/6 1889 Pietari Raattamaalle. Vastaan kysymykseesi missä esikoiset ovat		176
J. Takkinen Paulus Palovaaralle ym. Lahjat ovat moninaiset. Erkki-Antti ei ole Raattamaa jne.		177
J. Raattamaa 9/2 1890 J. Takkiselle, H. Kollerille ym. En ole lähettänyt Heidemania papiksi		179
J. Raattamaa 18/2 1890 J. Takkiselle ym. Emme tohdi vielä panna Heidemania ojentamaan vanh.		181
J. Raattamaa ja 20 saarnaajaa 20/2 1890 Amer.:aan. Takkisen erottajien rikos edellyttää parannusta		182
J. Raattamaa 4/8 1890 J. Takkiselle, H. Kollerille: Takkinen on ajettu ulos Calumetin kirkosta		184
J. Takkinen 10/11 1891 Bremen linjan "Havel" laivassa: Kahdeksas kerta Atlannin poikki		186
J. Takkisen viimeinen kirje Amerikkaan 11/2 1892 Kittilästä. "Jesus nuhtelee epäuskoa ja pelvon..."		188
Olof Matoniemi. SURUSANOMA KITTILÄSTÄ 15/2 1892 Eeva Karoliina Takkiselle ym		189
J. Raattamaa 24/2 1892 H. Kollerille, K. Tanelille, M. Uuskoskelle ja K. Ojalalle ym.		190
Jonas Purnu 24/2 1892 Saivonmuotkasta Amerikkaan Samuel Wettasjärven kanssa		192
J. Raattamaa 6/3 1892 Lannavaarasta Amerikan seurakunnalle: Jonas Purnu lähetetään Amerikkaan		193
Yllä olevan kirjeen alla on lisäksi 12 allekirjoittajaa. Seurakunnan nimeä ei sovi muuttaa.		195
J. Raattamaa 23/5 1893 H. Kollerille, J. Purnulle, J. Mäntyvaaralle, Matoniemelle, Lumijärvelle ym.		195
Sovintokokouksesta Calumetista 22/9 1893. Johdantoa seuraavaan yhteiskirjeeseen: Sovinto tuli		197
Jonas Purnu ja Jöns Mäntyvaaran saarnamatka Amerikan läpi 1893. Allekirjoittaneita miehiä 53		199
O. Matoniemi, T. Estensen ja F. N. Prouty 11/11 1893 Johan Kierille.		202
Jonas Purnu 11/1 1894 O. Matoniemelle ym. Ei olekaan paimenvirka keviä lihalle ja verelle...		204
Jonas Purnu 16/1 1894 H. Kollerille ja O. Matoniemelle ym. Siveät korvat eivät kestä Laest. saarnoja		207
J. Raattamaa 20/12 1894 O. Matoniemelle ym. Elävä kristillisyyden aikakaudessamme syntynyt RL		213
O. Matoniemi, T. Estensen ja F. N. Prouty 25/4 1897 Johan Kierille: Tamarackin kaivanto palaa		216
Frans Nathanael Prouty 25/4 1897 Torsten Estensenille ja Olof Matoniemelle		217
J. Raattamaa 29/4 1897 O. Matoniemelle, H. Kollerille ja T. Kurulle: Emävale Takkisen leskestä ym		218
Jonas Purnu 25/7 1897 O. Matoniemelle. Esikoisten seurakunta ei muuta nimeänsä koskaan		220
Matti Kuula 3/11 1897 O. Matoniemelle ym. Laestadius ja Raattamaa esikoisia aikakaudessamme		225
J. Raattamaa Herman Nikulassin kanssa 9/2 1898 F. N. Proutylle. Sinapin siemenestä suuri puu		227
Solomon Johnson 14/2 1898 Johan Kierille: Luther sanoo seurakunnan äidiksemme		228
P. W. Pelto 24/2 1898 J. Kierille		230

SISÄLLYSLUETTELO	
Antti Törmänen 14/3 1898 J. Kierille: Lutherus sanoo anna eriseuran ja pahennusten olla. Herra voittaa	231
P. W. Pelto 24/4 1898 J. Kierille	232
O. Matoniemi 2 ja T. Estensen 3/8 1898 Pohjois Michiganiin: Olin eksynyt eriseuran henkeen.	233
N. H. Hedlund 21/5 1898 O. Matoniemelle ja T. Estensenille. Kiitos matkarahoista.	237
Olof ja Karoliina Matoniemi 4/7 1898 Johan Kierille. Seuroissa olemme olleet. Terveys tyydyttävä	240
Antti Törmänen 11/7 1898 Johan Kierille: Jumala vei Takkisen paratiisiin rajuilmain ja aaltoin keskeltä	240
Matti Kuula 13/8 1898 Johan Kierille. Veljen pyynnöstä kirjoitan vanhinten kirjeitten joukkoon	243
Herman Nikulas 25/8 1898 Johan Kierille. Kuulin monen saarnaa, jotka olivat kalliit mutta ei rakentavais	246
Isak Kangas 7/9 1898 Wolveriinistä Amerikkaan ja Eurooppaan: Parannusta kaksimielisille	249
Charles Ojala 6/11 1898 O. Matoniemelle, T. Estensenille ym. Te Jumalan kuninkaat ja papit	250
Matti Uuskoski 9/11 1898 O. Matoniemelle ja T. Estensenille. Kokoamme varoja Purnun Suomeen läh	251
Jonas Purnu 27/3 1900 Etelä-Suomen seurakunnalle. Tehkäämme työtä Herran lauman koossa pysym	253
Yllä Purnu sanoo huonon terveytensä syyksi siihen, ettei hän voi lähteä Suomeen saarnamatkalle	
Erkki-Antti 8/6 1900 Matti Kuulalle. Jos teillä olisi 10000 opettajaa, niin ei teillä ole monta isää	262
Viktor Apelqvist 22/7 1900 Kulosen emännälle. Lutherus on sanonut... joka saarnaa parannusta mutta	266
Jonas Purnu 14/11 1900 A. Härmälle. "Kuinka monta pappia on Jeesuksen opin tähden tapettu???"	268
Viktor Apelqvist 13/1 1901. Kulosille. "muutamilla on se ymmärrys ettei kristityille tarv. saarn. parann."	273
Jonas Purnu 1/6 1901 Kulosille. "olen etsinyt hallitsijain seurasta, kenenkä me yksimielisesti teille..."	276
Jonas Purnu 12/12 1901: me veljet ja apostolit ja vanhimmat. Eriseuran henki pakkaa Tornion jokivartta	280
J. H. Fjellborg 14/5 1902 Suomeen. Kiitän Helsingin kristityitä ja koko verellä pestyä laumaa	285
Samuel Wettasjärvi ja Viktor Apelqvist 21/5 1902 Abramsonille Turkuun ym Joonas vanhin paratiisiin	287
Viktor Apelqvist ym 1/7 1902 Suomeen. "Työtä on paljon, vaan vähän uskollisia työntekijöitä	291
P. O. Fjelldal eli Meri-Pietari 24/7 1902 A. Härmälle ym. "Matti Kuula vastustaa Kolehmaisien tähden"	294
Viktor ja Emma Apelqvist 27/7 1902 Aatu Härmälle. "oikea oppi mutta väärä henki" mahdotonta	298
Samuel Wettasjärvi ym 4/12 1902 Etelä-Suomeen. Kristuksen lain kuuliaisuuden alla sen opin ja esik.	301
Isak Niku F. J. Tammiselle 14/5 1903. Omavanhurskaus ja maailman kunnia ovat kauniita perkeleitä	304
J. E. Niku 1903 Masuninkylästä F. J. Tammiselle. Kiitos lähetysmiesten hyvästä kohtelusta ym	306
J. Ihalainen 26/10 1903 Helsingistä Joensuuun ym. Muistan Herman Karjalaiselta saamani avun	307
A. Auno ja Hans Helander Saivonmuotkasta Haataselle: Vanhinten käsikirjoituksia ei ole enää täällä	308

<3> Saivonmuotkassa 10 päivänä syyskuuta 1898.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä Johan Kieri.
Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän kirjan ja esipuheen edestä, jonka olen saanut.

Esipuheesta kuulemme, että kirja on kallis, jos teillä varat piisaavat painattaa. Minun mielipiteeni on, että esipuhe osoittaa, että kirja on kallis, että vasta tulevat kansatkin saavat kuulla tästä hengellisestä liikkeestä totisia sanomia.

Vieläpä sanomme rakkaita terveisiä kaikille opettavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille, ja ole itse ensin meiltä rakkaudella tervehdetty. Pian yhteen tulemme Jumalan paratiisissa. Uskokaamme synnit ja puuttuvaisuudet anteeksi Jeesuksen nimen ja veren kautta, joka on vuotanut syntein anteeksi saamiseksi. Katselkaamme uskossa ja hengessä uskon alkajaa ja päättäjää Jeesusta, ja puhalla Herran henki palamaan suitevaiset kynttilän sydämet siellä ja täällä. Omistakaamme uskolla täydellinen lunastus! Kaksinkertaisesti olemme saanheet Herran kädestä kaikkein synteimme tähden. Synnit ovat hukkunheet pitkänä perjantaina Jumalan armon ja laupeuden merheen. Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret, ja muistakaa meitäkin rukouksissanne anteeksi antavaisella sydämellä! Vanha veljenne

Johan Raattamaa

Vieläpä kiitämme kalhiin preivin edestä Herman Nikulassia, Olli Matonientä, Kalle Ojalaa, Henrikki Kolleria, Kankaan Iisakkia. Vieläpä sanomme heille rakkaita terveisiä ynnä vaimoinsa kanssa

Vanha veljenne

Johan Raattamaa.

<4> Sanokaa minun pojalle Petterille rakkaita terveisiä!

Vieläpä pyydän anteeksi Kieri veljeltä, kun on näin viipynyt vastaus. Kun on ollut heinän aika, niin ei ole tullut kirjoitetuksi. Kyllä minulla on ollut

muistossa, että olette pyytäneet vastauksen. Ole rakkaudella minulta tervehdetty vaimoni kanssa!

Kirjoitti Karoliina Raattamaa.*)

*) Karoliina Raattamaa toiminut Johan Raattamaan kirjuriina.

<5> ESIPUHE.

Kun jonkun ihmisen ijankaikkinen elämä näyttää hautautuvan ajan lainehiin, niin on se kuin joku tähti, joka putoaa mailman mereen. Mutta tämä alasputoaminen on ainoastansa kuin se niin näyttäisi mailmalle, — sillä totisesti on Jeesuksessa Kristuksessa ylösnousemus, — ehkäpä ei kaikki heränneetkään jaksa uskoa Jumalan totuutta, vaikka enkelin kieli taivaasta sitä ulos tuottaisi ja huutaisi korviin, — kuin Herran apostoli Pietari viiden maakunnan kansoille, samoin kuin aikakautemme vanhimmat. — Ja meillä on vahva profeetallinen sana, ja te teette hyvin, että te siitä vaarin otatte niinkuin kynttilästä, joka pimeässä valistaa niin kauvan kuin päivä valkenee, ja kointähti koittaa teidän sydämässänne.

Minä olen ahkeroinut koota monta vuosikymmentä näitä aikakautemme vanhinten lähetyskirjeitä, joita he ovat lähettäneet hajalla asuvaisille Lapissa, Suomessa, Ruotsissa, Norjassa, ja aina tänne monien valtamerien ylitse Ameriikkaan ovat he surun pitäneet, eivät ainoastansa lähetyskirjeitten kautta, mutta myös monta eri kertaa lähetysmiesten kautta; ensin Henrik Parkajoki vanhus kumppaninsa kanssa v. 1876, hän, joka on nyt päässyt Jumalan paratiisiin kaikesta tuskasta ja vaivasta helmik. 19 p. 1894, 80 v. 5 k. 13 päiv. vanhana. Tämä helläsydäminen Jumalan mies, kuullessaan uppimiskaisten ja kovakorvaisten riitoja ja viekkautta, — jonka tähden järjen voimat alkoivat murheen tähden vähitellen sekaantumaan, — joka pitäis liikuttaa saastaisten kovia sydämiä, sillä ne ovat Jeesuksen kuumat kyöneleet. — Ja sitten Johan Takkinen kumppaninsa kanssa v. 1877, joka on kahdek<6>san eri kertaa kulkenut yli valtamerien kutsuttuna ja lähetettynä. Hän on kaikkein enin ja laajimmasti kulkenut, ensin Suomen maalla, Norjasta aina Venäjän pääkaupunkiin Pietariin, ja palatessa Helsinkiin, Suomen pääkaupunkiin, ja niin läpi koko Suomen maan. Ameriikassa on hän kulkenut kaikkien suomalaisten siirtokuntain läpi aina Tyynenmeren rantaan asti, jossa

myös alkoi kuulua taivaan lintuin ääni Herran Jeesuksen pyhän nimen ja veren voiman kautta, — sillä lintu on huoneen löytänyt ja pääskynen pesänsä, johonka he poikansa laskevat, sinun alttaris, Herra Sebaot, minun kuninkaani; — jotka käyvät itkun laakson lävitse ja tekevät siellä kaivoja, ja opettajat monella siunauksella kaunistetaan; — v. 7.

Sittemmin on Johan Lumijärvi lähetetty vuonna 1882. Sittemmin on Takkisvainaja viime kerran lähtenyt Eurooppaan lähetysreisulle rakkaan veljen Olof Matoniemen kanssa v. 1891, jolla reisulla hän sai laskea savimajan maahan — ja kuolevainen tuli elämältä nieltyksi 13 p. helmikuuta 1892. Hän lausui viimeisiä sanoja, kun muistutettiin, että vieraat taivaasta tulevat noutamaan, että se on minulle iloksi, mutta muille murheeksi, — tuhansia rakkaita veljiä ja sisaria on jäänyt hänen hautansa päälle Euroopassa ja Ameriikassa vuodattamaan murheen ja kaipauksen kyyneleitä, sillä hän on myös saanut kaikki autuuden sanat koetella, — niin kuin Jeesus sanoo vanhurskaille tapahtuvan, — niin kuin tulemme näkemään tästäkin vähäisestä kirjeestä, — Johanneksen sanat toteen, kun hän sanoo rakkaalle Kajukselle, — niin on vanha Johannes ihastunut, samoin kuin aikakaudessamme vanha Johannes Ruotsin Lapin maalla. Ehkä monet tahtovat jalot olla, — eivätkä ota taivaallista todistusta vastaan aikakaudessamme, — jonka he ovat ensin lahjana taivaasta saaneet, sen vanhurskauden hedelmän, joka rauhassa kylvetään niille, jotka rauhan pitävät.

Niin myös vuonna 1893 tulivat taas kutsuttuina ja lähetettyinä Jonas J. Purnu ja Jöns E. Mäntyvaara ensin Calu⁷mettiin 26 p. helmik., lähteneet Jellivaa-rasta 18 p. tammik. 1893, joita kallis veljemme Olof Matoniemi lähetettiin vastaan ottamaan Atlantin meren rantaan. Niin he kolmen lähetettyinä ja kutsuttuina kuljit yli Amerikan maata kaikkein suomalaisten siirtokuntain läpi aina Tyynenmeren rantaan asti, josta palasivat monien veljein seuraamina Calumettiin, jossa sitten tutkittiin ja koeteltiin riitain syitä ja syntyjä taivaallisen isän edessä, joka oli kallis Jumalankin edessä, sieniimme onnen ja autuuden ylösrakennukseksi, jota sovintoa ei särje vallat eikä voimat, ei myös virrat eikä tuulet likeltä eikä kaukaa.

Niitä sovinnon liittoja tehimme Herran Jeesuksen ristin juurella riitaveljeimme kanssa, jossa oli todistuksen joukko aina Ruotsin Lapista asti, joissa suurissa sovintokokouksissa oli se ensimmäinen esikoinen Herra Jeesus ruokana ja

juomana, joka vahvisti liittoja köyhän morsiamen kanssa, joka ensin on hedelmälliseksi tullut Yljän rakkaudesta Ruotsin Lapin maalla, — jossa on syntynyt morsiamelle lapsia Yljän rakkauden kautta monta kymmentä tuhatta Euroopan ja Ameriikan maalla, joista on jo toinen pää kirkkaassa ilmassa veisaamassa voiton virttä Jumalan ja Karitsan istuimen ympärillä, jos toinen pää on vielä kyynelten korvessa tulisten käärmeitten purtavina. Sillä perkele, mailma ja oma liha on suurin este ja vaiva vanhurskailla tällä matkalla, vieläpä monta tulee hitaaksi uskomiseen, että epäuskon kätkeyty synti saapi niin suuren voiman ja rohkeuden, että alkaa äidin rintoja puremaan, vieläpä luottaa siipiensä päälle ylönsä varhain, ja niin putoavat sontatunkion päälle, jossa kylmän taivaan alla menevät niin vihaisiksi, että purevat hampaitansa ja kiristävät leipä veljiänsä kurkusta, ja niin tulee kuolema, josta Herra Jeesus kaikkia varjelkoon ja nöyryyttäköön väkevän käden alle, sillä Jeesuksen kyynelvet vuotavat vieläkin niitten onnettomain tähden vanhurskasten silmistä. Voi Herra Jeesus, rakkaat veljet ja sisaret, kyllä on syytä pysyä pesässä, joka on rakennettu apostoolein ja profeettain perustuksen <8> päälle, jossa Jeesus Kristus on kulmakivenä ja perustuskalliona. Ei ole varaa liikkua ei oikealle eikä vasemmalle puolelle, mutta sen seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä, josta elämän ja hengen olemme saaneet, siinä me suojellaan ja korjataan Herran Jeesuksen pyhän nimen ja veren voiman kautta. Vieläpä emme saata olla niin kiitolliset taivaalliselle isälle, rakkaat veljet ja sisaret, kun Jumala on aamuruskon koittaessa asiat niin laittanut hyvin, ettei vihollisen voima eikä viekkaus saanut lasta tappaa kätkeyeseen vihansa viinan kautta, sillä Laestadius oli oppinut oppineitten seassa, josta Jumala, rakas taivaallinen Isä, Herran Jeesuksen kautta olkoon kiitetty ja ylistetty nyt ja ijankaikkisesti. Vieläpä on se suuri armo meillä, rakkaat veljet ja sisaret, että saamme lukea ja tutkia hänen taivaallisia opetuksia ja neuvoja Kirkkopostillasta, joka on painettu Luulajassa v. 1876 osue yhtiön kirjapainossa, jota ei viisasten kädet saaneet korjata, — ynnä niitä kirjoituksia, joita hän on lukukinkereillä ja kuolevaisille sairaille puhunut, joita rakas veljemme Albert ja sisaremme Selma Nilsson ovat täällä Ameriikassa painattaneet yleisön luettavaksi, jotka ovat myös muutteettomat, niin kuin valitettavasti näemme sitä suurta kirjatulvaa, millä nyt kaikki kansat ja kielet upotetaan saatanan valkean vaipan alle; jo nyt kelpaa jo Juutaksen veljille ja sisarille suuri huoli ottaa päälle vähän missäki asiassa, — niin kuin näemme

Lutheruksen nimellä ulos annettuja kirjoja. — Paratkoon Jumala, että tulisivat töitensä katumaan ajoissa Isän huoneeseen, jossa on ruokaa ja juomaa, ettei saavuttaisi pimeä yö, — sentähden tarvitsemme pysyä veren korjaaja lauman helmassa, ettemme eksyisi tällä vaarallisella mailman lopun ajoilla, sillä raamatut alkavat täyttymään, kun Jeesus sanoo viimeisen ajan merkeistä, joita evankelistat ovat ylös kirjoittaneet. Sentähden tarvitsemme valvoa Herran Jeesuksen ristin juurella, että lämpimät veren pisarat sulattaisi ja lämmittäisi meidän kylmiä sydämiämme, ettemme kadottaisi sitä mitä olemme saaneet taivaallisen Isän pohjattomasta rak<9>kaudesta ainoan Poikansa kautta, joka on ensin tullut tulta virittämään ja sytyttämään Ruotsin Lapin maalla poron paimenille, jossa on esikoisten seurakunta, jota nyt sivistynyt mailma valkean valkeutensa kanssa on alkanut vastaan sanomaan ja väijyilee tien osoittajaksi uhraamaan sielunsa, ja ruumiinsa alttiiksi antaen, josta ei itse pimeys ja sen ruhtinas kiljumatta lakkaa ympäri käymästä, ennen kuin saa janonsa sammuttaa, — sentähden tarvitsemme rukoilla niitten edestä taivaallista Isää Jeesuksen nimeen, jotka sanassa ja opissa työtä tekevät Jumalan kunniaksi ja meidän sieluimme ijankaikkiseksi onneksi ja autuudeksi, että Herra Jeesus vahvistaisi henkensä ja verensä voimalla työssä työläässä työtä tekemään autuudeksemme. Minä olen monen veljen ja sisaren sydämellisen toivomuksen ja ikävöitsemisen kanssa uhrannut itseni siihen toimeen, että tulevat kansatkin saisivat nähdä mitä hyvää Jumala on meidänkin hyväksi valmistanut tälläkin kalliilla etsikon ajalla, vaikkapa emme nyt saata emmekä kykene kaikkia lähetyskirjeitä ulos antaa, sillä Amerikan maalla on kallis työnansio, semminkin käsityöläisten. Calumet, Mich., kesäk. 11 p. 1898.

Johan Kieri. Toimittaja ja kustantaja.

<10>

TOIMITTAJAN HUOMAUTUS LUKIJALLE.

Niitten monien äänien johdosta teemme täten tietäväksi jokaiselle, että olemme tarkoin seuranneet alkuperäisiä vanhinten käsikirjoituksia ynnä muitten otteita, vieläpä kielimurteen, jota Lapinmaassa puhutaan, ettei se

alkuperäinen ääni ja totuus katoaisi, jonka het ovat ensin Herralta saaneet ja sitten muille ilmoittaneet.

Johan Kieri. Toimittaja.

HENKILÖTIETOJA.

L. L. Laestadiuksen ikä oli 61 v. 1 kk. 11 päivää.

Johan J. Raattamaa on syntynyt syyskuun 12 p:nä 1811, ja kuoli maaliskuun 7 p:nä 1899.

Johan Takkisen ikä oli 53 v. 3 kk. 20 päivää. Hän oli syntynyt lokakuun 23 p:nä 1838.

Henrikki Mutos-Lompolon eli Parkajoen ikä oli 80 v. 5 kk. 13 päivää. Hän oli syntynyt lokakuun 6 p:nä 1814.

Ensimmäinen englanninkielinen Frans Nathanael Prouty on tullut elävään kristillisyyteen Poinsetissa, Hamlin Co. Etelä-Dakotassa v. 1887 talvella. Silloin tuli myös muita englanninkielisiä, joitten luku on nyt monta kymmentä monissa eri valtioissa.

<11>

TARKASTUSSAARNAMATKA KAARESUANNOSSA VUONNA 1852.

L. L. Laestadius.

Apostoli Paavali varoittaa niitä, jotka alkavat Hengessä ja päättävät lihassa, että heidän loppunsa on kuolema; ja hän sanoo vielä: joka lihassa kylvää, hän saapi lihastansa niittää turmeluksen.

Niin minä myös luulen tapahtuvan, jos kristitty, joka on ensinnä ollut elävä kristitty, menee kuolleeseen tilaan ja rakentaa sitten autuutensa toivon sen entisen päälle, ajatellen, että se entinen elävä sielun tila auttaa häntä aina edelleenkin; siitä jääpi häneen kuollut usko eli luulousko. Se palvelija, joka oli kymmenen tuhatta leiviskää velkaa, sai kyllä silloin syntinsä anteeksi, koska hän sielunsa ahdistuksessa rukoili. Mutta ei se armo auttanut häntä enää, koska hän oli armoton kanssapalvelijallensa. Vissimmästi oli sillä palvelijalla silloin elävä usko, koska synnin velka pyyhittiin pois; mutta se elävä sielun

tila ei ole tainnut kauvan pysyä hänessä, sillä koska hän kohtasi kanssa-palvelijansa, osottaa hän työllänsä, että elävä usko oli jo kadonnut pois.

Minä pelkään myös, että monelle on niin tapahtunut nyt, kuin mainitulle palvelijalle, että moni on alkanut hengessä, mutta päättänyt lihassa. Maailman rakkaus on varastanut monen sydämet, ja Vapahtajan täytyy seisoa ulkoisella puolella niinkuin Hän sanoo Ilmestyskirjassa: Minä seison ovesta ja kolkutan, joka avaa Minulle, hänen tykönsä tahdon Minä mennä ja pitää ehtoollista hänen kanssansa. Mutta kuinka Vapahtaja pääsee sisälle, koska maailman rakkaus seisoo niinkuin herra keskellä sydäntä ja saarnaa aivan uskosta ja rakkaudesta, vaikka sillä ei ole kumpaakaan; ei ole uskoa, koska <12> moni ei enää usko mitä elävä kristitty sanoo; ei ole rakkautta, koska kristityt eivät mahdu yhteen rukoushuoneeseen. Minä pelkään, että hengellinen kuolema on tulemassa tämän seurakunnan päälle, kussa ennen oli eläviä ihmisiä. Ja se on käynyt niinkuin Vapahtaja on sanonut: ensimmäiset tulevat viimeisiksi.

Minun täytyy siis muistuttaa teitä siitä teidän entisestä tilastanne, kuinka te silloin olitte lapset, koska minä vielä olin teidän kanssanne, mutta nyt olette te suuriksi tulleet. Jos nyt tämä väkevä kristillisyyden merkitsee, että te olette nyt miehiksi ja isiksi tulleet kristillisyydessä, niin minä en tarvitse enää neuvoa teitä; te olette tulleet niin viisaiksi ja ymmärtäväisiksi, ettei kukaan tarvitse teille sanoa: tuntekaa Herraa! Mutta jos tämä väkevä kristillisyyden merkitsee, että astia on ravistunut, että uusi viina on ulosvuotanut, että vanha leili on taas parattu, että vanha viina on makeampi kuin uusi viina, niin minä pelkään, että Vapahtajan vaiva hukkaan menee ja Hänen kyöneleensä hukkaan vuotavat teidän tähtenne ja Hänen verensä juoksee hukkaan maahan ja koirat nuolevat Hänen vertansa; mutta teille ei tule mitään apua niistä kalliista veren pisaroista. Ja minä, joka olen sen armon jälkeen kuin minulle on annettu, rukoillut taivaallista Isää, että se suuri ristinkantaja ja orjantappuroilla kruunattu kuningas vieläkin kirkastaisi itsensä teille, jonka kyöneleet te olette sokeudessaanne pilkanneet ja Hänen verensä jalvoillanne tallanneet. Minä olen sen huonon ymmärryksen jälkeen kuin minulle annettu on, valvonut teidän tähtenne ja tehnyt työtä sen päälle, että te tulisitte johdatetuiksi pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallan alta Jumalan tykö. Minun omatuntoni todistaa, että ristiinnaulittu ja orjantappuroilla kruunattu

Kuningas ei ole säästänyt yhtään ainoata veripisaraa, jota Hän ei ole antanut Hänen pyhästä ruumiistansa vuotaa. Omatuntoni myös todistaa, etten ole säästänyt aikaa ja vaivaa työtä tehdessäni keskelläne sen päälle, että te tulisitte opetetuiksi ja johdatetuiksi meidän Herran Jee<13>uksen Kristuksen ristin juurelle, Yrttitarhaan ja Golgataan. Mutta nyt minä pelkään, että Vapahtajan vaivat menevät hukkaan, ja myös minun työni hukkaan menee, koska te olette tulleet niin suuriksi ja isiksi kristillisyydessä, ettette enää ota kenenkään neuvoa vastaan, vaan mitä oma järki neuvoo, sitä te uskotte ja sitä pidätte jumalallisena viisautena.

En minä kaikista teistä näin puhu, vaan että Raamattu täytettäisiin, joka sanoo: joka syö leipää minun kanssani, hän tallasi minua jalallansa: ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki. Minä pelkään, että jos teidän kristillisyytenne pääsee sinnepäin raavastumaan, kuin se on näinä kahtena vuotena raavastunut, niin voi käydä siten, että te, jotka ennen tätä aikaa olitte niinkuin lapset uskon yksinkertaisuudessa, tulette sadanajastaisiksi ämmiksi tulevana vuonna, ja viimein kuolette hengellisellä kuolemalla ja ei yksikään lapsukainen itke teidän hautanne päällä. Ja missä on nyt Maria Magdaleena, joka itkee taivaallisen Vanhimman haudan päällä? Missä nyt on Johannes, joka seisoo ristin kohdalla ja katselee, kuinka sotamiehet pistävät keihään taivaallisen Vanhimman sydämeen? Taitavat nyt olla haudassa kaivamassa hikiliinoja; Joosep ja Nikodeemus ovat nyt panemassa Hänen ruumistansa kuolleen uskon hautaan, ja kukatiesi, jos Hän enää nousee, koska Hänen lapsensa ei ole itkemässä ja parkumassa; ei ole enää Maria Magdaleena itkemässä kaipauksen kyyneleitä haudan partaalla, ei näy Salomea ja Johannesta tulevaksi hyvän hajuisilla yrteillä voitelemaan Jeesuksen ruumista. Ei ole enää semmoisia orpolapsia, jotka itkevät ja parkuvat Vanhimman haudan päällä. Ilmankin he ovat jo suuriksi tulleet ja miehiksi ja isiksi kristillisyydessä, etteivät he tarvitse enää itkeä ja huokailla Vanhimman perään. Kuinkapa lapset enää itkevät, koska Vanhin on aikaa kuollut, ja he ovat itse miehiksi tulleet ja isiksi kristillisyydessä, etteivät tarvitse enää Vanhimman holhoamista. Voi, voi! kuinka pian nämät raavaat lapset ovat unohtaneet <14> Vanhimman rakkauden; kuinka pian he ovat unohtaneet, millä suurella vaivalla ja verenvuodatuksella Vanhin on heitä synnyttänyt, ja millä murheen pidolla Hän on ruokkinut ja kasvattanut heitä.

Jopa nyt pääskysen pojat jaksavat itse lentää; mutta kuka tietnee, kuinka kauvan he lentävät? Minä olen nähnyt muutamia pääskysen poikia putoavan tunkion päälle, koska he rupeavat ylönsä varhain voimiinsa luottamaan ja lähtevät lentämään ulos pesästensä ennenkuin siivet kantavat; ja koska he putoavat tunkion päälle, tulee lumisade ja rajuilma ja vilu ja nälkä. Ja koska heillä ei ole enää voimaa lentää ylös suojaan vanhimman pesään, niin täytyy heidän tunkiolle kuolla viluun ja nälkään.

Voi, voi teitä! te onnettomat pääskysen pojat, jotka ylönsä varhain rupesitte luottamaan voimainne päälle; miksi te lähditte ulos Vanhimman pesästä ennenkuin siivet kantavat? Nyt katsoo Vanhin surkeudella teidän päällenne, kuinka te makaatte lumisateessa ja rajuilmassa tämän maan päällä; mutta ei Hän jaksa teitä enää ylösnostaa maasta ja kantaa takaisin pesään, koska te olette niin suuriksi tulleet ja niin raskaiksi, ettei Hän enää jaksa teitä nostaa ja kantaa. Ja kuitenkin olette te niin huonot ja voimattomat, ettette jaksa itsekään lentää ylös ilmaan; ja nyt taidatte jäädä onnettomat raukat kuolemaan tähän kylmään ilmaan, koska toiset pääskysen pojat, jotka ovat pysyneet pesässensä siihen asti, että heidän voimansa vahvistuu, lähtevät lentämään lämpimään ilmaan, joka on toisella puolella maata, kussa aurinko paistaa pään päältä ja ei enää laskeudu, mutta teidän täytyy silloin jäädä kuolemaan tähän kylmään ilmaan, kussa ei ole ruokaa eikä juomaa pakkasen aikana. Niin se käypi niille pääskysen pojille, jotka ylönsä varhain lähtevät ulos vanhimman pesästä, ennenkuin siivet kantavat.

Mutta ne harvat sielut, jotka vielä ovat elämässä, joitten sydämessä on elävä henki, jotka eivät vielä ole sokeiksi tulleet, jotka vielä näkevät, mistä tie menee taivaaseen, astukaa ylös Siionin vuorelle ja katsokaa kuolleitten luita, jotka ma<15>kaavat hajallansa. Kuka niille hengen antaa, jotka niin hajallansa makaavat maailman kedolla? Ne ovat ne synnissä kuolleet mailman lapsukaiset suuren avaruuden alla, ne lapsukaiset, joita taivaallinen Vanhin on polvillansa kerran verisaunassa suurella tuskalla ja verenvuodatuksella synnyttänyt. Mutta rietas on niitä tappanut, ja Vanhemmalle on tullut suuri murhe niistä lapsista, jotka niin nuorena kuolevat. Nyt täytyy Hänen istua niitten lasten haudan päällä ja itkeä niinkuin Raakel, joka ei anna itseänsä lohduttaa. Vaikka somempi olisi, että lapset istuisivat vanhimman haudan päällä ja tulisivat kaipauksissa Hänen armollista läsnäoloansa. Mutta

nyt täytyy vanhimman murehtia lapsiansa, jotka niin nuorena ovat kuolleet. Ei Hän taida enää saada nähdä niitä lapsia, jotka ovat vajonneet kuolleen uskon hautaan, siellä he mätänevät ja ainoastansa luut jäävät.

Mitäs meidän pitää sanoman niistä lapsista, jotka niin nuorena ovat kuolleet? Että Vanhimmalle tulee suuri murhe niistä, että Hän kaippaa niitä ja huutaa heidän nimeänsä vielä heidän kuolemansa jälkeen. Voi minun poikani! suuri Daavid poikansa kuoleman jälkeen, voi minun poika Absalom! Mutta mitä kuolleet lapset tietävät siitä, vaikka murheellinen Vanhin huutaisi kuinka: voi minun poikani! ei kuolleet raukat kuule enää rakkaan Vanhimman huutoa, ja vaikka vielä Vanhin vuodattaisi katkeroita kyöneleitänsä heidän hautansa päällä, ei ne tiedä niistä mitään. Ja koska ei ole enää monta lasta elämässä, jotka Hänen nimeänsä huutavat ja Isäksi kutsuvat, niin minä surkuttelen niitä lapsia, jotka niin nuorena ovat kuolleet, ja minusta on surkea nähdä, kuinka suuri murhe on tullut Vanhimmalle. Mutta minä en saata Häntä lohduttaa, enkä saata minä niitä kuolleita herättää, vaan minun täytyy sanoa niille harvoille sieluille, jotka vielä ovat elämässä, että he varottaisivat itseänsä käymästä vaarallisia paikkoja, kussa vihollinen on vartioitsemassa ja kiljumassa ja ärjymässä niinkuin karhu tai jalopeura, joka luolastansa tulee. Amen.

<16>

ELÄMÄKERTA

jonka on ylöskirjoittanut L. L. Laestadius. Tämä on ensimmäinen kristitty, joka on kuollut laestadialaisesta herätyksestä toukokuun 9. p. v. 1849.

Meidän kristillisyytemme sisar, Maria Pietarintytär Mattila, joka on jättänyt tämän katoavaisuuden mailman menneenä keskiviikkona, joka oli yhdeksäs päivä toukokuuta 1849, ja on antanut meille yhden merkillisen esimerkin, kuinka yksi kristitty, joka on saanut sen vakuutuksen, että hänen syntinsä ovat anteeksi annetut, saattaa ilolla ja riemulla kuolla, koska mailman lapset sitä vastoin lähtevät pois kauhistuksella epäilemisen kautta. Se on merkittävä, että tämä meidän kristillisyytemme sisar, jonka kirkastettu henki nyt on paremmassa ilmassa, oli nuoruudessa niinkuin Maria Magdaleena himoilta ylitsevoitettu ja mailman perään ankara, että hän tähän seurakuntaan tultuansa ei tiennyt muusta hyvästä kuin ainoastansa siitä, mitä mailma

antaa. Ja sitä mailman hyvyttä freistas hän monella tavalla voittaa, ehkä ei hänen kauppansa tahtonut menestyä, sillä hän on itse omalla suullansa tunnustanut jälkeen, että viinakauppa veti enemmän takaisin ja että hän tämän kalun tähden sai kärsiä monta surua ja mielikarvautta. Mutta tämä luonnollinen köyhyys ja luonnollinen vastoinkäyminen, joka mailman ristiksi kutsutaan, ei saattanut vielä taivuttaa hänen sydäntänsä etsimään parempaa tavaraa, ennenkuin näinä viimeisinä vuosina rupesi Jumalan sana tunkemaan hänen sydämeensä ja siellä vaikuttamaan yhden hengellisen surun, joka on Jumalan mielen jälkeen, koska hän rupeis tuntemaan syvän turmeluksensa ja täydellä todella katumaan syntiänsä, heitti hän pois <17> sen entisen viinakaupan, joka tuli hänelle kauhistikseksi, ja rupeis huokauksilla ja kyynelillä kolkuttamaan taivaan oven päälle.

Se armollinen Vapahtaja, joka ei heitä ketään pois tyköönsä, jotka Hänen tykönsä tulevat särjetyllä sydämellä, antoi hänen tuta senkaltaisia armon merkkejä, joista hän sai sen autuaallisen vaikutuksen, että hän oli armoitettu. Hän ei kuitenkaan saattanut välttää sitä epäilystä, joka tulee monelle armon merkkien jälkeen. Kuitenkin oli hänen sydämesssä suuri hartaus ja ihmeellinen vahva luottamus Vapahtajan päälle, niin että hänen rukouksensa kuuluivat taivaaseen asti, vaikka hän niinkuin David olis huokanut helvetin syvyydestä. Ja tästä ihmeellisestä rukouksen voimasta sai myös tuta ihmeellisiä ja voimallisia armon liikutuksia, niin että sydän hyppäsi ilosta, ja hän tuli ruumiillisen heikkouden alla vahvistetuksi hengessä. Usein ilmoitti Vapahtaja hänelle tulevaisen mailman voimaa ja makeutta monenkaltaisella armon merkillä, joita me emme tarvitse luetella, sillä ei mailman ihmiset usko kuitenkaan, että yksi armoitettu kristitty näkee ihmeellisiä tapauksia ja ilmoituksia, joitten kautta Jumala vahvistaa hänen uskonsa. Mutta muut kristityt, joille semmoiset korkeat armonliikutukset ei ole annettu, saattaisit kukatiesi ruveta epäilemään, että he eivät ole oikealla tiellä, koska niin suuret armonliikutukset ei ole heille suotu. Mutta me tahdomme ainoastansa kiittää sitä suurta ristinkantajaa, joka jakaa itsekullekin sen kuin hän jaksaa kantaa. Jaksaisitkopa kaikki kantaa niin voimalliset armon liikutukset, niin korkeat ilmoitukset, niin äkkinäiset sydämen muutokset kuin tämä kristillisyytemme sisar, jonka sydän tuli viimein heikoksi ruumiin puolesta, jota vahvemmaxi hän tuli hengen puolesta. Niinkuin muitten kristittyin usko tulee

vahvemmaksi, jota likemmäksi he tulevat taivaan porttia, niin tuli sen kirkastetun hengen usko viimein niin vahvaksi, että ei hän huolinut koko mailmasta. Ja koska monella luonnollisella vanhemmalla on murhe niistä pienistä lapsista, jotka <18> vanhemman kuoleman jälkeen jäävät orvoiksi ja turvattomiksi, ei kuitenkaan tämä korkeammasti armoitettu sielu pitänyt vähintäkään murhetta niistä pienistä lapsista, jotka nyt ovat jääneet orvoiksi vanhemman kuoleman kautta. Niin vahva oli hänen uskalluksensa Jumalaan, että Hän pitää parhaiten murheen lapsista, joka hengen antanut on.

Ole siis kiitetty rakas vanhin, sinä suuri ristinkantaja, joka olet antanut meidän elää siihen päivään asti, että me olemme silmillämme saaneet nähdä, kuinka yksi kristitty kuolee. Ole kiitetty rakas vanhin, joka niin runsaasti olet vuodattanut armos yhden köyhän ja mailmalta ylönkatsotun vaimon päälle, että me hänessä olemme saaneet nähdä elävän uskon tuntomerkit. Ja sinä kirkastettu henki, ennen olet sinä huokanut, nyt sinä levität sydämes ilosta. Ennen olet sinä kontannut maan tomussa, nyt sinä olet päässyt lentämään. Ennen olet sinä itkenyt, nyt olet sinä ilossa ja riemussa sinun Armahtajas, sinut Lunastajas tykönä, jonka jalkoja sinä viheliäisyyden tilassa halannut olet ja kastellut katumuksen kyynelillä. Hän on nyt pyyhkinyt sinun kyyneleesi. Et sinä, rakas sielu, enää kaipaa sinun pieniä lapsias ja puolisoas, joitas olet jättänyt tänne itkemään ja kaipaamaan äitiänsä. Kyllä sinä rukoilet kuitenkin heidän edestänsä. O kirkastettu henki siinä suuressa avaruudessa, siinä kirkaassa ilmassa, kussa nyt veisaat kiitosta ja ylistystä ja kunniata sinun Vapahtajalles. Mutta me vaivaiset madot ja matkamiehet, me olemme vielä huokausten ja kyynelten ilmassa, me olemme vielä konttaamassa maan tomussa. Emme ole vielä viimeisen kilvoituksen siunauksia kuulleet. Kuitenkin on meillä se toivo ja uskallus Jumalaan, että me viimein kostumme, jos me ainoastansa pyrimme, riistämme ja ikävöitsemme, huudamme, ahkeroitsemme, huokaamme ja rukoilemme, että rauhan Jumala antais meille voiman kilvoittelemaan urhoollisuuteen, kärsimään, hartauteen, rukoilemaan voimaa uskomaan, että me elämme Vanhemman turvissa. Amen.

L. L. Laestadius.

<19> MIKON MARIA VAINAJAN ELÄMÄKERTA, joka kuoli lapsenvuoteessa Pajalassa v. 1850.

Ilmestyskirjan 14: 18.

Ja toinen enkeli tuli alttarin alta, jolla voima oli tulessa, ja hän huusi korkealla äänellä sille toiselle enkelille, jolla se terävä sirppi oli kädessä ja sanoi: Leikkaa sirpilläs viinapuun oksat maan päältä, sillä hänen marjansa ovat kypsyneet. Me kuulemme tässä paikassa valkian enkelin huutavan enkelille, jolla on se terävä sirppi kädessä: leikkaa sirpilläs viinapuun oksat, sillä heidän marjansa ovat kypsyneet. Ja kuoleman enkeli leikkais viinapuun oksat, pani marjat viinakuurnaan. Ei tässä paikassa ole mainittu, minkä kaltaiset marjat ne olit, jos ne olit muikiat eli makiat. Mutta me kuulemme Johanneksen evankeliumista mitä Vapahtaja sanoi opetuslapsillensa: »Minä olen se totinen viinapuu, ja te olette oksat.» Jos oksat imevät nestettä viinapuusta, niin pitäisi heidän kantaman hedelmän ja siitä hedelmästä pitäisi makiat marjat tuleman, jotka kelpaavat viinamäen isännälle. Mutta jos oksat eivät ime nestettä siitä totisesta viinapuusta, niin kantavat ne karvaita marjoja. Jos ne karvaat marjat pannaan Jumalan vihan viinakuurnaan ja puserretaan siellä hirmuisesti. Johannes näki, että ne karvaat marjat kannettiin Jumalan vihan viinakuurnaan, joka oli kaupungin eli sen uuden Jerusalemin ulkoisella puolella. Ja veri vuosi siitä viinakuurnasta niin paljon, että se nousi hevoisen kuolaimiin asti.

Nyt on se enkeli, jolla on se terävä sirppi kädessä, hän on taas leikannut yhden oksan, joka oli istutettu siihen totiseen viinapuuhun, ja niinkuin me toivomme, oli tämä viinapuun oksa tullut hedelmälliseksi keväällä ja syyspuolella kypsyivät marjat niinkuin vapahtaja sanoi opetuslapsillensa: »Jokainen oksa minussa, joka hedelmän kantaa, hän puhdistaa, <20> että se runsaamman hedelmän kantaisi.» Niin oli tosin viinamäen isäntä puhdistanut tämän nuoren oksan, joka oli keväällä otettu metsästä, ja istuttanut viinapuuhun puhdistuksen kautta, jolloin pääsi paremmin aurinko paistamaan hänen päällensä, ja sen kautta rupesit viinamarjat hänessä kasvamaan, ja aivan hopusti kypsyit nämä marjat, niin että valkia enkeli huusi kuoleman enkelille, jolla se terävä sirppi oli kädessä: »Leikkaa sirpilläsi tämä viinapuun oksa, sillä hänen marjansa ovat kypsyneet.» Mutta siitä oksasta puhkeis vielä yksi pikkuinen oksa, ja sen marja kypsyi vielä pikemmin. Arvatkaa nyt te

viinapuun oksat, kumpiko näistä kahdesta viinapuun oksasta on paremman hedelmän kantanut. Arvatkaa te punaiset viinamarjat, kumpiko marja on makeampi viinamäen isännän suussa, se, joka ennen on kypsynyt eli se, joka jälkeen. Me toivomme, että molemmat ovat makiat. Me toivomme, että ei kumpikaan marjoista ole viskattu Jumalan vihan viinakuurnaan. Me toivomme, että se kuoleman enkeli, joka näitä oksia on leikannut, ei ole eroittanut toinen toisestansa. Me toivomme, että pieni oksa on yhdistetty isomman kanssa ja, että se enkeli, joka niitä on poiminut, on kantanut molemmat taivaallisen Vanhimman tykö, kussa hän näyttää kaksi punaista viinamarjaa taivaalliselle Vanhemmalle ja sanoo: katso, rakas vanhin, tässä minä olen löytänyt kaksi punaista viinamarjaa sinun viinamäestäsi, jotka ovat näin pian kypsyneet. Maista, rakas vanhin, kumpiko näistä on makeampi. Ja vanhin ottaa ne marjat enkelin kädestä ja panee niitä auringon paisteeseen ja sanoo, nämä punaiset viinamarjat ovat ensimmäiseksi kypsyneet siinä viinamäessä, jonka minä olen istuttanut Pohjanmaalle. Eivät ne tosin ole niin makeat kuin ne viinamarjat, jotka ovat kasvaneet Kaanan maalla, mutta on se kuitenkin outoa, että sen vertaiset marjat ovat kasvanne Pohjanmaalla, kussa on niin lyhykäinen kesä, ja niin harvoin aurinko paistaa, ja niin kylmä tuuli puhaltaa mailmasta. Katsokaa tekin Siionin tyttäret, kuinka kaunis kuori on jää<21>nyt niistä kahdesta viinamarjasta, joita kuoleman enkeli on leikannut varhain, että he niin pian kypsyneet ovat. Tämä on meidän kristillisyyden sisar Maria Isakin tytär Mikko, jonka Herra on katsonut mahdolliseksi kantamaan elämän kruunua. Hän on ollut, niinkuin muut ihmiset, pimeydessä siihen asti, että tämä pikkuinen valkeus tuli mailmaan. Silloin rupeis hänkin näkemään sokeutensa. Me olemme hänen omasta suustaan vastaan ottaneet sen tunnustuksen, että hän oli keväällä tuntenut merkkiä Jumalan armosta. Hän valitti myös tautivuoteellansa, että nuokkuaminen oli tullut kesällä, mutta koska nyt käsky tuli ylhäältä, että hänen piti poislähtemän tästä murheen laaksosta, rupeis hän suuremmalla ahkeruudella valmistamaan lamppuansa. Ja Herra kuuli myös hänen huokauksensa, niin että hän Herran Ehtoollisen jälkeen tuli tuntemaan Jesusta leivän murtamisesta ja sai sen autuaallisen paikan, jonka Herra oli hänelle valmistanut ijankaikkiseksi majaksi. Mutta meidän toivomme on, että hänen kirkastettu henkensä näkee nyt lakkaamatta sen suuren kirkkauden, jonka Herra hänelle näytti. Ja se pikkuinen vesa, joka hänestä puhkeis, jonka kuoleman enkeli oli

ennen leikannut, makaa nyt hänen rinnoillansa ja iloitsee äidin kanssa ijankaikkisesti. Niin on siis tämä meidän kristillisyyden sisar päättänyt sen hyvän kilvoituksen. Mutta me vaivaiset olemme vielä jääneet tänne itkemään ja parkumaan, ei kateuden tähden, mutta meidän oman viheliäisyyden tähden, ettemme vielä ole mahdolliset näkemään sitä suurta kirkkautta, jonka Herra on valmistanut niille, jotka vahvana pysyvät loppuun asti. Me vaivaiset olemme vielä vaeltamassa ijankaikkisuuteen, ja meidän vaelluksemme on niin hidas, että me tuskin konttaamisella pääsemme armoistuimen eteen. Jos nyt huuto tulisi: katso, ylkä tulee, menkää ulos häntä vastaan, niin olisi monella uneliaisuuden tähden lamppu valmistamatta. Valmistakaa lamppunne, te morsiamen tyttäret, ja älkää nuokkuko! Kukatiesi pian tulee huuto: menkää ulos häntä vastaan! Amen!

L. L. Laestadius.

<22> HIETASEN HEIKIN ELÄMÄKERTA

ja viimeiset sanat, jotka hän on puhunut kuolinvuoteellansa jälkeen elävisille varoituksiksi.

Koska he näkivät, että Hän senkaltaisella huudolla henkensä antoi, peljästyivät he suuresti, kunnioittivat Jumalaa ja sanoivat: totisesti oli tämä hurskas ihminen ja Jumalan Poika. Me otamme näistä sanoista, kun evankelista muistelee, yhden ylösrakentavaisen esimerkin, joka osoittaa, kuinka suruton kansa peljästy, koska hän näkee, kuinka Jumalan Poika kuolee. Vaikka ei sentähden tämä suruton kansa uskonut ennen eikä jälkeen, että se mailmalta vihattu, ylenkatsottu ja villihenkänä pidetty Natsarenius oli totisesti Jumalan Poika; ainoastansa Hänen kuolemansa hetkellä he sanoit niin, koska he näkivät, että Hän senkaltaisella huudolla henkensä antoi.

Ei ole nimittäin se suruton kansa nähnyt, kuinka yksi hurskas kuolevainen ja vanhurskas ihminen on Jumalan lapsi, vaan ovat pitäneet Häntä vääränä profeettana ja villihenkänä ja ovat sanoneet: »Sinä olet samarialainen ja sinulla on perkele.» Ja vaikka he silloin juuri sanovat, kun he kuulevat, että Hän senkaltaisella huudolla henkensä antoi: »Totisesti tämä oli hurskas ihminen ja Jumalan Poika», ei se kuitenkaan pysy kauvan muistossa, mitä tämäkin kuolevainen on puhunut eläissänsä suruttomille varoituksiksi.

Yksi nuorukainen, nimeltä Henrik Henrikinpoika Hietanen on kuolinvuoteellansa puhunut paljon jälkeenaläväisille varoitukseksi. Hänen sanansa ovat niin merkilliset, että ne ansaitsevat laveammalta tulla tutuiksi, sillä mitä yksi kuolevainen ihminen puhuu, ei se ole nimittäin uskottava, että yksi <23> kuolevainen ihminen saattaa olla ulkokullattu, vaan koska kuolema on juuri tuossa oven edessä, silloin täytyy jokaisen puhua totuuden juuri tuntonsa jälkeen. Se mainittu nuorukainen, joka tänä päivänä lasketaan maan poveen, oli ennen herännyt, kun tauti hopitti häntä, mutta kun hän toivoi parantumista, kääntyi hän mailmaan ja lankei penseyteen niinkuin esim. menneenä kesänä. Viimein tuli kuoleman sanansaattaja tänä vuonna kesällä. Kun hän tunsii loppunsa lähenevän, täytettiin hän Pyhällä Hengellä erinomattain kuolemapäivänensä, ja saarnasi voimallisesti uskosta kaikille yhteisesti ja itsekullekin erinäisesti. Minä luulen olevan kaikille hyödyllistä kuulla, kuinka yksi kuolevainen ihminen saarnasi kuolinvuoteellansa.

Näin kuuluivat hänen sanansa sinä päivänä, jona hän henkensä antoi. Ensiksi sanoi hän: »Nyt tulevat Siionin matkavirret veisattaviksi», ja rupesi hyräilemään. Vielä sanoi hän: »Viinamäen aita on lahonnut ja kaatunut maahan. Se merkitsee, että ne, jotka aittaa rakentavat viinamäessä, eivät jaksa hoilata lampaita aidan sisällä, ja pukit ja keiturit pääsevät lahonneesta aidasta viinamäkeen, kussa he syövät viinamäen puun oksia ja puskevat lampaita.» Ja kuolevainen sanoi: »Haluatteko ruveta rakentamaan viinamäen aittaa, vai tahdotteko ruveta kasvattamaan ohdakkeita, jotka nisuja turmelevat. O Jeesu, elämän Herra, anna sanas paistaa vielä kerran. Tässä paikassa ei ole muu kuin Jumalan huone ja taivaan ovi.» Ja hän puhui niistä tikapuista, jotka ulottuvat maasta taivaaseen, joita myöten enkelit kävivät ylös ja alas. »Jakob painei tuntemattoman miehen kanssa, että hänen jäsenensä horjahtui.» Ja se kuolevainen varoitti siitä suuresta koreudesta, joka nyt on mailmassa. Ja laveammalta sanoi hän: »Minä olen käynyt Siionissa, ja minä halpa mies olen pantu näitä saarnaamaan, joita Jeesus itse puhui. Minun nimeni on elämän kirjassa kirjoitettu ja Jeesuksen verellä vahvistettu, sinetillä ja sormuksella lukittu, jota ei muut ymmärrä kuin kristityt.» <24>

Ja kuolevainen kutsui tykönsä vaarin (yksi sokea äijä siinä talossa) ja sanoi: »Tule tänne sinä kallio, että minä saan sinua neuvoa. Sinä asut korkean

kallion päällä siinä laivassa, josta pohja on rikki keskeltä pohjaa.» Ja isänsä sanoi hän purjehtivan siinä laivassa, josta pohja on rikki, ja Jumalan sanan varjolla peittää hän pahoja töitensä ja opetuslasten tunnon hän kirveen terällä halkaisee, ja siinä laivassa on perkele tyrmannina. Hänen isänsä ei ollut silloin kotona, mutta kuolevainen käski sanoa hänen isällensä terveisiä, että hänen köyhä poikansa on näitä puhunut kuolinvuoteellansa.

Sitten näki hän neljä kultapatsasta ja kauniin viheriäisen rannan, ja hän söi hengellistä ruokaa ja sanoi, että se on hengellinen ruoka kuolemata vastaan. Hän näki kaksi enkeliä vieressensä ja sanoi: »Nyt Mamertus istuu kuoleman juhlavaunuun, vaikka ei se ole minun nimeni, mutta syntymäpäiväni. Nyt hopeaside kätkee ja kultalähde juoksee ulos.» Kuolevainen istui, kun hän näitä puhui ja käski laskea hänen maahan antamaan henkensä. Hän pani kädet ristiin ja sanoi: »Isä, käsiis annan minä henkeni.» Vielä sanoi hän: »Nyt alkaa ijankaikkinen uusi vuosi.» Mutta hän sanoi taas ja nousi istumaan: »Vielä on niinkuin silkkilanka pidättämässä.» Taas sanoi hän: »Isä, jos sinun tahtosi on, niin kosketa miekan terällä.» Ja sitten sanoi hän: »Jo nyt katkesi.» Sitten käski hän olla hiljaa ja rupesi antamaan henkeänsä.

Nämä olivat nyt sen kuolevaisen nuorukaisen viimeiset sanat. Pankaa ne muistoonne nuorukaiset, jotka juoksette suruttomuudessanne kadotuksen lavealla tiellä ylpeydessä, koreudessa, maailman ilossa ja turhuudessa, hekumassa, haureudessa, irstaisuudessa, tanssissa ja kortin lyömisessä, kristitty in pilkkaamisessa ja Jumalan lasten ylenkatsomisessa. Kuka tiesi, mitä teillä on sanomista, kun te kostutte haudan partaalle, antaneeko Pyhä Henki teille puhumavoimaa niinkuin tälle nuorukaiselle, joka täytettiin Pyhällä Hengellä kuolinvuoteellansa. Kuka tiesi, ovatko teidän sananne niin voi<25>malliset, että jälkeen eläväiset saavat niistä ylösrakennusta. Ne suruttomat, jotka tällä ajalla ovat kuolleet, eivät ole jaksaneet kuolinvuoteella puhua mitään, josta ympäri seisovat olisivat ymmärtäneet, että heillä on elävä usko, mutta sitä vastaan ovat useimmat sanoneet: »Ei Jumala kuule minun rukouksiani ja huonolla tiellä olen, paratkoon Jumala!» Ja muutamat sanovat: »Se on hiljainen, koska ei ennen ole haettu.»

Kuulkaa nyt suruttomat, minkäkaltaisen tuomion teidän uskonne veljet langettavat itse päällensä kuolinvuoteella. Omatunto tuomitsee heitä hel-

vettiin, ja tämä omantunnon tuomio ei taida muuttua kuoleman jälkeen, sillä »mihinkä puu kaatuu, siinä se makaa».

Kuulkaa tekin vanhat kuolevaisen viimeiset sanat. »Tule tänne kallio, että minä saan sinua neuvoa», sanoi hän sille sokealle äijälle, joka makaa yöt ja päivät kuolinvuoteella eikä ole vielä alkanut pelätä kuolemaa, tuomiota ja ijankaikkisuutta. Niin sanoi hän, jonka silmät aukenivat näkemään neljä kultapatsasta ja viheriäisen rannan ja tikapuita taivaaseen: »Tule tänne kallio, että minä saan sinua neuvoa.» Mutta ottavatko vanhat kalliot kuolevaisen nuorukaisen neuvosta vaaria? Minä luulen, ettei vanhat kalliot taida liikkua paikaltansa.

Kuulkaa tekin puoliheränneet kuolevaisen viimeiset sanat: »Sinä istut siinä laivassa, josta pohja on rikki. Jumalan varjolla sinä peität syntiäsi ja opetuslasten tunnon sinä halkaiset kirveen terällä.»

Kuulkaa tekin murheelliset ja epäileväiset sielut kuolevaisen nuorukaisen viimeiset sanat. Mitkä ovat ne tikapuut, jotka ulottuvat maasta taivaaseen, joita myöten enkelit käyvät ylös ja alas. Eikö muut kun enkelit käy näitä tikapuita myöten taivaaseen? Minä luulen, että ne on pantu matkustavaisille iankaikkisuuteen turvaksi. Jakob näki niitä tikapuita, koska hän pakeni vanhemman veljensä vihan tähden, koska hänen täytyi jättää rakkaat vanhemmat ja paeta pois <26> siitä rakkaasta mailmasta, joka oli kotona luonnollisten vanhempain tykönä. Silloin Jumala osoitti hänelle ne tikapuut, joita myöten murheelliset katuvaiset ja epäileväiset pääsevät kiikkumaan ylös, koska mailman lapset rupeavat heitä vihaamaan sen siunauksen tähden, joka heille on luvattu, nimittäin, kaste taivaasta ja maan lihavuudesta ja valta veljesten ylitse. Teitä varten on ne tikapuut ylösnostettu, jotka olette matkustavaiset iankaikkisuuteen, jotka olette jättäneet maalliset vanhemmat ja syntymäpaikkanne sen vanhemman veljen vihan tähden, joka uhkaa teitä hävittää. Kiikkukaa hopusti taivaaseen, ennenkuin te heräätte tähän mailmaan ja ne tikapuut ei näy enää.

Kristityt, teille ovat kuolevaisen nuorukaisen viimeiset sanat ylösrakennukseksi, jos te seuraatte Jeesuksen verisiä askeleita Golgataan asti. Mutta muistakaa nämä sanat: »Viinamäen aita on lahonnut ja kaatunut, tahdotteko ruveta rakentamaan viinamäen aitaa, vai tahdotteko ruveta kasvattamaan ohdakkeita, jotka nisuja turmelevat. O Jesu, elämän Herra!» niin huokasi hän,

»Anna sanasi paistaa vielä kerran! Tässä paikassa ei ole muu kuin Jumalan huone ja taivaan ovi.» Hän näki neljä kultapatsasta ja kauniin viheriäisen rannan, johon kaikki uskovaiset pyrkivät, rientävät ja ikävöitsevät, että he kostuisivat siihen ijankaikkisuuden ihanalle rannalle, koska »hopeaside kätkee ja kulturalhde juoksee ulos». »Nyt alkaa ijankaikkinen uusi vuosi, ja jos sinun tahtosi niin on, kosketa miekan terällä.»

Kuolevaisen viimeiset sanat pitää julistettaman hänen muistoksensa. Amen.

L. L. Laestadius.

<27> MERKILLINEN NÄKY

nähty Kristiina Helena Laurintyttäreltä Ponojärvellä Gellivaaran seurakunnassa. On ollut näyssä 31 päivä joulukuuta v. 1851, joka näky on tämän ponojärveläisen oman suullisen kertomisensa mukaan ylösoitettu L. L. Laestadiukselta Gönkäisissä 1 päivä tammikuuta vuonna 1852.

Lukijoille ylösvalaistukseksi tarvitaan mainita, että Kristiina Helena Lassin eli Laurin tytär on lappalaista lähtöä, noin 25 vuoden vanha, varustettu kolerialaisella tunteellisuudella ja hysterialaisella luonnolla. Hän on jotain mustakalvainen, joka tietäväksi osoittaa sen mustan veren ulkomuotoa, ja sen seurauksena on omavanhurskaus, joka on suurin niissä mustankalvaisissa ihmisissä. Hänen sielunsa murheen alla oli hän vaeltanut pitkiä matkoja etsien valkeutta pimeydessä ja lohdutusta murheessa. Hän ei ollut oikeassa liikannossa, kun hänellä oli tällöinen merkillinen näky. Se oli oikeimmiten niinkuin uni, jonka hän kertoi seuraavalla tavalla:

Minä näin unessa yhden suuren huoneen minun edessäni, joka oli ulkopuolelta valkiaksi maalattu, eli valkiaksi tahvottu kalkilla, ja tässä huoneessa oli katto niinkuin yksi kirkon katto. Tässä huoneessa oli yksi pienoinen ovi, niin että minun täytyi kumartaa itseni ennenkuin minä saatoin tulla sisälle. Ja kun minä tulin sisälle tähän huoneeseen, niin minä huomasin kolme läjää. Siinä ensimmäisessä läjässä oli ainoastansa tomua, ja siinä toisessa läjässä oli kaunoja eli ruumenia. Mutta se kolmas läjä oli jyvistä. Minä nousin ylös siitä tomuläjältä, jossa minä ensin makasin. (Ne olivat ilman <28> epäilemättä ne seuloitut nisut, joista Vapahtaja sanoo: Siimon, Siimon: katso saatana on teitä pyytännyt seuloaksensa niinkuin nisuja! Tomuläjä, jonka hän

näki, oli niinmuodoin ne seulotut nisut, yksi syntinen, jota perkele saapi käsitellä niinkuin tahtoo, se tahtoo sanoa, yksi ihminen, joka elää hänen omain pahain himoinsa jälkeen, vaikka omatunto päälle kantaa.) Ja siellä oli yksi ihminen, joka sanoi, että minun silmäni on tomua täynnänsä. Sen jälkeen minä istuin sen kauna- eli ruumenläjän viereen ja kokosin siitä muutamia jyviä minun suuhuni. (Arvattavasti olivat ne tyhjät jyvät jotka hengellisessä tarkoituksessa ja katsannossa merkitsevät armon varkaita.) Mutta minulle sanottiin, että net (tyhjät jäännösjyvät) ovat minun äitini rätinkiin. Vaan minä lausuin, että se on parempi hänelle, että olla jyväläjässä. Mutta se jyväläjä sanottiin olevan minua varten valmistettu. Ja minä vastasin: olkoonpa se niin!

Sen jälkeen menin minä ulos tästä huoneesta ja näin suuren puutarhan, ja tässä puutarhassa kasvoi viheriäinen ruoho. Tässä puutarhassa näin minä kaksitoistakymmentä ovea, joitten lävitse ihmiset saattoivat tulla sisälle. Mutta se kolmastoistakymmenes ovi oli lukittu. (Ilmestyskirjan 21. luvussa puhutaan niistä 12 portista, jotka merkitsevät osittain 12 Israelin sukukuntaa ja osittain myös niitä 12 apostolia. Mutta että se 13. portti oli lukittu, näyttää tarkoittavan eli osoittavan sen päälle, että sen 13. apostoli Paavalin oppi sovinnosta on vieläkin yksi salaisuus enemmistölle kristillisyydessä.) Keskellä tätä puutarhaa oli yksi melkoinen suuri puu moniailla oksilla. Ja tämä puu oli latvasta kolmihaarainen (kolmiyhteisyys), mutta oksat olivat monivärisiä, ja niissä oli erinkaltaiset marjat. Pohjoisen puolella puussa oli mustat marjat ja mustat lehdet, mutta lännen puolella oli ruusunpunaiset marjat, ja lehdillä oli sama väri. Muutamissa oksissa oli ainoastansa kukat. Pohjanpuolella oli mustat kukat, mutta lännen puolella oli valkeat kukat. Muutamat kukkaset olivat keltaiset ja loistavaiset. (Tässä näyttää olevan poh<29>joisen heräys kuvattuna. Koutokeino on pohjan puolella, mutta Jukkasjärvi ja Gellivaara on länsipuolella sitä paikkaa, josta heräys on ulos lähtenyt. Koutokeinossa on kristillisyyden puu kantanut mustia hedelmiä, jos lienevät jo kristillisyyden alussa olleet puun kukat mustat Koutokeinossa. Mutta niissä pitemmissä oksissa puussa oli kukat, niissä lyhemmissä oli marjat! (Pitemmät oksat ovat epäilemättä senkaltaiset, joitten kristillisyyden enempi loistaa mailmalle. Tämän puun latva kantoi loistavia kukkia. Ja minä kuulin puun nimen. Se oli omenapuu. Ja parkki siinä oli harmaja niinkuin haapapuun parkki! (Kaaras-

suvanto on se paikka, josta heräys on alkanut.) Puutarhassa oli myös paljon kansaa, jotka seisoivat puun edessä! Ja minä olin pohjoisen puolella puuta, (kussa omanvanhurskauden kylmyys on hallitsevaisena). Mutta aurinko paistoi puuhun ja puun hedelmiin, ja aurinko paistoi marjain lävitse. Ja minä otin yhden niistä mustista marjoista, jotka olivat pohjan puolella, ja rupesin maistamaan sitä, mutta yksi ääni sanoi: syötkö sinä niitä marjoja? Silloin minä hämmästyin ja en syönyt sitä. (Omanvanhurskauden hedelmät ovat aina mustat ja eikä suinkaan makuisat. Kuitenkaan ei ole yhtään koko kristikunnassa, jolla ei ole halua maistaa omanvanhurskauden hedelmää: epäuskoa ja epäilystä. Room. 7, 8, 9, 10, 11.) Sitten näin minä, että puun kukkaset ja marjat kuivasivat ja varisivat kedon päälle. Se kristillisyyys, joka kehittää ainoastansa kukkia ja marjoja, ei ole kauvan pysyväinen. Net olivatkin ainoastansa net pitkät oksat, joissa oli kukat ja lehdet. Se oli senkaltainen kristillisyyys, jota myös mailma näkee ja hyväksyy. Mutta se kristillisyyys, jota mailma vihaa ja vainoaa, on enempi pysyväinen. Se on net lyhyet oksat, jotka kantavat hedelmiä. (Joh. 15: 2.) Ja se kansa, joka seisoi pohjoisen puolella puuta, kokosivat niitä mustia hedelmiä heidän astioihinsa ja rupesivat menemään ulos siitä kolmannentoista portin kautta, joka edeltäpäin näytti lukittuna olevan. (Paavalin seurakunnallinen oppi on ollut aina lukittu eli kä<30>sittämätöntä niille, jotka tahtovat omaavanhurskautansa ylösrakentaa, kun he eivät ymmärrä Jumalan vanhurskautta. Nämä seisoivat myöskin aina heränneessä tilassa pohjanpuolella sitä totista viina-puuta eli elämänpuuta. Heidän kristillisyytensä heräyksen alla on mahtanevaisesti yksi todenmoinen ahkeruus, ja sentähden näyttävät net niinkuin olisivat kiinnitettyinä puuhun. Mutta heidän sydämensä ei ole tullut eläväksi siitä lämpimästä, joka tulee armon auringosta, koska het ovat aina sen kylmän pohjatuulen edessä. Se on, omavanhurskaus painaa heitä. Ja kun het eivät ole saattaneet tulla Eedeniin sisälle sen 13. portin kautta, niin het menevät ulos tästä portista — yksi sokia eli salaovi — se tahtoo sanoa: sitten kun het omallavanhurskaudella ovat väsyttetyt, niin het antavat ylös koko kristillisyyden kuolleen uskon kautta, joka eroittaa heidät elävän kristillisyyden yhteydestä. Se on totisesti näin tapahtunut monelle, jotka ovat aikansa olleet heräyksessä, että ovat ylönantaneet kristittyin kokoon tulemiset ja ovat etsineet itsellensä toista tietä taivaaseen.) Mutta minä sanon, näkijä, ehkä he pääsevät ulos tämän portin kautta. Minä myös koetin

käydä ulos tämän portin kautta, vaan se oli lukittu. (Se, joka kerran on totuudessa tullut pohjallisesti herätetyksi, ei saata niin huokiasti ottaa kuollutta uskoa vastaan.) Mutta se kansa, joka oli lännen puolella, eivät tahtoneet mennä ulos puutarhasta, vaan het kokosivat marjoja, jotka kasvoivat puun länsipuolella heidän astioihinsa. Se oli yksi valkia nenäliina, johonka het kokosivat. Mutta lännen puolella oli harvempaan ihmisiä ja harvempaan marjoja. Ja minä menin ulos lännen puolella puutarhaa. Sen jälkeen näin minä taivaan eli sadekaaren, joka ulottui pohjoisesta hamaan etelään. Ja tämän kaaren sisäpuolella näin minä auringon ja kuun. Aurinko oli lännen puolella ja kuu pohjoisen puolella. — Net lännen puolella olevaiset ihmiset tanssasivat auringon edessä. Mutta net ihmiset, jotka olivat pohjoisen puolella, tanssasivat kuun edessä. Net, jotka olivat länsipuolella, puhuivat ainoastansa valkeudesta, mutta net, jotka olivat pohjan puolella, puhuivat patsaista. (Lothin vaimo muutettiin suolapatsaaksi.) Mutta aurinko ja kuu liikkuivat tykönänsä ja tanssasivat. Muun muassa lähenivät het toisiansa. Välistä meni kuu auringon eteen, ja taasen toisinaan meni aurinko kuun eteen. Niinmuodoin menivät aurinko ja kuu vähitellen toiset toisensa eteen. Yhden vähäisen aikaa seisoivat het alallansa ja taasen menivät yhteen — toinen toisensa eteen. — (Tässä on olento järjen ja ilmoituksen välillä armon ja omanvanhurskauden vaiheilla, tuntemisen ja käsityksen vaiheilla, uskon ja tiedon vaiheilla, sydämen ja ymmärryksen vaiheilla kuvattuna yhtäpitäväisesti. Kaikkein Raamattuun selittäjäin ymmärrys on aurinko Raamatun sanassa elävä kristillisyyden valkeus, jota vastaan kuu tarkoittaa Raamatun sanassa järjen valoa. Niinkuin kirkas taito armon järjestyksessä ja korkeissa tuntemisissa ovat harvoin yhdistettyinä, niin on myös huomattu, että se, joilla on useasti ne korkeat tuntemiset, on vähempi selvästä taidosta, mutta se, jolla on taasen se kirkas eli selvä taito, viluu niitä korkeita tuntemisiä. Ja juuri tässä yhdellä haavaa tulee riita järjen ja ilmoituksen välillä, uskon ja tiedon välillä. Jolla on yksi ahdas käsitys eli viluu sitä omaisuutta, että jaoittaa eli eroittaa tuntemiset, se saapi useasti haparoida pimeydessä ja tietämättömyydessä eli taitamattomuudessa, että mikä lienee se oikia, kun hänellä ei ole sitä eroittamisen lahjaa eli omaisuutta, jota vaaditaan, että koetella henkiä, jos net on Jumalasta, j.n.e. Hänellä ei saata olla aina kirkkaana eli selvänä edessä, josko sillä eli sillä tuntemisella, sillä eli sillä taipumisella, sillä eli sillä toimella on hyvä tai paha perustus. Hän ei

saata aina tehdä eroitusta oikian ja väärän välillä päivällisessä elämässäkään. Siitä tapahtuu, että se, jolla on kirkkaampi taito, täytyy tulla johdattajaksi niille, joilla on net korkeat tuntemiset, mutta puuttuvat sitä kirkasta taitoa eli eroituksen omaisuutta. Tämä on yksi omaisuus järjen ja ilmoituksen välillä, uskon ja tiedon välillä, joka useasti tulee <32> heränneillä. Mutta mitä on taito ilman uskotta? Mitä on kuu ilman auringotta eli mitä on järki ilman ilmestystä? Kuu on itsessänsä yksi musta eli pimeä ruumis, ja ei ole hänellä yhtää valkeutta jakaa muille. Mutta koska aurinko saapi paistaa kuun päälle, silloin tulee kuu valaistetuksi ja on vieläkin ainoastansa yksi himmi valo muille jakaa, niinkuin kuu on ilman auringotta kokonaan pimeä, niin on myös järki ilman ilmestystä pimitetty, sokeunut ja perkeleellinen; ja yksi tieto ilman uskotta on yksi väärä tieto. Sentähden täytyy aina olla joku ilmoitus sydämessä ennenkuin kirkas taito saattaa tulla ymmärrykseen. Mutta välistä sattuu, että tuntemiset katoovat ja ainoastansa tieto ja muisto entisistä tuntemisistä jääpi. Ja yksi senkaltainen saapi myös pian huomata, että mikä eroitus se on valkeuden ja pimeyden välillä, järjen ja ilmoituksen välillä, uskon ja tiedon välillä. Hänen tiedollansa ainoastansa ei hän taida autuaaksi tulla, jos vielä hänen tietonsakin olisi oikia tiede eli yksi totinen tiede hengellisissä koettelemuksissa. Kun hänellä ei ole yhtään autuaallista tuntemista vastarinnaksi niitä onnettomia tuntemisia vastaan, niin täytyy hänen joko langeta epäilykseen tahi myös täytyy hän ylönantaa kaiken toivonsa autuuden voittamisesta siltä tieltä, johon hän heräyksen alla alkoi, — ja heittäytä itsensä lihallisten huvitusten pyörteisiin. Eiköpä hän vielä saa välittään perkeleeltä sen väärän ylösvalaistuksen, että kaikki, mitä hän oli heräyksen alla koetellut, oli ainoastansa luuloittelemista, joku taudin laatu sielussa, eli yksi hermoihin heikkous, josko oikeimistaan sydämen heikkous, joka tulee tarpeettomasta sureksimisesta. Ja ne, jotka ovat langenneet tälle syrjätielle, ovat saaneet jälleen vanhan oman järjensä, ja nyt het katsovat heidän entisen heräyksensä yhdeksi hulluudeksi. Heidän sielussansa on kuu mennyt auringon eteen, ja yksi kokonainen auringon pimeys on tapahtunut, niin että kaikki pienet lintuset täytyvät kontata heidän pesiinsä ja peljätä tätä pimeyttä. Kumminkin löytyy monta, jotka tuntevat heidän onnettoman <33> mielensä laadun, jälkeen kuin het ovat takaisin palanneet, eli langenneet pois siltä oikealta tieltä. Näillä on yksi rauhaton, paha ja päällekkantavainen oma-tunto, mutta eivät saata itseänsä reväistä irti mailmasta, koska perkele

vanhan syntihimoin on saanut vallan heidän ylitseen. Het heittävät itsensä mailmallisten huvitusten pyörteisiin sisälle niin kuin hetkeksi eli silmänräpäykseksi kuolettaa kalvavan omantuntonsa sillä lihallisella juopumuksella. Nämä ovat ne, jotka tanssaavat kuun edessä. Net eivät ole kadottaneet vielä muistoa siitä edesmenneestä ja tuomitsevat itsensä, koska joku kristitty kysyy heiltä heidän sielunsa tilan ympäri. Mutta net, joilla tuntemiset ylitse vuotavat, ehkä taito ja käsitys on ahdistettu ja kuvataan näyssä auringon menneen kuun eteen. — Tässä pyyhäistään kuu pois auringolta. Se on yksi väkevä usko ja vähän tietoa, se on yksi ilmoitus ilman järjettä, joka paitsi johtajitta saattaa kehketä haaveksimiseen. Se paras olento auringon ja kuun välillä on se, koska het seisovat alallansa, eli tanssaavat toinen toisensa ympäri, niin että het kumpasetkin ovat yhtä haavaa näkösilällä. Net, jotka eivät näe aurinkoa, eivät myös saata nähdä sitä kaitaista tietä kuun valolla ainoastansa, eli sillä luonnollisella järjen valolla; ja net, jotka eivät näe kuuta, vaan ainoastansa auringon, saattavat myös erehtyä tieltä, kun heillä ei ole kyllin väkevyyttä ymmärryksessä, että kaikissa tapauksissa eroittaa sen totisen petollisesta, sen oikean väärästä ja sen pahan hyvästä. Het viluvat sitä omaisuutta, että kirkaasti eli selvästi nähdä kaikki omanvanhurskauden kunnian himot ja oman voiton pyynnön fiinit vaikutukset —.)

Viimeiseksi näin minä, että kuu tuli punaiseksi syrjästä, ja viimein tuli koko kuu mustaksi ja katosi. (Niitten seassa, jotka tanssaavat kuun edessä j.n.e. seuraavat luonnollisen järjen innoituksia. Ei tapahdu harvoin, että hengellinen viha nousee niin kuin veren jano, ja sitten ei kestä enää kauvan ennen kuin kokonainen kuun pimeys tapahtuu, eli yksi täydellinen pimeys, josta perkele saapi senkaltaisen vallan jär<34>jen ylitse, että kristillisyyttä muuttuu yhdeksi hirvittäväksi haaveksimiseksi sille hävyttömälle vapaa-ajattelijalle. Ja senkaltaisia järkiuskolaisia ei puutu myös täällä pohjoisessakaan.) Mutta aurinko paistoi vielä, ja net ihmiset, jotka ennen olivat tanssanneet auringon edessä, pitkittivät heidän tanssiansa heliseväisellä soitannolla. Ja net, jotka tanssasivat auringon edessä, niillä oli yksi sauva kädessä, jonka ylimmäiseen päähän oli kiinnitetty yksi kolmihaarainen tupsu, joka oli myös kullattu. Mutta minä en ollut kummassakaan näissä joukoissa, jotka tanssasivat auringon ja kuun edessä. Minä kysyin, olenko minä yksi ihminen, tahi olenko minä perkele. Mutta vastattiin: Sinä se ensimmäinen. Se oli yksi pimeä lukea.

Mutta ne, jotka tanssasivat auringon edessä, huusivat auringon kunniaksi. Viimeiseltään alkoi aurinko pyörimään eli vierimään ympäri niinkuin yksi tortin ratas. Ja sitten minä heräsin. Minä muistan vielä, että kuun ympäri olivat niinkuin haaraiset pyrstötähdet. (Ne viimeiset tarkoitukset ovat jotain pimeät ja kankeat ymmärtää, mutta komeetoilla — kiertotähdillä — kuun ympäri ymmärretään kierto-opettajia, jotka haparoitsevat järjen valossa ja harjoittavat heidän villityksiänsä. Senkaltaisia löytyy myös joitakin pohjoisessakin, joilla on yksi pitkä pyrstö eli häntä perässään, s.t.s., niillä on yksi kaino, ehkä vielä pienonenkin. Ne eivät saata sopia yhteen sen suruttoman joukon kanssa eivätkä myös kristittyinkään kanssa. Mutta mitä se merkitsee, että aurinko vierisi ympäri niinkuin yksi tortin ratas? Sillä saatetaan tarkoittaa senkaltaisen kristillisyyden vääntymistä, jos heränneet jätetään ilman järjestä johdatusta niinkuin Koutokeinossa, että se saattaa kehketä haaveksimiseen, mutta ei se saata kuitenkaan tulla pahemmaksi kuin se haaveksiminen, joka oli ennen heräystä Pajalassa! Kuinka monta ihmistä ovat juoneet itsensä kuoliaiksi, ja ei vähemmän kuin seitsemän persoonaa on miesmuistoon ottanut itseltänsä hengen itsemurhan kautta. Yksi semmoinen haaveksiminen herättää kuitenkin vähemmän huomiota kuin he<35>räys, koska se muinainen juoppouden haaveksiminen oli niin tavallinen, ettei ollut yhtään, joka siihen loukkaantui. Ja se suuri valtiollinen haaveksiminen, joka nyt uhkaa puhjeta ulos koko Euroopassa, jonka kautta moniaat tuhannet ihmiset saattavat tulla panemaan henkensä. Se ei katso miksikään kauheaksi haaveksimiseksi, sillä kun se on niin tavallista. Se on niinkuin perkele ja mailma tahtoo sen olemaan. O tempora! O mores!*) [* <alaviite> Oi aikaa! Oi tapoja!] Pitäisi kuitenkin se suuri armahtaja säästää meitä ja meidän maamme tainkaltaisesta hirveästä haaveksimisesta!)

Tämän merkillisen näyn on L. L. Laestadius selvittänyt, jonka sen suuren hyödyn tähden käyttänyt häneltä ulosantamasta »Huutavan ääni» nimisestä ruotsinkielisestä lehdestä. Tässä on sen oikean kristillisyyden juoksu kuvattuna, ja on sangen tarpeellinen vielä nytkin tarkastella kristillisyydessä seuraavaisesti P. Raamatun jälkeen vihollisen kavalia juonia ja päällekkarkauksia vastaan näinä vaarallisina aikoina. Amen.

Minä olen kertonut tämän merkillisen näyn sanasta sanaan Johan Takkisen omistamasta käsikirjoituksesta heinäkuussa vuonna 1889.

<36> KIRJEITÄ PAJALASTA.

Veljilleni ja sisarilleni Herrassa Jeesuksessa, niille harvoille sieluille, jotka elämäntietä vaeltavat.

Armo ja rauha lisääntyköön teille ylhäältä valkeuden Isältä, joka meitä kaikkia on kutsunut valkeuden osallisuuteen, ehkä harvat kärsivät sitä nähdä!

Minä olen jo kauan aikaa aikonut kirjoittaa teille siitä asiasta, joka meillä oli viimein arveluksessa, nimittäin, mikä on ehdollinen synti, mutta minulla ei ole ollut soveliasta tilaa, kun mailman herrat myös kantavat minun päälleni sekä ylimmäisten pappien edessä että maaherra Pontius Pilaatuksen edessä, että minä olen sekoittanut koko tämän seurakunnan ja ahneuden tähden ottanut rahaa ihmisiltä ja kristillisyyden varjon alla pannut laiskoja kulkemaan ympäri mailmaa ja vääriä protokollia kirjoittanut sekä tehnyt konsistorion sokeaksi, ynnä muita senkaltaisia valheita on kirjoitettu maaherralle ja konsistoriumille. Mutta ehkä minä en pelkää semmoisia herroja, jotka tyhmyydessänsä kirjoittavat senkaltaisia valheita, joita ei mailman esivaltakaan usko, tulee kumminkin tämä lyhyt ja arvaamaton armon aika paljon kulutetuksi kamppaellessa mailman herrain kanssa, koska minun täytyy kirjoittaa yhtä ja toista selitystä maaherralle ja konsistoriumille, jossa kuluu aika ja myös paperia sekä postirahaa puolustaessa itseäni näitä vastaan, etteivät ne kääntäisi oikeutta ja saattaisi minua vahinkoon sielun ja ruumiin puolesta. Minun täytyy enemmän valittaa sitä, että meidän kristillisyytemme on kovin kallistunut penseyteen. Maailma <37> tahtoo varastaa heränneiden sydämet ja Vapahtajan kallis ansio jääpi sivupuolelle. Minä kävin vasta Tärännössä antamassa Herran pyhää ehtoollista eräälle sisarelle, joka on neljättä kuukautta sairastanut rintatautia. Hän oli kyllä iloinen Herrassa ja pysyväinen hänen kalliimmassa uskossansa, vaikka ruumiin voimat olivat loppuneet. Muille oli siellä minusta uneliaisuus tullut ja penseys kristillisyydessä, paitsi niitä harvoja sieluja, jotka vielä elävät ja ovat totuudessa riippuvaiset ja jotka myös sanovat paljon terveisiä teille ja muille uskovaisille siellä teidän seuduillanne.

Nyt minun pitäisi kirjoittaman ehdollisesta synnistä, josta on tullut Muonion seurakunnassa kysymys. Minun ymmärryksen jälkeen on ehdollinen synty kaikki se paha, joka tulee ulos tai tehdään jäsenien kautta, sillä kaikki ulkonaiset jäsenet ovat ihmisen tahdon alla, niinkuin kädet ja jalat, suu, kieli, silmät, korvat ja muut jäsenet. Kaikki ne jäsenet, joita ihminen saattaa tahdollansa liikuttaa, saattaa hän myös tahdollansa estää liikkumasta. Jos hän nyt liikuttaa yhtä pienintäkään jäsentä synnilliseen tekoon, niin on hän jo tehnyt ehdollisen synnin. Esimerkiksi, jos päästää yhden pahan sanan suustansa; jos ihminen irvistelee, vilkuttaa eli iskee silmää pahalla tarkoituksella; jos hän nauraa, kun häntä puhutellaan kristillisyydestä eli heittää pilkkasanoja tai muilla käytöksillä näyttää ylönkatseensa; jos hän tekee itsensä mykäksi, kun häntä muistutetaan kristillisyydestä, sillä ei se ole usein ymmärtämättömyys, mutta pahankurisuus, joka estää häntä vastaamasta, vaan kristitty voipi olla ilman synnittä mykkä, jos mailman lapset rupeavat häntä kiusaamaan väärillä sanoilla ja hävittömillä puheilla; jos ihminen lainaa korviansa niille, jotka puhuvat ryöttiä ja mailman turhuutta eli kamaloita juttuja ja jotka johdattavat keviämielisyyteen; jos hän kurkistelee sinne, jonne hänen ei pitäisi silmiänsä kääntää, sillä se on myös ehdollinen synty; jos hän ei tee sitä hyvää kuin hän saattaa; jos hän vaikenee silloin, kun hänen pitäisi totuutta puhuman tai jos hän puhuu, kun hänen tulisi <38> vajjeta; nämä kaikki ovat ehdollisia syntejä. Sanalla sanottu: ehdollisia syntejä ovat kaikki se paha, jota ihminen tekee niillä ruumiin jäsenillä, jotka hänen tahtonsa ala annetut ovat. Mutta se riippuu siitä, missä tarkoituksessa hän ruumiin jäsenet liikuttaa. Jos hän pahankurisuuden tähden on mykkä, niin se on ehdollinen synty. Jos hän pahankurisuuden tähden puhuu, niin se on ehdollinen synty myöskin. Mutta jos kristitty vastoin tietoa ja tahtoa tekee jollekulle vahingon, se on heikkouden synty, jos hän sen katu, kun hän huomaitsee sen; mutta ellei hän kadu, muuttuu se ehdolliseksi synniksi. Pahoja ajatuksia ei taida yksikään kristitty estää tulemasta, vaan jos niihin suostutaan, tulevat nekin ehdollissynneiksi. Valvomattomuus sen tekee, että pahat ajatukset pääsevät pitemmälle juoksemaan ennenkuin huomataan, minne ne vievät. Tästä ymmärretään, että yhdessä makaaminen ennen vihkimistä on juuri ehdollinen synty, sillä ei ole avioliitto vielä Jumalan edessä vahvistettu ennenkuin pariskunta on vihitty, jonka vuoksi varhaisesta yhdessä makaamisesta on määrätty sakko. Jos suruttomuuden tilassa on tehty

avioliitto ja toinen herää ennenkuin he ovat naineet, niin ei pidä kristityn tulla avioliiton rikkojaksi. Jos he suruttomuuden tilassa ovat huorin tehneet lihallisesti, niin he ovat velkapäät ottamaan toinen toisensa avioksi, sillä he ovat jo tulleet yhdeksi lihaksi; vaan ei moni mies tahdo ottaa huoraansa avioksi, sillä se sotii vanhan Aatamin tahtoa vastaan. — Minun täytyy tällä kerralla lopettaa tämä kirjoitus toivotuksella, että te olisitte pysyväiset teidän kalliimmassa uskossanne ja urhoolliset sotimaan totuuden puolesta sekä vastustamaan kaikki sen ruman tuliset nuolet. Muistakaa myöskin minua rukouksissanne!

L. L. Laestadius.

<39>

II

Rakkaalle sisarelle Kristuksessa. Armo ja rauha lisääntyköön sinulle!

Minä olen saanut sinun kirjeesi, jossa olet muistellut piispan tutkintoa. Kohta arvasin minä, että ylimmäiset papit, kirjanoppineet ja fariseukset piti paneteleman kristityltä, sillä ei semmoiset saata olla kantamatta niiden päälle ja vainoomatta Jumalan lapsia niin kauvan kuin Herran henki liikkuu kristityissä. Minä arvelen muutoin kristittyin olevan liian laiskat puhumaan suruttomille, kussa heidän parhaiten sopisi, ja kukatiesi sentähden he saavat vähän kärsiä ruumiin puolesta. Mutta heidän omatuntonta kuitenkin todistaa, ettei he ole Jumalaa vastaan olleet, vaikka maailman laissa on monta väärää kannetta heidän päällensä tehty. Maailman laissa mailman suruttomat herrat saattavat heitä väärin tuomita ja solmuin punoa, vaan taivaallisen tuomarin edessä täytyy oikeus tapahtua.

Tässä seurakunnassa on kristillisyydessä rupipilkkuja etenkin nuoressa väessä, sillä he ovat kristityt olevinansa, tunnustavat uskoa ja ovat liikutuksissa, mutta vähän ajan perästä he ovat huoraamassa.

Minä olen paljon tutkinut tätä asiaa, mutta en ole voinut käsittää, mikä siihen on syynä ollut. Kun huora on saanut lapsen ja huorakumppani jo aikaa jättänyt hänet, niin muutamat tulevat katuvaisiksi ja toiset toivovat huorakumppania vielä avioksensa. Sentähden Jumala sallii, että minuakin pilkataan sanomalehdissä, niinpä on taas eräs mailman herra koonnut kaikkea valhetta, mitä hän on saanut kuulla suruttomilta sekä pannut omiansa lisää, kirjoittaen

pitkän valhekertomuksen Luulajan sanomalehdissä Laestadiuksesta ja heränneistä. Minä en ole vielä kehdannut vastaan kirjoittaa, koska siinä on aivan valheita. — Sano terveisiä kaikille kristityille yhteisesti, että heidän pitää paremmin valvoman <40> yrttitarhassa, ettei synnin uni nukuttaisi heitä, ja niin vaeltaman, ettei Kristuksen nimi tulisi heidän tähtensä pakanain seassa pilkatuksi.

L. L. Laestadius.

III.

RAKAS VELI HERRASSA.

Onpa se ilahduttavaa kuulla, että entisille juomareille ja huorille on tullut halu kuulla Jumalan sanaa. Minä toivotan ja rukoilen, että se halu pysyväinen olisi, ettei keveämielisyys ja koreus tulisi luvalliseksi, varsinkin kun koulu on jo päättynyt siellä, ja etteivät ne enää lankeaisi pois armosta samaan jumalattomaan menoon. Minä moitin, ettei tässä kristillisyydessä ole niin arka tunto kuin alkuheräyksen aikoina on ollut, vaikka en tiedä, kuinka teidän seassanne on kristillisyyden laita. Minä neuvon teitä, rakkaat veljet, että te katsoisitte ensimmäisten kristittyin vaellusta mailmassa, kuinka ne ovat olleet suuressa hartaudessa, rukouksessa, pelvossa ja vapistuksessa, valmiit vastaan ottamaan Jumalan Poikaa, ja ilolla sekä riemulla ovat ne myöskin menneet kuoleman enkeliä vastaan. Niiden lamput ovat varsin syttyneet palamaan, koska huuto on tullut: Ylkä tulee! Olkaa hyvästi Herran hallussa, muistaen, että tämä armon aika on lyhykäinen ja vaivalloinen; pian on loppu tuleva.

L. L. Laestadius.

<41>

YKSI KANSSAPUHE KRISTUKSEN SEURAKUNNALLE

kirjoitettu Ullatissa, Gellivaaran seurakunnassa Ruotsin Lapissa 28 p. helmikuuta 1854 Johan Raattamaalta.

Tässä on myös varoituksia huolimattomille.

Armo ja rauha lisääntyköön kaikille katuvaisille ja uskovaisille ylhäältä valkeuden Isältä, — koska minä en tiedä, jos minä saan armon ajassa suullisesti puhutella kaikkia teitä, joita läpi minä olen vaeltanut, jotka meidän

Herran Jeesuksen ilmestystä odotatte, että het valvoisit ja ennen kaikkia uskoisit meidän Herran Jeesuksen päälle, sillä ette tiedä päivää eikä hetkeä, jona Ihmisen Poika tulee, ja koska Hän tulee, löytäneekö Hän uskoa maan päältä, ja nuhdelkaa urhoollisesti epäuskon ja omanvanhurskauden perkelettä, sillä nämä kauniit perkeleet avaavat muille perkeleille tien sydämeen. Niin siis teidän vihollisenne perkele käypi ympäri niinkuin kiljuva jalopeura. Sitä te seisokaa vastaan vahvat uskossa, ja koska päällekantaja kantaa teidän päällenne, niin katsokaa uskon alkajan ja päättäjän Herran Jeesuksen päälle, niin Hän vastaa teidän puolestanne ja sanoo: »Se on täytetty!» Se on: lakiraamattu on täytetty ja katuvaisten ja uskovaisten velka on maksettu ja päällekantajan suu on kiinni tukittu ja verinen risti on velkakirjan päälle vedetty ja Pyhän Hengen todistus on annettu ja orjantappuroilla kruunattu kuningas on kirkastettu ja rakkauden merkkiä on näytetty, joita Hän kantaa ruumiinsa päällä, ijankaikkisesti. <42>

Valvokaa siis, mutta ennen kaikkia uskokaa, että te aina saisitte niitä rakkauden merkkejä nähdä, jota se hyvä paimen on saanut sotiessansa sutten ja sen julman lohikäärmeen kanssa Golgatan mäellä. Nämä rakkauden merkit todistavat, ettei synnin tulvat eikä mailman vedet saattaneet sen tulen sammuttaa, joka paloi pääkallon paikalla Siionin tyttären kuninkaan sydämessä. Tahdotkos vielä elää uskotoinna, sinä Siionin tytär pohjanmaalla? Olet kuitenkin sinä saanut rakkauden merkkiä, vaikka sinä olit muinoin yksi hävitöin huora, joka makasit juopuneena Baabelin porton helmassa, jonka rintoja sinä olet myös imenyt nuoruudessasi. Muista nyt nuoruutesi aikaa sinä Siionin tytär, jonka Jumalan Pyhä on puhdistanut ja ijankaikkisen rakkauden merkin sinun sydämeesi sulannut. Ihmettele nyt ja levitä sydämesi sinä kunniatoin, joka kuitenkin kunnialliseksi olet tullut, että sinä olet kihlattu drottningiksi kuningasten Kuninkaalle ja Herrain Herralle; kuitenkin ole uskollinen ja uskovainen kuolemaan asti, ettei kenkään sinun kruunuasi ottaisi; - - - Minä sanon myös niille, jotka uskoa tunnustavat, ja kuitenkin on sydän täytetty epäuskolla; — kuitenkin tuttaan heitä heidän hedelmistänsä, sillä epäuskon sikiöt tulevat näkyville, joka on suusta ulos tuleva itseys ja salhainen parhaan kristityn luulo itsestänsä, jota hän ei itse tunne siinä pimeydessä, jonka salattu epäusko myötänsä tuopi. Kyllä nämä sentähden luulevat, että heillä on kirkas omatunto, vaikka heille ovat tuntemattomat

kateuden vaikutukset, ja itseviisaus myös tulee ulos suusta, kun kristityt vaativat parannusta vioista ja armolle avointa sydäntä. Kuitenkin he vaativat eli saarnaavat lujat velvollisuudet eläviltä kristityiltä, jos het jonkun hiiren saisit, ja sydän on heillä uskon, ettei he usko monta kristityksi, mutta itse het kyllä luulevat tulevansa autuaaksi, vaikka eriseuraisuuskin on luvallinen synty. Paljon on myös muutakin pimeyttä semmoisessa kristillisyydessä, joka omanvanhurskauden ja epäuskon kautta on lain voimissa eli orjallisessa sieluntilassa, vaikka <43> vielä välimiten armoakin tuntevat, kuitenkin puolella sydämellä, ja puolinaisessa sydämen uskossa on puolinen vanhurskaus ja puolinen valkeus näkemään syntiä.

Jos nyt ne, joita jonakin pidetään, joutuvat tähän edellämainittuun sieluntilaan, niin net matkaansaattavat eriseurur, sillä vaikka Johannes heitä tuntee, ei kuitenkaan heitä tunne kaikki hänen opetuslapsensa. Sentähden täytyy Johanneksen huokata heidän tähtensä: O, joska ne julki tulisit! Ja P. Paavali selittää Galattialaisille, mikä vika niissä oli, jotka tulit Paavalin uskon saarnaan vastaan ja tahdoit seurakunnan kääntää pois uskosta etsimään vanhurskautta laista ja niistä pyhistä velvollisuuksista, jotka Mooseksen kautta oli annettu. Ei kuitenkaan näillä velvollisuuksien saarnaajilla ollut ainoastaan se tarkoitus, että saada seurakunta oikealle tielle, vaan he tahdoit voittaa rakkautta Galattialaisilta ja kääntää sydämet pois Paavalista, joka saarnais siitä vanhurskaudesta, joka tulee uskosta meidän Herran Jeesuksen päälle. Mutta ei Paavali saarnannut kuolleesta uskosta niin kuin tämän aikaiset suruttomat papit ja kirjanoppineet tekevät, vaan Paavali saarnasi elävästä uskosta, josta tulee henki ja elämä, ja hengen hedelmä on rakkaus, jota laki myös vaatii, mutta ei laki vaikuta rakkautta, vaikka hän sitä vaatii. Kuitenkin pitää laki saarnattaman suruttomille herätykseksi, ja evankeliumia ja uskosta pitää meidän saarnaaman, koska laki on täydellisesti selitetty ja saarnattu. Jos nyt ei pruukattaisi päästöavaimia niinkuin sideavaimia, niin eivät pääsisi vangit irralle, ja kuitenkin pitää saarnattaman vangeille lunastusta ja sidotuille päästämistä, sokiolle näkönsä saamista jälleen.

Kuitenkin täytyy Johannes Kastajan käydä edellä ja huutaa kyykäärmeen sikiöille, jos tie pitää tuleman Herralle Jeesukselle. Ei kuitenkaan Johanneksen sanankuulijoille tullut reikää sydämeen ennen kuin elämän pääruhtinaan veri vuoti, eikä myös ole kalliot särkyneet Siinain vuoren jylinästä, mutta Golgatan

mäellä ovat kalliot haljenneet. Sen <44> tähden ei saata tulla sydämet särje-tyiksi ennen kuin saadaan nähdä, kuinka Jumalan Karitsa henkensä antaa; mutta ei yksikään saata nähdä ilman uskotta. Sentähden pitää voimallisesti saarnattaman uskosta Johanneksen opetuslapsille, että het uskoisit viimeinkään ja saisit nähdä sitä Jumalan Karitsata, joka pois ottaa maailman synnit, josta het ennen ovat kuulleet Johannes Kastajalta. — — Mutta nyt löytyy semmoisia hurmahenkiä, jotka soimaavat Johannesta lain saarnaamisesta, mutta ei P. Paavali soimannut, vaikka hän näki, että Johanneksen kasteella kastetut olit tietämättömät Pyhästä Hengestä. Apostoli tiesi, ettei hänen uskon saarnansa olisi vaikuttanut, ellei Johannes olisi edellä saarnanut. Ei myös sovi lain saarnaajan soimata elävän uskon saarnaajata. Ja elävän uskon saarnaaja on se, jonka sanan kuulijat saavat Pyhän Hengen niinkuin Pietarin sanankuulijat Korneliuksen huoneessa, joka tohtii saarnata niin voimallisesti kastamattomille pakanoille, että Jeesuksesta kaikki profeetat todistavat, että jokainen kuin uskoo Hänen päällensä, pitää Hänen nimensä kautta synnit anteeksi saaman — vaikka ei Pietari eikä muut apostolit ole saarnanneet ainoastansa evankeliumia, vaan lain ja evankeliumin: — kuitenkin laki niille, joille se tulee. Ei kuitenkaan tässä meidän kristillisyydessä yksikään saarnaaja saarnaa ainoastansa lakia, vaan lain ja evankeliumin, kuitenkin saarnaavat muutamat enemmän lakia ja muutamat enemmän evankeliumia ja uskosta meidän Herran Jeesuksen päälle. Kuitenkin pitäisit het yhteen sopia ja seisoa lujasti eriseuraisuuden perkelettä vastaan. Sillä juuri niistä saarnamiehistä, joita jonakin pidetään, tahtoo vihollinen repiä eriseuraisuuden rakentajaksi muutamia, niinkuin se on tapahtunut itäsyryssä tätä kristillisyyttä. Kuitenkin pitäisivät kaikki kristillisyyden saarnaajat ja rakentajat saarnaaman koko Jumalan sanan, — täydellisen lain ja täydellisen evankeliumin. Ja totisesti pitää meidän myös niin sitoman syntein katumattomia ja Jeesuksen ristin vihollisia. Niin myös syntiä anteeksi antaman Jee<45>suksen nimen ja veren kautta katuvaisille ja uskovaisille. Mutta uskottomilla ja pelkureilla on osa tulisessa järvessä. — Vieläkin minä sanon kaikille kristillisyyden patsaille: jos päästöavaimia ei prukata samalla voimalla kuin sideavaimia, niin epäusko ja omanvanhurskauden perkele pääsee herraksi tulemaan ja vajottaa viimein helvettiin katuvasiakin; eikä jaksakaan sotia syntiä vastaan ilman uskotta, niinkuin seisoo: meidän uskomme on se voitto, joka mailman voittaa. Ja ennen kaikkia ottakaa uskon kilpi ja niin

myös kaikki Jumalan sota-aseet, että voisimme perkeleen kavalia päälle-karkauksia vastaan seisoa. Ja aina valvokaa ja rukoilkaa, ettette kiusaukseen lankeisi; ja apostoli sanoo: laittakaa pelvolla ja vapistuksella, että tet autuaaksi tulisitte! Ei kuitenkaan ole apostolin tarkoitus, että kristityt pitäisi rääkkymän lain orjuuden alla, vaan että heidän pitäisi valvoman ja aina rukoileman, sillä hän sanoo toisessa paikassa: mitä teidän pitäisi vielä pelkäämän, sillä ette ole saaneet orjuuden henkeä, että teidän vielä pitäisi pelkäämän, mutta te olette saaneet valittuin lasten hengen, joka meissä huutaa Abba, rakas Isä! Ja profeetta sanoo: älä pelkää Siionin tytär, katso, sinun Kuninkaasi tulee! Ja kuningas tultuansa on vahvistanut profeetan ennustukset, koska hän sanoo: älä pelkää piiskuinen lauma, teidän Isällänne on hyvä tahto antaa teille valtakunnan. Ja kaikkein suurimpain vaivain alla käskee itse Herra Jeesus Hänen lapsensa iloita ja riemuita, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Mutta uskottomat sydämet ei saata itkeäkään, kuinka het sitten saattavat iloita ja riemuita.

Niin, siis valvokaa ja rukoilkaa minun rakkaat veljet ja sisaret, mutta ennen kaikkia uskokaa meidän Herran Jeesuksen päälle. Mutta nyt tekee epäuskon perkele rintarynnäköön vastaan, sillä hän tietää, että Jumalan Karitsan veri tippuu uskovaisten sydämeen, ja se on häntä kuolettavainen myrky. Mutta kyllä perkele vahvistaa suruttomille ja Jeesuksen ristin vihollisille sitä uskoa, että Jumala on armollinen, koska he katumuksen tekevät, mutta heränneitä, jotka tuntevat syntinsä ja Jumalan vihan tunnossa, niitä vihollinen estää uskomasta, jotka pitäisit uskoman, ja jos heränneet eivät usko vastoin järkeänsä, vastoin omaa sydäntänsä ja vastoin omanvanhurskauden perkelettä, niin menevät helvettiin heränneet niin kuin suruttomatkin. Uskokaa nyt harmiksi viholliselle perkeleen kaltaisena, kaikki, jotka työtä teette ja olette raskaalla tunnolla, niin teidän sydämenne pääsee itkemään katsella sitä verta, joka taivaallisen Isän suonista juoksee. Ja uskominen se Uikuttaa kaikkein enimmän Jeesuksen sydäntä armahtamaan, ja Jumalan sanan uskominen ja sydämeen kätkeminen vaikuttaa murheen ja katumuksen, ja uskon kautta saattavat katuvaiset tulla niille paikoille, jossa Jumalan Karitsan veri on vuotanut, jos het valvovat ja aina rukoilevat ja tahtovat luopua mailmasta ja niistä mykistä jumalista, joita nyt kaikki kastetut pakanat palvelevat täällä Pohjanmaalla. Mutta ei tahdo mailman

orjat luopua vanhoista jumalista, vaikka muutamat tahtoisit autuaaksi tulla, sillä se on sonta mailman ja taivaan autuuteen, ja sanat kuuluvat heille: »joka ei kiellä itseänsä, ei se ole minun opetuslapseni», sanoo Jeesus. Ja muistakaamme nyt kaikki mitä Jeesus sanoo: »suuren vaivan kautta pitää teidän elämään sisälle menemän!» Ja se on yksi suuri vaiva, että uskoa syntisenä meidän Herran Jeesuksen päälle, ja tie on myös kaita, joka viepi elämään. Kuitenkin on uskovaisille Jeesuksen ijes sovelias ja Hänen kuormansa keveä. Ja koska emme tahdo muusta tietää kuin ristiinnaulitusta, niin me myös voitamme kaikki Hänen kauttansa, vaikka synnin myrkylliset pistimet tuntuvat lihassa ja veressä; on kuitenkin meillä edesvastaaja Isän tykönä, joka vanhurskas on, Jeesus Kristus. Hän saattaa kyllä meidän heikkoutemme armahtaa, sillä Hän on kaikissa kiusattu, kuitenkin ilman synnittä, ja Hän rukoilee Isän tykönä meidän edestämme, niin sanomme totuudessa: kuka on, joka tahtoo Jumalan valittuin päälle kantaa? Jumala on, joka vanhurskaaksi tekee; kuka on, joka <47> tahtoo kadottaa? Kristus on kuollut ja Hän on myös ylösherätetty ja on Jumalan oikialla kädellä: on Hän kuitenkin uskovaisten tykönä Hänen tulemisensa päivään asti; mutta koska Hän tulee, löytäneekö Hän uskoa maan päällä? Kuitenkin on meillä se usko, että Pohjanmaalla löytyy piiskuinen lauma, joiden lamput syttyvät palamaan, jos nyt Ihmisen Poika tulee. Ja minä sanon vielä: seisokaa eriseuraisuutta vastaan ja rakastakaa teitänne keskenänne! Se on Herran viimeinen käsky. Ja kantakaa toinen toisenne kuormaa ja niin Kristuksen lakia täyttäkää! Amen.

<48> YKSI KANSSAPUHE KRISTILLISELLE SEURAKUNNALLE

kirjoitettu Nattavaarassa Johan Raattamaalta vuonna 1859.

Ensiksi niille, jotka väkevät ovat, joitten tulee heikkoin voimattomuutta kärsiä.

Kutkas nyt ovat ne heikot? Ovatkos ne heikot, jotka tekevät ehdollisia syntejä taikka puolustavat niitä, jotka syntiä tekevät? Taikka ovatkos ne heikot, jotka seisovat uskonsa puolesta, vaikka sydän ei ole särjetty? Ja se, jolla sydän ei ole särjetty tiedetään siitä, ettei siihen sydämeen koske armon eikä lain sana. Tämmöinen on nyt sen uuden kuolleen uskon tuntomerkki. Ja eikä ne tahdo

liikkua, jotka ovat pysähtyneet siihen uskoon, joka opetuslapsilla oli ennen Vapahtajan kuolemaa; ja niillä on vahva sydän kuin Pietarilla ennen Herran kuolemaa, joka ei ruvennut itkemään, vaikka Jeesus sanoi: »Mene pois saatana!» Eikä taitanut paljon koskea niille kahdelletoistakymmenelle, vaikka Jeesus sanoi: »Tänä päivänä te kaikin pahenette minusta.» Se näkyy, että niillä oli lujat sydämet.

Vaikka heillä oli kristillisyyden alku, kuinkas nyt Jeesus johdatti heitä? Hän näytti heille ja käski katsoa hänen tuskaansa yrttitarhassa. Mutta ei sekään vielä koskenut heidän sydämiinsä. Mutta koska verisuonet avattiin pääkallonpaikalla taivaalliselta Isältä, sitten vasta koski se sydämeen, ja tämän mailman toivo meni hukkaan. Mutta ei anna tällä ajalla moni kuollut raato itseänsä johdattaa pääkallon paikalle. Ilmankin pelkäävät, että mailman onni ja kunnia <49> menee kokonaan hukkaan ja he tulevat sontatunkioksi niin kuin opetuslapsetkin, jos te vinkumaan vielä upeatte pääkallon paikalla. Mutta Muonionjoella on niin vahva usko muutamilla, ettei olekaan tarpeellinen mennä sitä ristiinnaulittua katsomaan. Mutta te, jotka olette väkevät Herrassa, johdattakaa niitä uusia kuolleita uskoja Golgatan mäelle katsomaan, kuinka he verta laskevat taivaallisen Isän suonista, ja jos niitä sinne saatais johdattaa, niin kivisydämet täytyisit särkyä, kun Jeesus senkaltaisella huudolla henkensä antaa. Ajatelkaa nyt perään te väkevät Herrassa, kuinka teidän pitää nyt johdattaa näitä edellä mainituista särkymäpaikalle. Te olette jo monta vuotta Herran voiman kautta ruokkineet rautaisella ruuskalla, mutta paljon on vielä, jotka eivät ole totelleet mennä sille punaiselle mäelle. On niitäkin, jotka ovat Taborin vuorelta menneet sivutse ahtaan portin taivaaseen. Ja niillä se on paljon rakkautta ja vihaa, — miksis niillä ei mahda olla paljon vihaa, koska sydän ja maksa ei ole puserrettu ahtaasta portista, ja semmoisiin ei taida pystyä sana. Ja minä en tiedä semmoisten kanssa muuta neuvoa, vaan seisoa pääkallon paikalla ja huutaa heitä katsomaan, kuinka Jumalan Karitsan sydän palaa rakkaudesta, ja välistä näyttää heille tulta ja liekkiä, joka Siinain vuorella leimuaa. Nyt tulee vastattavaksi, kutka ovat heikot, joitten voimattomuutta Pyhä Paavali neuvoo kärsimään. Minä olen niin ymmärtänyt, että ne ovat heikot, joilla on sydän särjetty ja usko niin heikko kuin suitsevaisen kynttilän sydän ja sitten vähän tietoa Jumalan sanasta, joka pimittää heidän omantuntonsa, ja uskottomuus tekee heidät voimattomiksi

kiusauksia vastaan. Jos nyt väkevät tainkaltaisia tutkistelevat, niin he löytävät heissä paljon pimeyttä ja epäilevät heidän tilansa kanssa muutamat. Se ei ole ihmeellinen, että lammasten ruokkijat epäilevät, kuinka karitsat pääsevät siihen uuteen ruuhoon. Kuitenkin he pääsevät, jos paimenet ruokivat heitä fiinillä heinillä ja antavat heidän suuhunsa lämmintä maitoa niinkuin Ylimmäinen Paimen sanoo Pietarille: »Ruoki <50> minun karitsoitani!» Eivät karitsat kärsi vitsaa, mutta, jos raavaat lampaat erkaantuvat laumasta metsään, se on, ehdollisten syntein kautta, niin täytyvät ne, jotka havaitsevat, varsin vitsan kanssa perään lähteä ennen kuin hukka lopettaa heidät. Apostoli Paavali sanoo itsestänsä ja muista: »Me, jotka väkevät olemme, tulee heikkoin voimattomuutta kärsiä.» Ottakaa siis vaari apostolin neuvosta, te väkevät, ja olkaa laupiaat niinkuin teidän taivaallinen Isännekin laupias on. Mutta kutka nyt omistavat itsellensä väkevän nimen? Täytyy niitten omistaa, jotka ovat heikoiksi tulleet, sillä se seisoo, että Herra on heikoissa väkevä, ja että vielä ovat puetetut kaikilla Jumalan sota-aseilla ja ovat täytetyt Pyhällä Hengellä. Koska nämä väkevät Herrassa koettelevat tätä piskuista laumaa, niin täytyy heidän ottaa tarkka vaari Vapahtajan ja apostolin neuvosta, sillä Jeesuksen laumassa löytyy myös karitsoja ja haavoitettuja, joista tarvitaan tarkka vaari ottaa, ettei ne kuolisi viluun ja nälkään ja janoon. Ammentakaa elämän lähteestä heidän suuhunsa! Mutta, jotka eivät saata elävää vettä nauttia, niin antakaa pikkuisen suolavettä, että tulisi jano, sillä janoovaisia Herra huutaa vetten tykö. Kuitenkin pitää kohtuullisesti lampaille annettaman suoloja, sillä niinkuin kusi tappaa lampaan, tappaa myös suola, jos sitä ylönpaljon annetaan, ja eikä se mahda tulla ruokkijan omantunnon päälle, koska hänen suolansa tähden lammas määkyy ja parkuu ylönpalttisessa janossa ja huutaa hengenahdistuksessa. Antakaa siis kohtuullisesti suoloja, te väkevät lammasten seassa, ja pitäkää elävä vesi valmiina, että saatte kaataa lammasten suuhun, että heidän janonsa sammuisi ja rupeaisivat hyppäämään ilosta ja riemusta kuunnellessa Ylimmäisen Paimenen ääntä Siionin kedolla.

Koska nyt tämä meidän kristillinen seura on hajallaan monessa seurakunnassa ja, niin kuin ne, joita kutsutaan talvitiäisiksi, hajaantuneet ruumiin puolesta Norjan vuorille, ja muutamat täytyvät olla niinkuin lampaat, joilla ei paimenta ole, niin täytyy niitten, jotka teitä ennen ravinneet ovat, jättää teitä uskossa sen Ylimmäisen Paimenen haltuun, joka teitä joh-

dattaa elävain vesilähteitten tykö ja ruokkii teitä elämän leivällä. Ja te lapsukaiset ja pikku tiaiset, jotka olette koulupaikassa iloinneet ja rakkauden tulessa palaneet, seuratkaa teidän rakastajaanne Jeesusta ja muistakaa aina sitä oppia, josta te hengen saaneet olette, että se on se oikia ja autuaaksi tekeväinen oppi, joka on täyttänyt teidän sydämenne. Näitä puhun minä teille varoitukseksi, sillä jos maailman kylmä tuuli ensinnä puhaltaa teidän rintoihinne, niin opetuksen vahingolliset tulet saattaa vihollinen nostaa pohjattomuudesta. Sentähden pitäkää lujasti kiinni Jeesuksen ja apostolien opista, ettei se kylmä itätuuli teitä turmelisi, joka näinä aikoina on kovimmiten puhaltanut Herran viinamäkeä kohti niin voimallisesti, että horjuvat puut itäsyryssä viinamäkeä ovat kaatuneet, ja niitä kaatuneita puita on taas viinamäen työmiehet täytyneet suurella vaivalla vierittää ulos Herran viinamäestä, ja moni on valittanut rintojansa niitä vastakaatuneita puita vierittäessä, ja nyt täytyy koko Herran lauma valittaa sen turmeluksen tähden, joka on itäpuolella tätä piiskuista laumaa, emmekä tiedä, koska tämä onnettomuus lakkaa. Taitaa olla parasta, että kaikki kaikissa seurakunnissa, jotka kantavat Jeesusta sydämässänsä, rukoilisit Muonion seurakunnan enkelin edestä, että Herra hänet nöyryyttäisi ja antaisi hänelle voiman uskoa Maria Magdaleenan sisarten puheita, jotka ovat Herran ensimmäiseksi haudalla nähneet. Hän on pitänyt edesmenneinä aikoina Maria Magdaleenan veljien ja sisarten puheita taitamattomuutena ja ylpeytenä niinkuin opetuslapset pidit Maria Magdaleenan puheita hourauksena. Voi, kuinka raskas on ollut Siionin tyttärellä vartioida itäsyryä tästä viinamäestä, koska seurakunnan enkeli vielä rupesi ryöstämään kaksiteräisiä miekkoja heidän käsistänsä sokeutensa tähden. Rukoilkaa siis Muonion seurakunnan enkelin edestä, että Herra väkevän voimansa kautta johtaisi häntä tähän lam<52>mashuoneeseen, sillä jos hän tulee oven kautta sisälle, niin monta tulee perässä, ja metsävuohet joutuvat nälkymään, sillä metsävuohet ruokkivat itsensä eli syövät niitten kanssa, jotka eivät ole tästä lammashuoneesta. Kyllä ovat Israelin väkevät Herrassa lyöneet miekalla itäsyryään alkaen Muoniosta aina Kaaresuuntoon asti, mutta ei ole vielä vaikuttanut sitä murhetta heissä, joka oli Jumalan mielen jälkeen. Nyt täytyy vielä armon lasten rukoilla heidän edestänsä, kuka tiesi, jos joku Jeesuksen kyynelistä putoaisi heidän tuntonsa päälle, niin täytyisit sydämet ruveta itkemään, jospa nyt Jeesuksen huokausten kautta tulisit kristittyin huokaukset Isän edessä; kuitenkin tapahtukoon Herran tahto, joka tuntee, kutka ovat

mahdolliset, — — — — minä muistutan vielä kaikkia, jotka ovat valkeudessa, ottakaa tarkka vaari sen tohtorin neuvoista, joka on Göngäisissä, sillä hän saattaa parhaiten ymmärtää ylimmäisen tohtorin kirjasta, mikä teille terveellinen on, ja te näette nyt, kuinka se on käynyt itäpuolella niille, jotka ovat sitä oppia ja sitä armon järjestystä vastaan nousseet itseyden ja paisumisen kautta. Seuratkaa siis sitä oppia, josta te hengen saaneet olette, ja muistakaa mitä apostoli sanoo, että »vähä hapatus pilaa koko taikinan», se on, jos oppiin tulee vika, niin tulee myös kristillisyyteen vika. Ei nyt tätä kristillistä seuraa vihollinen voita, vaikka hän tulee vanhan nahkan kanssa. Mutta koska hän pukee uuden nahkan päällensä, se on, koska joku niistä, jotka ennen ovat olleet kristittyinä ja muita neuvoneet, jos sitten vihollinen niitä saattaa väärälle tielle, niin ne vievät muita perässänään, ja jos papit vähän heräävät ja kuitenkin pysähtyvät kuolleeseen uskoon, niin ne ovat perkeleelle parhaat palvelijat, sillä ne estävät Pyhän Hengen vaikutukset ja opettavat muita kuolleeseen uskoon ja katsovat elävän kristillisyyden vääräksi ja armon varkaat oikiaksi — ja he saarnaavat joka paikassa heidän kirjainsa kautta, vaikka heidän luunsa ovat aikaa lahonneet; ja kyllä niitten veljiä on vielä elämässä, jotka heidän oppiansa voimassa pitävät, ja ne ovat <53> ylimmäiset vääristämään evankeliumia Raamatusta, ja lain ne vääntävät sinne.

Voi tätä viimeistä aikaa! Voi, kuinka lujaksi on vihollinen vahvistanut hänen muurinsa, että väsyä täytyvät Israelin sotamiehet murtamasta. Rukoilkaa siis Israelin Sankaria te väsyneet sotamiehet, että Hän herättäisi väkeviä, jotka jaksaisit kaataa saatanan sankaria tällä viimeisellä ajalla. Mutta kustas tulee väkeviä? sillä ateenalaiset eivät tottele Paavalin saarnaa, vaan pitävät hänet lipilaarina. Kuitenkin kiitä Herraa sinä pohjanmaa, sillä Hän on teille herättänyt yhden ateenalaisen, joka jo monta vuotta on tätä ennen alkanut huutamaan niitä eksyneitä metsälampaita, jotka olit hajoitettut kaikille vuorille, ja vaikka mailman tuli oli kaikilta korvat pilannut, että olit kuuroiksi tulleet, täytyi heidän kuitenkin kuulla, koska huutajalle oli annettu niin suuri voima huutamaan, ja nyt on huutajan ääni piiskuisen lauman kokoon saanut. Kiitä nyt Herraa sinä piiskuinen lauma, joka hengellisestä Ateenasta valitsi sinulle yhden paimeneksi hengellisen Ateenan väkevistä. Mutta missäs muut hengellisen Ateenan väkevät ovat? He ovat jääneet sikoja paimentamaan ja

itseänsä ruokkimaan sillä maidolla, joka Baabelin porton nisistä vuotaa. Mutta sinä yksinäinen, mikäs saattoi sinun jättämään veljes? vaikka sinä tiesit että he vihastuvat sinun päällesi. Sinä tiesit, että sinulle tulee suuri vaiva huutaa yötä ja päivää, ja nyt saat olla yksinäsi tämän piiskuisen lauman vartijana. Ja koska sinä niin yksinäinen olet, ja kukatiesi tulet sontatunkioksi, on kuitenkin se sinun lohdutuksesi, että Herra, jonka ääntä sinä kuulit ja tottelit, koskas veljesi jätit, on sinulle antanut kunnian kruunun, jonka Siionin tyttäret näkevät, koska he ilolla täytetään. Mutta voi meitä, jos met ehdollisesti saatamme ylimmäisen paimenen murheelliseksi, niin met saatamme myös sen murheelliseksi, jonka Hän on käsenyt meitä ruokkia ja paimentaa. Älkää enää lähtekö metsään niinkuin tähän asti. Muutamat ovat aivan metsän pakanat ja tehneet suuren vaivan paimenille ja koirille. Py<54>sykää nyt koossa, tet, jotka jääneet olette ja älkää haistelko sitä ruokaa, jota tet ennen saitte metsässä. Mutta älkää tetkään Ananiaan veljet ja Saphiran sisaret tulko lammasten sekaan, jotka salaatte villanne, sillä tietäkää se, että Pietarin kiivaus eroittaa teitä, ja tet saatte itse pitää villanne, sillä ei ylimmäinen paimen huoli valehtelijain ja varkaitten villoista. Mutta sinä piiskuinen lauma, jotka lämmitätte hengellänne ja villoillanne toiset toisianne vasten, sillä rakkaus on teitä niin yhteen sitonut toiset toisianne vastaan, ja te annatte ilolla teitänne keritä, että paimen saisi vaatteita, joka pani henkensä lammasten edestä, ja koska paimen ruokkii teitä ja juottaa sillä elävällä vedellä, joka Hänen sydämestänsä juoksee, niin tet laskette maitonne ja rakkaus lypsää teidän nisänne tyhjäksi, ja se maito on makea paimenen suussa, niinkuin se maito on makea, joka veriyljän rinnoista vuotaa teidän sydämeenne; tet viisaat neitseet, valvokaa, pian tulee ylkä! Amen.

<55>

I.

JOHAN RAATTAMAAN KANSSAPUHEITA, eli vastauksia kysymyksiin.

Mistä tiedätte, että teillä on Pyhä Henki?

Siitä, että on Jumalaan halaavainen sydän, hengen huokaukset ja veljellinen rakkaus. Usein tunnet sydämesi niin kylmäksi, ettei tunnu mitään rakkautta, vaan kun kristitty tulee, niin ihastut.

Saako kristitty käydä kirkossa, jossa saarnaa uskon pappi?

Saa ainakin. Kuinka kristityt puhuttelevat pappia, kun eivät kuuntele heidän saarnojansa. Me tarvitsemme käydä kirkossa myös rukoilemassa, kosk'emme ole kirkosta erkaantuneet niinkuin meitä syytetään. Uskoton pappi saarnaa kyllä osaksi Jumalan sanaa, vaan ei puhdasta Jumalan sanaa. Raamattu on se totinen Jumalan sana, joka on jalkaimme lyhty ja valkeus teillämme. Pyhä Henki vaikuttaa uskottomissa sanan kautta, sekä saarnatun että luetun sanan kautta.

Mikä on kristityn oikea valvominen?

»Katsokaa uskon alkajan ja päättäjän Herran Jeesuksen päälle» j.n.e. Hebr. 12. luku. Sinne on opetettu meitä valvomaan ajatustemme yli. Onkin tarpeellinen, että oikean valvomisen kautta pahat ajatukset käsitetään synniksi ja voitetaan. Muuten ne puhkeavat synnillisiin töihin. Valvoa ajatuksissansa on paimentaa sikoja — sikamaisia ajatuksia. Kristityn ihmisen tarvitsee pitää epäileväiset ajatukset syntinä. Goljatilla oli vähäinen pilkka otsassa paljas. Siihen David kivellä nakkasi. Muutamilla herroilla on rinta varustettu raudalla. Heille täytyy aluksi ymmärryksen kirkastaa, kristillisyyden oppia ja hedelmiä.

<56>

II.

RAATTAMAAN PUHEITA YHDELLE OPETTAJALLE.

Pitääkö rovaniemeläisten y.m. olla niinkuin met lappalaiset? kysyi Raattamaa.

Mies: Ei suinkaan Raattamaa.

Kuinka sinä sitten vaadit, että virkamiehet ja herrasväki pitävät olla yhdennäköiset kuin köyhä työväki ja talonpojat?

Raattamaa: Apostoli ei kuitenkaan tee eroitusta herrain ja talonpoikain välillä.

Tekeepä Lutherus ja sanoopa apostolikin: »Olkaa alamaiset kaikelle inhimilliselle säädylle Herran tähden.» Pitäisi heidän kuitenkin saada pitää ne vaatteet, jotka heillä ovat olleet, koska het kristityiksi ovat tulleet, sillä se tulisi ylönsuuri vahinko, jos net pitäisi hävittää, kun vaan heistä turhuus ja ylellisyys otetaan pois. Jos heiltä kovin paljon vaaditaan, niin het pelkäävät kristillisyyttä.

Pitää meidän se sallia, että het fööraävät, käyttävät itsensä erilailta kuin me varainsa (mukaan) jälkeen. Mie panen niin vähän arvoa sen ulkonaisen päälle, kun het vain sydämen kautta ovat tulleet kristityiksi.

III.

RAATTAMAAN PUHEITA YHDELLE MIEHELLE.

Raattamaa: Oletko sinä puhunut muille niitä asioita, joita sinulle on salaisuudessa tunnustettu?

Mies: En minä ole heitä läksynä pitänyt, vaan olen minä jotakin joillekin puhunutkin.

Raattamaa: Se ei ole oikein, että salaisuudet ilmoittaa.

Maria Feetun sisar: Eihän sitä pitäisi omatunto kärsiä, että salaisuudet ilmoittaa.

Raattamaa kertoi yhden opettajan puhuneen palvelijoista, että se ei ole kyllä, että tekee mitä on käsketty, vaan pitää tehdä enempi. Esimerkiksi metsässä käydessä tuoda tarve<57>puuta ja olla alamainen niinkuin Raamattu sanoo palvelijoista: »Joka palvelee Herraa syödessä» (Luukkaan 17 luku 7, 8, 9 v.). Sanokaa Suomen saarnaajille, että riita-asiain ilmestyessä kristittyinä välillä ei pidä jyrkkiä tuomioita tehtäin än toiselle eli toiselle puolelle, ettei kaksi joukkoa tulisi ja horjuvat sielut pois varisisi.

J. Raattamaa.

<58>

KIRJEITÄ KAARESUANNOSTA.

I.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä.

Jumalan armo lisääntyköön sinulle ja sinun huoneellesi Herramme Kristuksen kautta!

Kiitoksia kirjeesi edestä, jonka olen saanut tänä keväänä. Mitä sinä kirjoitit M-n rovestista, että hän on aikonut piispalle kirjoittaa, se ei ole ihmeellinen eikä outo asia, sillä papit ovat ennenkin Jerusalemin temppelistä ulosajaneet niitä miehiä, jotka saarnasivat parannusta ja syntein anteeksi saamista Herran Jeesuksen nimeen. Eipä ihme, että muutamat tahtoisivat koristaa Lutheeruk-

sen kirkkoa, että se tulisi veripunaiseksi maalatuksi, niinkuin Roomalais-kirkkokin, marttyyrien verellä, mutta se on ihme, että ne, jotka tulivat sisälle lammashuoneeseen veripunaisen oven kautta mailman valtakunnasta, eivät enää näe seiniä eikä Siionin muuria. Suuri juopa ja vaiheita on Kristuksen ja mailman valtakunnan vaiheilla, ja nämä kaksi valtakuntaa sotivat toinen toistansa vastaan päivän loppuun asti, sillä Jumalan sana ei pidä hukkuman, kun hän sanoi paratiisissa: »Minä panen vainon vaimon siemenen ja käärmeen siemenen välille.» Ei ole tämä vaiheita otettu pois, vaikka kääntyneet juutalaisista ja pakanoista tulivat yhdeksi Kristuksen valtakunnaksi, ja aita otettiin pois juutalaisten ja pakanain vaiheilta, joka vanhassa testamentissa pantu oli.

Te Kristuksen valtakunnan miehet ja Herran Seebaotin enkelit, astukaa ulos mailman valtakunnalle julistamaan lain kiroukset, sillä laki on pantu jumalattomille, ja nuhdelkoon <59> Pyhä Henki teidän suunne kautta vanhurskasta mailmaa epäuskon ja tuomion tähden. Mailma tahtoi hajoittaa ja särkeä viinimäen aidan, mutta astukaamme särjettyin paikkain eteen, koska mies on löydetty Taavetin suvusta, joka pani aidan ja itse seiso i veräjällä Herran edessä veripunaisessa puvussa, sanoen: »Se on täytetty», mitä Jumala vanhurskaudessaan vaatii. Seisokoot viinimäen työmiehet Herran edessä veräjällä, etteivät lain kiroukset kuuluisi Herran seurakunnassa: Kristuksen Laki on Hänen valtakunnassansa ojennusnuorana, ja niitä nuhdellaan, jotka syntiä tekevät. Synnit annetaan anteeksi katuvaisille ja uskovaisille. Seurakunnalla on siis valta sitoa ja päästää, avata ja sulkea Herralta Kristukselta annetulla vallalla ja Pyhän Hengen voimalla Jeesuksen nimen kautta. Jos nyt Pyhän Hengen saanut kristitty jollekin mailman valtakunnasta tulleelle kolkuttavaiselle avaa ja synnit anteeksi antaa Herran nimen kautta, niin tuokoon ja ilmoittakoon seurakunnalle, niinkuin Samaritanus toi syöväriiltä raadellun majaan. Mutta jos seurakuntaan otettu alkaa vääntelemään Herran oikeita teitä taikka kiristää kurkusta ja on anteeksi antamaton eli muutoin tahtoo lihan jälkeen elää, silloin kanssapalvelijat ilmoittavat Herralle, se on, sanovat seurakunnalle, ja koska Pyhältä Hengeltä ylösvalaistu seurakunta sitoo, niin sen täytyy olla sidotun ja joutua ulkonaiseen tiedonkin pimeyteen. Me kuulemme Math. evank. 18 1., että anteeksi anomisen ja anteeksi antamisen kautta pysytään Kristuksen seurakunnassa, ja niitä Kristus saattaa

hallita, mutta jotka seurakuntaa eivät tottele, niitä täytyy sitoa, sillä ei Kristuksen seurakuntaa sovi tehdä ryöväriten luolaksi. Ehkä se on raskas työ palvelijoilla, sillä ne, joita ulossuljetaan, niitä on lohikäärme jo ennen vetänyt pyrstöllänsä alas taivaasta, ja ne sotivat Mikaelin ja hänen enkeleitänsä vastaan.

Vanhoille on sanottu, että taivaan valtakunnan avaimet ovat annetut saarnaviralle erinomattain. Mutta jos saarnamies ei ole saanut Pyhää Henkeä, niin hänellä eivät ole muut <60> kuin kirkon avaimet, eikä hän niillä pääse itsekään taivaaseen. Mutta ne saarnamiehet, jotka oven kautta ovat tulleet seurakuntaan ja ovat Pyhän Hengen saaneet, niillä ovat taivaan avaimet, ja ne seurakunnan kanssa yhdistettyinä avaavat ja sulkevat. Olkaa siis valmiit syntiä anteeksi antamaan Jumalan palvelijat Jumalan puolesta Jeesuksen nimessä, mutta hitaat sitomaan, sillä ei Kristus hylkää morsiantansa kaikkinaisten syitten tähden. Sana seurakunnalta saarnattu pitää saaman vähän aikaa vaikuttaa, kukatiesi rikollinen itsensä alentaa ja ottaa uskolla vastaan syntein anteeksi saamisen seurakunnalta. Mutta ne uskontunnustajat, jotka erkaantuvat Kristuksen laumasta sentähden, että Kristuksen ies ja hallituksen muoto on heille sopimatonta, ne sanovat luopuvansa pois ihmisistä ja uskalta-
vat sanaan, mutta jos sinä oikein ymmärrät Jumalan sanan, niin sana sitoo sinut seurakuntaan (eikä ole puhdasta Jumalan sanaa ulkona seurakuntaa, vaan semmoista moskaa, kun perkele selittää, että tulee luvalliseksi hypätä kirkon päältä alas). Voi niitä eriseurain rakentajia, jotka monta pienimmistä pahentavat, saarnattakoon heille myllynkivistä. Minä toivotan, että Herran seurakunta pysyisi rakkaudessa ja hengen yhteydessä.

Pysykää siis koossa niinkuin Herramme Kristus on käsenyt, ja kaikki synnit ovat niille, jotka seurakunnassa pysyvät, anteeksi annetut Karitsan veren kautta. Ole kirkas sinä veripunainen lippu kaikessa maassa. Morsian katselee Yljän kuninkaallista pukua, ja Henki ja morsian sanokoon amen. Voitto on tullut Karitsan veren kautta, amen. Ne ohdakkeet, jotka vihamies kylvi, meidän täytyy antaa kasvaa elon aikaan, koska niitä eivät muut näe kuin ainoastansa palvelijat. Mutta ne, joita palvelijat saattavat muillekin näyttää, niin ne saadaan ulos pellostä, eikä tule nisut temmatuiksi. Sydämellisiä terveisiä minulta ja vaimoltani sinulle ja sinun huoneellesi. Sano minulta juuri

sydämellisiä terveisiä niille nuorille papeille ja kaikille alapuolen kristityille.
Rukoile edestäni! Sitä pyytää viimein veljesi

Juhani Raattamaa.

<61>

II.

Rakas sisar Herrassa. Jumalan armo lisääntyköön sinulle Herramme Kristuksen kautta.

Kiitoksia kirjeesi edestä, jonka sain varsin jälkeen kun palasin Kainuusta. Pikkuinen valkea se paloi Prännissä, ja Lainisjärven kylässä on yksi talonväki pysyväisiä kristityitä; on vielä muissakin kylissä joku heikkohenkinen ahdistettuna villihengiltä. Ei niillä ole Jumalan sanaa, mutta äänen touhulla ne tahtoisivat estää raamatun selityksiä ja pauhaten lukevat Lutheruksen nimellä ulosannetuita kirjoja, ettei Lapinmaan villitys pääsisi vaikuttamaan kansassa. Tosin minä sain tilan selittää armon järjestystä raamatun jälkeen, mutta huonosti he saattoivat tulkita. Lapinmaa on nyt minun kautta viimeisen kerran kustantanut Kainuuseen, eikä ne ole turhaan lähettäneet, sillä enemmän pyhiä kuin Jumala etsi Sodomasta, löytyi Yli-Kainuun seurakunnasta ja paljon heränneitä ja molemmille puolille ontuvaisia, joita emme vielä kutsu pyhiksi. Minä olin kaksi viikkoa Kainuun pitäjässä, jona aikana tuli muutamia horjuvaisia sieluja ryöstetyksi villikkoni kynsistä. Mutta hellällä sydämellä mieleeni johtui, katsellessa tätä piiskuista pyhää valkeaa, jonka Herra on sytyttänyt: jospa tuulispää puhaltaisi Torniolta liekkiä palamaan, että sydänten kalliot sulaisit ja vahingolliset linnut polttaisit siipiänsä.

Te kielentaitavaiset! Katselkaa peltoa Kainuun pitäjässä, jos teidän seuduillanne löytyy semmoisia kielentaitavia, joita sopii lähettää. Eivät suomalaiset saata tulkin kautta täydellisesti voittaa vastaanseisovia, sentähden ei auta eli sovi heitä lähettää. Jos teidän kutsumisenne myöten antaisit, niin te saattaisitte valkiaa virittää ruotsalaisen kansan sydämiin. Kyllä tarvitsevat ensin leimaukset ja sanain ääni kuulua Siinain vuorelta, että armon varkaat pelästyisit Kainuun pitäjässäkin, ja rientäisit Siionin vuoren tykö, jossa rakas ja laupias Jumala hallitsee rauhan evankeliumilla. Peljättäköön <62> vanhurskas Jumala ijankaikkisen tulen kiivaudella kaksimieliset ja molemmille puolille ontuvaliset, joita on Lapinmaassa ja Suomen ja Ruotsin rannalla, jotka

eivät usko helvetin kadotusta semmoiseksi kuin se Pyhässä Raamatussa maalattu on, vaikka suuri osa luulee uskovansa, mutta epäuskon kauhea synti makaa kätkettynä, joka on syy mailman suruttomuuteen, niinkuin nähtävä on, kun jollekin tulee heräyksen kautta omantunnon kauhistus, niin eivät enää tahdo uskoa evankeliumia. Kyllä tiedätte, jotka Jumalan temppeliä rakennatte, että epäuskon synti on suurin este ja tahtoo välistä rakentajatkin väsyttää. Sentähden katselkaamme Sankaria, joka vereen kastetussa vaatteessa käypi edellämme, ja suustansa käypi ulos terävä miekka, jolla Hän lyöpi vallat ja voimat ja kaikki, jotka heitäsä asettavat Herraa Kristusta vastaan. Pitäkööt voimalliset neuvoa tätä oppia vastaan, mutta ei sekään seiso, sillä tässä on Immanuel, tässä on se, jota Johannes katselee ilmestysraamatun 19. luvussa vereen kastetussa vaatteessa vapauden voittavan kaikille uskovaisille, että saavat suuren Jumalan ehtoollista pitää ja nauttia ulkonaistakin rauhaa, vaikka tunnustetaan Jeesusta mailmalle ainoaksi autuudeksemme. Mailma kyllä häväisee elävän kristillisyyden, mutta koska Kristuksen oppi on valaissut hallitsijat, niin ne estävät veristä vainoa, ett'ei pyhä isä saa pyöveliä Roomissa eikä Matarengissa, vaikka olisikin verta janoovainen viha. Jospa kuninkaat olisivat elävän kristillisyyden holhoojat ja drottningit sen imettäjät.

Minä olin horroksissa menneenä kesänä viimeisinä elokuun päivinä ja näin, että ruskea käärme ajoi ilmassa ruskealla orhiilla etelästä pohjoiseen hirmuisella humulla ja jyrinällä, että ihmiset hämmästyit ja ruskeat suomet varisit maan päälle. Tämä on uusi muistutus meille, ett'ei lohikäärme ole karpänen, vaan kiljuva jalopeura. Sen jälkeen minä näin kirkon kirkkauden lännen puolella taivasta, joka yht'äkkiä levitti itsensä, ja tuli uusi taivas, ei aurinko, vaan yhtä kirkas kaikki ja suuri paljous lauloi suurella äänellä heliästi <63> hallelujaa. Minä myös lauloin yhteen ääneen heidän kanssansa. Ja kun horroksista heräsin, niin sydämeni iloisena lauloi hallelujaa. Ääni oli suuri, niinkuin taivas olisi ollut uruilla täytetty. Tämä näky selitti minulle Pietarin, Jaakopin ja Johanneksen näyn kirkastamisen vuorella. Tämän minä uskon Jumalan ilmoitukseksi, sillä se sopii yhteen Pyhän Raamatun kanssa. Joeli profeetta sanoo: »Sinun nuorukaisesi pitää näkyjä näkemän ja sinun vanhim-pasi unia uneksiman.» Ja Pietarille myös näytettiin näky horroksissa Jopessa.

Nyt lopetan puheeni siinä toivossa, että yhteen ääneen sanomme hallelujaa iankaikkisesti uuden ilman kirkkaudessa. Soita Herralle Sionin tytär Ruotsin ja Suomen rannalla! Ole priiskoitettu Karitsan verellä, että pukusi pysyisi valkeana. Tottapa omanasi on Jeesuksen täydellisyys ja taivaallinen Jerusalemi. Amen. Uskokaamme syntein anteeksi saaminen loppuun asti! Minä ja vaimoni sanomme terveisiä kaikille rakkaille veljille ja sisarille Torniolta. Sano minun terveisiä Kainuuseen kristityille, jos olet heille kirjoittamassa. Rukoile edestäni! Veljesi

Juhani Raattamaa.

III.

Rakkaille veljille ja sisarille ja kaikille totuuden apulaisille.

Jumalan armo lisääntyköön teille ikuisessa muistossa pysyvät, rakkaat veljet ja sisaret; vielä toivotan onnea kaikille, jotka kilvoittelevat kallista uskon kilvoitusta. Se usko ja toivo meillä on, että riemulla yhteen tulemme iankaikkisuuden kirkkaassa ilmassa. Herra Jumala isällisestä rakkaudesta etsiskeli langenneet lapset; paratiisissa julisti ennen sanotun kuoleman, mutta Isän rakas sydän samaten lupasi Lunastajan, joka lupaus on täytetty. Ei Häntä vihollinen voittanut, ehkä kiusattiin, sai kuitenkin vihollinen joukkonsa Hänet tappaa; senpä on ensimmäisen äidin viettelijä voittanut. Mutta samalla verisellä tantereella on lapsilauma syntynyt ja sydämen ja mielenmuutos on tapahtunut kaikissa, jotka ovat erkaantuneet mailman joukosta, niinkuin näemme, että uskottomat ovat eri joukossa ja eri mielellä. Jos joku heistä tulee oven puoleen eli porstuaan koulun aikana, niin he katsovat ylen saarnaajat ja Jumalan sanan. Mutta uskavaiset kuulevat hartaudella Jumalan sanaa ja saavat aina uudet voimat vaeltaa kaidalla elämän tiellä. Miksi pitäisi teidän ja meidän epäilemään, sillä täydellisesti olemme lunastetut. Rohvaiskaamme meitämme aina enempi uskomaan, katsellen hengessä sydämen hartaudella uskon alkajaa ja päättäjää Herraa Jeesusta, joka elää ja hallitsee sieluissamme lohduttajan Pyhän Hengen kautta. Puhalla Herran henki palamaan suitevaiset kynttilän sydämet, että vanhat nuorten kanssa riemuitseisivat hengessä. Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma! Esivanhemman perintö on peitetty Herran Jeesuksen puhtaudella.

Pitäkäämme usko ja omistakaamme synnit anteeksi Karitsan veren kautta; vielä todistan Jeesuksen nimen tähden kaikille epäileväisille synnit anteeksi. Omistakaamme tämän sanan kanssa priiskuvaiset veren pisarat, että päästettyinä pahasta omastatunnosta saatte ja saamme riemuita hengessä Jumalan uudistetusta armosta. Te kristillisyyden vanhemmat! Eroitettuna olemme ruumiillisesti, mutta hengessä tykönä Siionissa, se on, elävän Jumalan seurakunnassa, Uuden Testamentin välimiehen Jeesuksen tykönä, priiskoitettuna uskon kautta verellä, joka on vuotanut syntein anteeksi antamiseksi. Synnit teille ja meille ovat anteeksi annetut. Pian yhteen tulemme tapetun Karitsan häissä, amen, hallelujaa. Minä ja vaimo sanomme rakkaudesta terveisiä kaikille kristityille, vieläpä vanhoille tuttaville, joitten kanssa olemme rakasta kanssakäymistä pitäneet lähes neljäkymmentä vuotta. Pyydän rukoilla edestäni, rakkaat veljet ja sisaret.

Juhani Raattamaa.

<65>

IV.

Rakas veli! Jumalan armo lisääntyköön meille!

Kaikki herätykset pitäisivät yhteen sulaman, ehkä paljon on työtä koota taikinaa monesta vakasta ja sotkea yhdeksi taikinaksi. Saattakoon Herra sanansa jälkeen kaikkia muita lampaita yhteen lammashuoneeseen ja tehköön Kristuksen palvelijat työtä sen päälle, että kaikki heränneet yhdistyisivät ja pysyisivät yhteenliitettynä Kristuksen lain siteellä, joka on täydellisyyden side. Paljon on työtä Jumalan pellolla, että valaistuita vaimojakin tarvitaan, ehkä niitä löytyy jotka tahtoisivat sulkea vaimonpuolten suuta Paavalin sanoilla Korinton vaimoille, jotka astuivat miesten eteen, eivätkä tainneet sananvuoroa antaa miehille. Sentähden Paavali heitä nuhtelee. Mutta raamattu osoittaa, että Hanna on puhunut lapsesta Jeesuksesta samaten kuin Simeon kaikille Israelissa, jotka lunastusta odottivat. Vieläpä Herra lähettää vaimoja ilmoittamaan, se on saarnaamaan epäuskoisille opetuslapsillensa, että Hän on jälleen eläväksi tullut, vieläpä vaimoin sydämissäkin. Jospa vaimot yhdistettyinä miesten kanssa saarnaisivat elävän Herran Jeesuksen tuntemisesta seurakunnassa! Paavali on tarvinnut Feebeä avuksi kirjoittaessaan lähetyskirjoja, joka on Kristuksen seurakunnan palveluspiika.

Ovathan vaimot Jumalan välikappaleet ja äidit Israelissa (2 Sam. 20: 16—19, 22), että saattavat sanaakin selittää, kun ymmärrys on avattu Pyhän Hengen kautta, erinomattain vähemmissä seuroissa, kun miehiltä lahjat puuttuvat, etteivät osaa eivätkä ymmärrä kieliä, erinomattain sitä kieltä, jota Pyhän Hengen koulussa opitaan. Estäköön Paavalin puhe vaimoja piispan ja papin virkoja etsimästä. Emme tahdo vaimoin kanssa astua saarnatuolille eli alttarille, vaan puhumme Jumalan valtakunnasta kaikille, joilla korvat on kuulla. Vieläpä Pyhä Henki nuhtelee mailmaa kaikkein suun kautta, joissa Hän asuu ja vaikuttaa. <66>

Jo on alku neljäntäkymmentä vuotta kulunut siitä ajasta asti, kun kointähti koitti harvoin sydämiin, vieläpä päivä on valjennut aikakaudessamme ja Kristuksen kirkkaudesta aurinko paistanut, että suuri joukko kristillisyytemme veljiä ja sisaria ovat ilolla päivänsä päättäneet ja kunniaan kostuneet. Kiitos Jumalalle ja Karitsalle, jonka veren kautta vielä seisoo piiskuinen lauma voiton päällä, katsellen hengessä uskon silmillä Karitsaa, joka tapettu on, ja on meitä Jumalalle verellensä ostanut. Aina valvokaamme ja rukoilkaamme varustettuina uskon kilvellä ja hengen miekalla mailmaa ja omaa lihaa vastaan, että pysyisimme voiton päällä Karitsan veren kautta, amen.

Sydämellisiä terveisiä minulta ja vaimoltani teille ja rouvalle. Sano minun terveisiä kristityille! Pyydän rukoilemaan edestäni ja toivotan, että Herra antaisi teille voimaa ja rohkeutta seisoa mailman joukkoa vastaan, toivottaa vanha

Juhani Raattamaa.

V.

Minun rakkaalle veljelleni Herrassa.

Minä olen saanut teidän kirjeenne, ja kiitoksia sen edestä, ja olen myös antanut lukea kirjeesi suurissa kokouksissa, ja kaikki oikeat kristityt ovat todistaneet minun kanssani, että teidän kirjeessänne on oikea oppi. Ja mitä sinä olet kirjoittanut niistä, jotka kieltävät kristityille kahvia ja kaikenlaista ruokaa antamasta, niin me ihmettelemme, että niin sokeita löytyy, että he kieltävät kristillisen rakkauden töitä pois, niinkuin Juudas Iskariot nuhteli sitä vaimoa, joka voiteli Jeesusta kalliilla voiteella, mutta Jeesus vastasi vaimon

puolesta ja sanoi: »Sallikaa hänen olla rauhassa, hän teki hyvän työn minua kohtaan.» Kuulettekos nyt Juudaksen veljet ja sisaret, että Jeesus on niitten vaimoin ja miesten puolesta, joiden sydämiin Kristuksen rakkautta on vuodatettu; ja sen verran on meillä aina rakkautta, erittäinkin <67> uskon veljille ja sisarille, että me kahvikupin annamme, koska se jo joka paikassa tapana on; ja jolla on varaa, niin syöttäköön vaikka maan ytimen uskonveljillensä, mutta, jolla ei ole varaa, niin antakoon vettä janoovaisille. Ja me uskallamme syödä kaikkia kohtuullisesti mitä eteemme pannaan; paitsi paloviinasta ja väkevista juotavista emme huoli, ne ovat perkeleen lasten juotavia ja heidän uskonsa hedelmiä.

Mutta uskon hedelmiä on ruokkia Jeesuksen lampaita ja karitsoita elämän sanoilla ja ruumista vahvistaa ruualla, niin myös saarnata parannusta kaikille kansoille, ja katuvaisille ja uskovaisille syntein anteeksi saamista Herran Kristuksen nimeen. Seisokaa siis ristin kohdalle katsellen Herraa Kristusta Hänen kuninkaallisessa kaunistuksessansa murtavan sisälle Jumalan paratiisiin. Pysykäämme siis vapaina, iloisina ja rakkaina katsellen armonaurinkoa, joka paistaa kirkkaasti avatusta kyljestä ylösnousemisen ihanalla kedolla usko-vaisten sydämiin. Ette te ole turhaan seuranneet Jeesusta ja seisoneet ristin kohdalla vertavuotavalla sydämellä, te valitut Suomen rannalla ja kaikkialla, te olette saaneet kaksinkertaisesti Herran Jeesuksen kädestä. Jeesus otti syntimme päällensä, kuoli niiden tähden ja antoi teille vanhurskautensa puhtaat häävaatteet. Ja nyt teidän pitää syömän ja juoman Herran Jeesuksen pöydällä ja juopuman uudesta viinasta Herran Jeesuksen kanssa Jumalan valtakunnassa. Ja pysykäämme voiton päällä Karitsan veren kautta, että saamme kohdata toiset toisiamme ijankaikkisuuden ihanalla rannalla siinä suuressa hääsalissa, jossa ei hääjoukko tarvitse paastota iankaikkisesti.

Mutta emme saa täällä aina istua hääpöydässä, vaan seisoa ristin kohdalla varustettuna kaikilla Jumalan sota-aseilla. Ja Herran kuoleman kautta tulee lihamme kuoletuksi ja uskon kautta Herran Kristuksen päälle olemme vapaat lain ja synnin orjuudesta. Mutta epäuskoiset, jotka lain pitävät kurittajanansa ja voimanansa pyhään elämään, ne ovat Kristuksen karttaneet ja armosta luopuneet; ja niitten täy<68>tyy huorata, varastaa, juoda, kirotta ja tapella, jos vaan rietas tahtoo heitä niitä kauhistuksia tekemään. Mutta varjelee se kunnian ja omanvanhurskauden perkele muutamia törkeistä

synneistä, mutta eivät epäuskoiset tule varjelluiksi helvetistä. Minä sanon vielä: saarnattakoon laki herätykseksi suruttomille ja kurittakoon laki epäuskoisia pakenemaan Kristuksen tykö, ja ne, jotka Hänen tykönsä tulevat, synnyttää Hän uudesti lapsiksensa kärsimisensä, kuolemansa ja evankeliuminsa kautta. Ja niin kauan kun uudestisyntyneet pysyvät uskossa, niin taivaallinen Isä varjelee pahasta ja Mooseksen lain pitää Kristuksessa lakkaaman. Mutta Jeesus on Hänen lakinsa julistanut uskovaisillensa, sanoen: rakastakaa teitänne keskenänne, ja apostoli sanoo: kantakaa toinen toisenne kuormaa ja niin Kristuksen lakia täyttäkää! Olemmepa siirtyneet Siionin linnaan, jossa rauhan kelloja soitetaan; kaikki ovat valmistetut ja Karitsan häät ovat tulleet. Tulkaa Karitsan häihin! Veljenne

Juhani Raattamaa.

VI.

Rakkaille uskonveljille ja sisarille Herrassa.

Herran armo ja laupeus olkoon teille kaikille Kristuksen Jeesuksen tunnustajille, ja johdattakoon teitä kaikkeen hyvään ijäisiin aikoihin asti! Amen.

Sydämeni rakkaudella toivotan minä, että me kaikki uskovaiset pysyisimme koossa yhtenä laumana ja ettemme erkaantuisi toisistamme susien syötäviksi. Tehkäämme me saarnaajat työtä kärsivällisyydessä, ollen laumalle esikuvina, ja anteeksi anokaamme sekä anteeksi antakaamme meidän puutteemme toisillemme, sillä se on ainoa vaellussauva matkalla taivaalliseen kotiin. Katsokaamme aina uskon alkajaa ja päättäjää Herraa Jeesusta Kristusta, jonka verellä me priiskoitetut olemme. Riemuitse hengessä Herran lauma, jonka Pyhä Henki on Jeesuksen sovintoarmon osallisuuteen <69> kutsunut sanan ja sakramentteihin kautta. Eipä ole ihme, jos ilon ja riemun äänet kuuluvat Isän huoneesta, kun niin monet tuhannet tuhlaajapojat ja -tyttäret tuodaan sinne sisälle ja lammashuone on kaikkein kristittyin yhteinen, jotka osalliset ovat Jumalan armosta ja syntein anteeksi saamisesta Kristuksen kautta, vieläpä kastetut Pyhällä Hengellä ja tulella, kun katuvoimaisina ovat kärsimisen osallisuutta, ylösnousemisen voimaa tunteneet ja vielä tuntevat. Älä luota, suruton maailma, siihen, jos armon välikappaleita nautitset, tai siihen, että olet kasteessa uudestisyntynyt. Herran opetuslapset saivat mo-

lemmat sakramentit, joittenka kautta, ynnä Herralta saarnatun sanan voimalla, Pyhä Henki ristiinnaulitun katselemisessa vaikutti murheen heidän sydämissänsä ja sitten kivulla uudestisyntytti heitä. Jeesus sanoi Nikodemukselle, että Hän yletään ristinpuuhun niinkuin käärme ylettiin korvessa, että jokainen, kuin uskoo Hänen päällensä, ei pidä hukkuman, vaan ijan-kaikkisen elämän saaman. Tässä on siis uudensyntymisen paikka. Tule sinne kivinen sydän ja seisahda ristin juurelle rukoilemaan, että Herran henki kirkastaisi sinun sydämessäsi, miten sinä olet synneilläsi ristiinnaulinnut Jumalan ainoan Pojan ja avannut Hänen verisuonensa vuotamaan synti-keihäilläsi. Mutta epäusko tulee tämän katselemisessa monen sydämeen niinkuin Galilean miehille ja vaimoille, ja silloin täytyy Herran lähettää äänelliset saarnaajat. Selittipä Herra itse raamatuita kärsimisestänsä ja ylösnousemisestansa sekä lähettää selittäjiä vielä nytkin nimessänsä ja voimallansa heränneille omilletunnoille raamatuita oikein selittämään ja todistamaan Jeesuksen veressä kaikille syntiä anteeksi. Hän käskää nytkin katuvaistille saarnaamaan parannusta ja syntein anteeksi saamista, niinkuin kaikki olette sen sydämissänne tuta ja koetella saaneet, jotka olette uskon kautta Herran Jeesuksen elävään tuntemiseen tulleet.

Ilon ja riemun ääniä on teidän huuliltanne kuulunut, kun olette saaneet maistaa Herran armon makeutta, ja silloin on <70> mailman joukko teitä hihhuleiksi haukkunut, samoin kuin muinoin Herraamme häväistiin samarialaisen nimellä. Suomessakin häväisevät ylimmäiset papit hengellisiä liikutuksia ja nimittävät uskovaisia villiuskoisiksi, vaikka elämän parannus ja hyvät hedelmät seuraavat Jumalan armon kautta heränneiden ja armoitettujen joukkoa. Voi pimeyttä ja jumaluusopin tohtoreita! Herra avatkoon heidän korvansa, että he tuntisivat Jeesuksen lampaita äänestä. Älä sentähden pelkää, Herran Jeesuksen piiskuinen lauma Suomessa, sillä Isällä Jumalalla on hyvä tahto antaa sinulle valtakunnan, ehkä mailman joukko raivoaa sinua vastaan, eikä ole totuuden vihamiehet levossa; he eivät kumminkaan taida sammuttaa sitä tulta, jonka Jeesus on sytyttänyt. Vielä nytkin viheriöitsee Herran pelto, ja paikoin on se jo valjennut elon ajaksi. Tuhansittain on ilolla kuollut Ruotsin ja Suomen Lapissa ynnä monessa muussa maan osassa, jotka nyt ovat rauhan asunnoissa.

Samaa Laestadius vainajan alkamaa työtä jatketaan uusilla voimilla Pyhän Raamatun totuudella ja Herran armon ja siunauksen avulla. Saarnatun ja raamatusta luetun sanan kautta on Herran henki vaikuttanut monissa ihmisyydämässä katumuksen, parannuksen ja elävän uskon, vaan kumminkin haukutaan meitä hihhuleiksi. Tämän on jo Herra ennen ennustanut, sanoen: jos se valkeus, joka sinussa on, on pimeys, kuinka suuri on itse pimeys. Mutta älkäämme oudoksuko mailman häväistystä, sillä kaikkina mailman aikoina on elävä kristillisyyks ollut suruttomille tuntematon, niinkuin Jeesus sanoo: ei mailma teitä tunne. Sentähdenpä ovat kaikkina aikakausina niinhyvin viralliset kuin virattomat vanhurskauden saarnaajat olleet vainotut, kun he saarnaavat siitä vanhurskaudesta, joka saadaan uskon kautta Herran Kristuksen päälle. Tutkikaamme raamatuita näillä viimeisillä etsikkoajoilla, ettemme eksyisi pois elämän kaidalta tieltä ja katselkaamme uskossa veripunaista sankaria, joka kulkee lauman edellä. Ole kirkas orjantappuroilla kruunattu kuningas, <71> joka lyöt vihollisesi Suomenkin rannoilla suusi kaksiteräisellä miekalla. Ole myös rohkea, Herran lauma, ja tunnusta pelkäämättä Kristusta mailman edessä, sillä Kristus Jeesus on sinun Herrasi, viisautesi, vanhurskautesi, pyhityksesi, lunastuksesi ja autuutesi. Jos sinä tämän tunnustuksesi ja liikutustesi tähden suruttomilta papellta kirkon pannaan sidotaan, päästää sinut kyllä itse Ylipaimen taivaan iloon vapaana pappein kiroustuomioista ja pannaan panemisesta. Ei kyllä pappein kunnia kärsi maallikkosaarnaajia, vaikka niiden kautta on suuri muutos seurakunnissa tapahtunut uskossa ja elämässä. Enimmäksi osaksi on maallikkosaarnaajani kautta sieluja autuuden tielle kääntynyt, varkaat ja väärintekijät ovat takaisinmaksuja tehneet, huorat ja viinakauppiat, juomarit ja tappelusmiehet ovat parannuksen tehneet, luonnosta siveät ihmiset ovat heränneet ja nähneet, että heilläkin oli kymmentuhatta leiviskää synnin velkaa, vaikka ennen he omalla vanhurskaudellansa ja kuolleella uskolla luulottelivat autuaksi tulevansa kuolemansa jälkeen. Mutta paljon on vielä niitä ihmisiä, jotka eivät ole parannusta tehneet, ja joista muutamat ovat kiukkuiset totuuden vihamiehet, puhuen kaikenlaisia valheita ja pahuutta tapahtuneista muutoksista. Näitä panetuksia uskovat ylimmäiset papit ja jumaluusopin tohtorit. Ehkä, löytyneehän joku kristitty ja Jumalan lapsi niidenkin joukossa, joka ei syö eikä haaskaa Kristuksen laumaa, vaan varjelee sitä hengen miekalla ja Herran Sebaotin sota-aseilla.

Rukoilkaamme siis rakkaat kristiveljet ja sisaret Isää Hänen ainoan Poikansa nimessä, että me saisimme esivallan suojeluksen alla vapaasti palvella meidän Jumalaamme mailman vainon pauhatessa. Rukoilkaamme myöskin sekä virallisten että virattomien opettajain edestä, jotka se Ylipaimen on valinnut lampaita kaitsemaan, että Hän antaisi voimaa ja väkevyyttä ruokkimaan Jeesuksen lampaita ja varjelemaan Siionin muuria tai pyhain ihmisten yhteyttä henkeen ja vereen asti, ettei metsävuohet tallaisi Herran viinamäkeä. <72>

Seuratkaamme uskollisesti Jeesuksen verisiä askeleita yrttitarhasta Golgattalle, katsellen uskon silmillä maasta ylettyä kunnian kuningasta verisessä kaunistuksessa, jonka kautta me olemme tulleet Siionin vuoren tykö, elävän Jumalan kaupunkiin ja taivaalliseen Jerusalemiin monen tuhannen enkelitten joukon tykö, yhteisen kokouksen ja esikoisten seurakunnan tykö, Jumalan, kaikkein tuomarin tykö, täydellisten vanhurskusten henkien tykö ja Uuden Testamentin välimiehen, Herran Jeesuksen, tykö ynnä sen priiskoitusveren tykö, joka parempia puhuu kuin hurskaan Aapelin veri. Riemuitse siis sydämessäsi Herran puhtaaksi pesty lauma, sillä sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut Ylkäsi Jeesuksen veren voimalla, ja iloitse sielusi syvyydessä ihana Siionin tytär, kohta on hääpäiväsi viimeinkin valkeneva. Karitsalle olkoon kunnia ja kiitos seurakunnassa nyt ja aina, amen!

Juhani Raattamaa.

VII.

Rakas veli Herrassa!

Jeesus Kristus on puhtaudellansa peittänyt kaikkein katuvaisten ja uskovaisien synnit. Sentähden heittäkäämme, rakkaat veljet ja sisaret, pois pelko ja olkaamme rohkeat kaikkialla sekä te siellä Kalumetissa ja Minnesotassa, sillä taivaan valtakunnan avaimet on seurakunnalle annettu niin hyvin Euroopassa kuin Amerikassa, niin että meidän Herraltamme Jeesukselta annetulla vallalla ja voimalla saarnataan syntiä anteeksi ja tottelemattomia sidotaan synnin tähden, tai niitä, jotka eivät seurakuntaa tottele. Se on Pyhän Hengen virka, jota seurakunta toimittaa Herran nimessä eikä ainoastaan saarnaviran kautta. Hallitkaa, rakkaat veljet, Kristuksen opin ja asetusten jälkeen, niin seurakunta

pysyy koossa. Olkaa nopeat syntiä anteeksi saarnaamaan, mutta hitaat sitomaan, ja neuvokoon seurakunta siveyden hengessä sekä hallitkoon saarnaajat, että Kristuksen lauma pysyisi <73> koossa ja oikean seurakunnan helmassa, sillä kalliilla eikä halvalla hinnalla on Kristus lauman itselleen lunastanut perkeleen, kuoleman ja synnin vallan alta. Ette ole katoovalla kullalla tai hopealla ostetut, vaan Jumalan Karitsan verellä. Sentähden vaelta-kaa Hänen lippunsa suojassa. Jumalan kaikkivaltiaan isällinen armo suojat-koon teitä uskon kilvoitusta sotiessanne!

Juhani Raattamaa.

<74>

Saivonmuotkassa 3. p. lokak. 1871.

Rakas sisar Tilda Fogman!

Jumalan armo lisääntyköön teille! Minä kiitän kirjaisi edestä, joita olen teiltä saanut, viimeisen syyskuussa. Erkki Anterus veli on myös lähettänyt minulle kopion kirjeistänsä, jonka hän on kirjoittanut Amerikkaan. Se oli mieleni jälkeen hyvin kirjoitettu. Saman sisällepidon olisin jo ennen kirjoittanut, jos Korteniemen asiat olisin niin hyvin tiennyt kuin Erkki Anterus ja kraatari Iisakki Pellosta. Gustaf Kraatari on kanssa minulle lähettänyt Rovaisen kirjeen Tärännöstä. Abram Tapanin tykönä on nyt teidän kirjeen kopio. Aapo on kirjoittanut Amerikkaan saman mielen kuin te olette Takkisesta kuulleet »ja tiedätte». On kuitenkin tyhmiä kerskauksia löytänyt Salomon Korteniemen ja hänen puolustajansa kirjeissä. Nyt saatte, tet ja met, olla vapaat niinkuin kelvottomat palvelijat. Tehneet olemme, mitä meidän tekemän piti. Ajakoon Jumala itse asiansa Amerikassa ja Euroopassa. Olkaamme ja pysykäämme viinamäen vartioina loppuun asti!, koska teitä ja meitä on kutsuttu valvomaan Siionin muurilla. Vieläpä hengen miekalla ja Herran Sebaotin voimalla varjelkaamme Jeesuksen lampaita ja karitsoita, ja tehkäämme sen päälle työtä, että Herran lauma pysyisi koossa ja hengen yhteydessä. Vieläpä toivokaamme, että kaikki heräykset viimein yhdistyvät, sekä valtakirkosta erkaantuneet että uudestikastajat, metodistit, Hedbergit, vieläpä mailman joukosta erkaantuneet kirkon yhteydessä olevaiset elävät kristityt, että kaikki rakastaisit keskenänsä, nimitettäköön millä nimellä tahansa, että kun kaikissa

vakoissa on yhdenkaltainen hapatus, niin sotkekoon leipojat yhdeksi taikinaksi. Herran sanan jälkeen olen näitä esitellyt.

Sano Tornion rakkaille veljille ja sisarille minulta terveisiä! Katsellen veripunaista orjantappuroilla kruunattua kuningasta, joka kuoli edestämme ja jälleen eläväksi tuli, että <75> saamme elää ijankaikkisesti. Rohvaiskaamme meitä uskomaan, että vaatteet pysyvät valaistuna Karitsan verellä, joita Ylkä on laittanut morsiamelle kolmeneljättäkymmentä vuotta. Tällä kalliilla liinalla olkoon pyhyitemme ja pahuutemme peitetty! Tässä on kaita tie. Tässä kilvoitus tarvitaan, että voimme uskolla omistaa Herran Jeesuksen puhtauden puhtaudeksemme, vieläpä lihan työt kuolettaa hengen kautta. Ole vapaa Herran lauma Tornion rannoilla! Synnit Jeesuksen nimen tähden ovat anteeksi annetut. Puhalla Herran henki palamaan suitevaiset kynttilän sydämet, että valkeus pysyisi Siionissa. Kiitos Jumalalle ja Karitsalle, jonka veren kautta pysytään voiton päällä. Amen.

Sano minulta rakkaita terveisiä huoneinesi Huhtasaarelle, Rautiolle, Lampiselle, Laurille, Akkulan provastille ja pruustinnalle, koministerille ja rouvalle. Porvareille ja kaikille kristityille! Ole itse enin minulta ja minun vaimolta tervehditty! Pyydän rukoilla edestäni. Vanha veljesi

Johan Raattamaa.

Terveys on ihmisillä, ehkä halla pellot leikkasi.

Saivonmuotkassa 15 p. heinäk. 1872.

Rakkaille veljille ja sisarille Herrassa Erkki Antti ja vanha talon isäntä Juhonpietistä. Jumalan armo lisääntykөөn teille Herramme Kristuksen kautta! Minä kiitän teitä kirjeen edestä. Sofia Vilhelmiina Laestadius, sinä kysyt minun ajatuksiani Erkki Antista, ja mainitset kirjeessäsi Juhon Pietin ja Erkin kristityistä. Sen pitäisi kaikkein kristittyin tietää, että me pidämme Erkki Anttia hyvänä opettajana, ja Vanhantalon isäntä on ollut kristillisyyden alusta, ja on vieläkin, kristittyin kestikievari. Niin siis ovat Erkki Antin ja Juhonpietin kristityt hedelmälliset oksat totisessa viinapuussa, joita aina Isä Jumala puhdistaa, että ne runsaam<76>man hedelmän kantaisivat. Mutta hedelmätömistä tunnustajista emme saata todistaa, sillä Kristus sanoo, että hyvä maa kantaa hedelmän kärsivällisyydessä. Ei se ole saarnaajain syy, että huono

maa, kivistö ja orjantappurain kanssa kasvava kristillisyys menee takaisin. Löytyy kuitenkin kansain seassa hyvä maa, joka kantaa hedelmän kärsivällisyydessä. Sentähden saarnatkoon kaikki saarnaajat uskossa, että Jumalan sana vaikuttaa. Onpa se vaikuttanut meidän kristillisyytemme suurimman opettajan, provastin, lapsissakin, ynnä muissakin hänen kuolemansa jälkeen, ja vaikuttaa hänen oppinsa tästäkin edes niin lavealle kun tämä kristillisyys levenee.

Sinä kirjoitat, että muutamat Erkheikin ja Juhonpietin kristityt tuomitsevat Erkki Anttia. Se on ikävä kuulla. Rientäkää anteeksi anomaan, jotka ovat tuominneet Erkki Anttia. Ei ole valtaa koko Pohjolan seurakunnalla tuomita häntä kuin Kristuksen opin jälkeen, sillä Erkki Anttia suojellaan Kristuksen seurakunnan helmassa, idässä, lännessä, etelässä ja pohjoisessa. Kristuksen oppi sisällänsä pitää Matheuksen 18. luv., ettei seurakuntakaan saa ensin tuomita, vaan neuvoa rikollisia. Mutta koska ei ole minkään arvosta rikosta, niin minä sanon teille rakkaat veljet Erkki Antti ja Vanhantalon isäntä: Kristuksen seurakunnan puolesta ottakaa toinen toistanne ympäri kaulan ja anokaa anteeksi toinen toiseltanne; kyllä muut seuraavat teitä. Herramme Kristus on antanut vaellussauvan meille käteen, joka on anteeksi anominen ja anteeksi antaminen, sillä emme ole synnittömyyden tähden kristityt, vaan että meillä syntein anteeksi saaminen on Hänen veressänsä.

Sinä kirjoitat, että teillä yksimielisyys on muitten harvain kanssa, jotka provastin aikana jo ovat yksimieliset olleet. Mutta kuinka tet saatatte yksimieliset olla niitten kanssa, jotka provastin aikana ovat eriseuraiset olleet, ja jälkeen provastia ovat olleet vastaan seisovaiset eriseuraisella opillansa. Ja minulle ovat sanoneet Tärännön ja Muonion kappelin <77> kristityt, että ei ole moni Pajalan nuorista kristityistä tulleet anteeksi anomaan, vaikka ne ovat suruttomina irvistelleet kristityiltä. Ei se ole ihme, että net porstuasta takaisin pyörtävät, kun ette ole jaksaneet kantaa majaan. Lotta anoi Daalinmäen kokouksissa moneen kertaan anteeksi ei ainoastaan minulta, vaan Ylitornion kristityiltä, ja sillä lailla tullaan seurakuntaan. Koska minä olen esikoinen monen veljen seassa, niin sanon vielä varottavaisia terveisiä kaikille Pajalan ja Juhonpietin kristityille, että ahkeroitkaamme pitää hengen yhteyttä, etteivät rakkauden siteet katkeaisi, ja tehkäämme työtä sen päälle, että seurakunta pysyisi koossa. Meidän kristillisyytemme suurin opettaja, L. L. L., pro-

vasti, oli ensimmäinen viinamäen rakentaja Pohjanmaan läänissä. Varjelkaamme siis viinamäen aitaa ja Siionin linnaa henkeen ja vereen asti! Olkaa hyvässä turvassa Sofia, Erkki Antti ja Vanhantalonsisäntä! Karitsan veren kautta olemme voiton päällä, ja iankaikkisuuden ihanalla rannalla tulemme yhteen. Rukoilkaa edestäni! Minä ja minun vaimoni sanomme sydämellisiä terveisiä vanhalle mammalle, papille ja rouvalle ja kaikille kristityille ja olkaa itse ensin tervehditty!

Juhani Raattamaa.

TOINEN KIRJE E. A.-lle.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä. Jumalan armo lisääntyköön sinulle Herramme Kristuksen kautta! Minä etsin sinua Erkki Antti. Minä etsin sinua Siionin vuorelta ja elävän Jumalan kaupungista. Minä uskon sinun olevan Uuden Testamentin välimiehen tykönä ja sen priiskoitusveren tykönä, joka parempia puhuu kuin Aapelin veri. Vastaa jollakin rivillä, oletko saanut minun kirjeeni, ja mitä sinä siitä pidät ja mitä se on vaikuttanut? Kyllä täälläkin Muonion ja Kaaresuannon seurakunnissa on semmoisia pyhiä, jotka tahtovat jalot olla ja pullikoitsevat <78> pahoilla sanoilla meitä vastaan. Mutta vähän sinä ja minä Erkki Antti siitä tottelemme, jos joku meitä tuomitsee, sillä meillä on paljon ystäviä, jotka meitä korjaavat, koska tarvitsemme, ja aina me tarvitsemmekin, että Herran lauma pitää käsiämme ylhäällä, että voisimme varjella viinamäen aitaa ja Siionin laumaa hengen miekalla ja Herran Sebaotin voimalla. Pian saammekin lakata sotimasta, sillä ehtoo joutuu, ja iankaikkisuuden syrjällä olemme seisomassa, mutta siinä uskossa, että saamme laulaa amenta ja hallelujaa. Voitto on saatu Karitsan veren kautta. Pois kaikki sekaseuraisuus Herran seurakunnasta, että Herran lauma pysyisi koossa; ja Kristuksen seurakunta pysyykin koossa, koska Kristuksen opin ja ojennusten jälkeen hallitaan. Minä ja minun vaimoni sanomme Erkki Antille rakkaita terveisiä. Sano minun terveisiä Erkheikin ja Juhonpietin kristityille, ja ole itse ensin papinfrouvan ja vanhan mamman kanssa tervehditty; ja pyydä rukoilemaan edestäni. Saivonmuotkassa 24. p. syyskuuta 1872.

Juhani Raattamaa.

Saivossa, 20 p. toukok. 1873.

JOHAN RAATTAMAA VANHIMMAN LÄHET YSKIRJE SOPPERON USKOTTOMILLE
JA KRISTITYILLE.

Rakkaille veljille ja sisarille. Jumalan armo isääntykoon teille Herramme Kristuksen kautta.

Ensinnä: manaus uskottomille. Vielä nytkin muistan, kun viimein olin Soppe-rossa, voimalla toimitettuja provasti Laestadiuksen niitä voimallisia saarnoja, kuin myöskin totisten kristittyin neuvomisia ja vastaan sanomattomia Raamatun selityksiä. Ihmeteltävä on, kuinka mahtavat uskottomat vastaan seisoa, vaikka profeetat ja Kristus ja apostolit saarnaavat niin paljon siitä vedettömästä kuopasta, josta ääni, ulina ja ulvominen kuuluu iankaikkisesti niinkuin Kristus sanoo: <79> »kovin vaivataan siinä liekissä.» En usko Lapinmaalla monta löytyvän, jotka eivät usko helvetin kadotuksen semmoiseksi olevan, kun se on Pyhässä Raamatussa maalattu. Mutta sen ne puollittain uskovat, erinomattain omanparannuksen tekijät, »etteivät he helvettiin joudu, vaikka eivät tässä tilassa tule autuaiksi», niin sanovat muutamat. He ilmankin aikovat hypätä autuaalliseen tilaan kuoleman hetkellä, mutta Jeesus sanoo: »ettes tuntenut sinun etsikkosi aikaa.» Ja vielä Hän sanoo: »ei taida kenkään tulla Minun tyköni, ellei Isä, joka Minut lähetti, vedä häntä.» Kuka ties, jos etsikon aika loppuu ja Isä ei enää vedä Pojan tykö?

Malttakaa mielenne, te kristillisyyden halpana pitäjät, ja kätkekää Jumalan sanat teidän sydämiinne, että Isä saattaisi henkensä kautta vaikuttaa ja vetää teitä ainoan Poikansa tykö! Hävetkää teidän kauhistavaista epäuskon-
anne, mutta älkää hävetkö Jeesusta tunnustaa maailman edessä vapahtajak-
senne ja autuaaksi tekijäksenne.

En minä häpeä Sopperon kristittyin kanssa saarnata teille Jeesuksen nimen kautta synnit anteeksi. Uskokaatte ja tulkaa sydämen hartaudella niin likelle Jeesusta, että veri priiskuu sieluihinne ja sydämiinne. Ojenna Herra käsivar-tesi ja kuule seurakuntasi rukous ja vahvista sanasi, että se kävisi läpi luiden ja ytimen. Näitä olen puhunut omanparannuksen tekijöille, jotka omanvan-
hurskauden ja epäuskonsa tähden ovat maailman ystävät ja Jumalan vihol-
liset. Tunnustavat ne muutamat uskoakin kristityille, mutta eivät mailmalle

saarnaamisen kautta, ovat vielä yhtäpitäväiset pahoin puhumaan kristityistä maailman joukon kanssa.

Mutta mitäs pitää meidän sanoman riivatuille ihmisille, jotka ovat alkaneet kristillisyyden valkeuden aikana ryöväämään, huoraamaan, varastamaan ja väärin vannomaan? Mutta tietäkääte se, ett'ei Herra pidä teitä, te valapattoiset, rankaisematta! Ja kaikkein riivattuun ihmisten seurakumppanit Jumalan vihan tulessa pikaisesti palavat. Älkää eksykö! Ette viekkautenne kautta välttä ajallisetkaan rangaistukset. <80>

Ei Jumala anna ylen kauan itseänsä pilkata. Silloin kun te vähimmän luulette, niin rangaistus lankeaa teidän päällenne. Kirves on jo pantu hedelmättömään puitten juurelle. Kyllä Jumalan käsi viekkaimmat varkaat kiinni ottaa, jos ette tee parannusta pikaisesti. Malttakaa mielenne ja tuntekaa teidän etsikko-aikanne ennenkuin ijankaikkisuuden pimeys teitä käsittää. Nouskaa ylös unesta ja tuntekaa teidän kauhiata epäuskoanne ja älkää itseänne pitäkö mahdottomina Jumalan armoon, sillä Jumalan, Isän sydän halkeaa laupeudesta ja Hän tulee juosten teidän kaulaanne. Malttakaa ainoastansa mielenne te tuhlaajapojat ja -tyttäret. Ettekös näe, että Isän huoneessa on kyllä leipää? Ettekös näe, että kristityt nautitsevat iloa ja rauhaa Pyhässä Hengessä? Malttakaa tekin mielenne, ennenkuin palatte Jumalan vihan tulessa. Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumia, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois!

Voi suruttomia suuren valkeuden keskellä Sopperossa! Huomatkaa jo teidän kauhea epäuskonne ja ottakaa synninpäästö Jeesuksen nimessä vastaan. Jeesus on osoitettu silmäimme eteen itkeväisenä ja vertahikoilevana Getsemanen yrttitarhassa, orjantappuroilla kruunattuna, maastaylennettynä ja veripunaisena Golgatalla. Rohvaiskaa itsenne, Sopperon kristityt, ja todistakaa Jumalan puolesta minun kanssani synnit anteeksi niille, jotka parannuksen aikomuksella uskovat. Rakas ja laupias Jumala on ainoan Poikansa verellä teidät lunastanut. Ottakaa Jumalan lahja, te epäuskoiset uskolla vastaan! Mutta, jos ette usko, niin saatte vihaisen Jumalan kirousta ijankaikkisesti kärsiä. Hyvästi, kalliisti lunastetut —, uskottomat tällä kertaa!

Te Sopperon kristityt rukoilkaa Jumalaa, Isää, Jeesuksen nimessä minun kanssani, että hän herättäisi suruttomia ja valaisisi epäuskoisia, että he käsittäisivät uskon Herran Jeesuksen Kristuksen päälle, sillä pian armon aika loppuu.

Minä katselen teitä, Sopperon, Lannan vaaran ja Silkkimutkan kristityt, niinkuin ijankaikkisuuden kukkasia, jotka olette <81>

Karitsan verestä ylöskasvaneet, ja täst'edes teitä ja meitä istutetaan ijankaikkisuuden ihanalle rannalle. Ette suinkaan muuta väriänne, vaan pysytte hedelmällisinä ja tuoreina oksina totisessa viinapuussa loppuun asti. Amen!

Mie ja Eeva, lapset ja Kaisa-Stiina sanomme sydämellisiä terveisiä kaikille Sopperon, Lannanvaaran ja Silkkimutkan kristityille. Ole hyvässä turvassa Keskitalon I. Henriikki ja Anna Briita poikaisi kanssa, Lannanvaaran ja muut puhuvaiset kristityt! Ei hiuskarvaakaan pidä päästänne putoaman ilman Herran tahtoa, vaikka pakanat uhkaavat. Pyydän rukoilla edestäni.

Johan Raattamaa.

Saivosta 1 p. elok. 1873.

Rakkaalle sisarelle ja Kristuksen seurakunnan palveluspiialle Matilda Fogman'ille. Jumalan armo ja rauha lisääntyköön teille Herramme Kristuksen kautta. Minä kiitän preivin edestä, jonka olen saanut kesäkuussa teiltä, jossa kaivattavan veljen ja työntekijän Pränströmin kuoleman sanoman saimme, joka murheutti meitä ynnä teidän kanssanne, että hän niin varhain ja äkkinäisesti temmattiin pois ruumiillisten silmäimme edestä. Kuitenkin katselemme häntä hengessä suuressa paljoudessa vanhurskasten henkein kanssa yhteen ääneen heliästi laulavan hallelujaa. Eivät ne ole kaukana meistä, sillä kirjoitettu on: Te olette tulleet täydellisten vanhurskasten henkein tykö. Herättäköön Pränströmin äkkinäinen poismeno nukkuvaisia, että lamput palaisit, koska Ylkä tulee. Rohvaiskaamme meitämme Pränströmin murheelisen lesken kanssa, sillä vanhurskas otetaan pois onnettomuudesta. Eipä ole Herran opetuslapset eläneet moni vanhaksi, ehkä niitä olisi tarvittu mailman valkeudeksi.

Vielä kiitän rakkaan ja lohduttavaisen preivin edestä. On sekin iloista, että Kainuussa kysytään teiltä autuuden asioista, <82> ja että ovat kätkeneet Jumalan sanan, joka monelta kristityltä heille selitetty on. Jos olet heille kirjoittamassa, niin sano heille minultakin sydämellisiä terveisiä, Kainuun kristityille, ja toivottaisin, että Hedlund korottaisi äänensä Kainuun villikoita vastaan, että horjuvat sielut tulisivat pelastetuiksi. Kuitenkin on Jumalan asia,

joka saattaa valaista ja johdattaa eksyväisiä lampaita yhteen lammashuoneeseen, joka Siionin vuori on vahva viimeisinä aikoina. Tässä olemme hengessä tykönä, Uuden Testamentin välimiehen Jeesuksen tykönä ja sen priiskoitusveren tykönä, joka parempia puhuu kuin Aapelin veri.

Ole priiskoitettu, Herran lauma, uskon kautta Jeesuksen verellä Pohjanmaalla, ja sentähden ääni kuuluu Siionista, että synnit ovat Jeesuksen nimen tähden anteeksi annetut. Omistakaamme Jumalan lahja lapsellisella mielellä! Kaksi kallista penninkiä olemme saaneet; synteimme rangaistus on kärsitty; mutta voi kuinka iloista se on, että Herramme Kristus antoi meille oman viattomuutensa ja pyhyytensä, että saamme seisoa Herran seurakunnassa Isän kasvoin edessä puhtaana ja viattomana, vieläpä lain täyttäjänä Kristuksen kautta. Näin olet kaunistettu Siionin tytär. Puhtaat ja viattomat ovat kätesi ja sydämesi. Etkö mahda sulata Jeesuksen rakkaudesta, kun morsiamensa kaunisti ja emäntänsä valmisti kuin uuden Jerusalemin seisovan Siionin vuorella iankaikkisesti. Pysy Herran lauma yhtenä. Se on yhteen henkeen juotettuna Pohjanmaalla, niinkuin raamatuissa yhdellä nimellä nimitetään. Mutta ei lihallinen viisus eikä eriseurain henget näitä ymmärrä, sillä het seisovat ulkona koirain ja velhoin kanssa, joille Kristus on saarnannut iankaikkisesta tulesta. Niin pitäisi meidän kristillisyytemme saarnaajat aina muistuttaman Jumalan ankaraa vanhurskautta uskottomalle mailmalle, ettei se unhottaisi ijankaikkisia helvetin vaivoja ja Jumalan vihan tulen kiivautta, joka vastahakoiset syöpä on. Niin myös Johanneksen ilmestys pudottaa tuliseen järveen kaikki, jotka eivät kuolleista heränneet ja <83> joitten otsissa on pedon merkki. Vielä tahtoo Herra maata järjestää sanain äänellä Simaista, että hengellisesti kuolleet oikein heräisit kuulemaan kutsuvaista ääntä Siionista.

Näitä olemme puhuneet Lapinmaassa, koska muutamalla osalla on evankeliumi niin halpa, että täytyvät mammoitella ja kutsua rakkaiksi veljiksi niitäkin, jotka parhaillansa synnin juoksussa nukkuvat, että ne kuulisit evankeliumia. Tämä vaikuttaa monessa, että ne heräävät sen verran, että aukovat suutansa ja kynsivät päätänsä, vieläpä ottavat hunajan pisaran saarnaajalta ja tunnustavat uskon kristityille, mutta ei mailmalle totuuden tunnustamisella. Liekö se saarnaajan syy, että houkuttelevat ja vetävät rakkaudella kuulemaan evankeliumia, mutta minä luulen, ettei puoliheränneet ole epäuskoansa ja

syvää syntiturmelustansa oikein tunteneet, kun net kolmen päivän, viikon, kuukauden tai vuoden päästä menevät takaisin ja kieltävät uskonsa niinkuin Pietari, vaikka hänellä oli hyvä olla kirkastamisen vuorella. Mutta ei ole moni niistä mennyt takaisin maailmaan, joitten sydämet on veren vuotaminen särkenyt Golgatassa, ja leimahtaa joskus veri punaisena voiton lippuna Siionissa uskovaisten sieluihin ja sydämiin. Riemuitse Herran lauma, Karitsan merkki on otsassasi. Amen. Siinä toivossa, että saamme Karitsan häitä pitää ijankaikkisesti sanomme yhteen ääneen kaikkein maasta ostettuun kanssa hallelujaa. Sano minun terveisiä koko Jumalan seurakunnalle, ja ole itse ensin tervehditty kaikkein saarnaajain ja Jumalan temppelin rakentajain kanssa! Sano minun terveisiä niille rakkaille veljille ja sisarille, joille ennenkin olen nimeltänsä lähettänyt. Pyydän rukoilla edestäni. Minun vaimoni ja Jumalan seurakunta tervehtää Ylitornion kristityltä.

Johan Raattamaa.

<84>

SAARNAAJA JOHAN TAKKISEN ENSIMMÄINEN KIRJE AMERIKKAAN.

Kuolajärvi 18 p. syyskuuta 1874.

Rakas veli Herrassa Jeesuksessa Abraham Takala.

Jumalan armo, rauha ja pohjaton laupeus vuotakoon sinulle ja kaikille ulosvalituille ijäisyyden matkalla, amen!

Tällä toivotuksella lähestyn sinua tuntemattomalle maalle sydämestäni tuttua velimiestä Herrassa. Ja kirjeesi sain 15 p. t. syyskuuta, josta tulinkin taas sytytettyksi, enkä saata olla kyllin kiitollinen sen edestä kuin tulisi, että sieltä asti muistatte minua. Kiitoksia sen edestä!

Autuaallisessa tilassa olen alati ylitse kaikkein tuntemisten kilvoittelemassa ja virassa entisessä, ehkä on raskas taakka, jonka veli rakas kyllä tiedät ilman minun selittämättä.

Ei täällä ole mitään erityisempää nykyään tapahtunut kristillisyyden asioissa, vaan eriseura on laajalta entisellään.

Minulle johtui mieleen niinkuin Moosekselle, että tehdä yksi reisu heikolla terveydelläni ja vähällä ymmärrykselläni. Ja kun Herra antoi halun, niin antoi

Hän voiman ja myötäkäymisen myös, joka kyllä se kiertotie teki noin 300 penikulman tienoilla. (Noin 1.700 engl. penikulmaa.)

Tieni oli Kuusamoon, Pudasjärvelle, Ouluun, Muhokselle, Kajaanin kaupunkiin, Nurmekselle, Kuopioon, Leppävirroille, Savonlinnan kaupunkiin, Lappeenrantaan, Viipuriin, Pietariin, siitä merta myöten Helsinkiin, Turkuun, Poriin, Kristiinaan, Vaasaan, Pietarsaareen, Raaheen, Ouluun, Tornioon ja Kemiin.

Toinen päivä kesäkuuta lähdin Sallasta ja tulín elokuun lopussa takaisin. Kaikki tieni oli outoa ja kamalata, vaan minulla oli matkan tunteva mies kumppanina. Ja Luoja, joka on ruvennut Israelin Sankarille tietä raivaamaan ja elonsa <85> riittä ruumenista erottamaan näillä viimeisillä mailman ijän päivinä, — tätäkin Suomen erämaata, joka osoittaa, että Herralla on hoppu. Mutta Hän on järjestyksen Jumala, ehkä hirmuvalta seisoo vastassa pappein kautta, vaan Jumala toista ajattelee. Esivallan persoonat ja tietoviisaat tekevät sen päälle työtä, että asetuksia avata niin, että tulee uskonvapaus Suomeenkin niinkuin teillä on siellä Amerikassa.

Kristillisyyden Oulusta etelään on heikko voimista ja harvassa, vaan tämä sama opin ääni on Helsinkiin asti kulkenut, ja se on tyhjänä viisasten korvissa sielläkin. Mutta minulla on se usko, että Suomessakin vähän eteenpäin ottaen on suurempi kristillisyyden. Ja siitä syttyy verinen viha pimeyden ruhtinaalle. Hän usuttaa ensin pienet virkakoirat vainon valkiata sytyttämään — valheella, pilkalla ja kiukulla isompain herrain korvia syhyttämällä taidonsa päätä, ja he ryhtyvät sitten asiaan, ja se tulee siitä syystä, että Jeesus sanoo vakaasti, ja se on jo Aapelista asti toteen käynyt, että: »jokainen istutus, jota ei minun taivaallinen Isäni ole istuttanut, pitää juurinensa revittämän», sillä evankeliumin luonto ei kärsi mitään järjen rakennuksia. Ja Pyhän Hengen virka on riisua alastomaksi koko ihmishenki, niin ylhäiset kuin alhaisetkin. Johannes riisuu Herodeksen, vaikka Herodes pitää Johanneksen hurskaana. Ei auta, sillä totuus ei kiertele.

Pyhä Henki kun saapi epäuskon kallion sydämen ovelta pois, niin omantunnon kirja läsähtää auki, ja synnin velka sysätään omaltatunnon helvetin tuleen, — Golgatalle — pääkallon paikalle ryöväriin kanssa katsomaan viatonta Jumalaa alastomana ja verisenä. Siinä hän tunnusti puolensa vääräksi ja sai armon. Mutta tätä ei tottele Nikodemus eikä tämän aikainen antikristus, jolla

on hieno väri paidassa ja vaski rinnassa ja ihana kunnian, ystävyys ja viran korkea verho kruununa. Se ei voi sitä kärsiä, siinä tulee käärmeen siemen vaimon siementä vastaan. Ja se on ollut elävän kristillisyyden kruunu, että kärsiä totuuden tähden, ja kristittyin kyöneleet ovat vuotaneet verivihollistensa yli. Verinen vaino <86> ja marttyyrikuolema on ollut siemen Kristuksen valtakunnan levittämiseen.

Ei ole, veli rakas, sen iloisempaa asiata, kun että olemme keskellä armon taivasta ja ulosvalittuun joukossa. Pieni on se taivas huvitukseksi ja ruokapöydäksi, mikä meidän oma sydän on. Mutta joukko Jumalan ihmisiä on enkelein seura, jossa on murheellisten ravintola ja huvitushuone. Siinä rakastaa syntynyt synnyttäjää ja synnyttäjä sitä, joka hänestä syntynyt on. Sen todistaa rakkaudella ravittu Herran apostoli ja vanhalle iälle kyllin elänyt ja paljon koeteltu evankeliumin tähden, Johannes, ensimmäisen lähetyskirjansa 5:ssä luvussa ja ensimmäisessä värssyssä.

Toivoni olisi täältä pois päästä toiseen Eurooppaan, (kunnian valtakuntaan) viettämään ikuisia häitä ja riemukanteletta soittamaan autuaitten veljein ja sisarten kanssa.

Sallan eli Kuolajärven verenkorjaajain lauma kirkolta aina Kursuun asti lähettää tässä minun kanssani rakkauden terveisiä erinomattain teille tutuille ja sille laumalle, joka ympärillänne on. Ystävällisesti veljeltänne

Johan Takkinen.

Saivonmuotkasta 3. p. marraskuuta 1874.

Mitä sinä kirjoitat vaiheidasta, niin se on profeetoilta kirjoitettu Jumalan rangaistukseksi, että Herra on sallinut viinamäen aidan ottaa pois, ja syy on se, ettei kaikki työmiehet tahdo tulla vihattaviksi kaikkinaisilta eläimiltä, vieläpä ristinkantajiksi mailman joukolta. Se tahtoo tehdä meitä voimattomiksi rakentamaan ja voimassa pitämään viinamäen aita, sillä siveät luontokappaleet suuttuvat kovin, kun heitä eroitetaan lammaslauhasta ulkokullaisuuden ja omanvanhurskauden tähden. Jos aidan rakennus viinamäessä rapistuu, niin tulee sikalauma tonkimaan ja tallaamaan Ju<87>malan pellossa ja Herran seurakunnassa. Ja minä luulen, että mailma on monessa paikkakunnassa kauniisti viheriöitsemiä herätyksiä tallannut huonon aidan tähden.

Vieläpä eriseuraset, jotka omallavanhurskaudella Jumalaa palvelevat, ne ovat ylimmäiset orasten nykkijät ja hengen sammuttajat. Sentähden apostoli käskyy heitä paeta. Se on, niitä erimielisiä, joilla on mailman kanssa yksi henki. Net näyttävät vääräksi oikean seurakunnan vastaheränneille ja äsken kristityille saadaksensa epäileviksi heikkouskoisia, mutta mailman joukkoa net ei tahdo loukata parannussaarnoilla. Siitä pitäisimme heitä tuntea, ettei he rakasta esikoisseurakunnan jäseniä. Nämä metsätkat tahtoisit aittaa hajoittaa, että pääsisit talleamaan Siionin vuorelle, mutta sentähden on Herramme Kristus taivaan valtakunnan avaimet esikoisseurakunnalle antanut, että raatelvaiset sudet eivät pääse Herran laumaa tappamaan ja kadottamaan.

Sentähden tet esikoisten seurakunnan vartijat, vahvistakaa viinamäen aittaa niistä kanteista, joista se on huono, että työväki saisi tukkia ja parantaa rauenneita ja lahonneita paikkoja. Rukoilkaamme siis elon Herraa, että Hän varjelisi seurakuntaansa ja väsyneiden työmiesten kädet, ja vielä herättäisi ja käskisi varjelusenkelinsä hengen miekalla ja Herran Sebaotin voimalla Siionin vuorta varjella, ettei vihollisten metsästäjät valloittaisi rauhan lapsia Pohjanmaallakin, jotka olette tulleet Siionin vuoren tykö elävän Jumalan kaupunkiin, taivaalliseen Jerusalemiin ja monen tuhannen enkeleitten tykö, yhteiseen kokoukseen esikoisten seurakuntaan.

Olkaa turvatut tekin nuoret kristityt tämän esikoisten seurakunnan helmassa, jossa Jumala täydellisten vanhurskusten henkein kanssa on, ja Uuden Testamentin välimies, Jeesuksen verellä uskon kautta priiskoitetut sydämet ovat. Omistakaamme puhtaus ja viattomuus, synnit anteeksi Jeesuksen nimen ja veren kautta, joka esikoisten seurakunnalle Pyhän Hengen kautta vallan antanut on päästää ja sitoa, avata ja sulkea. Tämä valta ei ole jollakin joukkokunnalla, vaan Py^{<88>}hän Hengen saaneella seurakunnalla, jossa hallitaan Kristuksen opilla ja osoituksen jälkeen. Siinä toivossa toivotan onnea kaikille uskovaisille, että Pyhä Henki avaa suut saarnaamaan parannusta ja syntein anteeksi saamista ja antamista Herran nimessä, joissa Hän asuu. Amen.

Johan Raattamaa.

Rakentaa aittaa Herran Viinamäessä.

Saivosta helmikuun 8 p. 1876.

Minä myös sanon sydämellisiä terveisiä Sundströmille ja kiitän kirjan edestä, jonka olen saanut toukokuussa. Veli Takkinen on teille kirjoittanut tässä ylempänä. Minunkin tarkoitukseni on sama. Tehkäämme työtä kärsivällisesti Herran viinamäessä! Vieläpä toivomme, että kaikki heräykset yhdistyvät yhteen lammashuoneeseen Herran sanan jälkeen. Olkaamme hitaat tuomitsemaan, vaan nopiat Herran nimessä syntiä anteeksi todistamaan siinä toivossa, että Pyhä Henki vaikuttaa uskon luetun ja saarnatun sanan kautta. Ole priiskoitettu Herran piiskuinen lauma sydämässäsi Jeesuksen verellä ja päästettynä pahasta omastatunnosta. Vieläpä riemuitse hengessä Siionin tytär Suomen rannalla! Pian yhteen tulemme ijankaikkisuuden ihanalla rannalla. Soita Herralle sydämässäsi, sillä voitto on tullut Karitsan veren kautta, amen.

Sano minun terveisiä Vilkmannille ja koko Herran laumalle Suomessa, ja ole itse emäntäsi kanssa enin tervehditty! Pyydän rukoilla edestäni, ehkä olette niinkuin Karitsat sutten keskellä. Onnea toivotan!

Juhani Raattamaa.

<89>

Ylimuoniosta heinäkuun 4. p. 1876.

Rakas veli Herrassa Johan Tudee!

Jeesus puhuu Nikodemukselle Joh. kolmannessa luvussa uudesta syntymisestä lyhyesti: »Niinkuin Mooses ylensi käärmeen korvessa, niin pitää myös Ihmisen Poika ylettämän, että jokainen kuin uskoo Hänen päällensä, ei pidä hukkuman, mutta ijankaikkisen elämän saaman.» Tämä on raamatun lyhyt armonjärjestys, jonka mukaan armon käsittäneet kristityt saattavat todistaa katuvaisille Jumalan armosta syntein anteeksi saamisesta Jeesuksen veressä. Sillä palvelijat tarvitsevat olla, jotka tuhlaajapoikaa vaatettivat Isän huoneessa, että hän vapauden käsittää ja säilyttää omassatunnossa. Lyhykäinen oppi uudesta syntymisestä käsitetään sydämellä, kun se äänellisesti saarnataan raamatun mukaan, ja sanan lukeminen vahvistaa saarnan niinkuin Hebrean seurakunnan kristityissä mainitaan. Lukeminen vaikuttaa, kun sanaa sydämellä käsitetään, vain siinä on asia, ettei sokea ihminen käsitä raamattua, ja koska hän luulee näkevänsä, niin hänen sokeutensa pysyy. Raamatussa on

kyllä kirjoitettu uudesta syntymisestä, mutta saarnattakoon sitä äänellisesti ja selitettäköön se lyhyt armonjärjestys; kovin pitkän selityksen kautta sana menettää voimansa. Yksin raamattu on vakava ja vaihtelematon, kun se oikein ymmärretään. Mutta suruttomat jumaluusopin tohtorit eivät ymmärrä raamattua, kun ovat itse uudesti syntymättömät ja Pyhättä Hengettä. Sitä vähemmän ne uskovat ja ymmärtävät teidän ja meidän selityksiä ja kirjoituksia. Jos teidänkin kirja painettaisiin, ei sitä uskottaisi paremmin kuin raamattua, joka näyttää lyhyesti uuden syntymisen järjestyksen, eikä se tule pitkillä selityksillä selvemmäksi. Sentähden emme tahdo alkaa siihen toimeen.

Terveisiä Kuopion kristityille minulta ja muilta Lapin kristityiltä.

Johan Raattamaa.

<90>

Saivosta 15. p. heinäkuuta 1876.

Rakkaille veljille ja sisarille Teuvalla, Jurvalla, Laihialla ja Vähässä Kyrössä Jeesuksen verellä ostetuille ja saatanan vallasta verisen oven kautta Kristuksen valtakuntaan tulleille, jossa on sula syntein anteeksi antamus. Jumalan armo, rauha ja rakkaus teille runsaasti vuotakoon Herran Kristuksen kautta, josta kasvaa veljellinen rakkaus ja yksimielisyys. Tällä toivotuksella me lähestymme täältä teitä tervehtimään ja teemme tiettäväksi, että teidän valitus on tullut meidän tykö Antti Isotalon kirjeessä. Ja met sanomme niinkuin laupiuden saaneet Jumalalta, että mitä siihen veljeen tulee, josta kirjoititte, niin pitääkää häntä veljenä, ja laupiaalla sydämellä kohdelkaa, että hänkin on vaikuttanut paljon herätykseksi. Kallis asia se on. Ja mitä siihen tulee, niin tämä veli tarvitsee nöyryyttää itsensä, muuten hän tulee vaikuttamattomaksi, jos hän kulkuu muuallekin. Vain se on hänelle terveellinen, että nöyryyttää itsensä, niin tulee yletyksi. Jos hän haluaa mennä muuallekin asumaan, jota ei Teuvalaiset tarvitse estää, jos hän haluaa. Minä tunsin, että Teuvalla oli kallis kristillisuus ja opettavaisia miehiä ja palvelevaisia kristityitä. Se kontrahti, joka on tehty, tuhannen markkaa, se kirja tarvittee olla mitätön. On palkkapaimenia Suomessa, mutta saarnaajat ruokkivat Kristuksen lampaita terveellisellä ruualla, niin lampaat kasvaa uskossa ja rakkaudessa, sillä Paavali sanoo: »En häpeä minä Kristuksen evankeliumia, sillä se on

Jumalan voima itsekullekin uskovaiselle autuudeksi.» Ja eihän riitä tappavan härjän suuta kiinni sidota. Ei ole terveellinen, että määrätä palkka, sillä rakkaus ei tee mitään palkan tähden. Ja ne, jotka ovat tulleet evankeliumin saarnan kautta seuroissa kristityiksi, niin ne on tunteneet saarnaajansa, vain se on teille tarpeellinen ja terveellinen, että tet rakkauden keskenänne pidätte, sillä tie on kaita. Minä teille tuttu veljenne, lähetän tässä sydämen rakkaita terveisiä ynnä näitten esikoisten kanssa, joilta olen <91> vaadittu teille kirjoittamaan. Isontalon Antin kirje on luettu Kittilässä, ja he antoivat sen minulle, että lukea sen vanhimman opettajan edessä, Johan Raattamaan. Muistakaa, että rakkaus peittää paljon rikoksia ja rakkaus on täydellisyyden side. Ja jos ei niin olisi, niin pyhä laki meitä nielisi vaatimisillaan; sentähden evankeliumin valtakunta on äärettömällä armolla, ettei omantunnon rauhaa menetettäisi ja vapautta Kristuksessa, sillä se on elämä ja rauha; meidän edesvastaaja Isän edessä on Kristus. Kalliit te olette. Käykää niille verisille paikoille, jossa Jeesus on sotinut ja voittanut. Jumalan rauha hallitkoon teidän sydämenne ja taitonne Herrassa Kristuksessa tällä lyhyellä sodan ja kilvoituksen ajalla, toivottaa veljenne kaidalla elämän tiellä

Johan M. P. Takkinen.

Saivosta 16. p. syyskuuta 1876.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takkinen ja Hermanni Kerkelä. Jumalan armo lisääntyköön teille! Minä kiitän preivinne edestä, joita olen saanut teiltä. Olen myös saanut kirjeen Amerikasta Heikki Vanhaalta ja Abram Tapanilta. Net ovat tulleet Amerikassa Jumalan enkeleinä vastaan otetuiksi, vieläpä saarnanheet ja Herran ehtoollista nauttinheet vapaakirkossa Calumetissa, ja aikovat käytä Minnesotassakin. Sitäpä toivotamme, että Jumalan Kristuksen valtakunta levenisi ja lisääntyisi ja, että Herra antaisi työntekijöille voimaa ja rohkeutta saarnata parannusta ja syntein anteeksi saamista Herran Jeesuksen nimen kautta. Minä myös todistan teidän kanssanne Herran nimessä synnit anteeksi heikoille katuvaisille ja uskovaisille. Veri viaton on vuotanut syntein anteeksi antamiseksi. Ole uskon kautta priiskoitettu sydämessäsi Siionin tytär Kemijärven ja Pudasjärven pitäjissä. Riemuitse hengessä! Pian <92> yhteen tulemme kirkkaassa ilmassa. Ja sitten veisataan yhteen ääneen hallelujaa tapetun Karitsan häissä alati

ja ijankaikkisesti. Ole toivossa iloinen Herran lauma Pohjanmaan läänissä! Pysythän sinä voiton päällä Karitsan veren kautta, ja Jumala, Isä, varjeele niitä pahasta, jotka uskossa rukoilevat tällä viipymisen ajalla. Soita Herralle sydämessäsi vapaaksi ostettu lauma Suomen rannalla! Ijankaikkisuuden ihana ranta jo näkyy, jossa kilvoittelijat kruunataan vanhurskauden kruunulla, amen, hallelujaa; kiitos ja kunnia Jumalalle ja Karitsalle nyt ja ijankaikkisesti, amen.

Kristillisyyttä täällä on samaa määrää kuin ennenkin te tiedätte olleen. Mie ja vaimo ja meidän talonväki sanovat sydämellisiä terveisiä kaikille uskovaisille. Sanokaa Kieksille, Hautajunnulle, Kellohannulle, Aapolle ja kaikille Kemijärven ja Sallan saarnamiehille ja palvelevaisille vaimoille ja hedelmällisille kristityille Pelkosenniemiellä, ja Kaperille emäntänsä kanssa, Savukoskelle. En suita kaikkia nimittää, mutta pyydän rukoilla edestäni. Olkaa ensin tervehditty Takkinen, Kärkelä ja Jaakkola, joka minua kyyditsi. Olkaa kaikki hyvästi hyvän paimenen hallussa! Heikko veljenne

Johan Raattamaa.

Saivossa 13. p. syyskuuta 1877.

Rakas veli Herrassa Frans Henrik Nikka. Jumalan armo lisääntykseen sinulle Herramme Kristuksen kautta. Meidän esitys olisi, jos vapaaehtoisesti veljelle sopisi lähteä Amerikkaan Takkis-veljelle kumppaniksi. Veli olisi kielten suhteen sekä matkalla että perillä kykeneväinen, muuten on vaikea sillä reisulla. Emme saata siihen panna mitään lakia, etten tulisi sidotuksi. Sydämen rakkaita terveisiä veljelle vaimoineen ynnä muitten kristittyin kanssa.

Tätä esittelee Juhani Raattamaa Takkisen kanssa. <93>

Saivonmuotkasta 25 p. lokakuuta 1877.

Rakkaille veljille Nils Petter Starkka ja Johan Ruonavaara. Jumalan armo lisääntykseen teille Herramme Kristuksen kautta! Kirjainne edestä kiitän, joita olen saanut tässä lokakuussa, joista kuulen, että Salmon Korteniemi estää muitakin kuulemasta Jumalan sanaa, joka Euroopan kristittyin kirjoissa

veljellisellä rakkaudella kirjoitettu on ja saarnattu parannusta ja syntein anteeksi antamusta Herran nimessä. Sen osoittavat Korteniemi veljen omat kirjoitukset joukkoinensa, etteivät pysy Kristuksen opissa, että tottelisit elävää seurakuntaa, jonka Herra Kristus rakentanut on ensinnä Euroopassa ja levittänyt Amerikkaan asti. Yksi on Kristus ja yksi on seurakunta, ja esikoisten seurakunta on oikea seurakunta, johon kaikki kootut olemme. Jos joku joukko erkaantuu, niin eivät ole seurakunta, vaan metsätokka ja eksyneet lampaat, joita Hyvä Paimen palvelijainsa kanssa etsii, ja kun Hän löytää, kantaa Hän laumansa tykö yhteen lammashuoneeseen. Paimenen ääni kuuluu. Pitää olla yksi lammashuone, ja lampaat kuulevat Paimenen äänen. Ei valtakuntain rajat eikä Atlantin meri saata eroittaa Kristuksen seurakuntaa. Kuulkaamme siis, rakkaat veljet ja sisaret, ylipaimenen Jeesuksen ääntä ja tehkäämme sen päälle työtä, että Herran lauma pysyisi koossa, vieläpä Kristuksen laissa, että rakastaisit toiset toisiansa.

Olkaa turvatut, kaikki rakkaat veljet ja sisaret, jotka pysytte elävän seurakunnan helmassa, johon Jeesus teitä ja meitä synnyttänyt on veren vuodatuksella, joita monta kymmentä tuhatta vielä elää Euroopassa, joitten paljoudessa on yksi sydän ja sielu, rakkauden siteellä yhteen kiinnitetty, ja suuri paljous on jo nukkunut ja ilolla päivänsä päättänyt kolmenkymmenen vuoden kuluessa. He laulavat yhteen ääneen hallelujaa kirkkaassa ilmassa. Pysykäämme, rakkaat veljet ja sisaret, tässä laumassa, katsellen Uuden Testamentin välimiestä Jeesusta, ettei käärmeen myrky paisuttaisi ja <94> saattaisi hengellisen kuoleman, niin kuin kävi tottelemattomille Siinain korvessa. Tie on raivattu Yrttitarhasta Golgataan. Katselkaamme ristiinnaulittua orjantappuroilla kruunattua kuningasta sydämen hartaudella ja rohvaiskaamme meitämme vastaan ottamaan uskolla priiskuvaisia veren pisaroita, joilla puhdistettuina riemuitkaa hengessä, rakkaat veljet ja sisaret, jotka esikoisten seurakunnan helmassa armon ilmaa hengitätte. Teille on tämä autuuden sana lähetetty Jumalalta, Isältä, että synnit Jeesuksen nimen tähden ovat anteeksi annetut. Rohvaiskaamme meitämme uskomaan, veljet ja sisaret Ameriikassa, ja omistakaamme Herran Jeesuksen puhtaus puhtaudeksemme ja Hänen vanhurskautensa vanhurskaudeksemme. Vieläpä uskon kautta pyhä elämä ylös raketaan ja lihan työt hengen kautta kuoletetaan! Olkaa vapaat, rakkaat veljet ja sisaret Ameriikassa! Kaukana olemme ruumiin puolesta, mutta

hengessä tykönä. Samassa mielessä olemme Euroopan seurakunnan kanssa kuin N. P. Starkka veli Ruonavaaran veljen kanssa. Jos teitä ulos suljetaan Herran ehtoolliselta sentähden, että olette samassa mielessä kuin seurakunta Euroopassa, niin jakakaa keskenänne niinkuin Rovainen veli Minnesotassa, eli ottakaa sakramentteja metodisteilta taikka lutherilaiselta papilta niinkuin metkin. Vanhimmalta Salmon Korteniemeltä on Ylitornion seurakunta jo aikaa odottanut parannuksia, ja meitä suuri joukko odottaa parannusta kaikilta, jotka ovat tuominneet Euroopan seurakunnan jäseniä. Anotkoon anteeksi niin kuin Parka Heikki vanha täällä ja Amerikkaan asti. On se Abram Tapanikin täällä tehnyt parannuksia, mutta Salmon Korteniemi tahtoo itsensä vanhurskaaksi tehdä joukkoinensa, niinkuin muuan kirjoittaa. Ettekös sitäkään pidä vikana ja syntinä, kun ette viitsi kuulla seurakunnan kirjallisia neuvomisia. Met olemme lukeneet Korteniemen ja muitten kirjoituksia seurakunnan kokouksissa, mutta vanhin niin kuin vanha papistokin estää lain voimalla poliisin kautta. Anteeksi näitä vikoja vanhimmalle ja muille todistan Jumalan <95> puolesta Jeesuksen nimen tähden. Uskokaa, että sydämet paranisit Herran Jeesuksen haavain kautta! Herran Jeesuksen käskyn jälkeen olen kukatiesi viimeisen kerran saarnannut parannusta ja syntiä anteeksi Amerikan veljille ja sisarille siinä toivossa, että Herran henki puhaltaa palamaan suitsevaiset kynttilän sydämet, että rakkaus peittäisi veljein vikoja niin kuin Jeesus on puhtaudellansa peittänyt kaikkein katuvaisten ja uskovaisten synnit. Pois pelko, rakkaat veljet ja sisaret, voitto on tullut Karitsan veren kautta. Vieläpä esikoisten seurakunnassa kaikki synnit annetaan anteeksi teille ja meille. Hallitkaa, rakkaat veljet, Kristuksen opin ja asetusten jälkeen, niin seurakunta pysyy koossa. Olkaamme nopeat syntiä anteeksi antamaan Herran nimessä, mutta hitaat sitomaan. Ole kirkas sinä veripunainen lippu! Lyö laumas viholliset suusi miekalla! Päästä vaivatut ja murhetta kärsiväiset vapaiksi! Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Amerikassa! Pian yhteen tulemme isänmaan ihanalla rannalla. Katselkaamme uskossa Karitsaa, joka tapettu on ja on meitä Jumalalle verellensä ostanut. Kiitos Jumalalle ja Karitsalle, jonka verellä priiskoitettuina ja päästettyinä pahasta omastatunnosta. Riemuitkaa hengessä, amen, hallelujaa! Terve tultua kirkkaassa ilmassa uuden taivaan avaruudessa! Amen!

Rakkaat veljet, Takkinen ja Nikka, olisit jo aikaa pitäneet tulla Amerikkaan, jos Jumala on tahtonut terveinä kuljettaa minun ja Huhtasaaren edestä meille lähetetyillä piljetillä.

Euroopan seurakunnan puolesta ynnä vaimoni kanssa tervehdin rakkaita veljiä Nils Petter Starkkaa ja J. Ruonavaaraa. Takkinen ja Nikka, kantakaa minuakin rukouksissanne armoistuimen tykö! Aina tarvitsen syntiä anteeksi, sillä pahat himot ja halut usein haavoittavat tuntoa, kun en ole aina kykeneväinen itseni kieltämisessä, vaikka olenkin pahan voittanut, että lihan työt ovat kuoletetut, ettemme tehe pakanain syntiä. Vielä sanon rakkaita terveisiä opettajalle Salmon Korteniemelle ja kaikille opettavaisille miehille. Aika on jo tehdä sovinto sovintoveren voimalla. Euroopassa seurakunta <96> odottaa rauhan sanomia. Ettehän ainakaan tahdo eriseuraisiksi tulla. En suita kaikille vastata, jotka ovat kirjoittaneet. Kiitän kaikkein niitten kirjain edestä, joita hyvässä tarkoituksessa kirjoitettu on, vaikka ihmisturmelus näkyy muutampia vaivaavan Calumetissa ja Minnesotassa, kun pahoilla sanoilla pullikoitsevat Kristuksen piikaa Tilda Fogman'ia ja Huhtasaarta, vieläpä ovat ylönkatsoneet kristityn papin Krapin kirjan eli kirjallisen neuvon. Ei ole tänne ilmoitettu, minkä tähden Starkka ja Ruonavaara on kielletty raamattua selittämästä. Sentähden ilmankin, että pysyvät esikoisten seurakunnassa. Tottapa ovat turvassa kaikki lampaat ja karitsat, jotka pysyvät laumassa. Niitä Hyvä Paimen kaitsee ja johdattaa elävain vesilähteitten tykö Siionin vuorella. Olkaa hyvästi onnen toivotuksella! Herra tuntee omansa idässä ja lännessä.

Uskomassa olen ja tunnen rukoilevaista henkeä sielussani, vieläpä Jumalan puhtaudella on hurskaus ja syntisyys peitetty.

Rakkaat veljet, Takkinen ja Nikka ynnä Starkka, Ruonavaara ja Wiipa, olkaa ensin tervehditty, emännät myös, joilla net ovat. Sanokaa minun terveisiä kaikille totisille ja särjetyille sydämille. Tahdon varjella Herran seurakuntaa hengen miekalla ja Herra Sebaotin voimalla loppuun asti, amen. Pyydän rukoilla edestäni! Olkaa hyvästi rakkaat veljet! Herra vahvistakoon teitä ja meitä työläässä työssä! Kiitos Karitsalle nyt ja aina, amen, hallelujaa!

Näitä on kirjoittanut vanha

Johan Raattamaa.

Johan Ruonavaaralta sain tässä sisällä olevaisessa kuussa kirjan, jossa oli N. P. Starkan sisällä Parka vanhalle. Kiitän rakkaita veljiä kirjain edestä.

Johan Raattamaa.

Ratkaiskaa asiat raamattuun jälkeen, että vaivatut vapauteen pääsevät.

<97>

Pajalasta se 15 p. joulukuuta 1877.

Rakas veli Herrassa Nils Petter Starkka. Jumalan armo lisääntykään sinulle ynnä muille Jumalan valituille Herramme Kristuksen kautta!

Saan vielä lähestyä, rakas veli, sinua ynnä muita Jumalan valituista näillä harvoilla sanoilla kukatiesi viimeisen kerran tämän maan päällä. Rakkaudella muistan sinua Rovasen ja muitten Jumalan valittuina kanssa ja katselemme hengessä teitäkin sinne asti Jumalan valittuna, joille on Jeesuksen nimen ja veren kautta synnit anteeksi annettu. Ja on myös halu kysyä, ettekö ole saaneet minulta tämmöistä preiviä kuin tässä sisällä lähetän, kun ei ole mitään vastausta sieltä merkitty, että olisitte saaneet, jonka tähden lähetän tämän kopion nyt, jonka silloin jätin itselleni, joka on kirjoitettu jo heinäkuussa.

Myös lähetämme tässä näitä Amerikasta tulleita preivejä, joita Johan Takinen ja Nikka vaativat sinne lähettämään. Ja niinkuin Parka-vanhin sanoo, ettei se Castreeni niminen kirjoittaja ole herännyt ihmisenkään, ja siltä näyttää myös hänen ylpeät preivinsä, joita hän tänne omanvanhurskauden kuolalla korjattuna lähettää. Ja Raattamaa vanhin ei ole vielä sitä hirveintä saanutkaan Tapanin Aapolta käsiinsä. Siis sanomme, että ymmärrättekö, mitä se on, että tet nostatte päanne niitä vastaan, jotka ovat olleet ennen teitä Kristuksessa, eikä ole siitä opista liikkuneet, josta tekin olette valkeuden kipinöitä saaneet. Ei, että vanhuus tekisi meitäkään, kuin armosta olemme mekin autuaat. Mutta ymmärrättekös, että se on esikoisten seurakunta, jotka ovat ensimmäisiä kristityiksi tulleita ja ovat sitten pysyneet siinä opissa, josta henki ja elämä on saatu, ja joka siitä laumasta erkaantuu, eihän se ole enään seurakunta, mutta metsätokka ja eksyneet lampaat. Sillä Ylipaimen on sanonut, että pitää oleman yksi lammashuone ja yksi paimen. Se se on seurakunta. Met olemme Pajalan pappilassa ja olemme lukeneet monta <98> Amerikasta tullutta preiviä, ja Esajas Eljasson sanoo preivissänsä Tilda

Fogman'ista apostolin sanoilla, ettei sovi vaimoin opettaa. Siihen saakkako se ulottukin apostolin oppi. Miksi hän sitte killaa Feben, Kenkrean palveluspiian olleen monelle avullisen, ja itselle hänellekin, ja sanoo sama apostoli kirjoittaneensa epistolan Roomalaisille Feben kanssa. Miksi ei sitten teille kelpaa, että Tilda kirjoittaa joko minun, Raattamaan eli Huhtasaaren kanssa. Uskokaa enempi ja lukekaa ja Pyhän Hengen valossa käsittäkää puhtaamasti raamattu ja lakatkaa pullikoitsemasta Herraa ja Hänen voideltuansa vastaan. Sillä pitäisihän teidän jo vähemmästäkin käsittämän, jos teillä oikea henki on.

Takkis-veli ja Nikka-veli on esikoisten seurakunnalta teille lähetetty. Ottakaa, rakkaat, heitä Herrassa vastaan ja antakaa teitänne ojettaa; synnit teille todistamme anteeksi. Ja tet, jotka olette pysyneet, olkaa hyvässä turvassa! Synnit, viat ja heikkoudet ovat teille, rakkaat, anteeksi annetut Jeesuksen nimen ja veren kautta. Ja Takkis-veli ja Nikka-veli, oikein tuli sydämemme iloiseksi, kun saimme teiltä preivin Amerikasta tänä iltana, jonka edestä kiitämme. Olkaa, rakkaat, turvatut! Herran on työ, jota teette, ei ole työnne turhaa. Herra Jeesus vahvistakoon teitä ja meitä Hänen työssänsä, jonka Hän myös tekee nimensä tähden. Amen.

Ja sydämen rakkaita terveisiä koko Herran laumalle Amerikassa Raattamaalta, minulta ja koko itäisen maan esikkoseurakunnalta, ja kantakaa meidänkin puuttuvaisuuttamme armoistuimen tykö. Merkitsee veljenä ja matkakumppanina isänmaalle

Erik Anders Andersson.

Rovais-veljelle myös rakkaita terveisiä.

Soisimme, rakas veli, että Takkis- ja Nikka-veljet saisit lukea nämä kaikki. Laivaniemen Pekalta sydämen rakkauden terveisiä Joh. Takkiselle ja muille kristityille. <99>

Johan Takkista, Frans Hendrik Nikkaa ynnä Amerikan kristityitä tervehtii sydämellisellä rakkaudella, rauhan Jumala olkoon kanssanne, amen

Matti Pekkala, Kätkäsvanto.

Rakas sisar Tilda Fogman! Jumalan armo lisääntykään teille meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kautta. Monta kirjaa ja kopiota olen teiltä saanut, joitten edestä kiitän. Vasta olen tullut Kittilästä, ja Kittilän pappilassa olimme koossa kaikkein Kittilän seurakunnan opettavaisten miesten kanssa, jossa poisantiin opista se sana, kun joiltakin ennen sanottu oli, ettei Pyhä Henki vaikuta luetun sanan kautta ulkona seurakuntaa. Siihen tyydyttiin, kun sanoin, että Jumalan vaikutuspiiri on meille mittaamaton. Johdattipa Hän tietäjät idästä Betlehemiin. Kaikissa isommissa kylissä olimme koossa ja veljellisessä rakkaudessa erkanimme. Kasvoista tunnetulle veljelle Jacob Wuolteelle sydämestä anteeksi todistan kaikki vastaan saomiset Jumalankin puolesta Jeesuksen nimen tähden, jonka veri on vuotanut syntein anteeksi antamiseksi. Iloista on kuulla, että Herran lunastetut yhdistyvät Amerikasakin, joille sanon sydämellisiä terveisiä ynnä rakkaille veljille ja sisarille Tornionla, ja Amerikassa Takkis-veljelle, ja Nikalle rakkaita terveisiä. Ole Tildasisar ensin tervehditty Tornion lauman kanssa! Pyydän rukoilla edestäni! Vaimolta kanssa terveisiä kaikille!

Johan Raattamaa.

Saivonmuotkasta 3. p. toukokuuta 1878.

Kaikille veljille Johan Takkiselle, N. P. Starkalle, Kaleb Wuolteelle ja kaikille rakkaille veljille ja sisarille Calu<100>metissa, Minnesotassa ja kaikille hajalla asuvaisille Pohjois-Amerikassa. Jumalan armo lisääntykään teille Herramme Kristuksen kautta. Minun poissa ollessani on paljon preiviä tullut Amerikasta Saivoon, joitten kaikkein edestä kiitän. Vasta olen toista viikkoa ollut kotona, jonka tähden vastaukset ovat viipyneet. Jumalan sydämellisen laupeuden ja Jeesuksen nimen ja veren kautta ovat viat ja heikkoudet anteeksi annetut kaikille rakkaille veljille ja sisarille, jotka uskotte meidän Herran Jeesuksen armon kautta. Vahvistakoon Jumala Pyhän Henkensä kautta teidän ja meidän uskomme, että rakkauden siteet vahvistuisivat, ja pysyisimme Kristuksen laissa loppuun asti. Amen.

Anomuksenne on oikea veljeä Takkista opettajaksi, mutta ei minulla eikä seurakunnalla ole valtaa määrätä Takkista opettajaksi teille, se olkoon Takkisen omassa vallassa. Vielä tapahtukoon Jumalan tahto! Olettepa minusta

oikein järjestäneet Kristinkirkon Minnesotassa. Samoin myös saatatte järjestää muissa paikkakunnissa. Seurakunta Euroopassa toivottaa Jumalan armoa Salmon Korteniemellekin suurimmastakin viasta, että hän on eriseuraa rakentanut Amerikassa, ja vielä nytkin on meille vanhasta eriseuran juuresta ihmishengen näkyjä lähetetty, jota sanotaan S. Korteniemen taivaallisena näkyinä levittävän. Mutta älkää, rakkaat veljet ja sisaret, jokaista henkeä uskonto, vaan koetelkaa, jos ne Jumalasta ovat. Se henki on väärä hengen näky, joka vei mainitun miehen ylpeyden korkealle vuorelle näkemään Euroopan maita ja kansoja, ja omia mietteitänsä ja pahoja ajatuksiansa kristityistä tuopi edes Jumalan hengen ilmoituksina. Pysykäämme, rakkaat veljet ja sisaret, prohvettain, Kristuksen ja apostolein opissa, joka kynttilä pimeässä valaisee siihen asti, kun päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän ja meidän sydämissämme. Ole vapaa ostettu lauma Amerikassa! Ole vapaa Salomon Korteniemikin, ja sekin hengessä näkijän heikkous hänellekin anteeksi. Ala nyt, rakastettu vanhin Salmon Korteniemi, kokoamaan Herran Jeesuksen <101> kanssa yhteen lammashuoneeseen ja tee ikuinen sovinto veljen Takkisen ja seurakunnan kanssa, sillä Kristuksen oppi sitoo meitä kaikkia seurakunnan kuuliaisuuteen. Pysykäämme Kristuksen opissa! Jumalan sydämellisen laupiuden ja meidän Herran Jeesuksen armon kautta olen ahkeroinut säilyttää anteeksi antavaista sydäntä, ja vielä todistan anteeksi Salmon Korteniemelle kaikki, ynnä muille, niin kuin kirjoissanne anoneet olette. Uskokaa ja uskokaamme Jeesuksen nimessä ja veren kautta synnit anteeksi ja älkäämme tehkö lahkoja ja metsätokkia, vaan pysykäämme laumassa, johon kolmenkymmenen vuoden kuluttua on jo kokoontunut monta kymmentä tuhatta. Ja suuri paljous on jo kirkkaassa ilmassa laulamassa hallelujaa. Pysykäämme Siionin vuoren tykönä, johon tulleet olemme elävän Jumalan kaupungissa, taivaallisessa Jerusalemissa, enkelein joukossa, esikoisten seurakunnassa, Jumalan, kaikkein tuomarin ja täydellisten vanhurskusten henkein ja uuden testamentin välimiehen Jeesuksen tykönä. Uskolla vastaan ottakaamme priiskuvaisia veren pisaroita, että päästettynä pahasta omastatunnosta saamme riemuita hengessä Siionin vuorella nyt ja ijankaikkisesti. Kilvoitelkaamme siis, rakkaat veljet ja sisaret, kallista uskon kilvoitusta katsoen uskon alkajan ja päättäjän Herran Jeesuksen päälle, että pysymme voiton päällä loppuun asti. Usko ja ole vapaa Herran lauma Amerikan maalla! Pian yhteen tulemme tapetun Karitsan häissä. Amen!

Sydämen rakkaita terveisiä Takkiselle, Starkalle, Kaleb Wuolteelle ja kaikille opettavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille! Sanokaa minun terveisiä koko Herran laumalle! Pyydän rukoilla edestäni!

Onnen toivotuksella, vanha veljenne

Johan Raattamaa.

<102>

Saivonmuotkasta 10 p. kesäk. 1878.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä Johan Takkiselle. Jumalan armo lisääntykoon teille ja kaikille rakkaille veljille ja sisarille Pohjois-Amerikassa. Kiitän kaikkein kirjain edestä, joita olen saanut. Olen jo kirjoittanut, että minusta on Minnesotassa kirkko oikein järjestetty, että molemmat sakramentit ovat seurakunnalla ja ei ainoastansa vihityillä papilla, jota toimittaa saattavat kirjanoppineet kristityt, joita myös patsaina pidetään; vieläpä Suomessakin uusi kirkkolaki myöntää, että saapi Herran ehtoollista antaa joku kristitty, ehkä ei ole laillinen pappi, kuitenkin hätätilassa. Raamatun selitykset ja äänelliset teroitukset sydämiä kohden pitäisi passata rippisaarnaksi ja muiksi saarnoiksi pyhäin ihmisten yhteydessä. Onpa teillä ja meillä Lutheruksen ja Laestadiuksen saarnoja, ettei tarvitse Salmon Korteniemi eikä muut maallikkosaarnaajat messuta eikä karttoja kirjoittaa, vaan lähetyskirjoja niinkuin apostolitkin. Laestadiuksen saarnat passaavat parhaiten lukea tämän aikaisille ihmisille, erinomattain sunnuntaina ja juhlapäivinä, kun suruttomiakin tulee kuulemaan ja muutamat kurkistelemaan. Uskovaiset vaimot ovat puhtaat kirkkoon ottamatta, ja uskottomat ovat saastaiset, vaikka pappi heille lukee ja kiittelee.

Kallis asia, että lapsia kastetaan, joitten on Jumalan valtakunta, mutta voi pimeyttä, kun entiset ja nykyiset pappein päämiehet ovat perustaneet ja opettavat uuden syntymisen kasteeseen, joka uskon kautta ristiinnaulitun katselemisessa tapahtuu katuvaisille, niinkuin se tapahtui Jeesuksen opetuslapsille, josta Jeesus puhui Nikodeemukselle, on vedetty lasten kasteeseen. Ja vielä vakuuttavat suruttomat papit rippikoulussa jumalattomia nuorukaisia tapahtuneesta uudesta syntymisestä, ehkä Herran opetuslapset saatuansa molemmat sakramentit murehdit ja itkit uuden syntymisen päivänä. Niin siis Pyhä Henki kutsuu sanan ja sakramentin <103> kautta kolkuttamaan ristiin-

naulitun oven päälle, niin sisällä olevaisessa pyhäin ihmisten yhteydessä ovat oven vartijat, jotka evankeliumin saarnalla avaavat oven katuvaisille ja uskavaisille Jeesuksen veren kautta.

Annettakoon armon välikappaleita ulkona olevaisillekin, kun het totuudella halajavat. Kuka tietää, koska Isä vetää ainoan Poikansa tykö. Vieläpä epäuskoiset harrastajat ja puoliheränneet ovat Jeesuksen opetuslapset, joista on se toivo, että Herra Jeesus itsensä heille kirkastaa verta vuotavaisena ja elävänä, mutta suruttomia varoittakoon saarnaajat, niinkuin pyhä Paavali, syömästä ja juomasta itsellensä tuomion. Heittäkää verkot mereen, vieläpä oikealta puolelta, mitämaks suljette suuren kalan paljouden, se on, saarnatkaa parannusta ja syntein anteeksi antamusta, niin myös annettakoon sakramenttiä halajavaisille. Met täällä Euroopassa otamme vastaan sakramentin virallisilta papeilta niinkuin täällä laki vaatii. Saatte tekin olla vapaat, jos tahdotte itsenne antaa sidottaa vanhaan valtakirkon helmaan, joka on saattanut kohta koko Euroopan kristityksi lapsena kasteen kautta; se usko on kreikkalaisilla, Paavilaisilla ja vielä luherilaisillakin. Kyllä tiedätte, rakkaat veljet, että Kristuksen kirkko on nöyryytetyt ja särjetyt sydämet. Rakentaakamme siis Jumalan temppeliä verisillä evankeliumin saarnoilla, tehden työtä sydänten päälle, että pysyisit Karitsan veren kautta puhdistettuina synnistä, joka meihin aina tarttuu. Uskomassa olen synnit anteeksi ja todistan teillekin, Jeesuksen verellä priiskoitetut sielut, Herran nimessä heikkoudet anteeksi. Pyydän rukoilla edestäni! Vanha

Johan Raattamaa.

Mie ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä Takkiselle, N. Petter Starkalle ja kaikille Amerikan kristityille Calumetissa ja Minnesotassa. Järjestäkää kirkko, hyljäten ihmissäännöt. <104>

Saivonmuotkasta 1 p. marrask. 1888.

Rakkaalle pojalle Pietarille. Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän kirjan edestä, jonka sain kesällä, josta olen kirjoittanut vastauksen, mutta en tiedä, oletko saanut. Minä olen kirjoittanut sinulle, että jos ikävän tähden tulet takaisin, niin saat maasi kohtuullisilla rahoilla. Kirjoituksistasi kuulen, että Amerikassa on kaksimielisiä, joka saattaa vaikuttaa ikävää

totisille sydämille. Sinä olet kirjoittanut minulle entisinä vuosina, että Takkis-veli on osoittanut sinulle isällisen rakkauden sielun ja ruumiin puolesta, vieläpä Takkinen on paljon hyvää vaikuttanut Euroopassa ja Amerikassa. Meitä on kymmeniä tuhansia esikoisten seurakunnassa, jotka saatamme vastata Takkis-veljen puolesta, että hän on saarnannut taivaallista totuutta viime kerrallakin, kun hän kävi vielä oppimassa Euroopassa.

Ei sekään ole tosi, että mie ja Takkis-veli olemme estäneet saarnaajat tulemasta Amerikkaan. Minä kyllä olen sanonut ja sanon vieläkin, ettei täällä ole ymmärryksen jälkeen parempia saarnamiehiä kuin Amerikassa. Minä tunnen monta kasvoista Amerikassa ja kirjoitusten kautta olen kuullut, että saarnaavaisia miehiä on paljon Amerikassa. Uskokaamme, nuoret miehet Pietari Raattamaa, Matti Pekkala ja Johan Lumijärvi! Kyllä saatte uuden vahvan hengen, että saatatte saarnata parannusta ja syntein anteeksi antamusta Jeesuksen nimen ja veren kautta. Kalliita saarnamiehiä on monta Calumetissa, Dakotassa ja Cokatossa, josta syystä ei esikoisten seurakunta sido saarnaajain omiatuntoja menemään Amerikkaan saarnaamaan, mutta jos jollakin on halu, niin menkään ja saarnatkoon, mutta en luule enempää vaikuttavan kuin nekin, joita on joukko Pyhän Hengen saaneita miehiä Amerikassa, joitten välikappalten kautta on Jumala vaikuttanut ja rakentanut hedelmällisen seurakunnan Amerikassa. Hedelmistä puita tunnetaan Euroopassa ja Ameri<105>kassa. Kalliit lammasten paimenet ovat net, jotka Jeesuksen voiman kautta kokoavat lampaita ja karitsoita ylipaimenen Jeesuksen tykö, joka sitoo haavoitetut ja parantaa särjetyitä sydämiä. Ole vapaa, vapaaksi ostetun lauman kanssa, synnit ja viat ja epäileväisyydet Jeesuksen nimen ja veren tähden ovat anteeksi annetut teille ja meille.

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat lapset, Petteri vaimosi kanssa, Johan Petterin, Kaalepin ja Marja Johannan kanssa! Vieläpä sanomme Karoliinan kanssa rakkaita terveisiä. Sanon minun terveisiäni kaikille teidän kylän kristityille, vieläpä Mursulle ja kaikille saarnamiehille kaikissa valtioissa. Pyydän rukoilla edestäni! Paulus Palovaara on nyt täällä ja sanoo rakkaita terveisiä Pietarille.

Vanha isäs

Johan Raattamaa.

Saivonmuotkasta 11 p. lokakuuta 1879.

Rakkaalle opettajalle, kirkkoherra ja uskollinen työntekijä Herran viinamäessä C. Abiel Heikel. Jumalan armo lisääntyköön teille! Kirjanne edestä kiitän, joka oli kirjoitettu Kittilässä 26 p. syyskuuta. Se mahtaa olla tarpeellinen, että panna toimeen sanomalehti, että totuus kulkisi valheen rinnalla. Tämän kristillisyyden vihaajat ovat paljon valehdelleet kristittyin opin ja elämän päälle, eikä lakkaa maailman loppuun asti, sillä Herra Jumala pani vainon vaimon siemenen ja käärmeen siemenen välille. Tämän totuuden on myös Kristus vahvistanut. He puhuvat kaikkinaista valhetta Hänen nimensä tähden. Seuratkoon hengellinen lehti Kristusta, joka puolusti oppilapsiansa viisaten Davidin esimerkillä viattomaksi; ehkä vilppiä löytyy kaikkina aikoina kristittyin lahkokunnassa, joitten vikoja maailma levittää ja lisää valhettelee sekä opin että elämän päälle. Ei hengellinen lehtikään pidä oikeana kristittynä, vaan niitä rikollisia, jotka tu<106>levat uskon kautta parannukseen uudistetuksi sisällisesti ja ulkonaisesti. Työläs on valtiollisen kirkon opettajalla hengellistä lehteä toimittaa, vaan sangen tarpeellinen. Älkäämme katsoko vainon liekejä, vaan katsokaamme uskon alkajaa ja päättäjää, jonka veren kautta pysymme voiton päällä niin kauan, kun hengen miekalla ja Herran Sebaotin voimalla sodimme lohikäärmettä ja hänen enkeliänsä vastaan. Vieläpä oma syntiturmelus on aina muassamme matkustavaisille isänmaalle.

Vielä sanon. Jumalan on asia ja Jumala vahvistakoon teitä totuutta tunnustamaan, vieläpä kaitsemaan ja ruokkimaan Jeesuksen lampaista ja karitsoita; jospa Herran sanan jälkeen kaikki heräykset yhdistyisit yhdeksi lammasluoneeksi, olisitko he Euroopassa tai Amerikassa. Tehkäämme sen päälle työtä, että Herran lauma pysyisi koossa niin lavealta kun levenee. Vainottuna saamme olla maailman joukolta, kun saarnaamme siitä vanhurskaudesta, joka saadaan uskon kautta Herran Kristuksen päälle. Vieläpä uskon kautta viat vähenevät ja hyvät työt enenevät.

Minä ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä kirkkoherralle ja rouvalle ja pyydän rukoilemaan edestäni. Sano minun terveisiä seurakuntanne kristityille ja enin opettavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille. Onnen toivotuksella olkaa hyvästi ja terve tultua ijankaikkisuuden kirkkaassa ilmassa! Kiitos Jumalalle, joka teitä ja meitä on johdattanut Hänen ihmeelliseen valkeuteensa.

Näitä merkitsee vanha

Johan Raattamaa.

Saivonmuotkasta 18 p. toukokuuta 1880.

Rakas veli Ja uskollinen työntekijä Herran viinamäessä

Johan Takkinen Jumalan armo lisääntyköön teille! Monta kirjaa olen saanut teiltä, joitten edestä kiitän. Olen myös <107> lähettänyt teille Gellivaarasta, en tiedä, jos olette saaneet. Kaikuun kirjoituksesta ja kuukauslehdestä on minulla ja monella tuhannella sama mieli kuin teilläkin. En tiedä vielä, mitä kirjasi on vaikuttanut Kittilässä. Olen sanout monta kertaa Kittilän kirkkoherralle, että papisto parantakoon ensinnä oppinsa ja katsokoon sitten, mitä vikaa olisi kristitty in opetuksissa. En ole käsenyt kuukauslehteä kirjoittaa, vaan olen luvannut, kun hän kirjallisesti kysyi minulta. Vieläpä sanoin, että työläs on virallisen papin hengellistä lehteä kuljettaa, sillä vainon liekki uhkaa pappein päämiesten kautta. Kalliina kristittynä pidämme Kittilän kirkkoherraa, ja toivomme, että hengellinen lehti kovenee maailman joukkoa vastaan tai lakkaa, sillä valkea palaa Siionissa, joka polttaa oljet ja heinät.

Te asutte nyt, rakkaat veljet, vapaassa Amerikan maassa. Ei valtio sido teidän tuntojanne seuraamaan väärää oppia niin kuin täällä Euroopassa. En tiedä sanoa sitä enkä tätä niihin kirjoituksiin, joista kirjanne puhuvat. Vaan sen met tiedämme, että Kristuksen ies on sovelias ja Hänen kuormansa on keveä. Pysykäämme, rakkaat veljet ja sisaret, Kristuksen laissa, että me meitämme keskenämme rakastaisimme. Olkaamme siis kiinnitetyt Kristuksen lakiin, ja taivaan valtakunnan avainten käytäntö olkoon niitten kuritus, jotka eivät tottele seurakuntaa. Vieläpä langenneet nostetaan ja seurakuntaan sisälle otetaan Pyhän Hengen voiman kautta Herran nimessä Euroopassa ja Amerikassa. On tänäkin talvena ja edesmenneenä vuonna noussut langenneita, ja siinä toivossa olemme, että tulevat parannukset uudistetuiksi Suomen ja Ruotsin Lapissa. Vieläpä on suruttomiakin herännyt ja takaisin maksaneet varastettuja poroja, erinomattain Vittangin seurakunnassa. Jos Pärki kutsuu Nils Rapin Amerikkaan, niin hän kokoaa meidän kanssamme, sillä veli Rappi on jo parikymmentä vuotta veljellisessä rakkaudessa pysynyt meidän kanssamme, ja uskon pysyvän loppuun asti, mutta jos Pärki kutsuisi

Pahkamaan Euroopasta eli Pahnilan Hei<108>kin Simosta, net kyllä olisit valmiit raatamaan ja hajoittamaan seurakuntaa.

Vielä ilmoitan, että Nikka on matkatoveriksi valittu Takkiselle Torniolta ja Lapista Amerikkaan. Mainitut Pahkamaa ja Pahnila ovat huttujoukon jäännöksiä. Vasta viime foorilla tulin kotia ja sain kuulla kirjoistanne, että jos kristityt ottaisit osaa ja antaisit rahaa kirjapainotoimiin. En ole saanut puhutella monta kristittyä, mutta epäilen, että ei taida painokustannuksia tulla, sillä enin osa rikkaita tahtovat olla hitaat töissänsä ja köyhäin tuntoja ei sovi näihin tarpeisiin sitoa. Ennen kaikkia, rakkaat veljet ja sisaret, uskokaamme katsoen uskon alkajaa ja päättäjää veripunaisessa kaunistuksessa. Vieläpä todistan teidän kanssanne synnit anteeksi kaikille epäileväisille Herran Jesuksen nimessä. Ole vapaa Herran lauma Ameriikan vapaassa maassa! Pian yhteen tulemme kirkkaassa ilmassa. Pyydän rukoilla edestäni! Vaimon kanssa sanon rakkaita terveisiä Takkiselle, ynnä muut sanovat terveisiä.

Johan Raattamaa.

Johan Rautio sanoo kanssa rakkaita terveisiä kaikille. Rakkaita terveisiä sanon kaikille opettavaisille miehille. Sano minun terveisiäni uskovaisille Minnesotassa! Lihan jälkeen se on, että tehdä naimisia uskottomain kanssa, mutta synnit niille on täälläkin anteeksi todistettu Herran nimessä, kun jälkeen naimisen itkevät onnettomuuttansa.

Saivonmuotkasta 14 p. marraskuuta 1880.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Johan Takkiselle ja myös koko apostolis-lutherilais-seurakunnan kalliille jäsenille. Jumalan armo ja rauha teille runsaasti kasvakoon ja lisääntyköön aina Herramme Kristuksen tuntemisen kautta! <109>

Tämän kautta tervehdämme kalliita veljiämme Amerikkaan ja tietää annamme, että olemme saaneet sanomalehtiä ja Amerikan Aapisen, joitten lahjain edestä kiitämme. Kittilän kirkkoherra morkkaa kovin Amerikan Aapistä, ja sanotaan sen panneen kuukausilehtien päälle, ja väittää sen olevan entisen apostolisen uskon tunnustuksen. Mutta kristillisyyden saarnaajat Kittilässä, Muoniossa ja Ruotsin puolella ja ynnä muut kristityt pitävät niin, että apostolinen uskontunnustus on Uuden Testamentin kirjassa, ja mitä siitä

erkaantuu, niin ei ole varma. Ja saattavatpa Amerikan veljet parantaa Aapi-sensa, jos sen tarpeelliseksi näkevät.

Pysykää lujana, rakkaat veljet ja sisaret teidän kalliimmassa uskossanne ja pyhässä vaelluksessanne ja älkäämme oudoksuko, että laillinen pappeus vartioitsee teitä ja meitä opissa ja elämässä. Sitä on laillinen pappeus tehnyt Hannaksen ja Kaifaksen ajasta asti, ehkä kalliita virallisia opettajia on kaikkina aikakausina löytynyt. Ja pysykää, rakkaat veljet, profeettain, Kristuksen ja apostolein opissa, ja rakentakaamme profeettain ja apostolein perustuksen päälle, jossa Jeesus Kristus paras kulmakivi on. Te olette Calumetissa ja Minnesotassa elävän Jumalan seurakunta, joka on totuuden patsas ja perustus, ja pysykää, rakkaat veljet ja sisaret, koossa ja hengen yhteydessä, sillä teillä on kalliit opettajat Johan Takkinen ja muut opettavaiset miehet Calumetissa ja Minnesotassa. Älköön teidän sydämenne murheelliseksi tulko ja älköön myös epäilkö, jos kristilliseltä alalta pommitettaisiinkin Euroopasta teitä. Käykäämme Getsemaanen yrttitarhaan, että verinen kaste lankeaisi sydäntenne päälle, ja seuratkaamme Jeesuksen verisiä askeleita aina hamaan Golgataan asti katsellen uskossa ja hengessä maasta ylettyä ja orjantappuroilla kruunattua kuningasta ja omistakaamme uskolla priiskuvaisia veren pisaroita ja uskokaamme synnit anteeksi Hänen nimessänsä, että saamme uudet voimat kantaa ristiä siihen asti, että saamme seurata ristinkantajaa paratiisiin, jonka portit aukenit sinä suurena voiton päivänä, <110> pitkänäperjantaina. Katsokaamme uskossa ja hengessä elävää ja kirkastettua kunnian kuningasta sotivaisena ja voittavaisena, hän lyö laumansa viholliset suunsa miekalla. Riemuitse hengessä Herran lauma, voitto on tullut Karitsan veren kautta. Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Amerikassa! Soita Herralle iloisella äänellä! Pian yhteen tullaan kirkkaassa ilmassa. Silloin lauletaan yhteen ääneen hallelujaa.

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi ja terve tulemaan Jumalan paratiisiin! Amen.

Meidän entinen kirjallinen tallennettu uskon tunnustus ei ole autuuden esteenä, pitää lukemattomat miljoonat ovat ennen autuaiksi tulleet, vieläpä marttyyrikruunun kanssa menneet paratiisiin, kun Jumalan Pojan usko on ollut ja on sydämessä, ja tulevat tästäkin edes autuaaksi. Ei myös kirjallinen uskontunnustus ole estänyt kristittyin verta vuodattamasta, kun tyrannin

usko oli sydämässä. Ja met tervehdämme sydämen rakkaudella ynnä vaimomme ja lastemme ja huoneemme kanssa kallista veljeämme Johan Takista ja kaikkia opettavaisia miehiä ja palvelevaisia vaimoja Calumetissa ja Minnesotassa, ja koko Herran lauma tervehtää teitä. Ja ole itse ensin meiltä tervehdetty, ja rukoilkaa edestäni pyytää vanha veljenne. Kirjoitti

Johan Raattamaa

Abrami Tapani, Oluf Puljulan kanssa.

Täällä on ollut nyt kokous Saivonmuotkassa tänä 25 sunnuntaina, ja ollut kristityitä koossa Kittilästä saakka ja aina Turusta 1 mies. Ja Petteri Hanhivaara käskee sanoa sydämen rakkaita terveisiä rakkaalle veljelle Johan Takkiselle ja koko Herran laumalle Amerikkaan. Tämä on kokouksessa luettu ja hyväksytty.

<111>

Ylimuonion kylässä se 10 päivä toukok. 1881.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä Johan Takkiselle. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha olkoon aina henkesi kanssa!

Kristillinen kuukausilehti, jonka olemme saaneet 4 n:o nyt tänä vuonna vahvistaa 11 n:o menneen vuotisesta lehdestä, mutta en usko löytyvän totisia kristityitä Ruotsin ja Suomen Lapissa eikä myös Torniollekaan yhtään, joka saattaa 11 n:o tuomiot oikeaksi todistaa, paitsi pappeja ja meiltä tuntemattomia kristityitä. Olettepa vapaassa Amerikan maassa, että saatte suullanne tunnustaa sen, mitä sydämellänne yksinkertaisesti uskotte. Te uskotte, että Jeesus on helvetin tuskat ja vaivat kärsinyt yrttitarhassa, hamaan ristin kuolemaan asti. Te uskotte myös Jeesuksen sanat, kun Hän sanoi ryöväriille ristin päällä: »tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa», ja vieläpä Nikean uskontunnustuksen vahvistaa Uuden Testamentin kirja. Me myös uskomme täällä Euroopassa, että Jeesus on helvetin vaivat kärsinyt sijassamme alkaen yrttitarhassa hamaan ristin kuolemaan asti. Olenpa jo ennen kirjoittanut teille Olof Puljulan ja Abram Tapanin kanssa, että saattavatpa Amerikan veljet parantaa Aapisensa, jos het sen tarpeelliseksi näkevät, mutta jos ette näe tarpeelliseksi siellä vapaassa maassa niin pitäkää Aapisenne kalliina ilman muuttamatta. Mutta met täällä Euroopassa pidämme

oman Aapisemme kalliina lasten oppikirjana. Olkaa vapaat, rakkaat veljet ja sisaret Amerikan vapaassa maassa! Vapaiksi olette ostettu viattomalla Jumalan Pojan verellä. Synnit, viat ja heikkoudet ovat anteeksi annetut teille ja meille Jeesuksen kalliin nimen tähden. Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Calumetissa ja Minnesotassa! Voitto on tullut Karitsan veren kautta. Älä pelkää Kristuksen seurakunta Amerikassa. Teitä ja meitä suojellaan Kristuksen seurakunnan helmassa.

Vielä Kristuksen henki vaikuttaa voimallisesti, ja paljon <112> on tänä talvenakin lisääntynyt uskovaisten luku, kun evankeliumin ja taivaan valtakunnan avaimet ovat seurakunnalla. Ja pitäkää, rakkaat veljet ja sisaret, evankeliumi ja taivaan valtakunnan avaimet tykönänne, mutta olkaamme nopeat syntiä anteeksi saarnaamaan, mutta hitaat sitomaan. Pysykäämme, rakkaat veljet ja sisaret, koossa Amerikassa ja Euroopassa. Vielä täällä Euroopassa löytyy monta kymmentä tuhatta Ruotsissa, Suomessa, Norjassa ja Lapissa, joilla on yksi sydän ja sielu. Pysykäämme Kristuksen laissa, joka sanoo, että me meitämme keskenämme rakastaisimme. Siinä toivossa olemme, että Kittilän ja Matarengin papit pysyvät Kristuksen seurakunnan helmassa. Mutta ei sovi heidän kahden teitä ja meitä tuntemattomani kanssa hallita Amerikkaan saakka. Rukoilkaa, rakkaat veljet ja sisaret, näitten nuorukaisten edestä, etteivät he pelkää vainon liekkiä, vaan kärsivällisyyden kautta kasvaisit hedelmän taivaan valtakunnalle. Ole vapaa, vapaakirkko Amerikassa, ei ukko Raattamaa saata teitä lakiin sitoa, rakkaat veljet, vaan pysykäämme profeettain, Kristuksen ja apostolein opissa, niin seurakunta pysyy koossa. Pian yhteen tullaan ijankaikkisuuden kirkkaassa ilmassa. Amen.

Alakainuun kirkossa saarnasin tulkin kautta helmikuussa kovalla pakkasella, ja suuri paljous oli kristityitä siellä ruotsalaisessa kansassakin, ja suuri rauha ja ilo loisti heidän kasvoistansa ja liikutusten ääni kuului.

Olettehan nyt ymmärtäneet, ettei Raattamaa tahdo teitä lakiin sitoa Aapisen asiassa.

Meidän rakastettu veljemme Mattias Siikavuopio eli Naimakka on nukkunut kuoleman uneen ja päässyt Herransa iloon, ja monta muuta rakasta veljeä ja sisarta. Täällä on kova tauti liikkumassa. Paljon on tänä talvena täällä kuollut ihmisiä, mutta enin osa on autuaaksi tullut. Olkaa nyt sydämen rakkaudella

tervehditty meiltä ynnä vaimoni ja huoneeni kanssa, kaikki rakkaat veljet ja sisaret, jotka asutte Calumetissa ja Minnesotassa, ja mie ja vaimo sanomme ter<113>veisiä Takkiselle rakkaudesta, että vaimot Amerikassa ovat vapaat uskon kautta kirkkoon ottamatta, jos voivat lihan työt hengen kautta kuolettaa etteivät hylkää miehiänsä.

Johan Raattamaa.

Saivonmuotkassa 12 p. elokuuta 1881.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takkinen, Nils Petter Starkka ja Henr. Bärki. Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän kirjanne edestä. Piljetit ja vekselin olen saanut. Olen joltisesti terve ruumiin ja sielun puolesta, mutta näkö on huono. En voi nähdä kirjoittaa kuin auringonpaisteessa, ja on muitakin vanhuuden vikoja seitsemänkymmenen ijällä, etten kykene lähteä niin pitkälle reissulle toiseen maan osaan. En tiedä vielä, jos Fredrikki Paksuniemi lähtee. Olen kirjoittanut myös Joonas Purnulle, mutta pelkään, etteivät taida tänä syksynä keritä matkaan. Jos net lähtisitkin, mutta jos ei kelpollisia lähde, niin mitenkäs sitten piljetin kanssa pitää tehtämän? Ilmoita minulle!

Nyt lähestyn teitä, rakkaat veljet ja sisaret. Pysykää koossa Herran sanan jälkeen! Vieläpä Kristuksen laissa, että keskenämme rakkauden pitäisimme. Rakastakaa teitänne keskenänne, rakkaat veljet Pohjois-Amerikassa! Hengessä olemme tykönä teidän kanssanne. Katselkaamme uskossa ja hengessä maasta ylettyä veripunaista lippua. Uskokaamme, että puhdistavaiset veren pisarat priiskuisit sydämiin ja sieluihin. Synnit anteeksi Jeesuksen nimessä todistan Jumalan puolesta. Uskokaamme, rakkaat veljet ja sisaret, että voima lähtee Jeesuksesta. Puhalla Herran henki palamaan suitsevaiset kynttilän sydämet, että rakkauden ja rauhan tuli palaisi Siionissa. Ole vapaa ostettu lauma, synnit, viat ja heikkoudet ovat an<114>teeksi annetut teille ja meille. Rohvaiskaamme uskomaan meitämme ja tehkäämme parannusta epäileväsyydestä, sillä kaikki muut viat ovat epäuskon hedelmiä. Pitäkäämme, rakkaat veljet ja sisaret, kalliina opettavaisia miehiä, Johan Takkista ynnä muita opettavaisia miehiä. Pitäkää armona, että teillä on täydellinen uskon vapaus. Ei valtio sido teidän tuntojanne pappisvallan kautta niin kuin täällä Euroo-

passa. Ehkä kalliit ovat Jumalan ja Kristuksen papit, sekä viralliset että virattomat. Vieläpä ovat samaritaanuksen juhdat, jotka langenneita ja synneiltä haavoitettuja kantavat evankeliumin saarnalla pyhain ihmisten yhteyteen, jossa seurakunnassa kaikki synnit annetaan anteeksi ja päästetään lain kanteista. Isäntä on täyden saanut; laki on täytetty ja synnin rangaistus kärsitty. Kaksinkertaisesti olemme saaneet Herran kädestä kaikein synteimme tähden. Jeesus Kristus, joka vanhurskas on, seisoo edesvastaajana Isän tykönä. Se on täyden maksajana loppuun asti. Uskokaamme, että uuden vahvan hengen kautta lihan työt kuoletetaan, niin saamme ijankaikkisesti elää Jumalan paratiisissa, jonka Jeesus avasi polkeissansa Jumalan vihan viinakuurnaa Getsemanesta Golgatalle asti. Katsele nyt, Herran lauma, veriylkääsi elävänä ja kirkastettuna veripunaisessa puvussa, jonka sai murtaessansa Jumalan paratiisiin. Olkaa hyvästi ja terve tultua paratiisissa. Mie ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä kaikille kristityille ja erinomattain opettavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille. Pyydän rukoilla edestäni! Onnen toivotuksella olkaa hyvästi! Merkitsee vanha

Johan Raattamaa.

Olisin suonut Takkis-veljen, että vielä viivyt Amerikassa riitoja ratkomassa ja tänne kirjoittaa. Terveisiä rakkaita Minnesotaan sanokaa minulta ja kaikkiin paikkoihin Pohjois-Amerikassa.

Se sama.

<115>

Saivonmuotkasta 11 p. tammikuuta 1882

Rakkaalle veljelle Johan Takkiselle ja Kristuksen seurakunnalle Calumetissa. Isän Jumalan armo ja Herran Jeesuksen rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon teidän ja teidän henkenne kanssa!

Met vanhimmat ja veljet kiitämme J. Takkista ja Kristuksen seurakuntaa, kokoontuneena Saivonmuotkaan, teidän rakkaitten kirjainne edestä, joita eilen saimme. Met olemme kuulleet, että meidän rakas veljemme J. Takkinen aikoo luopua pois seurakunnan palveluksesta, ja nähneet Takkisen ynnä seurakunnan kirjeistä. Meidän halumme on, niin kuin Calumetin seurakunnankin, että veli Takkinen pysyy aina samassa virassa edeskin päin. Ja met lähetämme Johan Takkiselle ja seurakunnalle rakkaan veljemme Johan Lumi-

järven Hammerfestista. Ja hän on nyt täällä Saivonmuotkassa, meille ennen tuttu, ja on tänä talvena ollut kanssamme 2 kuukautta Muonion, Kaaresuanon, Vittangin ja Pajalan seurakunnissa. Ja olemme kuulleet korvillamme ja nähneet, että hän on vaikuttavainen ja, että hänellä on totinen sydän. Ja hän tulee Raattamaan piljetillä ja vekselillä tänä tulevaisena keväänä Amerikkaan. Tyytyväisellä mielellä lähetämme Johan Lumijärven.

Johan Raattamaa, Erik-Anterus, Mooses Taalinmäki, Olli Räisänen ja meidän kansamme monta tuhatta Euroopan yhdistettyä.

Minä myös tervehdän teitä, rakkaat veljet ja sisaret Amerikassa, sydämen rakkaudella, erittäinkin Johan Takkista. Ja saan tietää antaa minun ja Tornion ymmärtäväisten kristittyin mielipiteen Amerikan suomalaisesta Aapisesta, että se on paremmin Pyhän Raamatun kanssa yhtäpitäväinen kuin meidän Aapisemme erittäinkin uskontunnustuksen kappaleessa, ja tet saatte pitää sen vapaasti minun ja meidän käsityksen mukaan. Ja jos kykenette paremmin tekemään, niin tehkää, <116> kun se ainoastansa tapahtuu Raamatun mukaan. Ja Johan Lumijärvi on meiltä tunnettu ulkoa ja sisältä, että se sopii Takkiselle apulaiseksi vielä papin toimissakin, jos ei Takkinen aina jaksaisikaan. Ja hän on vielä vähän käynyt maallistakin koulua, että se kykenee lasten kouluakin pitämään. Ja veljet rakkaat, saarnatkaamme evankeliumia kaikille luoduille, niin kuin kuninkaamme Kristus on käskenyt, että levottomat omattunnot saavat levon uskon kautta Jeesuksen päälle. Ja olkaa nyt, rakkaani, hyvästi Jeesuksen haltuun, jonka veren hinta olemme ja olette. Synnit, viat ja epäileväiset ajatukset ovat teille anteeksi annetut Jeesuksen nimessä, sillä verellä, joka on vuotanut pitkänäperjantaina syntein anteeksi saamisen tähden. Ja rukoilkaa edestäni, pyytää veljenne uskossa ja kanssanne osallinen armossa.

vanha
Erkki Antti
Antinpoika Juhonpieti.

Tehkää, rakkaat veljet, työtä sen päälle, että seurakunta pysyisi koossa ja älkää rakentako kahta lammashuonetta. Minä sanon niille, jotka piljetin ovat lähettäneet, ehkä nyt on koko seurakunnan kutsumus, niin älköön nyt

kenkään Johan Lumijärven nuoruutta katsoko ylös, jonka olemme lähettä-
neet, ehkä opettajat ovat seurakunnan palvelijat, joka on totuuden patsas ja
perustus. Hyvä apu on minulla ollut Johan Lumijärvestä tänä syksynä, niin
toivomme, että hän on myös avullinen veljelle Takkiselle, jos Takkinen pysyy
sijallansa. Olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret, hyvän paimenen
Jeesuksen haltuun! Pyydän rukoilla edestäni!

Vanha veljenne
Johan Raattamaa.

Rakkaita terveisiä minulta ja vaimoltani kaikille rakkaille veljille ja sisarille
Amerikassakin. Terveisiä Olli Kitkijoelta ja Parka-lapsilta. Ja Takkinen, pitä-
kää tämä kirja tallella!

<117>

Saivonmuotkasta 11 p. tammikuuta 1882.

Rakkaalle veljelle uskossa ja työntekijälle Herran viinamäessä Johan Takkinen
Amerikassa.

Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, Isältä ja Herraltamme Jeesukselta
Pyhän Hengen kanssa nyt ja aina elämän ehtoon asti. Amen.

Tällä rakkauden ja rauhan tervehdyksellä lähestyn teitä sinne kaukaiselle
vieraalle maalle toivottaen sekä ajallista että iankaikkista onnea. Sydämeni
iloksi olen saanut teiltä kirjan, jonka edestä kiitän, ehkäpä ei ole tullut
minulta vastausta. Usein olen muistanut sinua ja niitä rakkaita kanssakäy-
misiä, joita ennen saimme pitää täällä ollessasi. Ja tiedän varmaan, että olet
rakkaudella kätketty monen tuhannen Jumalan valitun sydämeen ynnä
esikoisten kanssa, joitten seurassa olen minäkin nyt täällä saanut olla jo
toista viikkoa. Täällä on pidetty nyt kouluja Muoniossa ja Saivonmuotkassa, ja
on ollut paljon ihmisiä koolla Norjasta, Suomesta ja Ruotsista ja Lapista,
esikoiset aina Alatorniosta saakka tässä tilaisuudessa. Saavuit myös kirjanne
tänne. Sydäntämme liikuttivat sääliväisyydestä ja rakkaudesta, jossa
tilaisuudessa valittiin Johan Lumijärvi lähtemään Amerikkaan, joka saattaisi
teitä sekä auttaa töissäanne että lohduttaa murheissanne ja kärsimisissäanne.
Ja nyt me lähdemme Raattamaan kanssa Kemijärveen päin joko huomenna
eli ylihuomenna.

Erkki Antti Juhonpietin kanssa olen ollut jo toista viikkoa yhdessä, joka myös ruokkii Kristuksen laumaa terveellisellä ruualla. Hauskat ovat olleet ajat tätä nykyä, koska olemme täydellisyyteen kutsutut Kristuksessa Jeesuksessa, johonka olemme ja olette tulleet priiskoitusveren kautta, joka on vuotanut Golgatalla pitkänäperjantaina synteimme maksuksi ja anteeksi antamiseksi. Viattomat ja puhtaat olemme kaikista synneistä Karitsan veren kautta, joka on priiskunut rakastajan ruumiista yrttitarhassa ja Golgatalla. Synnit ja viat ja epäileväisyys on anteeksi annettu sekä teille että meille <118> veressä viattomassa. Vapaaksi olemme ostetut. Olkaamme hyvässä turvassa! Pian yhteen tulemme kirkaassa ilmassa, jossa saamme toisiamme kohdata ja veisata yhteen ääneen voiton virttä Karitsan häissä alati ja ijankaikkisesti. Amen. Sano sydämen rakkaita terveisiä koko Herran laumalle siellä ja erittäinkin niille, joita minä tunnen, ja ole itse ensin tervehditty koko Herran laumalta täältä! Minä vaimoni kanssa sanomme sydämen rakkaita terveisiä Antti Jaakkolalle, Petter Räisäselle ym. Pyydän rukoilla edestäni! Veljenne uskossa ja osallinen armossa.

Olli Räisänen.

Sanon vielä rakkaalle veljelle Johan Takkiselle, että olen saanut Salomon Korteniemen preivin kopion ja monta muuta preiviä kuluneena vuonna, joitten edestä kiitän. Preiviä, joita olette vaatineet minun lähettämään, en ole saanut vielä käsilleni, kun olen reisannut monessa seurakunnassa, ja nyt tulee taas lähtö. Mutta tahdon kehoittaa Tapanin Aapoa, jolle Salomon Korteniemi viimein on kirjoittanut, lähettämään teille. Ei muuta, kuin sydämen rakkaita terveisiä kaikille rakkaille veljille ja sisarille Calumetissa ja Minnesotassa. Ja ole itse ensin tervehditty! Merkitsee veljenne

Johan Raattamaa.

Olen myös sen preivin saanut, jossa oli 5 kruunua sisällä postirahan nimellä. Evalta, vanhalta äidiltäsi, sydämen rakkaita terveisiä.

Johan Raattamaa.

Saivosta 7 päivänä toukokuuta 1882.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä Paulus Palovaara. Jumalan armo lisääntyköön teille! Tämän kautta lähetän teille Johan Takkisen kirjan. Ovat net Raissistakin kirjoittaneet kannekirjan minulle Paulusta <119> vastaan. Ilmankin Pykeässä ja Raisissa vaikuttaa Vickströmin henki, kun eivät lakkaa napisemasta. Napisi se Fredrik Paksuniemikin, että Pauluksella liikkui vanha aatami Rovaniemessä, mutta hän sanoi Pauluksen anoneen anteeksi. Veli rakas, kieltäkäämme itsemme ja anteeksi anokaamme ja anteeksi antakaamme niinkuin Jumala Kristuksen tähden on teille ja meille anteeksi antanut kaikki rikokset ja synnit. Synnit todistan Jumalan puolesta anteeksi Jeesuksen nimen tähden Pykeän ja Raisin ja Hammerfestin kristityille. Rohvaiskaa teitänne uskomaan, rakkaat veljet ja sisaret, ja puhaltakoon Herran henki palamaan suitsevaiset kynttilän sydämet. Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Norjan rannalla! Pian yhteen tulemme ijankaikkisuuden ihanalla rannalla, sillä voitto on tullut Karitsan veren kautta. Amen.

Mie ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä Paulus Palovaaralle ja kaikille Norjan kristityille. Pyydän rukoilla edestäni! Omalla kädellä vanha

Johan Raattamaa.

Vielä sanon vanhoille saarnamiehille Petterille, Paulukselle, Speinelle ja Postin Petterille: sopikaa keskenänne ja kootkaa yhteen lammashuoneeseen Jeesuksen lampaita ja karitsoita. Jeesuksen omat ne ovat, joka on pannut henkensä lammasten edestä. Olette tet ja met ainoastansa kelvottomat palvelijat, joita Jeesus on käsenyt kaitsea ja ruokkia karitsoitansa ja lampaitansa. Vieläpä sanon kaikille opettavaisille miehille ja kaikille rakkaille veljille ja sisarille Ofotissa, Pykeässä, Raisissa, Hammerfestissa ja Alattiassa, Vesisaaressa. Pysykäämme Kristuksen laissa, joka on myös käsky, että me meitämme keskenämme rakastaisimme. Rakastakaa, rakkaat veljet ja sisaret, teitänne keskenänne sillä rakkaudella, jolla Jeesus teitä ja meitä rakastanut on. Jo olen neljäkymmentä vuotta saarnannut parannusta ja syntein anteeksi antamista synneiltä raskautetuille. Älkäämme oudoksuko, että voimattomat ja voimalliset ahkeroitsevat voittaa vainon liekkiä. Tämä <120> onkin meidän osamme mailman joukolta ja viekkailta veljiltä, mutta Herra sanoo: iloitkaa ja riemuitkaa! Iloitkaa ja riemuitkaa, rakkaat veljet ja sisaret, sillä palkkanne on suuri taivaissa. Sanokaa minun terveisiäni kaikille Norjan kristityille ja olkaa

itse, Paulus ja Olli, rakkaat veljet enin tervehdetty minulta ja vaimolta!
Pyydän rukoilla edestäni.

Vanha veljenne
Johan Raattamaa.

Muonionniskasta se 26 p. kesäk. 1882.

Rakkaalle veljelle Isak Koskenmukalle. Jumalan armo lisääntykseen teille!

Kaksi preiviä olen sinulta saanut ja kiitän niitten edestä. Ensimmäinen preivi oli jotakin määrää tyydyttäväinen, mutta toinen preivi oli päällekkantavainen saarnaajan, kalliin opettajan, Johan Takkisen päälle, jonka työala on täällä kalliita hedelmiä kantanut, Suomessa ja itämaalla ja myös muualla, jossa hän on kulkenut saarnaamassa, jota työalaa olen ilokseni katsellut menneenä talvena Pohjois-Suomessa, että Jumala on vaikuttanut sanansa ja henkensä kautta elävän kristillisyyden, jossa myös veli Takkinen on ollut välikappaleena Jumalan kädessä. Paljon on myös Pohjois-Amerikassakin, jotka pitävät kalliina opettajana J. Takkisen, ja monen tuhannen sydämessä on Takkinen Euroopassakin.

On myös teidän preivinne ja monta muuta preiviä, jotka kantavat Takkisen päälle. Tet sanotte, että on mennyt Takkisen sydän lailliseksi. Mutta saarnaa nyt veli rakas evankeliumia Takkiselle, että Jeesuksen rakkaus sulaisi hänen sydämensä, että Takkinenkin saattaisi teille saarnata evankeliumia ja antaa anteeksi kaikki päällekkantavaiset kirjoitukset. Vielä sanon kaikille yhteisesti, erinomattain opettavaisille miehille, älkää, rakkaat veljet, tehkö kahta lam-mashuonetta Amerikassa, vaan pysykää koossa niinkuin Herra on <121> sanonut. Uskokaa, rakkaat veljet ja sisaret, Jeesuksen nimessä kaikki synnit, viat ja heikkoudet anteeksi, todistan Herran lauman kanssa Jumalan puolesta Jeesuksen nimessä. Onnen toivotuksella olkaa hyvästi!

Merkitsee Johan Raattamaa.

Pyydän rukoilla edestäni.

Rakas veljeni Abraham Koskela!

Jumalan armo lisääntykoon teille! Preivin olen saanut sinulta, jonka edestä kiitän. Ja ikävä on kuulla, ettette ole unhottaneet niitä kuin takaperin ovat Pudasjärveltä asti, lähes kymmenen vuotta on, kun sananharkka on ollut teillä. Lakatkaa riitelemästä Suomen pojat matkalla isänmaalle. Kyllä tiedän, että Ervastin Paavali sopii Takkisen kanssa, jos olisi Amerikassa. Enkä tiedä muuta sanoa, mutta tehkää parannus riitaisuudestanne ja uskokaa evankeliumia kaikki opettavaiset miehet. Älkää, rakkaat veljet ja sisaret, riidelkö tällä matkalla isänmaalle. Nostakaa silmänne ja katselkaa maasta ylettyä ja orjantappuroilla kruunattua kuningasta. Katselkaamme uskossa ja hengessä kuningasten kuningasta, vaatteensa ovat vereen kastuneet sodan ja voiton päivänä. Katselkaa, rakkaat veljet ja sisaret, uskossa ja hengessä priiskoitettut teidän sydämissänne ja uskon kautta päästettynä pahasta omastatunnosta. Vielä todistan Jeesuksen nimessä kaikki viat ja heikkoudet Jumalan puolesta anteeksi, sillä Jeesuksen veri on vuotanut syntein anteeksi antamiseksi. Uskokaamme, rakkaat veljet ja sisaret, että voiton päällä pysymme Karitsan veren kautta. Onnen toivotuksella olkaa hyvästi!

Vanha veljenne

Johan Raattamaa.

Ja me tervehdämme sydämen rakkaudella koko kallista Herran laumaa Amerikassa. Se on yhteinen seurakunnan ymmärrys täällä mitä tähän preiviin kirjoitettu on. Abram Tapani ja Matti Pekkala tervehtävät sydämen rakkaudella koko kallista Herran laumaa Amerikassa.

<122>

Saivosta se 1 päivä helmikuuta 1882.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takkiselte ja Johan Lumijärvelle. Jumalan armo lisääntykoon teille!

Olen jo kaksi kirjaa saanut Johan Lumijärveltä, joissa oli osa Takkiselta. Ja vasta sain kirkkoherra Heikelin ja Maria Jokelan kirjan kopion. Kirjainne edestä kiitän, mutta ihmettelen, mistä tietävät Kittiläiset roskittaa Johan Lumijärveä, joka ei ole siellä käynytäkään kuin kasvavana poikana, taitaa olla lähes kymmenen vuotta aikaa. Ei ole lähteneet Kittilän saarnaajat, vaikka olen heitä esitellyt ja tarjonnut piljeteitä. Niin, oli se kallis asia, että Johan Lumijärvi lähti edestäni, joka saattaa Norjan kieltä, sillä onhan paljon

norjalaisia Amerikassa. Ja saattaa myös veli saarnata parannusta ja syntein anteeksi antamusta Herran nimessä.

Pysykäämme pahan voittajina Jeesuksen voiman kautta, niin emme tule häpiään. Vielä sanon kaikille rakkaille veljille ja sisarille, välttäkää nuoruuden himoja ja pysykäämme ristinkantajina seuraten suuren ristinkantajan verisiä askeleita yrttitarhasta Golgatan voittovuorelle. Katselkaamme uskossa ja hengessä maasta ylettyä orjantappuroilla kruunattua kuningasta vanhurskaustensa käsivarrella murtavan paratiisiin sodan ja voiton päivänä. Uskokaamme, rakkaat veljet ja sisaret Amerikassa ja Euroopassa! Täydellisesti olemme lunastettu. Kuka on, joka tahtoo kadottaa? Kristus on kuollut ja noussut ylös kuolleista. Kuka on, joka tahtoo Jumalan valittuin päälle kantaa? Jumala on, joka vanhurskaaksi tekee. Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Amerikassa. Synnit, viat ja heikkoudet todistan Jumalan puolesta Jeesuksen nimen kautta anteeksi niin kuin kaikki profeetat, evanlistat ja apostolit todistavat. Siinä toivossa, rakkaat veljet, saarnatkaa syntiä anteeksi vilpillisillekin, että tulisit parannukseen uudistetuiksi sisällisesti ja ulkonaisesti.

Vielä sanon kaikille opettavaisille miehille: tehkäämme, <123> rakkaat veljet, työtä sen päälle, että Herran lauma pysyisi koossa, että olisi yksi lammashuone ja yksi ylipaimen Jeesus, joka pani henkensä lammasten edestä. Saattakoon Herra itse omat lampaat tähän lammashuoneeseen, että tulevat ruokituiksi elämän sanoilla Herran seurakunnassa. Puhalla Herra Jeesus palamaan suitsevaiset kynttilän sydämet Amerikassa ja Euroopassa, että lamput syttyisit palamaan, kun ylkä tulee noutamaan morsiamensa ijäisiin häihin. Uskon, että pysymme voiton päällä Karitsan veren kautta, rakkaat veljet ja sisaret, siihen asti, että sanotaan: terve tulemaan Karitsan häihin. Onnea toivotan uudesta syntyneelle seurakunnalle Calumetissa. Älä pelkää vapaa kirkko Amerikassa, kynäsi on pistänyt jalopeuraa korvaan, sen tähden hän kiljuu ja tahtoo jäsenet hajoittaa.

Mie ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä kaikille rakkaille veljille ja sisarille Calumetissa ja Minnesotassa, ja olkaa itse ensin tervehditty opettavaisten miesten ja palvelevaisten vaimoin kanssa.

Aleksi Kallion kirjat on hyljätty Muoniossa ja Lapissa. Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret! Pyydän rukoilla edestäni! Kyllä tun-

nette, että omalla kädellä vanha veljenne. Hengen miekalla ja Herran Sebaotin voimalla sotikaamme loppuun asti, amen!

Johan Raattamaa.

Muonioniska 20 p. marrask. 1882.

Rakas sisareni Tilda Fogman!

Jumalan armo lisääntyköön teille. Kiitoksia preivin edestä, kirjoitettu loka-kuussa, jonka olen saanut teiltä vastaan ottaa. Opettavaisten miesten kokous, jota kirjeessäsi esittelet, tulee pidettäväksi Juhonpietissä joulukuun alussa ensi adventtina ja viikolla jälkeen. Meidän aikomuksemme on tulla Johan Takkisen ja Jacob Wuolteen kanssa, jotka ovat jo täällä <124> meillä. He ovat tulleet Norjan kautta. Torniolta myös saattavat tulla, jos he haluavat. Meillä tulee myös kysymykseen sekä kirjoituksista että kirjoista Amerikan painavasta autuuden asiasta, että kaikki pitäisimme yhdenkaltaisen puheenparren. Toivomme, että rauha ja rakkaus hallitsee uskovaisten seassa Euroopassa ja Amerikassa.

Se on päätetty niin, että keskustellaan painavista autuuden asioista siinä, kussa Laestadius on viimeksi opettanut, ja Erkki Anterus myös on siinä, joka on vanha Tornion ja meidän opettaja. Teille ynnä kaikille Tornion valituille paljon sydämellisiä rakkauden terveisiä suurelta kristittyin joukolta Muoniossa. Olkaa kaikkein opettajainne kanssa ensin tervehditty Takkiselta, Jacob Wuolteelta ja minulta ynnä vaimoni ja väkeni kanssa!

Johan Raattamaa, Henrik Parkajoki, M. W. Pekkala.

Mutoslompolosta 22 p. marraskuuta 1882.

Pohjois-Amerikan kristityille!

Jumalan ja meidän Herran Jeesuksen armo ja rauha lisääntyköön teille, rakkaat veljet! Met kiitämme teitä, että olette korjanneet Euroopassa lähetetyt evankeliumin saarnaajat ja miehet. Takkinen ja Wuollet ovat terveinä kostuneet vanhaan maahan Eurooppaan. Pysykää hengen yhteydessä Jeesuksen opetuslapset, että olisi kirkas ylösnousemisessa viimeisenä päivänä. Jakob Rovainen yhdistyköön anteeksi anomisella Jumalan seurakunnassa! Ja Jakola, että pääsisi levenemään kristillisyyss. Jeesus sanoo: voi kuitenkin sitä,

joka pahentaa yhden näistä pienemmistä, jotka uskovat minun päälleni. Vanhin Korteniemi, kilvoittele uskon kilvoitusta hengen yhteyteen! Terveisiä Amerikan kristityille! Näitä kirjoittaa teille, terveisiä paljon, viinamäen aidan rakentaja.

Henrik Parkajoki eli Mutoslompolo.

<125>

Merasjärvestä 28 päivä marrask. 1882

Yhteisesti kaikille Amerikan kristityille sekä Michiganissa että Minnesotan valtiossa. Jumalan armo, rauha ja rakkaus lisääntyköön teille Herramme Kristuksen tuntemisen ja veren priiskouttumisen kautta nyt ja aina! Amen.

Tervehdämme kaikkia, sekä opettajia että palvelijoita, Jumalan seurakunnan kanssa, jotka totuuden apulaiset ovat. Met pidämme sangen kalliina, että seurakunta on tänne lähettänyt kalliit opettajat ja veljet Johan Takkisen ja Jaakko Wuoletin, joitten kanssa olemme olleet monia päiviä koolla suuren kristittyin joukon kanssa, ja net ovat meille saarnanneet evankeliumia, ja kristittyin sydämet ovat rakkauden tulesta syttyneet palamaan, ja olemme tulleet lohdutetuiksi ja ilolla täytetyiksi.

Olemme saaneet monia kirjeitä sieltä, jotka valittavat evankeliumin puutetta ym. Mutta met uskomme, totisesti, että Amerikassa on myös Pyhän Hengen saanut seurakunta kuin myös Jumalan sana ja sakramentit. Pitäkää evankeliumi tykönänne! Met neuvomme teitä kaikkia, rakkaat veljet, pysykää Kristuksen laissa, joka opettaa, että te teitänne keskenänne rakastaisitte. Anteeksi anokaa ja anteeksi antakaa toinen toisellenne, jos jollakin on kannetta toista vastaan, sovintoveren voimalla. Met tiedämme sen, ettette ole tulleet synnittömiksi. Saarnatkaa toinen toisillenne synnit anteeksi. Ja me myös teidän kanssanne todistamme juhlallisesti kaikki synnit Herran Jeesuksen nimen ja kalliin veren kautta anteeksi. Kalliina pidämme sen, että veljet Amerikassa ovat perustaneet maallikkoseurakunnan ja toivotamme Jumalan armoa, että se sinä pysyisi tulevinakin aikoina. Ja myös Amerikan Aapista pidämme kalliina lasten oppikirjana. Olemme nähneet kirjoista, että Amerikassa on muutamilla eri ymmärrystä haavoitetun miehen ja tuhlaaja-pojan vertauksesta. Me <126> pidämme sen ymmärryksen pimeänä, että Jumalan laki olisi ryöväri. Tottapa ne ryövärit on perkele, maailma ja oma

liha. Veljenne Herrassa Olli Ala eli Puljula, Feeti Paksuniemi y.m. Tässä seuraa kopio Tilda Fogmanille lähetetystä kirjeestä.

Juhonpietistä 12 p. jouluk. 1882

Ylläoleva kirjoitus on meidän ymmärryksemme jälkeen oikein, että seurakunta järjestetään ja lain suojelukseen kiinnitetään kuin Calumetissa on jo tehty, ja papin toimia toimittamaan valitaan äänenemmistöllä Pyhältä Hengeltä lahjoitettu mies, joka saattaa Pyhän Raamatun opilla seurakuntaa palvella sakramenttien jakamisella ja Herran ehtoollisen vieraille Pyhän Raamatun edestuumalla kuin myös rippilasten opettamisen kristinopin taidossa. Ja pienten lasten kouluttamisen pidämme suuresti tarpeellisena äidinkielellä kristinopissa. Ja joka tahtoo lasten kastetta tarkastaa, olkoon vapaus, mutta että kirkonkirjoihin kuitenkin tulee otetuksi ylös todistajain kanssa on tarpeellinen.

Erkki Antti Juhonpieti.

Niinkuin kallis veli, vanhin Erkki Antti Juhonpieti, on tässä edellä kirjoittanut, niin minun ymmärrykseni jälkeen ei ole vastaan apostolista oppia, vaan pidän sopivana, että Apostolis-Lutherilainen seurakunta valitsee miehen seurakunnan palvelijana hoitamaan seurakunnan toimia Yhdysvaltain lain mukaan. Tottapa seurakunta valitsee sellaisen miehen, jolla on hyvä todistus ja on Pyhältä Hengeltä ylösvalaistu, että hän seurakunnan palveluksessa on hyödyllinen, sakramenttien jakamisessa sekä nuorukaisten opettamisessa ennenkuin Herran ehtoolliselle tulevat lasketuiksi kuin myös yhdistettynä muitten opettavaisten miesten kanssa selittävät raamattua. <127> Onhan seurakunnalla vapaus valita ylösvalaistuja miehiä, jos sen tarpeelliseksi näkee, jotka osaa ottavat nuorukaisten opettamisessa ynnä muussa, mitä tarpeelliseksi näkevät.

Vielä neuvon teitä, veljet, apostolin sanoilla, että te yhdenkaltaisen puheen pitäisitte, olisitte kaikissa asioissa yksimieliset ja yhtäpitäväiset. Yhdistäkää, veljet, teitänne läpi kaikkien esteitten! Anteeksi anokaa ja anteeksi antakaa toiset toisillenne, että rakkaus tulisi raketuksi veljein välillä, sillä Herra on sanonut: rakastakaa teitänne keskenänne! Katselkaa hengessä ja uskossa puussa riippuvaista! Katselkaamme uskossa Hänen haavojansa, jotka veriset

ovat, ja voima lähtee siitä, että vielä uskon kautta rohvaistuina saarnaatte evankeliumia. Vapaaksi olemme ostettu Jumalan Karitsan kalliilla verellä. Ole vapaa, valittu lauma Amerikassa, olet särkymättömällä liitolla kihlattu morsiameksi kunnian kuninkaalle.

Rovaniemellä jouluk. 26 p. 1882.

Fredrik Paksuniemi.

Minulla on sama mieli monen tuhannen veljen kanssa kuin Paksuniemellä, Puljulalla ja Erkki Anteruksella. Pysykäämme, rakkaat veljet, profeettain, Kristuksen ja apostolein opissa Euroopassa ja Amerikassa, vieläpä hengen yhteydessä rauhan ja rakkauden siteellä kiinnitetyt, että paljoudessamme olisi yksi sydän ja sielu.

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret Pohjois-Amerikassa! Pyydän rukoilla edestäni! Meidän Herran Jeesuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon runsaasti teissä ja meissä! Uskokaamme aina, että Karitsan veren kautta pysymme voiton päällä loppuun asti! Amen.

Vanha veljenne
Johan Raattamaa.

<128>

Kirje Amerikasta v. 1883 o.k.l.

Rakkaille veljille Herrassa Kristuksessa Euroopan maalla. Meidän Herran Jeesuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon voimallinen nyt ja aina tämän lyhyen sodan ja kilvoituksen loppuun asti! Amen.

Tässä tervehdän rakkaita veljiä ja sisaria Euroopan maalla, joita sydämen rakkaudella muistan, joita usein liikutetulla sydämellä muistan matkustaessani maalla ja merellä, erinomattain vielä niitä, joita läpi olen vaeltanut viime talvena Euroopassa käydessäni saarnaten parannusta ja syntein anteeksi antamusta Herran Jeesuksen nimessä ja kalliissa veressä Norjan rannalla, Tromsössä, Hammerfestissä, Kaaresuannossa, Muonion ja Pajalan, Kolarin ja Kittilän, Rovaniemen, Kemijärven, Kuolajärven, Kuusamon, Jokijärven, Pu-

dasjärven, Oulun, Iin, Simon, Kemin, Tornion, Haaparannan, karungin, Hietaniemen, Matarengin, Ylikainuun ja Gellivaaran kirkkokunnissa, joissa kohtasin suuren paljouden rakkaita veljiä ja sisaria, elävän Jumalan lapsia, kuin myös näin, että suuri paljous oli poiskutsuttu sitten kuin olin viimeksi läpikulkenut Ruotsin ja Suomen maalla, joitten sielut ovat Abrahamin helmassa Herrassa Kristuksessa ijankaikkista autuutta nauttimassa, ja ruumiinsa lepäävät Herran Jeesuksen juhlalliseen tulemiseen asti, koska ylösnousemisessa kirkastetut ruumiit yhdistetään sielun kanssa.

Jumalan pelto on suurelta osalta jo kypsynyt Herran Jeesuksen ylösnousemisen voimassa ja kärsimisen osallisuudessa uskon kautta Jumalan evankeliumin väkevässä voimassa tyhmän saarnan kautta ristiinnaulitusta, jota saarnaamme Herramme Kristuksen käskystä elävän Jumalan seurakunnassa tällä kalliilla etsikon ajalla. Onpa monta kymmentä tuhatta rakkaita veljiä ja sisaria kilvoittelemassa kallista uskon kilvoitusta seuraten uskossa ja hengessä uskon alkajaa ja päättäjää Herraa Jeesusta raamattuun jälkeen, joita ei sokea mailma vieläkään tunne, mutta pilkkaa, vainoo ja hä<129>väisee monilla haukkunimillä ynnä suruttomain, jumalattomuuteen hukkuneitten Pappein kanssa, joita on hengellinen viha kovin turmellut. Eikös ole ihme, että ulkona pappissäytyä järjen valtakunnassa paremmin sittenkin löytyy omaatuntoa kärsimään heräyksen liikettä ja sitä muutosta, jota se vaikuttaa kansoissa, että joku viisas Gamaliel pitää olla kiukkua asettamassa, että kristillisten esivaltain suojeluksessa tulee estetyksi verinen vaino.

Hengellisessä sokeudessa kääntymättömällä sydämellä muistelevat uskottomatkin muka uudensyntymisensä p. kasteessa, ja niin tehtäisiin pyhällä kasteella koko kristillinen mailma mukamas uuden syntymisen kautta kristityksi. Kaikki kastamattomat lapset tunnustettiin perkeleen omiksi, jossa sokeudessa paikoin meidänkin aikakaudella on kastettu äidin kohtuun, vaikka Herra Jumala esti ympärileikkauksen ennen 8 päivää, vaikka olisivat kaikki lapset ennen sitä kuolleet. Jeesus opetti sokeaa Nikodeemusta uudesta syntymisestä, joka sokealla järjellä esitteli äidin kohtuun mennä vanhalla iällä, jota Jeesus soimasi uskottomaksi ja vertauksella kuvasi vertansa ja tuulella Pyhää Henkeä, joka johdattaa särkymäpaikalle Yrttitarhan läpi veristä tietä Golgatalle, jota Jeesus itse johdatti opetuslapsiansa ylösnousemisensa jälkeen, vieläpä soimasi heidän epäuskoansa ja sydämensä kankeutta, selittäen kirjoitukset

ruveten Mooseksesta ja profeetoista ja avasi heidän ymmärryksensä kirjoituksia ymmärtämään. Pyhän Hengen saatua apostolit samoin johdattivat Herran Jeesuksen opilla Jumalan Karitsan tykö, joka on ovi lammashuoneeseen. Jeesus sanoi Nikodeemukselle: ellei joku vastauudesta synny, ei hän taida Jumalan valtakuntaa nähdä. Kasteen opin ääni punnittiin, kuin olisi Jeesus sanonut: ellei kaikki syntymättömät lapsetkin uudestasynny, että häitä pakotti äidin kohtuun kastamaan, ettei yhtään menisi helvettiin. Ei ihme, että Jumalaton papisto on käsittänyt hengellisen vihan kaikkina aikoina, kun sokean järjen aurinko, jota Johannes näki ilmestyksessä, muuttuu mustaksi kuin karva<130>säkki ja kuu vereksi mailman kunnian ja paloviinan höyryllä sekoitettuna, niin että Hussin aikanakin, kun hän poltettiin, oli valkean ympärillä kahdeksantoistatuhatta pappia. Ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa vihan vimmassa, kun kuuli Jeesuksen uskon tunnustuksen. Piispoihiin koskee kovin tälläkin aikakaudella, kun kirkot joutuvat tyhjiksi, että pappein hengettömät saarnat eivät vaikuta tarkoitustaan, syystä, että papit eivät itsekään usko mitä he saarnaavat, jonka heidän elämänsä osoittaa, kalaasit y.m. mailman kaltaisuutta. Herjatkoot vielä elävätä kristillisyyttä hihhuleiksi y.m. saarnoissaan ja kirjoituksissaan. Saavat vielä nähdä, miksi mailman suruttomuus tulee riivatuksi, johon ei esimerkkiä puutu historioissa. Olisi paras aika, että Jumalan vihaa välttää. Herra Jeesus, toimita asiasi, perkkaa riihesi, viskaa vielä ruumenia, jos selviäisi vielä joku nisun jyvä, anna suuri voima, viinamäen Herra, viinamäkesi työmiehille raskasta työtä tehdä viinamäen aidan rakentamisessa ja voimassa pitämisessä sanasi ja henkesi voimalla!

Saan tietää antaa rakkaille veljille ja sisarille Euroopan maalla, että Jumalan voiman käsivarrella olemme päässeet tänne pitkän ja monen valtameren takaa onnellisesti ilman vahingoitta kuuden viikon paikoille laivamatkasta Calumettiin. Nyt sanomme sydämen rakkauden terveisiä mainittuin kirkkokuntain kristityille ynnä muille hajalla asuville veljille ja sisarille uskossa, toivossa ja rakkaudessa, saarnamiehille erinomattain, joita sain nähdä ja joille pitää rakasta kanssakäymistä, joita oli monta kymmentä. Suurella ilolla olemme tulleet täällä vastaanotetuksi kristittyin paljoudelta, jotka myös lähettävät sydämen rakkauden terveisiä ynnä saarnaavaiset. Pian tulemme yhteen kaikki sovintoveren korjaajat uskossa ja saamme veisata yhteen ääneen amen, hallelujaa.

Rukoilemme, että nyt haltijoille ja esivalloille taivaallisissa Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta tietäväksi tulisi sen ijankaikkisen aivoituksen jälkeen, jonka Hän on Kristuksessa Jeesuksessa meidän Herrassamme osoittanut, <131> jonka kautta meillä on uskallus ja tyköönkäymys kaikella rakkaudella ja rohkeudella uskon kautta Hänen päällensä raamattuun jälkeen. Siionin vuoren tykö tulleet olemme veripunaisen oven kautta, jossa on priiskoitusveri, joka puhuu parempia kuin vanhurskaan Aabelin veri. Rauhan Jumala, joka on kuolleista jälleen tuottanut suuren lammasten paimenen ijankaikkisen testamentin veren kautta, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen, saattakoon teitä ja meitä kaikessa hyvässä työssä toimellisiksi tekemään Hänen tahtonsa jälkeen ja tehkään tässä mitä Hänen edessänsä otollinen on Jeesuksen Kristuksen kautta, jolle olkoon kunnia nyt ja iankaikkiseen aikaan, amen!

Valtiollinen ja kirkollinen taivas on Euroopassa koettelemuksessa, vallan himo ja vapauden himo on riidassa. Ajan merkit ennustavat lopun lähenemistä, vaikka vapaa-ajattelijat eivät sitä ensinkään usko paremmin kuin muinaiset juutalaiset Jerusalemin hävitystä, jonka Herra osoitti moninlaisilla ennustuksilla ja merkeillä jo edeltäkäs.

Armo olkoon kaikkein teidän kanssanne! Pyydän rukoilla edestämme ynnä veljein kanssa! Näitä kirjoitti veljenne uskossa Jumalan armoon ja osallinen evankeliumin vaivassa ja edesvastauksessa.

Johan Takkinen.

Kirje Amerikasta marraskuulla 1883.

Rakas veli Herrassa!

Jumalan rauha ja rakkaus olkoon väkevä sinussa sekä Jumalan seurakunnassa Pyhän Hengen kautta! Amen!

Vilpittömällä ilon ja riemun tuntemisella saan ilmoittaa, että täälläkin on työtä tehty elävän kristillisyyden leviämiseksi uskottomain sekaan ja saarnattu aina Tyvenen meren rannoilla asti, Oregonissa, jossa on yli tuhannen suomalaista. Evankeliumia Jumalan valtakunnasta on siellä saarnattu ja <132> opetettu Pyhän Hengen johdatuksella Kristuksen opin mukaan ynnä profeettain ja

apostolien perustuksella, jossa Herra Jeesus on perustuskivi, jota helvetin portit ei pidä voittaman. Kun Jumalan sana saarnattiin elävällä äänellä, niin syntyivät suuret vaikutukset, ja Jumalalle voitettiin sieluja, mutta ilmestyipä silloin perkelekin kavaluutensa ja vainonsa kanssa, koettaen tukahduttaa kylvöä.

Kallis on Jumalalla oraspelto lännen puolellakin maapalloa Oregonissa ja Washingtonin valtiossa kuin myöskin Minnesotassa, joka on enimmäkseen levinnyt Michiganin valtiosta. Vaan monen vaivan ja vaaran läpi pitää meidän Jumalan valtakuntaan sisälle tuleman. Paljon kokee vihamies täälläkin saada kristityitä seuloa ja sulloa edestakaisin, kylväen ohdakkeita heidän sydämensä peltoon. Yrittäpä perkele myöskin kylvää erimielisyyttä kristityiden keskenkin ja synnyttää erimielisiä, vaan älkäämme lainatko korviamme sen kuiskutuksille, mutta pysykäämme yksimielisyydessä, hengen yhteydessä ja keskinäisessä rakkaudessa, niin olemme väkevät ruman kavalien päällekkarkauksia ylitsevoittamaan. Meidän tulee aina uskoa ja luottaa Jumalaan kaikissa uskomme koetuksissa ja viekkaan vihollisen kiusauksissa, sillä Herra Jeesus on itse se, joka aallot asettaa, meren tyventää. Onhan Jeesus luvannut olla omiansa kanssa, heidän apunaan ja turvanaan kaikissa niin hyvin hengellisissä kuin maallisissa myrskyissä ja kovissa koetuksissa aina mailman loppuun asti.

Olen saanut Jumalan ihmeellistä varjelusta ennenkin elävästi tuta, vaan kyllä aivan äskettäin tulini myöskin näkemään, että Hän auttaa omiansa häden hetkenä. Oregonista palatessa olin suuressa hädässä merellä kokonaisen vuorokauden ajan. Paljon hyvyttä ja tavaraa täytyi laivasta mereen heittää, vaan Herran väkevä käsi meidän pahimmassa vaarassa hukkumasta varjeli, niin ettei yhtään ainoaa laivasta hukkunut, vaikka elämisen, pelastuksen toivo jo kaikilta oli kadonnut. Se laiva, jolla menin sinne, hukkui pois [133](#) palatessaan samassa myrskyssä väkineen. Toistakymmentä vuotta olen armoitetuna vaellellut maalla ja merellä, vaan enpä ennen niin likellä kuoleman ovea ole vielä ollut ja niin suuressa uskon koettelemuksessa. Jumalalle ainoalle kiitos, ylistys ja kunnia, joka omansa varjelee ja hädässä kirvoittaa. Yhden ja saman verisen Jeesuksen lipun suojassa me vaellamme, sekä Euroopan että Amerikan kristityt. Herran Jeesuksen kärsimisen osallisuudessa, vaan myös-

kin Hänen kunniansa osallisuudessa. Jää Jumalan lempeään huostaan ja johdantoon!

Johan Takkinen.

Saivonmuotkasta 19 p. helmik. 1884.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä Johan Takkinen ja J. Lumijärvi.

Monta kirjaa olen saanut ennen teiltä, ja tänä päivänä olen saanut kirjan Takkiselta ja Pietarilta, joitten edestä kiitän, josta näen, että Takkis-veli on emäntää naimassa. Nyt on ollut kokoukset kolme päivää ja huoneet olit täynnä ihmisiä. Kaikki vanhat kristityt olivat Kappelin ja Lapista saapuvilla, ja vieläpä Antin Pieti ja Tapanin Aapo ja Ranta Lassi emäntinensä. Kaikki saarnasit yksimielisesti yhdellä äänellä parannusta erimielisyydestä Koskenmutterille ja Petter Strolbergille, joita het valitit keräjänpidoksi. Vieläpä saarnattiin, että yhdistyä anteeksi anomisella enemmistön kanssa, ja vetäköön enemmistö rakkaudella hengen yhteyteen, koska tet ja met pidämme kristityinä mainitulta veljiä ja sisaria.

Paljon olen saarnannut itse etelässä, että tehkäämme sen päälle työtä, että Herran lauma pysyisi koossa niin lavalta kuin se levenee, siinä toivossa, että evankeliumin saarnan kautta puhdistuvat ja yhteen sulavat kaikki totiset sydämet. Meitä on täällä Suomessa ja Ruotsin puolella monta kymmentä tuhatta kristittyä, joilla on yksi sydän ja yksi sielu <134> Amerikan enemmistön kanssa, ja minä pelkään, että jos joku joukko lohkeaa tai erkaantuu Jeesuksen lammasmaasta, niin joutuvat viimein metsätokaksi, kun eivät kuule paimenen ääntä, joka sanoo: pitää olla yksi lammashuone ja yksi ylipaimen, Jeesus, joka on käsenyt teitä ja meitä kaitsea Hänen lampaitansa ja ruokkia Hänen karitsoitansa. Rakkaita terveisiä esikoisten seurakunnalta Amerikan veljille ja sisarille. Rakkaita terveisiä Takkiselle ja Lumijärvelle!

Johan Raattamaa.

Kuolajärvi 8 p. maaliskuuta 1884.

Rakkaat veljet ja uskolliset työntekijät Herran viinamäessä J. Takkinen, J. H. Lumijärvi ynnä muitten opettavaisten miesten kanssa ja koko Herran lauma Amerikassa. Armo, laupeus ja rauha ja rakkaus kasvakoon ja lisääntyköön teille Herramme Jeesuksen priiskoitusveren kautta Pyhässä Hengessä aina elämän ehtoon asti. Amen.

Tällä rakkauden ja rauhan tervehdyksellä lähestyn teitä, sydäimestä rakastetut ja aina muistossa säilyvät veljet, ja saan tietää antaa, että olen vanhaa opetusesiä ja Siionin muurin vartijaa J. Raattamaata seurannut läpi Kemijärven, Kuolajärven ja Kuusamoon aina Akanlahteen asti, ja on voimallisesti vahvistanut Herran laumaa ja on astunut ylös särjetyn paikan eteen, ja on asettanut itsensä muuriksi Israelin huoneen ympärille ja on ollut sodassa seisovainen Herran päivänä. Ja lähti Akanlahdesta Pudasjärvelle sulkemaan sitä kaivon suuta, josta myrkyt vuotaa eli kuohuu aina Amerikan veljien päälle. Ja on myös kohdannut ne miehet, jotka väärä kunnian himo ajoi Amerikasta matkaan, ja saattaa olla osaksi sitäkin henkeä, joka Bileamin pani ajamaan aasilla, sillä Raattamaa sanoi, Kitkan Kallungin kamarissa monen saarnaajan kuullen, että joka Euroopasta lähtee Amerikkaan ilman enemmistön lupaa niitä erimielisiä puolustamaan, niin <135> sillä on Bileamin henki, joka vääryyden palkkaa rakastaa. Juhani Raattamaa kehoitti kaikkia saarnaavaisia miehiä Kemijärvellä, Kuolajärvellä ja Kuusamossa tekemään työtä kirjoituksilla, että ne erimieliset Amerikassa yhdistyisit sen opin ja hengen kanssa, jota Johan Takkinen saarnaa yhdistettynä muitten saarnaajain kanssa. Enkä kuullut näissä kolmessa seurakunnassa toisin ajattelevaista, mitä Raattamaa tarkoitti, missään asiassa, vaan yksi saarnaaja Kemijärvellä, joka muutamiin Raattamaan tarkoituksiin mutisten vastasi, eikä Raattamaa sanonut esikoisten seurakunnalla olevan eri ymmärrystä Amerikan kirkollisesta hallituksesta, vaikka sanoi olevan enemmän kuin kymmenen tuhatta, joilla on yksi sydän ja yksi henki hänen kanssaan. Vaan Kittilässä sanoi olevan muutamia nunnia ja joku muukin persoona, jotka ovat toisin ajattelevaiset Amerikan asioista, ja koska he ovat erilailla ajattelevaiset, senpä tähden he kykenevät kirjoilla Amerikan erimielisiä ruokkimaan. Mutta Raattamaa sanoi, että jos eivät erimieliset lakkaa sekä Amerikassa ja Euroopassa sotimasta Jumalan voimaa ja esikoisten seurakuntaa vastaan, niin joutuvat samanlaiseen tilaan kuin Saijalaiset.

Mutta se on vielä kummempi, että net, jotka Kittilässä puolustit sitä sitkeää henkeä, ne nytkin elättävät Amerikan erimielisiä, vaikka Raattamaa on antanut semmoisen kolahduksen sille sitkeälle hengelle, että sen olisi pitänyt jo kuolla, mutta kuuluu siinä vielä henki olevan. Ilmankin he odottavat Raattamaan kuolemaa, että hänkin pääsisi vielä elämään — henkiin. Jumala tietnee, mitä ilmestyynee vanhimpain kuoleman jälkeen, koska nyt jo moni pitää itsensä enempi tietävänsä kuin net ensimmäiset työntekijät, jotka viidettäkymmentä vuotta ovat olleet Pyhän Hengen koulussa. Sillä se tuntuu niin raskaalta kuulla, että joku kerskaa kasvoin jälkeen, eikä sydämen jälkeen, koska olemme niitäkin kuulleet, että het ovat enempi kuin esikoiset eli vanhimmat, mutta inhimillinen henki on aina perso sille nimelle ja kunnialle, <136> joka ei hänelle kuulu; sentähden, Amerikan veljet, pysykäämme siinä opissa ja hengessä, josta tämä valkeus on alkanut paistamaan. Älkää, rakkaat veljet, riidelkö tien päällä, sillä elämän tie on kaitainen, vaan pysykäämme Kristuksen perustuslaissa, joka on rakkaus. Älkää veljein vikoja levittäkö, vaan antakaa Jeesuksen veressä anteeksi! Ja vielä rakkauden kautta kärsikää toinen toistanne, sillä rakkaus peittää paljon rikoksia, mutta jos tet toinen toistanne purette ja syötte, niin katsokaa, ettette toinen toiseltanne syödyksi tule. Ja vielä, jos me hengessä elämme, niin vaeltakaamme myös hengessä ja älkäämme turhaa kunniaa pyytäkö vihoittaen ja kadehtien toinen toistamme.

Ole vapaa, sinä vapaaksi ostettu lauma Siionin vuorella! syntisi on anteeksi annettu Jeesuksen veren kautta. Laula, neitsy Siionin tytär, hoosiannaa ja hallelujaa Jumalan auringon alla! Käy rohkeasti Karitsan veriaskeleita! Saarnaa pelkäämättä kaikille luoduille ja veisaa iltavirtesi matkamiesten iloksi! Kuninkaallinen morsian kultaisella kruunulla, ihastu sinun hääiltasi ihanuudesta katsellen häitten herraa tulevan suurella rakkaudella voittovuorelta punaisilla vaatteilla. Jumalan ehtootähti vastaa kointähden kirkkaaseen paisteeseen ilon ja rauhan äänellä. Valkiat ovat vaatteesi Karitsan veren kautta, Herran emäntä, ja avatut ovat taivaan ovet sinun Herran kunniaan mennä. Vikasi ja syntisi ovat lukitut helvettiin verisellä kädellä ja Jumalan sinetillä. Eivät ne enää kadota. Syökää vahvistukseksi, Jeesuksen pienet lampaat, Saaronin verikukkasia, jotka tapettu Karitsa pani kasvamaan Siionin

laitumella. Olkoon aina teidän äänenne kuuluva niin, että se kuuluisi Siionin linnaan asti, josta verikaritsa — paimen vastaa teille toukomettisen äänellä.

Ei nyt muuta tällä kertaa. Voikaa hyvin Herrassa! Toivon Jumala täyttäköön teitä ilolla ja riemulla Pyhän Hengen voiman kautta, että teillä yltäkylläinen toivo olisi. Onnen toivotuksella lähestymme teitä koko Herran lauman kanssa ja lausumme sydämen rakkaita terveisiä kaikille rakastetuille vel<137>jille ja sisarille. Ja J. Raattamaa käski myös sanoa terveisiä. Olkaa myös meiltä ensin ja viimein tervehditty!

Tätä kirjoitamme ja pyydämme vielä rukoilemaan edestämme!

Jaakko Hannula,
J. Hautajärvi.

Saivo, 22 päivänä huhtik. 1884.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takkinen ja Lumijärvi. Jumalan armo lisääntyköön teille. Kiitän kirjainne edestä, jotka olen vasta saanut, ynnä Pudasjärveltä lähetetyt kirjat, joista näin, etteivät lakkaa pahoin kirjoittamasta Amerikkaan, ehkä on kielletty. Minulla on monen tuhannen kanssa sama mieli kuin ennenkin, että jos joku joukko erkaantuu seurakunnan enemmistöstä, niin heistä tulee meille tuntematon metsätokka. Veli Takkinen pidetään kalliina opettajana meiltä Lapissa ja monelta kymmeneltä tuhannelta uskovaiselta Euroopassa ja enemmistöltä Amerikassa, jossa lammashuoneessa rakas veli Takkinen muitten opettavainten miesten kanssa kaitsee ja ruokkii Jeesuksen lampaita ja karitsoita suullisesti ja kirjeitten kautta. Näitä olen merkinnyt niitten tähden, jotka eivät tahdo tyytyä Kristuksen hengelliseen hallitukseen. Mie ja Takkis-veli ja kaikki opettavaiset miehet Amerikassa tahdomme kuulla elävän seurakunnan enemmistöä, kun vain asiat hoidetaan Kristuksen opin ja asetuksen jälkeen.

Näitä olen puhunut Pudasjärvellä, mutta kirjat antavat eri ymmärryksen, joita on teille lähetetty Pudasjärveltä. Meillä ei ole parempia saarnamiehiä kuin tet, joita tunnemme Calumetissä ja Cokatossa. Sentähden en ole kehoittanut ketään lähtemään, eikä liikenekään, sillä kaikkia tarvitaan Lapissa, Suomessa ja Norjassa. Toivomme on, että riidat asettuvat Norjassa, kun tehdään työtä kirjain ja lähetysmiesten kautta. Sillä nyt painaa Norjan ja Ylimaan seura-

kunta saarnaajat <138> sopimaan keskenään Norjassa anteeksi anomisella ja anteeksi antamisella toiset toisiltansa.

Välttävä hengen yhteys on nyt Suomessa, Lapissa, Torniollla ja vielä Kainuussakin. Ehkä saisi parempikin olla sanomien jälkeen.

Tehkäämme, rakkaat veljet, sen päälle työtä, että Herran lauma pysyisi koossa ja hengen yhteydessä. Saarnatkaamme parannusta ja synnit anteeksi Jeesuksen nimessä kaikille, jotka uskovat Euroopassa ja Amerikassa. Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Calumetissa ja Siionin vuoren tykönä! voitto on tullut Karitsan veren kautta. Amen.

Mie Eevan kanssa sanon rakkaita terveisiä Takkiselle emäntinensä ynnä Lumijärvelle ja kaikille uskovaisille Calumetissa ja sen ympäristöllä. Kaikki uskovaiset Saivosta sanovat terveisiä. Pyydän rukoilla edestäni!

Vanha J. Raattamaa.

Sanokaa Pietarille isältä ja äidiltä rakkaita terveisiä. Jos tahdotte Lutheruksen katkismuksen loppuun panna mitä lasten kaste merkitsee, niin parantakaa ja järjestäkää kirjoitukseni. Sanokaa rakkaita terveisiä minulta Wuolteen Jaakolle, Kaalepille, Pekkalan Matille, Kallelle. Vieläpä rakkaita terveisiä Lanton Johan Matille emäntinensä, ja kaikille Pohjois-Amerikan kristityille rakkaita terveisiä, tuntevat monet minua kasvoistakin, ja lukemattomille olen nimeltä tuttu.

Vanha veljenne
Johan Raattamaa.

Saivosta se 30 p. kesäkuuta 1884.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takkinen ja Johan H. Lumijärvi. Jumalan armo lisääntyköön teille! Kiitän kirjan edestä, jonka olen saanut teiltä, josta sain <139> kuulla, että aina ovat tyytymättömät, joilla on eri mieli kuin enemmistöllä Amerikassa ja Euroopassa. En tiedä muuta sanoa, mutta Jumala hoitakoon asiansa. Me olemme kelvottomat palvelijat, ehkä olemme kokeneet Herran laumaa koossa hoitaa jo monta kymmentä vuotta. Ja vielä nytkin sanomme, että yksi on ylipaimen ja yksi lammashuone. Pysykäämme koossa ja hengen yhteydessä ja tehkäämme kärsivällisyyden kautta työtä, rakkaat veljet, sen päälle, että Herran sanan ja

voiman kautta tulisit muutkin lampaat saatetuiksi tähän lammashuoneeseen. Kyllä tiedän, että johdatatte lampaat ja karitsat tuoreille paikoille yrttitarhaan ja Golgatalle, vieläpä Siionin vuoren tykö, jossa vanhurskauden aurinko lämmittää kylmät rinnat. Pysykäämme, rakkaat veljet ja sisaret, Siionin vuoren tykönä, vieläpä Uuden Testamentin välimiehen, Jeesuksen tykönä, sen priiskoitusveren tykönä, jolla ovat priiskoitetut sielut ja sydämet uskon kautta. Synnitpä ovat teille ja meille anteeksi annetut Jeesuksen nimen ja veren kautta. Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Amerikassa ja Euroopassa, pian yhteen tulemme ijankaikkisuuden ihanalla rannalla.

Iisakki Palohuornainen on onnellisesti päässyt Helsinkiin, ja hän on seurakunnalta ja minulta vaadittu mennä Johanneksen aikaan Sundströmin kanssa Stockholmiin. En ole vielä saanut sanomia heistä, mutta toivon saavani tulevassa heinäkuussa. Esityksenä on, että lähetystoimi käyttää valtatieä myöten Råneån ja Luulajan kautta. Ovatpa Luulajasta kirjoittaneet Alakainuulle, että kuulkaan heidän hätähuutonsa ja lähettäkää saarnaajat! Vieläpä sanovat olevansa köyhiä. Olemme sinnekin lähettäneet Amerikan kustannuksella, samaten kuin Stockholmiin. On Lapissakin osaa otettu. On kassassa vielä minun tykönäni monta sataa kruunua, joita ajattelemme käyttää ruotsalaisten valistukseksi siinä toivossa, että kuollut kristillisyys tulisi eläväksi aikakaudeksamme.

Mie ja Eeva sanomme rakkaita terveisiä veljelle Takkiselle emäntinensä, Johan Lumijärvelle, Pekkalan Kallelle, Jaakko<140>lan Antille emäntinensä, Ojalan Tanelille, Roanpäälle, Starkalle ja kaikille opettavaisille miehille, ja palvelevaisille vaimoille rakkaita terveisiä. Sanokaa minun terveisiäni kaikille Amerikan kristityille! Pyydän rukoilla edestäni!

Sanokaa Pietarille väkinensä minulta ja äidiltä rakkaita terveisiä ja kaikilta uskovaisilta Saivosta! Olkaa itse Lumijärven kanssa minulta ensin tervehditty! Kirjoittakaa minulle, jos olette tyytyväiset esitykseeni lähetystoimessa.

Olenpa maininnut Norjankin riidoista, jotka ovat jo paljon asettuneet.

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, toivottaa omalla kädellä

vanha veljenne
Johan Raattamaa.

KIRJE ASTORIASTA 1884 O.K.L. TYVENEN MEREN RANNALTA.

Kaikille rakkaille veljille ja sisarille Euroopan maalla tahdon tietäväksi tehdä, kuinka elävä kristillisuus on kulkenut tänne Tyvenen meren rannikolle, Oregonin ja Washingtonin valtioihin.

Lähes kahdeksan vuotta sitten on tänne tullut Pohjois-Michiganista joitakin Kristuksen nimen tunnustajia. Ja sitten Suomesta ja Norjasta taas vuotena 1880 on tullut kristityitä elävän Jumalan seurakunnan helmasta, jotka rukouksella Jumalaa, että johdattaisi tänne kurjan ja huorintekijän sukukunnan keskelle semmoisen saarnaajan, joka voisi rohkeasti kaikelle kansalle saarnata parannusta ja syntein anteeksi antamusta. Jumala kuulikin nääntyväisten opetuslastensa rukouksen ja lähetti Johan Takkisen ja Johan Olof Lindströmin vuonna 1883 vahvistamaan uupuneita matkamiehiä, jotka saarnasivat pelkäämättä Herran nimeen parannusta ja syntein anteeksi antamusta kolme viikkoa. Tästä vähäiset kristityt pääsivät ikäänkuin uusilla voimilla matkimaan, ja monta epäuskon vankia pääsi käymään. Minäkin, viheliäinen ihminen, tulin päästetyksi pahasta omastatunnosta, ja niin sitten kristityt yhdessä rakkaudessa ovat Jeesuksen veren korjaajina kokeneet vaeltaa uskottoman kansan keskellä uskoen syntisenä synnit anteeksi.

Mutta kun kristityt tunsivat heikkoutta tykönään, ettei ollut meidän seasamme, joka olisi rohjennut huutaa paimentorveen ympärileikkaamattomille korville ja sydämille parannusta, niin Jeesuksen uskovaiset rukoilivat Jumalaa, että Jumala lähettäisi meidän sekaamme senkaltaisen miehen, jolla olisi profeetan lahjat. Ja Jumala kuuli totisesti köyhäin opetuslasten rukouksen ja lähetti meille saarnaajan vuonna 1884, Johan Lumijärven meidän sydämemme jälkeen, jolla on hyvä todistus esikoisten seurakunnalta Euroopasta ja Amerikasta, josta olkoon Jumalalle kiitos. Ja kiitämme kaikkia Michiganin veljiä ja sisaria ja erinomattain Johan Takkista sen hyvän edestä, kun hän toimitti meille kalliin opettajan, josta korkeuden Herra on kaikkein vaivain palkitsija, sekä menneen vuoden käynnistä että tämän vuoden lähetystoimesta, kun lähetettiin Lumijärvi meille, jonka lahjoja olisi sielläkin tarvittu. Hän on voimallisesti saarnannut Herran nimeen parannusta ja syntein anteeksi antamusta sekä Oregonissa että muualla, ja monta on tullut kääntyneeksi pimeydestä Jumalan ihmeelliseen valkeuteen, ja monesti on ollut huone täytetty Isän runsaista tavaroista, että talvitiaiset ja kesäpääsukset ovat päässeet

luojalleen kiitosta laulamaan. Uskottoman mailman korviin se pahoin pistää, kun eivät voi kuulla opetuslasten haukkumista, ja koettavat kaikkia valituita eksyttää. Sillä perkeleellä on suuri hätä tietäen hänellensä vähän aikaa olevan. Täälläkin on yksi lohikäärmeen pyrstö, jonka varjossa paljon ihmisiä seisoo, jotka sotivat enkelinsä puolesta. Mutta niin me uskomme, ettei ne meitä voita, sillä voitto on saatu Karitsan veren kautta, sanoo Johannes, ja niin mekin uskomme, jotka olemme osallisiksi tulleet uskon kautta Kristuksen ansaitusta vanhurskaudesta. <142>

Syntisenä on pitänyt ruveta uskomaan, että Jeesus on sydämessä ja sitä suloista lohdutussaarnaa Jumalan seurakunnan keskellä, että synnit ovat sinulle anteeksi annetut Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimessä ja Jeesuksen veressä, josta on päästy elävää voimaa nauttimaan haavoissa olleelle omalle tunnolle. Jumalan seurakunnassa on se elävä lähde, jossa tuhranneet matkamiehet saavat Karitsan verellä vaatteensa viruttaa, vaikka täälläkin Amerikassa kuolleen uskon papit saarnaavat meitä vastaan, että laestadiolaisella lahkolla on Kristuksen veri halpaa, kun ne sitä tarjoovat niinkuin markkinakalua. Vaan minä pelkään, ettei kukaan siitä tavarasta tule osalliseksi, joka uhriarkussa pidetään, niinkuin kuollut papisto sen pitää ja kansalle uskottaa. Mutta ei koskaan kristitty liiksi jaksa Jeesuksen veren pisaroita korjata ristin juurella, jota on virtana vuotanut Golgatan mäellä juuri meidän tähtemme. Sen verilipun alla saavat muuttolinnut olla turvatut perkelettä, mailmaa ja omaa lihaa vastaan, joka onkin suurin vihollinen, jonka kautta pimeyden pääruhtinas tahtoo kiusata monesti epäilyksellä autuudesta ja kaikenlaisilla riettaan ajatuksilla, jotka eivät ole muut kuin perkeleen päällekkarkaukset.

Niin me kuitenkin uskomme, että me olemme autuaat ajassa ja iankaikkisuudessa. Synnit ovat Jeesuksen nimessä ja veressä anteeksi annetut kaikille katuvaisille ja murheellisille opetuslapsille, ja tarvitsee joka päivä synnit anteeksi saarnata Jumalan seurakunnassa, että pysyttäisiin elämän tien päällä. Sillä meillä tarvitsee aina saarnata, vaikka kuolleen uskon oppimestarit sanovat, että kyllä me itse kirjasta näemme ja hyvin tiedämme, että se on väärin, kun syntiä maailmalle huudetaan. Vaan me näemme kirjasta, että joka pahat tekonsa tunnustaa ja hylkää, sille tapahtuu laupeus. Kristillisyyttäällä on kasvamaan ja vahvistumaan päin, kun on saatu saarnaaja. Meitä tämän paikan ympäristöllä on noin 70 henkeä eläviä kristityltä, joita tukekoon

ja vahvistakoon suuri sotasankari Herra Jeesus, joka käy laumansa <143> edellä. Pian päästään kuninkaan katselemiseen, uuden Jerusalemin asuntoihin, suureen pyhään kokoukseen. Näitä merkitsee vähin veljenne

Olof Kynsijärvi

Saivonmuotkasta 16 p. marraskuuta 1884.

Rakkaille veljille Daniel Ojalalle, Petter Strolbergille ja Henrik Bärki. Jumalan armo lisääntyköön teille! Kiitän kirjain edestä, joita olen teiltä kaikilta saanut, yhden kultakin jo kevätkesästä. Vieläpä kiitän rakennusaineitten tähden, joita on käytetty ruotsalaistenkin ylösvalaistukseksi, ja niinkuin olen ennen sanonut että tehkäämme työtä sen päälle, että erimielisyys vähenisi ja yksimielisyys enenisi siellä ja täällä. Ja minä uskon, että kaikki elävät kivet sopivat tornin rakennukseen, joka ulottuu taivaaseen asti. Älä ihmettele Bärki, että vanhus näin kirjoittaa, sillä tornin rakentaja on sanonut, että pysykää koossa ja pitää olla yksi lammashuone ja yksi paimen. Pysykäämme siis, rakkaat veljet ja sisaret, Kristuksen laissa, että me meitämme keskenämme rakastaisimme.

Mitä Ojala on sanonut helvetin opista, niin se on sanottu minulta, että selittää ja saarnata sitä helvettiin alasastumisen oppia alkaen Getsemanesta ristin-kuolemaan asti, ettei kansa peräti pahenisi Amerikan Aapisen tähden, mutta ei niin ymmärtäen, että Pudasjärvellä enempi kadotuksesta eli lakia saarnata kuin muissa heränneissä kansoissa. Onpa Ojala veli kirjassaan oikean ymmärryksen antanut minulle. Vieläpä muistutan, että kun Takkis-veli viime kerran vaelsi Suomessa Pohjan perällä, niin hän on sanonut, että netkin, joilla erimieltä on, niin kristityt net silti ovat, ehkä tarvitsevat parannusta tehdä erimielisyydestä. Ja minä muistan, että saarnattiinpa Aasian seurakuntain enkeleille parannusta.

Siinä mielessä olen, että yksimielisyys on tullut eli lisääntynyt Amerikassa. Se olisi kallis, että kaikkein niitten pal<144>joudessa kuin uskovat olisi yksi sydän ja sielu, ja tottapa uskon kautta Herran Jeesuksen päälle viat vähe-nevät ja hyvät työt enenevät. Vielä sanon kaikille yhteisesti, rakkaat veljet ja sisaret, rakastakaa teitänne keskenänne!

Mie ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä kaikille uskovaisille, vieläpä rakkaille veljille Johan Rovanpäälle ja Lumijärvelle ja Takkiselle ja kaikille opettavaisille miehille. Pyydän rukoilla edestäni! Omalla kädelläni ja huonolla näölläni vanha veljenne

Johan Raattamaa

Rakkaita terveisiä Ojalalle, Strolbergille ja Henriikki Bärkille emäntäinnekanssa.

Johan Raattamaa

Saivonmuotkasta 28 p. marraskuuta 1884.

Rakkaille veljille ja sisarille Norjan meren rannoilla, heränneille ja armoitetuille kristityille Ofotista Vesisaareen asti. Jumalan armo lisääntyköön teille Herramme Kristuksen kautta.

Koska riidat ovat tulleet opettavaisten miesten välille Norjassa, niin olemme jo ennen kirjoittaneet, että seurakunnan pitäisi vaatia anteeksi anomaan ja anteeksi antamaan toiset toisiltansa. Tämä on Kristuksen oppi. Minä olen kuullut, että Paulus on anteeksi anonut kirjallisesti ja suullisesti Norjassa, Lapissa ja Suomessa, ja seurakunta on Paulus Palovaaralle anteeksi antanut Jumalan puolesta Jeesuksen nimessä ja ulosvuotaneessa veressä. Usko ja ole vapaa! Moninaisissa me kaikki puutumme ja tarvitsemme viat ja heikkoudet anteeksi Jumalalta ja Jumalan ihmisiltä. Kasvoista tunnetut opettavaiset miehet Norjan rannalla, sopikaa ja älkää tuomitko toiset toisianne, mutta sanokaamme seurakunnalle, että ne, jotka eivät tottele seurakuntaa, tulevat viimein sidotuiksi ja ulossuljetuiksi; ja te ja me, saarnaajat, olemme seurakunnan palvelijat syystä, että tehdä työtä Ju<145>malan seurakunnan rakennukseksi, vieläpä seurakunnalla on ylivalta, jonka pää on Kristus.

Pysykää, rakkaat veljet, Kristuksen seurakunnan helmassa, jossa aina kaikki synnit annetaan anteeksi ja päästetään lain kanteista. Jeesus sanoo, joka ei minun kanssani kokoo, hän hajoittaa. Älkää, rakkaat veljet, hajoittako Kristuksen laumaa, vaan kootkaamme yhteen lammashuoneeseen. Niinkuin olemme kuulleet, että Vesisaaressakin lukitsevat toisilta opettavaisilta miehiltä seurahuonetta niinkuin suruttomat papit kirkkoja. Eikös semmoiset teot

ole hajoittamista? En minä puhu kaikista opettavaisista miehistä, vaan net tarvitsevat parannuksen tehdä, jotka ovat tuominneet toisiansa, ja toiset toistensa puolustajat. Mutta synnit anteeksi, rakkaat veljet. Uskokaa, Jeesuksen nimessä, jonka veri on vuotanut syntein anteeksi antamiseksi. Langetkoon aina verinen kaste Jumalan pelto vainiolla täällä ja Norjan rannoilla, ja paistakoon vanhurskauden aurinko elävän Herran Jeesuksen kirkkaudesta, että kaikki maito jyvät kypsyisit elonajaksi. Rientäkäämme uskossa ja hengessä verisen kasteen alle Getsemanessa, rakkaat veljet ja sisaret, tunnette kasvoistakin, ja seuratkaamme Jeesuksen verisiä askeleita yrtti-tarhasta Golgatalle.

Kaikki rakkaat veljet ja sisaret, tutut ja tuntemattomat, katselkaamme uskossa ja hengessä veripunaista, orjantappuroilla kruunattua kuningasta.

Synnit anteeksi kaikille rakkaille veljille ja sisarille Jeesuksen nimessä, jonka veri on vuotanut syntein anteeksi antamiseksi. Todistan vielä minäkin kaikille, jotka uskovat. Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Norjan maalla, sillä voitto on tullut Karitsan veren kautta. Terve tulemaan tapetun Karitsan häissä! Jeesus elää sieluissamme. Amen.

Rakkaita terveisiä sanon vaimoni kanssa Norjan kristityille.

Johan Raattamaa.

Vielä rakkaille veljille Norjassa. Emme tarvitse anteeksi <146> anoa suruttomilta ja eriseuralaisilta, ehkä olemme saarnanneet parannusta heille. Mutta elävän seurakunnan jäseniä ja opettavaisia miehiä emme saa tuomita kaikkinaisten vikain tähden. Ei Paavali törkeätä miestä Korintossa sitonut kuin seurakunnan kanssa. Ei teidän, Norjan saarnaajain, sovi leikata jäseniä Suomen ja Lapin suuresta seurakunnasta. Olettehan, rakkaat veljet ja sisaret, tulleet esikoisten seurakunnan tykö.

Tuomas Povelille rakkaita terveisiä. Ota vaari vanhan opettajasi neuvoista! Rakkaita terveisiä kaikille opettavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille Ofotista Vesisaareen asti. Onnen toivotuksella olkaa hyvästi! Pyydän rukoilla edestäni!

Johan Raattamaa.

Vielä sanon rakkaita terveisiä rakkaille veljille Paulus Palovaaralle ja Olli Koskamolle. Olkaamme hyvässä turvassa seurakunnan helmassa! Teitä ja meitä suojellaan Suomessa ja Lapissa, emmekä tottele suruttomain ja erimielisten tuomitsemista. Ovatpa kaikki synnit anteeksi annettu teille ja meille Jeesuksen nimen ja veren kautta, joka vuoti syntein anteeksi antamiseksi. Olkaa vapaat, rakkaat veljet, ostetun lauman kanssa Norjan rannalla! Pian yhteen tullaan ijankaikkisuuden ihanalla rannalla. Olkaa hyvästi, rakkaat veljet! Pyydän rukoilla edestäni. Sanokaa minun terveisiäni kaikille rakkaille veljille ja sisarille Norjan rannalla! Ja olkaa itse enin tervehditty!

Omalla kädellä merkitsee vanha veljenne

Johan Raattamaa.

Pohjois-Amerikassa, Calumetissa Michiganissa tammikuun 14 päivänä 1885.

Rakkaat veljet ja uskolliset työntekijät Herran viinamäessä Paulus Palovaara, Johan Raitio, Iisakki Teppola ja Olli Koskamo. Jumalan armo vuotakoon runsaasti teille meidän Herran Jeesuksen elävässä tuntemisessa ja priiskoitusveren kautta Pyhässä Hengessä Kristuksen seurakunnan hengen yhteydessä.

Minä olen teiltä kaikilta rakkailta veljiltä saanut menneessä kuussa kirjan, joitten edestä tässä kiitän. En ole tahtonut saada joutoa vastata. Minulla ei ole eri ymmärrystä vieläkään Norjan kristillisyydestä kirjoittaa kuin olen ennen kirjoittanut, jonka nyt olen ilokseni kuullut, että ne ovat olleet luettavina ja tutkinnon alla. Se on kallis, rakas veli Johan Rautio, että olet viime syystä löytänyt sen tien, jota ne, joilla henkien haistamisen lahja on ollut Lapissa ja hoitaneet tietä auki Norjaan, johon on Rautio todistukseksi hengen hedelmästä lähettänyt. Tarkan Pekan kirjasta Raissiin kopion ja rukoilleet anteeksi Postin nostamista ja Pauluksen halventamista ja roskittamista; myös Teppola rukoilee anteeksi herjausta totuuden puolustamisessa. Ilolla ja rakkaudella teille todistamme anteeksi Herran Jeesuksen nimessä ja ulosvuotaneessa veressä. Heikkous se oli. Totisesti tahtoisimme soutaa niin pitkillä airoilla, että rantaan yltäisi. Onpa vielä syytä neuvoa kysyä teiltä vanhalta Johan Raattamaalta Lapissa. Hän parhaiten ymmärtää ylimmäisen tohtorin kirjasta. Hän on Jumalan seurakunnan kanssa yhdistettynä Jumalan

seurakuntaa ylikatsonut ja on saanut taivaallisesta kompassista valoa yli 40 vuotta johdattaen kristillisyyden venettä. Hän on pitkän kokemuksen kautta tullut tuntemaan tuulien syntyä ja taivaan merkeistä on oppinut tuntemaan taivaan juoksua ja ilmoja auringon juoksusta kiinni pitäen, ja on virroista ja vesistä ottanut usein vaarin, kuinka vedet puhtaat ovat ja kuinka vesillä vesiä muutetaan. Hän on täydellisesti uskon sankari, vanha Paavali, sen todistaa monta tuhatta kanssani, ja hänen opetuslapsensa tarvitsevat lujasti kiinni pitää toisistaan.

Vanha Johannes kirjoittaa: »Ei ole minulla suurempaa iloa kuin, että lapseni kuulen totuudessa vaeltavan.» Joh. 3.14 v. <148> Minä olen vahva siitä, jos Rautio veli olisi vahvasti muistanut, mitä tähtien tutkijat olit Lapissa sanoneet, ei hän olisi joutunut väylälle isoin ja viisasten kalain perään, mutta salatut sydämet tulit kaikki ilmi, että totuus pitää tulla koetelluksi ja usko puhdistetuksi kuin kulta tulessa. Viinamäen rakentaja on ilmoittanut saarnaajitten yli monta ensimmäistä viimeiseksi ja viimeistä ensimmäiseksi. Se korkea totuus lihalle, joka on vielä luettavana ja kuultavana L. L. Laestadiuksen opissa. Jos olisi sulanut Postissa lukea ja opettaa vielä muillekin ja vielä puolustaen vanhurskusten korvain edessä, mutta kun koreaaniset kirjat, Majanderin ym. muita hengettämiä järjen verkkoja, niin tulee siitä monenlaisia aineita kristillisyyteen, ettei ole kumma, jos koettelemuksessa joku teko palaa eli saapi vahingon. Paavalin sanain mukaan. Jos vähä hapatus oli apostolein aikana pahaa, niin paha se vieläkin on. Tuta henki kirjoissa ja saarnoissa, se on korkea asia. Jos hyvä istutus ihmisessä lujassa on, niinkuin terveellisen opin kautta istutetaan ihmisten sydämeen, mutta vieras aine heränneissä sydämissä myös on lujassa. Norjassa on paljon saarnattu, ja köyhät ihmiset ovat paljon kostantaneet kristillisyyden päälle ja ne tulee siitä raskaaksi, jos kristillisyyden tulee lyödyksi vierailta käsillä, etteivät ne, joilla sydämen asia autuaaksi tuleminen on, voi rohjeta uskomaan paljon ennestään totuutta. Mutta Jumalan armosta saamme nähdä Jumalan sanasta suurten uskon sankareitten suuressa määrässä ihmisheikkoudella käärittynä ollen, vieläpä raskaasti horjahtaneet koetuksen hetkissä, sillä että kallis tavara on ollut savisissa astioissa, mutta Herra on ollut heikkouden alla kätkeytynä. Sentähden seuratkamme sitä suurta ja hellää alennuksen esimerkkiä. Hän jätti meille esikuvan, että meidän pitää Hänen askeleitaan noudattaman,

kantaen toistemme kuormaa, Kristuksen laissa, sillä moninaisissa me kaikki puutumme.

Niin kauan on kaikesti vastuksia kristillisyydessä, kun elävä henki on kristillisyydessä. Taivaan valtakunnan verkkoa seur¹⁴⁹raa paljon ihmiset tällä aikakaudellakin. Verkon vetäjät ovat vetäneet verkkoa rantaan Lapissa 40 ajastaikaa erottaen hyviä mätänneistä. Eivätkö ne ole verkossa kiinni, jotka monta aikaa seuraavat heränneellä tunnolla kristityitä kokouksista kokouksiin; monien syntein tähden ja julman epäuskon tähden eivät jaksaa uskoa tunnustaa. Vielä toivomme, että Norjassakin mielet tyventyvät. Nyt pitäisi jo olla aika, ettei pitäisi kenenkään hengelliseen hätään kuoleman, sillä nyt on se lyhyt ulosveto Pyhästä Raamatusta saatu ulos oikean kristinopin suhteen, heränneitten koettelemukset ja kuinka uskon kautta vanhurskaaksi tullaan ja kuinka suuren synnin voiman läpi Kristuksen seurakunnassa pysytään alennuksen tiellä. Ei sitä apostolin ajan, mitä me luemme kirkkohistoriasta. Paitsi Böhmin veljet Kristuksen hellää lakia vaativasta 10 käskyn laista niin irti, kun tässä kristillisyydessä Lapin korvessa on kirkastunut, joka hellällä huolella kulki^joitten Lapinmaan vanhinten kautta ja suuresti kirjallisestikin valistusta levittäneet ja meille lahjana taivaasta Pyhän Hengen kautta.

Ahkeroimme kärsiä vielä toisiamme. Vielä Jeesus elää ja me myös elämme; vielä täydymme opinkin suhteen. Ei yllä kaikkein sielun voimat, mihin toisen, eikä henkeä ole annettu mitalla, ja ruumiissa on enempi heikkoja paikkoja, jäseniä, kuin vahvoja luita. Taivaan valtakunnan oppineet viisaat. Paavali on opettanut monella kuvauspuheella suloisesti, ja priiskoitusveren voimalla. Niin met pidämme kalliina Johan Raution tunnustuksen ja parannuksen. Siitä kehoitamme myös muita tyytyväisiksi, vaikka vielä oman oikeuden tähden jälkeen näyttäisi vaatimusta, kun tulemme totuuden tähden kärsimään. Siinä on usein raskas kysymys. Jumala sujutti rakkauden, että kokosi kaikki vääryytemme päällensä Pojassansa. Rakkaus voitti oikeuden. Vastahakoisia täydymme kärsiä, jos Jumala auttaisi, että het parannukseen uudistettaisiin. Eivät suuret kalat vielä ole saaneet verkkoa rikki eikä repiä. Taivaalliset kulta-kalat ovat pysyneet nuo¹⁵⁰tan sisällä. Viisaat kalat ovat kokeneet kalamiesten kärsivällisyyttä. Mutta raamattuun lohdutusten kautta meillä on toivo Isänmaan rantaan, että kostumme, vaikka olemme hajoitettut neljän tuulen alle. Mutta Siionin vuoren tykö olemme koottuina ja yhden veripunaisen oven,

Herran Jeesuksen kärsimisen saarnalla oikeaan lammashuoneeseen Pyhän Hengen voiman kautta, ja vereen kastetuissa vaatteissa ajavan elämän pääruhtinaan seuraajat. Tahdomme olla teidän kanssanne, Norjan veljet ja sisaret, esikoisten seurakunnan helmassa, ja erinomattain kiinni pitää kristillisyyden patsasten totuudesta ja valkeudesta Lapinmaassa, priiskoitusveren korjaajana uskomisen kautta, kiinnittäen rakkauden siteitä heidän kanssaan. Norjan kristillisyyden evankeliumin opin jälkeen on kallis. Seuratkaamme Herraa ylösnousemisen voimassa ja kärsimisen osallisuudessa. Yhden veripunaisen lipun alla olemme, Euroopan ja Amerikan kristillisyyden.

Sydämen rakkauden terveisiä lähetän vaimoni kanssa ja Herran laumalta teille rakkaille veljille ja kaikille uskovaisille Norjan rannalla, joita me uskomme löytyvän monta tuhatta. Johan Blomqvistilta vaimonsa kanssa paljon terveisiä. Minä olisin paremmin suullisesti tahtonut puhua kuin kirjoittaa. Pyydän rukoilla edestäni armoistuimen tykönä! Näitä olen merkinnyt, ei niinkuin totuuden tietämättömille, vaan sen tietäville ja Jumalan sanassa ylösvalaistuneille yhteiseksi lohdutukseksi ja vakuutukseksi veljille ja sisarille, erinomattain saarnaajille.

Johan Takkinen.

Mutoslompolosta 11 päivä toukokuuta 1885.

Jumalan sydämellisen laupeuden kautta veljeitten kanssa tervehdämme. Saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille Kristuksen käskystä! Pysykää Siiionin vuoren tykönä elävän Jumalan kaupungissa, taivaallisessa Jerusalemissa! Juhani, olkaa lujat uskossa Jeesuksen päälle! Jumalalle <151> ainoa kunnia olkoon, Isälle, Pojalle ja Pyhälle Hengelle kiitos. Amen.

Sanokaa terveisiä Johan Takkiselle ja Salmon Korteniemelle! Pyytäkää häntäkin nostaa evankeliumilla, — yhteisesti Amerikassa oleville kristityille.

Henrik Mutoslompolo.

Juhonpietistä 21 päivänä toukokuuta 1885.

Rakas ja kallis veli Herrassa Johan Takkinen. Jumalan armo lisääntyköön teille elämän ehtoon asti! Herramme Jeesuksen ansion voimassa uskon kautta! Amen.

Kalliin ja rakkaan tervetulleen kirjan olen minä saanut ilolla ja sydämen rakkaudella ja kiitollisuudella vastaan ottaa toissa sunnuntaina, jonka edestä kiitän.

Saan myös tietää antaa, että Norjasta olen monta kirjaa saanut. Ensin potkasit kaksi miestä uhka laihin minua syystalvella kirjoitettua kirjettä vastaan. Sitten talvella vielä kovemmin Jaakon Fettu Sieppijärvestä ja Gunnarin Tuomas Bygeästä, joista ajattelin, että katso poikariepuja, ovatpa ne olevinansa eivätkä sentähden näe monen kyynärän päähän. Mutta en minä ole heille vastannut, enkä aijo nytkään heille vastata. Pidän poikaset niin lapsellisina praatissansa. Mutta sitten keväällä on tullut Norjasta monta oikein lapsen sydämellä kirjoitettua, nöyryytettyä ja tunnustaen epäuskoisen ja kankaan sydämensä anteeksi anoen, ja sanovat kirjeissänsä, että kun minun, Raattaman ja Takkisen kirjat tulit, niin varsin aloit tunnustukset ja anteeksi anomiset, heillä ensin keskenänsä, ja sitten ulompaa myös anteeksi anomiset. Ajattelen, että ilmankin sinne on myös veljelle Amerikkaan samanlaiset kirjat tulleet, koska minulle on kirjoitettu, että Raattamaalle on samat kirjat lähetetty kuin minullekin. Oikein on iloinen mieli, kun Norjassa niin on menemässä. Vielä sanovat kirjeissänsä, että het eivät ole koskaan saattaneet uskoa, että Vesisaari, Annijoki ja Saltijärvi niin yh<152>teen sulaavat, kuin se nyt on Jumalan suuren voiman kautta tapahtunut. Bygeasta onkin vasta jälkeen tullut samanlainen rakas kirja. Eipä ole, rakas veli, työmme turha Herrassa, ehkä suuressa puuttuvaisuudessa itse mielestämme olemme työtä tehneet, mutta Herra on kuitenkin runsaan kasvun antanut yli kaiken senkin kuin olemme osanneet toivoa.

O, kallis Israelin paimen! Varjele sinun laumaasi ja johdata heitä yrttitarhaan ja Golgatan lihaville laitumille ja anna ylösnousemisen auringon lämpimästi paistaa, että sinun lammaislaumasi lihavilla ruokamailla hyppelisit, odottaen kotiapääsemisen onnellista hetkeä.

Torniolla myös on Jumala väkevästi vaikuttanut. Toroniemen kylässä, jossa on yhdeksän taloa, ei ole yhtään uskon tunnustamatonta, kun siellä takapuolella Kopanmäessä oli muutama uskon tunnustamaton. Ja joka paikassa,

kussa elävällä äänellä on saarnattu mennä talvena, niin on Jumala erin-
omaisesti vaikuttanut. Emme tiedä, onko loppu läsnä, että Jumala tarvitsee
saada valittuin luvun täytetyksi, kuitenkin on Herralta yksi väkevä etsikon-
aika. Ja niin minä olen, rakas veli, väsytetty tänä talvena Herran työssä, etten
ole jaksanut kirjoittaakaan monta kirjaa, enkä ole tosin tilaakaan siihen
saanut, kun ennen Pajalan markkinoita olen alkanut kulkemaan ja jälkeen
Valpurin olen kotia tullut enkä muista, olenko kolmeakaan viikkoa sen ajan
sisällä saanut kotona olla ennen kuin nyt vasta.

Voi, rakas veli! Voi, rakas veli, kuinka kallis on Kristuksen evankeliumi, joka
onkin yksi Jumalan voima jokaiselle uskovaiselle autuudeksi. Vissimmästi olit
Paavalinkin aikana miehet, jotka panit oppiin jotakin muuta lisäksi, koska hän
häättyy sanoa, etten minä häpeä Kristuksen evankeliumia, sillä se on Jumalan
voima jokaiselle uskovaiselle autuudeksi, ja voi minua, jollen minä evankeliu-
mia ilmoita — tälle kansalle, jolle on laki saarnattu ja vielä saarnataan, että
joka ei usko, se on tuomittu j.n.e. Niille vapaan evankeliumin <153> saar-
nan kautta syttyy usko sydämeen, joilla on totinen mieli autuaaksi tulla.

En minä näitä kirjoita teille niinkuin sen tietämättömille, mutta haluan antaa
ilmi, että en minä hukkaan olisi juossut eli turhaan työtä tehnyt, mutta olen
kuitenkin nähnyt, että jotka ovat tehneet parannusta epäuskosta, net ovat
kaikin puolin parannuksen uudistaneet.

Ja nyt lopetan puuttuvaisen kirjani ja toivotan teille onnea matkalle Isänmaan
ihanaa rantaa kohden. Synnit ovat teille niinkuin meille visuin anteeksi
annetut, vaikka en näe teissä syntiä, mutta katson teitä poikki Atlantin
niinkuin Jumalan enkeleitä, Jeesuksen verellä puhdistettuja.

Ja sydämen rakkaita terveisiä Herran laumalta täältä sinne koko Herran
laumalle, erittäinkin opettavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille, ja olkaa
kaikin enin minulta tervehditty. Ja pyydän rukoilla edestäni. Merkitsee
veljenne uskossa ja osallinen kanssanne armossa. Maalarin Marja sanoo teille
rakkaita terveisiä.

Vanha
Erkki Antti Antinpoika.

Pohjois-Amerikasta, Calumetista elokuussa 25 päivänä 1885.

Rakas veli Herrassa ja työntekijä Herran viinamäessä Johan Rautio.

Jumalan armo lisääntyköön sinulle priiskoitusveren kautta Kristuksen seurakunnan helmassa, joka on totuuden patsas ja perustus Pyhässä Hengessä. Minä kiitän veljeä kirjan edestä, jonka olitte kirjoittaneet minulle Porsangista kesäk. 1885. Veli johdattaa minua väkevästi Math. 18 luvun Kristuksen kirkkolakiin, joka on kallis asia, sillä opetuksia me kaikin tarvitsemme, sillä moninaisissa me kukin puutemme. Mutta sitä minä vieläkin joudun kaiketi katsomaan, kun veli oli jo talvella 1884 siksi paljon Norjan rannalla minua ja <154> Lumijärven kristillisyyttä tahrannut Palovaaraa painaessa ja roskittaessa, että Postia enkeliksi, niin veli vielä uskotteli, mutta muuten syntein anteeksi antamisen voimalla peljättäen. Mutta laupeus kehuu tuomiota vastaan. En minä ole eri lailla Palovaaraa puolustanut kuin vanhimmat Lapista, Raattamaa ja Erkki Antti kirjoissansa Norjaan. Tiedän myös, että net eivät ole horjuneet eikä viisasten kalain perässä lähteneet. Veli toruu minua, että minä en anna P. Palovaaraa Norjan seurakunnan hallita. Vanhimmat juuri kirjoittavatkin Norjan seurakunnalle, että seurakunnan vaatia saarnaajat anteeksi rukoilemaan seurakunnalta ja toisiltansa. Ja Raattamaa kirjoitti Feetulle mennä talvena, että Paulus on rukoillut, mutta ei Posti eivätkä muut Norjan saarnaajat. Tätä minä olen pitänyt valkeutena totuudessa. Kaikista Raattamaa ja Erkki Antti vanhimpain kirjoista on minulle tänne tullut kopiot. Mutta het ovat monta vuotta Norjaan kirjoittaneet yhdellä äänellä. Olenhan minä tiennyt, ettei vanhimmat ole vahingossakaan sinun nimeäsi löytäneet viime vuotena kirjoissaan, että olet ruvennut Paulusta pesemään, ettei Postin päälle olisikaan aika työtä tehdä j.n.e.

Erkki Antti vanhin on minulle toissa talvena kirjoittanut siitä lähdöstä Norjaan, josta veli nyt niin korkeasti kirjoittaa minulle. Kyllä minä tunsin, kun näin mennä vuonna toisen vuotisen Raattamaan kirjan sinulle ja Paulukselle Norjaan K. K. lehden päälle oli Pauluksen nimi tapettu pois, että nuorukaisilla on omat meiningit, ja näin kun Aatu Laitinen kirjoitti, jonka hän on mennä talvena sinulle kirjoittanut Norjaan, ettei ollut Pauluksessa ylistämistä, mutta Posti oli lakeamielinen j.n.e. Paulusta ja hänen rakastajiansa piti pieksiä kaiken maailman kirjassa, K. K. lehdessä, kirje eriseuraisuudesta, niinkuin hän on itse tänne Kolleri Heikille tunnustanut, kun sitä kuukausilehdelläkin meinataan koko maailman edessä opettaa kristillisyyttä. Vieläpä viinaorjain

kirjojakin olemme lukeneet. Johan Rännänkin, maan kauhistus, Cocatosta, Viipuriin syksyllä 1883 oikein lammasvaat<155>teilla kirjoitti, itse suruton, on se kaunis. Jumalattomien passaa nauraa, jotka tuntevat, kuinka sekin oli. Ei se seiso kristillisyyden kauniissa sanoissa eikä koreaäänisissä kirjoituksissa, mutta voiman osoituksissa, eikä ulkonaisissa lahjoissa, että on iso muisto ja paljon puhuu, eli kirjoittaa vanhinten sanoilla.

Paavali on opettanut korkeasta tiestä, jossa tulee itsensä uhraava rakkaus kysymykseen, jossa tulee ihmisen korkeat luulot ilmi. On myös apostoli meitä opettanut tuntemaan ja kuulemaan ensimmäisiä ruumiin jäseniä, jotka Jumala on ensin istuttanut seurakuntaan.

Raattamaa vanhin on marraskuussa 1884 niin voimallisesti kirjoittanut Norjaan, joka neuvo vaikutti Postissa, että kirjoitti kirouskirjan Hammerfestiin Teppolasta ynnä muista, jonka Raattamaa ja Erkki Antti lähetti neuvon sanain kanssa mennä talvena Feetulle. On minulla kopio. Niin minä olen opin totuuden tähden ollut vakuutettu, että Postin raamatun ymmärrykset, joita täälläkin oli, on sokeutta totisesti, eli, eikö seuraa mitään vahinkoa, vaikka miten ymmärtäisi tärkeät raamatun paikat. Vieläpä julkinen laste Laestadiuksen Postillallekin; se kelpaa kaikelle maailmalle; — ei sitä kristillisyyttä opita järjen viisaudella, mutta sydämen yksinkertaisella uskomisella, ei miehuudella, mutta lapsellisella nöyryydellä. Ja taivaallinen viisaus on ensinnä puhdas, sitten rauhallinen, siveä, uskoa täynnä, laupeutta ja hyviä hedelmiä, eriseuraton ja ulkokullaton, mutta vanhurskauden hedelmä rauhassa kylvetään niiltä, jotka rauhan pitävät.

Veli oli jo toissa talvena Norjan rannalla Raattamaan suulla lausunut, ettei minun enään kirjoittaa mitään eli toimittaa Norjaan, ennenkuin minä sovin Amerikassa seurakunnan kanssa, koska minulla on ollut riitaa seurakunnan kanssa, eikä riidan syyt ole muutamilla niinkuin yksi Henrikki Bärkillä aina esikoisiin asti. He rohkenevat sokeutta antaa, Lotta, Bärki, Rovainen ja muutamia muita. Eihän <156> Raattamaa ole koskaan niin ymmärtänyt, että minä olen seurakunnan kanssa riidassa. Eiväthän ne ole tosia veljeni muistelmat, kaikki on ollut puremista. Mutta minä ymmärrän, ettei veli puhu siitä kristillisyyden ylösrakennukseksi. Mikä pakko sinulla on toisin ymmärtää taivaan tähdistä ja juoksusta? Meillä ei ole aikaa kirjoittaa eli toimittaa riidaksi eli rauhattomuuden syyttämiseksi, mutta rakkaudeksi särkyneisiin paikkoihin

kristillisyydessä. Vahvistakoon väkevä Jumala Herran työmiesten kädet Pyhän Hengen voimalla rakentamaan ja voimassa pitämään viinamäen aitaa, että Herran lauma koossa pysyisi kuninkaan, Herran Kristuksen, kuuliaisuudessa, joka on pannut henkensä lammastensa edestä, ja on yksi ylipaimen.

Ahkeroitsemme tulla enempi osallisiksi totisen viinapuun väkevyydestä Kristuksen kärsimisen osallisuudesta ja ylösnousemisen voimassa, että tuta ja maistaa, kuinka Herra on suloinen, josta voima lähtee tuta saatanan syvyyksiä. Me olemme niinkuin kelvottomat palvelijat toimittaneet toisinaan suuressa heikkoudessa ja pelvossa, perkeleen kiusauksilta piiritettyinä ulkoa ja sisältä, että jo Jumalan sota-aseet ovat olleet tarpeeseen. Eivät meidän sota-aseet ole lihalliset, vaikka muutamat siitä vaivaavat itseään. Yksi se on Herran lauma Euroopassa ja Amerikassa. Yhden veripunaisen voitonlipun alla olemme kansanne, sotimassa ja voitosta voittoon pyrkimässä uuteen maahan ja uuteen taivaaseen, jossa uskossa ja rakkaudessa ja toivossa uskolliset kunnian kruunulla kruunataan ja kirkastetaan. Olkoon kullakin meillä se ajatus kuin Kristuksella Jeesuksella oli.

Minä en ole tahtonut veljelle enää kirjoittaa, mutta kun veli kirjoitti niin rohkeasti, niin vielä olen tässä sanonut ymmärrykseni, koska veljet niin monta kirjaa ovat kirjoittaneet minulle ja Lumijärvelle. Ahkeroinme, rakas veli, alennuksen tietä Kristuksen laissa ja hengen yhteydessä, syntein anteeksi saamisen armossa ja kuuliaisuudessa, vanhinten äänellä. Ei ole tarkoitukseni ollut, että yli vanhinten tunnon <157> kirjoittaa Norjaan, ja uskon, ettei se suju totuuden oppi toiseksi raamattuun hengen jälkeen.

Sydämen rakkauden terveisiä tässä sanon Norjan rannan kristityille niin laajalti kuin tulet näkemään. Jos veli näkee P. Palovaaraa ja Olli Koskamoaa, niin sano heillekin minulta Herran lauman kanssa terveisiä, ja rakkaalta veljeltä Blomqvistilta vaimonsa kanssa.

Olen minä saanut kopion, mitä olitte minulta tulleesta kirjasta kerskaton Lumijärvelle 7 miehen kanssa Pykeässä kirjoittaneet, joista olen tuntenut, että syyttää veli siitä, kun olen yhdellä lailla kirjoittanut kuin vanhimmat.

Pyydän rukoilla edestäni!

Veljesi
Johan Takkinen.

Saivosta 25 päivänä syyskuuta 1885.

Rakas veli ja uskollinen työntekijä Herran viinamäessä Johan Takkinen. Jumalan armo lisääntyköön teille! Kiitän kirjain edestä, joita olen saanut, joissa oli vastattu lähetystoimesta, ja viime kirjassa oli erimielisten puuhista. Koskenmutkalta oli tullut myrkyllisiä kirjeitä eriseuraisilta ja sentähden hän aikoi ja lupasi seurakunnan koossa ollessa parannuksia tehdä Amerikkaan asti, ja vanha Iisakki Poromaa kärsii murhetta hänen tähtensä. Emme tarvitse parannusta tehdä Palovaaran puolustamisesta, sillä emme ole liiaksi puolustaneet, sillä Rovaniemen ja Kittilän kristityt ovat sanoneet minulle, ettei Palovaaraa saa tuomita muuten kuin parannukseen, ja parannuksia ja anteeksi anomisia Palovaara on tehnyt kirjallisesti ja suullisesti Suomen, Lapin ja Norjan kristityiltä. Antakoon Rautio Palovaaralle anteeksi Herran Kristuksen käskystä! Vieläpä seurakunta vaatii sopimaan Norjan saarnajat keskenänsä. Tarvitsevat netkin parannusta tehdä, jotka vähempi vialliset ovat — sillä moninaisissa olemme puuttuvaliset, vieläpä net, jotka eivät tarvitse <158> parannusta tehdä, ovat jätetyt korpeen. Älkää, rakkaat veljet ja sisaret, seuratko niitä korpeen, jotka lohkeavat elävästä seurakunnan enemmistöstä, vieläpä esikoisten seurakunnasta, sillä esikoisia, veljiä ja sisaria, on vielä monta sataa elämässä ja tuhansia on ilolla kuollut. Olemmehan, rakkaat Amerikan veljet ja sisaret, oikeassa seurakunnassa, jossa kaikki synnit Jeesuksen nimen kautta ovat anteeksi annetut teille ja meille, vieläpä päästetty lain kanteista. Olkaa vapaat, rakkaat veljet ja sisaret, jotka pysytte esikoisten seurakunnan helmassa, jotka taivaissa kirjoitetut ovat.

Elokuussa meni meiltä vanha äiti. Hän sanoi menevänsä paratiisiin ja käski tulla nuorukaisten. Oma voittonne, jos tulette. Suurta rauhaa hän nautitsi loppuun asti. Laitinen kutsui häntä äidiksi Israelissa. Hän jätti ja käski sanoa terveisiä esikoisten seurakunnalle. Kiitos Jumalalle ja Karitsalle, jonka veren kautta hän pysyi voiton päällä loppuun asti. Amen.

Sano minun terveisiäni kaikille rakkaille veljille, ja ole itse emäntäsi kanssa ensin tervehditty! Vieläpä sanon rakkaita terveisiä kaikille saarnaavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille. Kasvoista tunnen Ojalan ja Lahtelan Liisan ynnä Jaakkolan. Olkaa tervehdityt miestenne ja vaimoinne kanssa! Ole nyt

kallis veli Takkinen minulta tervehditty rakkaalla sydämellä! Pyydän rukoilla edestäni. Vanha veljesi

Johan Raattamaa.

Aatu Laitinen kävi meillä tänä kesänä syyskuun alussa. Hän oli käynyt Kittilässä ja sanoi, että salakirjat kulkevat Amerikan ja Kittilän välillä, ja Fredrikki Paksuniemen sanoi sanoneen, että ne ihmiset ovat vaarallisessa tilassa. Kyllä arvaatte, kutka ne ovat, jotka Mullon ja Kallon Aleksin kanssa ovat kirjevaihdossa. A. Laitisella on nyt sama näkö kittiläisistä kuin Erkki Anteruksellakin ja teillä, ehkä Kittilässä on paljon kalliita kristityitä, joilla ei ole salavehkeitä. Merkitsee se sama.

<159>

KIRJE AMERIKASTA MARRASK. 1885 o.k.l.

Kolmiyhteisen Jumalan armo lisääntykseen teille, veljet ja sisaret, Herran Jeesuksen veren osallisuudessa Pyhässä Hengessä!

Tässä tervehdämme teitä suurella Jumalan armon lohdutuksella tietää antaen, että meillä ovat täällä olleet kalliit veljet saarnaamassa parannusta ja syntein anteeksi antamista Jumalan valtakunnasta Herran käskyn jälkeen. Minnesota valtiosta Jaakko Wuolle Cokatosta ja Petter Raattamaa New-York Milsistä. Nämä saarnaajat ovat olleet täällä viisi viikkoa ja kulkivat kaikilla vaskikaivannoilla kokouksia pitäen, ja on Jumalan sanan saarnaaminen vaikuttanut paljon uutta hartautta kristillisyydessä. On myös tullut useita jumalattomuudesta, perkeleen ja mailman palveluksesta veripunaisen oven Herran Jeesuksen kärsimisen voiman kautta Isän huoneeseen, pyhain ihmisten yhteyteen katuvaisella ja särjetyllä sydämellä, josta ilon ja riemun äänet ovat kuuluneet pyhain kokouksissa. Herran seurakunnassa on ollut tuo raskas erimielisyyden ovi auki yli viiden vuoden, mutta me uskomme, että nyt se on löydetty ja suuresti suljettu.

Kerran oltiin koossa, jossa tutkittiin syytä riitaan. Jaakko Wuolle ja Pietari Raattamaa asetettiin tuomariksi, jossa Jaakko sitten teki useita kysymyksiä heiltä, Jaakko sanoi: mitä minä ymmärrän tähän riitaan ja erimielisyyteen, niin suurin syy on se, että muutamat jäivät kunnian tautia sairastamaan siitä sovinnosta, kun tehtiin silloin, kun T. tuli Amerikkaan, jota tautia ovat eräät jälestä tulijat Euroopasta ruvenneet puoskaroimaan. Jaakko sanoi, että ne,

jotka tätä tointa ovat johdattaneet, pitäisi ottaa syy päällensä, tehdä parannus jo Eurooppaan asti niin kauas, kuin ovat vaikuttaneet ja yhdistyä seurakunnan kanssa, ja toiselta puolen rukoilisivat taitamattomia ja kiivaita sanoja anteeksi, ja jos vielä on tullut riidan aikana rakastamattomuutta. Jaakon tuomion vahvisti Pietari, ja me muut todistimme oikeaksi, ja <160> niin rukoilimme ja todistimme anteeksi kahden puolen Herran Jeesuksen nimessä ja ulosvuotaneessa veressä. Sitä vielä jälestäpäin paljon jatkettiin anteeksi-rukouksella ja parannuksen lupauksilla, josta me toivomme paljon hyvää. Muutamat eivät ole uskoneet tarpeelliseksi kuuliaisuuteen osaa ottamaan, joilla olisi ollut suurin syy parannukseen, vaan on meillä syytä toivoa. Me uskomme kuitenkin, että on useita totuudessa parannukseen uudistunut särjetyllä sydämellä. Särjetyn paikan eteen ovat Herran palvelijat astuneet Herran viinimäen työssä ja aidan rakentamisessa, joka on raskas. Vahvista-koon viinimäen Herra väsyneitten työmiesten käsiä Pyhän Henkensä väkevyydellä ja rohkealla uskalluksella. Yhden verisen lipun alla olemme teidän kanssanne, joka on kuin taivaan kaari.

Sydämen rakkaita terveisiä sanovat Jaakko ja Pietari. Ja sanon terveisiä teille, veljeni ja sisareni, koko Herran lauman kanssa ja saarnaajitten Johan Roanpään, Johan Lindströmin, Daniel Ojalan, Johan Juuman kanssa vaimoineen ja lapsineen. Ja pyydän Lapinmaassa ja kaikkialla sanoa sydämen rakkauden terveisiä Jumalan valituille, pyhille veljille ja sisarille. Vielä haluaisin olla kanssanne tässä elossa, mutta Jumalan on asia. Pyydän rukoilla edestäni! Näitä merkitsee veljenne

Johan Takkinen

Koivuranta, Rovaniemi 9 p. tammik. 1888.

Rakkaat veljet ja sisaret Calumetissa ynnä muualla! Jumalan armo lisääntykseen teille priiskoitusveren kautta! Tässä tervehdämme teitä. Nyt olemme olleet Kittilässä, mutta ei ollut yhtään saarnaajaa kotonaan. Sinne tulee Amerikasta kirjoja kuin virtaa kyllä korkealla hengellä. Itse kukin mitä kylvää, saapi sitä niittää. Se suuri levottomuus vaikuttaa niitä, mutta totuuden pitää meitä kaikkia vapahtaa, jotka Jumalata rakastamme, valheen aallot omaan vaahtoonsa sam<161>muvat. Met olemme Raattamaasta ja Erkki Antista

eronneet Saivossa, ja Marian edellä, jos Jumala suopi elämää ja terveyttä, niin tullaan Lapissa koolle. Sinne tulee Kittilän saarnaajatkin, ja siitä tulee meillä lähtö takaisin Amerikkaan. Siellä ovat nostaneet panettelemisen meidän lähdöstämme, on tänne kirjoitettu, on ihmeellistä, suuria. Nyt on kirjoitettu vanhinten keskeltä yksi yleinen kirja, joka tulee sitten vasta Amerikkaan, kun Kittilän saarnaajat saavat nähdä ja tutkia. Totuudessa tulee taas ilmi täälläkin ihmisten salatutkin sydämet. Sen saattaa siellä ajatella, että täällä kristillisyyden on paljasta hyvää. Paljon on Kittilässä, jotka tahtoivat kuulla. Pidimme neljät seurakunnat. Jumala antakoon sanallensa siunauksensa. Suuri Israelin Jumala on antanut suuren siunauksen kulkemisellemme. Meidän on meno Kemijärveen ja sieltä Kuusamoon, Pudasjärvelle, Ouluun, Torniolle, Pajalaan ja Lappiin.

Saarnaajat valitaan lähtemään Amerikkaan, kutka saadaan ja tunnetaan, niin pyytään ja kootaan yhteen sydämeen Kristuksessa. Kyllä se on täälläkin paikoin koko pahoin, vaikka sieltä on täällä kaikki paha ajan kulutuksena. Siellä on raskas aika ollut olemassa, ei ole sammunut vielä palo kaivannossa. Saarnaajat Minnesotasta pidit vanhimmat liiallisena kuormana seurakunnalle. Tällä välillä on tänne kirjoitetta, että on tullut kysymys, sehän on Jumalankin tahto, että kaikki tulisivat autuaiksi, mutta ei vaivatta kruunua voiteta. Toivotamme rakkaille veljille ja sisarille suurta rohkeutta uskomiseen. Ei ole työmme turha Herrassa. Totuuden pitää totuuden rakastajia vapahtaman. Feetu on sanonut, että vähän on niillä henkeä, jotka eivät tunne Sattasta, ettei se ole niille kunniaksi, mutta ajan kuluksi. Ei se ole kristillisyyden syy, että pahuus saapi vaikuttaa monessa färissä, mutta herkkäuskoisuus tuottaa vahingon. Näistä puhua saamme, jos Jumala auttaa, vielä toukokuun alusta, jos ei huhtikuun lopussa, jos Jumala suopi elämätä ja terveyttä. Sopisi tulla jo huhtikuussakin, jos pääsemme hyvin kulke<162>maan. Ja sanomme sydämen rakkaita terveisiä uskovaisille Calumetissa ja ympäristöllä meiltä ja suurelta paljoudelta Lapissa, Raattamaalta ja Erkki Antilta vielä erittäin. Niin myös muistakaa rukouksissa! Miksi se piti meidän lähetyskirjan asia niin paljon vaikuttaa, on ihme. Paljon on puhuttu vähän mistäkin, joista saamme puhua siellä. Ei täällä ole aikaa ja tilaisuutta kirjoittaa. Paha, että kumppani ei saata kirjoittaa. Minun pitäisi olla kanssapuheissa, raamattua selittämässä ja

saarnaamassa, kun olen ihmisille tuttu. Pyydän rukoilla edestämme! Näitä merkitsee veljenne elämän tiellä.

Johan Takkinen Kalle Tanelin kanssa.

Saivonmuotkassa 28 p. huhtik. 1888.

Rakkaat veljet ja uskolliset työntekijät Herran viinamäessä Johan Takkinen ynnä Kalle Taneli. Kiitän kirjan edestä, jonka olen saanut Tronjamista. Kiitän myös lahjan edestä, jonka olitte lähettäneet Antin Pietin kanssa. Vieläpä kiitollisesti muistan teitä, rakkaat veljet, käyntinne Euroopassa, sillä totuus on kansanne kulkenut valheen rinnalla ja totuuden tunnustajat pitää voiton päällä pysyvän Karitsan veren kautta. Vieläkin sanon rakkaita terveisiä Takki-selle ja Kallelle. Teitä ja meitä suojellaan esikoisten seurakunnan helmassa, ja aikakautemme esikoiset ovat Tornion Lapissa, vieläpä Tornion virran rannoilla ja Muonion joen rannoilla, joista monet tuhannet vielä elävät, mutta monet tuhannet ovat ilolla nukkuneet kuoleman uneen. Tähän esikoisten seurakuntaan on ylimmäinen paimen palvelijainsa kautta saanut Norjasta, Suomesta, Pohjois-Ruotsista, Luulajan Lapista ja Amerikasta, että vielä nyt on monta kymmentä tuhatta, joilla on yksi sydän ja yksi sielu, vieläpä yksi lammas-huone ja yksi paimen.

Kirjan olen saanut rakkaalta pojalta Petter Raattamaalta ja Pekkalan Matilta, joitten edestä kiitän. Älkää peljätkö! Pysy<163>kää esikoisten seurakunnan helmassa ja katselkaa uuden testamentin välimiestä Jeesusta uskossa ja hengessä! Olkaa siis priiskoitetut teidän sydämissänne ja riemuitkaa hengessä päästettyinä pahasta omastatunnosta. Rohvaiskaa teitänne uskomaan, rakkaat veljet ja sisaret Pohjois-Amerikassa! Vielä miekin todistan teille Jumalan puolesta Jeesuksen nimessä ja veren tähden: syntinne ovat anteeksi annetut, uskokaa ja omistakaa! Jos joku vielä teistä syntiä tekee, niin Johannes sanoo, että meillä on edesvastaaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka vanhurskas on, ja on sovinto meidän synteimme tähden. Ja rukoile Isää meidän edestämme, että Isä teitä ja meitä pahasta varjelisi. Kallis asia, että veljet Johan Takkinen ja Kalle Taneli kävivät Euroopassa, ja saarnasit halki taivaasta taivaallista totuutta. Sentähden me ihmettelemme, että opettaja huudetaan Euroopasta tulemaan. Sillä täällä ei ole parempia eikä semmoi-

siakaan. Tunnen muitakin opettavaisia miehiä Pohjois-Amerikassa, vieläpä Jaakko Wuolteen pitäisi muistaman esikoisseurakunnan kiivaita vastustajia Kittilässä apostolis-lutherilaista kirkollista järjestystä vastaan. Rakkaita terveisiä Jaakko Wuolteelle, Kaalepille, Lumijärvelle, Roanpäälle, Taneli Ojalalle. Minä olen katsellut teitä Sionin vuorelta, että tarvitsette synnit anteeksi veressä viattomassa niinkuin minäkin. Älkää hajoittako Herran laumaa, rakkaat veljet!

Rakkaita terveisiä kaikille veljille ja sisarille Amerikassa, ja olkaa ensin ja viimein tervehdetty minulta ja minun vaimoltani J. Takkinen, Petter Raattamaa, Matti Pekkala vaimoineen ja lapsineen. Pyydän rukoilla edestäni!

Johan Raattamaa.

Saivonmuotkasta 20 p. heinäkuuta 1888.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä Johan Takkinen. Jumalan armo lisääntyköön teille! <164>

Kiitän kirjain edestä, joita olen saanut, ja olen saanut kopioita, ja mitä Pietarille olet kirjoittanut. Minä olen kirjoittanut Torniolle, Norjaan, Kittilään, Lannavaaraan ja Joonakselle, ja länteen samanlaisen kirjan kuin Takkis-veljelle ja Pietarille, osoittaakseni aikakautemme oikean Kristuksen seurakunnan, johon olemme oven Kristuksen kautta tulleet, joka ovi on meille ja teille evankeliumin saarnan kautta avattu kolkuttavaisille. Niin siis, rakkaat veljet ja sisaret, olette tulleet ahtaan portin kautta elävässä uskossa olevaan laumaan. Onhan teillä ja meillä Jeesuksen rintarauta vieläpä uskon kilpi ja hengen miekka. Sotikaamme Herran Sebaotin voimalla sielun vihollisia vastaan. Älkäämme oudoksuko, rakkaat veljet, että monen kaltaisia vihollisia tulee vastaan elämän kaitalla tiellä. Paavali, jalo Jeesuksen Kristuksen sotamies, luettelee hädässä olevansa monenkaltaisten vaivain ja vastoinkäymisiä kärsiä, ja vieläpä hän seisoo lujana eikä astu takaperin, vaan sanoo: vähä minä siitä tottelen, että minä teiltä tuomitaan. Inhimillinen vanhurskaus tahtoi tuomita Pyhää Paavalia. Sen hän sai palkaksi viekkailta veljiltä.

Minun rakkaat veljeni ja sisareni Calumetissa ja muissa valtioissa, pitäkää saarnaajain käsiä ylhäällä, minä sanon niitten saarnaajain, jotka teidän ja meidän kanssa yksimieliset ovat. Minä tunnen kasvoista monta rakasta veljeä

Calumetissa, Minnesotan valtiossa, Dakotassa ja rakkaan veljen Johan Lumijärven Astoriassa. Vieläpä suuri paljous tuntemattomia kasvoista rakkaita veljiä ja sisaria on Pohjois-Amerikassa. Katselkaamme, rakkaat veljet ja sisaret, uskon alkajaa ja päättäjää, Jeesusta veripunaisena maasta ylettynä sodan ja voiton päivänä mursi hän paratiisiin. Suuri syntinen oli hänellä matkatoverina Jumalan paratiisiin.

Uskokaamme lujasti, rakkaat veljet ja sisaret, synnit teille ja meille ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimen ja veren tähden. Älä pelkää piiskuinen lauma Amerikassa! Voiton päällä olemme Karitsan veren kautta. Huutakaa Siionin muurilla te Jumalan ja Kristuksen papit, että väsyneet matkamiehet <165> heräisit uuteen hartauteen kilvoittelemaan kallista uskon kilvoitusta loppuun asti. Pian kilvoittelijat kruunataan vanhurskauden kruunulla. Amen.

Mie ja minun vaimo sanomme rakkaita terveisiä kaikille rakkaille veljille ja sisarille, ja ole itse enin tervehdetty emäntäsi ja kaikkein opettavaisten miesten ja palvelevaisten vaimoin kanssa. Muistakaa rukouksissanne meitäkin!

Olen kirjoittanut Joonakselle teidän kysymyksenne, jos hän lähtisi Amerikkaan saarnaamaan, mutta en ole saanut vielä vastausta. Petteri Fielpori sanoo rakkaita terveisiä Takkiselle ynnä muille.

Merkitsee vanha

Johan Raattamaa.

Saivonmuotkasta 12 päivä tammikuuta 1889.

Rakas veli ja uskollinen työntekijä Herran viinamäessä Johan Takkinen, Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän kalliitten kirjain ja lahjain edestä Karoliinan kanssa Johan Takkista ja Henrik Kolleria ja kaikkia rakkaita veljiä ja sisaria. Minä olin kutsuttu Rovaniemeen, Kemijärvelle ja Kuolajärvelle, mutta ensin olit seurat meillä ennen tuomiosunnuntaita, sillä Kittilästä oli täällä Saivossa Hanhi Pieti, Feetun Johanna ja Kariniemi emäntineen ja paljon muita, ja Paulus Palovaara oli myös, eikä ollut kampausten riitoja. Kalliit seurat olit ensinnä Saivossa ja Muoniossa, Paksuniemessä, Hanhimaassa, Kittilässä, Kaukosessa ja Alakylässä. Kalliina veljenä ja opettajana net pitivät Johan Takkista. Olen seuroissa saar-

nannut Rovaniemessä, Kemijärvessä, ja Kuolajärvessä, ja kaikissa seuroissa ovat hartaudessa, rakkaudessa ja yksimielisyydessä. Vieläpä usein olemme muistaneet kanssapuheissa Amerikan rakkaita veljiä ja sisaria. Kemijärvellä ja Kuolajärvellä. Vieläpä lukemattomat ovat sanoneet, että heillä on enin luottamusta niihin, jotka Takkisveljen kanssa yksimieliset ovat.

Seitsemättä viikkoa olimme reisulla Karoliinan kanssa, ja P. Palovaara on saarnannut Rovaniemessä sillä aikaa, kun minä kävin Karoliinan kanssa Kemijärvellä ja Kuolajärvellä, ja kaikissa seurakunnissa rakastavat Paulusta anteeksi antavaisella sydämellä. Jälkeen loppiaisen olemme tulleet kotia, ja Olli Koskamo seurasi meitä Kittilästä emäntänsä kanssa, joka oli tullut Norjasta ja on nyt Saivossa ja menee jälleen Norjaan. Minä saarnasin Suomessa kuusi viikkoa joka päivä, ja se vaikutti kovan yskän rinnoissa, mutta kun nyt olen levähtänyt kotona, niin rinnat ovat parantuneet. Vieläpä katselen uskossa ja hengessä uskon alkajaa ja päättäjää Jeesusta veripunaisessa kaunistuksessa, jonka nimessä ja veressä ovat teille ja meille synnit anteeksi annetut. Rohvaiskaamme aina meitämme uskomaan, että voiton päällä pysymme Karitsan veren kautta loppuun asti.

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi! Pian yhteen tulemme Jumalan paratiisissa. Mie ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä kaikille rakkaille veljille ja sisarille, ja ole itse emäntäsi ja Kollerin kanssa ensin tervehdetty. Monta kymmentä tuhatta Suomessakin hengittävät minun kanssani Jumalan armon ilmaa esikoisten seurakunnan helmassa. Nimenne ovat taivaassa kirjoitetut. Olkaamme iloiset ja kantakaa minua armoistuimen tykö esirukouksissanne. Vanha veljenne

Johan Raattamaa.

Saivonmuotkassa 6 päivänä helmikuuta 1889.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takinen ja Henrik Kollerin. Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän kirjan edestä, jonka olen teiltä saanut eilen illalla, josta kuulemme, että erimieliset ja jumalattomat ovat heittänsä koonneet ja valinneet heillensä opettajan mielensä mukaan. Meitä on monta tuhatta Suomessa, monta tuhatta <167> Ruotsissa ja Ruotsin Lapissa, monta tuhatta Norjassa, vieläpä

Lufutissa ja Uhutissa. Astasyyrässä on monta tuhatta, jotka rakastavat Takkis-veljeä ja pitävät kalliina opettajana. Yksi saarnaaja Norjasta, Uhutista kävi vasta meillä, jolta sain kuulla sanomia Norjasta. Elävässä uskossa oleva seurakunta on ensinnä kivulla syntynyt Ruotsin Lapissa, ja meitä on vielä elävässä monta tuhatta, jotka hengitämme Jumalan armon ilmaa esikoisten seurakunnan helmassa armoistuimen tykönä Jeesuksen ristin juuressa, uuden testamentin välimiehen Jeesuksen tykönä, jossa seurakunnassa kaikki synnit annetaan anteeksi ja päästetään lain kanteista. Uskokaamme, rakkaat veljet ja sisaret, totisesti ovat teille ja meille Jeesuksen nimen ja veren tähden synnit anteeksi annetut. Olkaa vapaat ja iloiset, voiton päällä olemme Karitsan veren kautta. Vieläpä muistutan teille, että minä olen lähetystoimen jäsen ollut viidettäkymmentä vuotta Suomeen, Norjaan ja Ruotsiin, vieläpä Amerikkaan, yhdistettynä seurakunnan kanssa. Niin siis on Takkisveli Jumalalta lähetetty saarnaamaan parannusta ja syntein anteeksi antamusta, vieläpä ruokkimaan ja kaitsemaan Jeesuksen lampaita ja karitsoita Amerikassa. Vielä sanon kaikille rakkaille veljille ja sisarille Calumetissa, jotka Takkisveljen kanssa ovat yksimieliset ja yhteen sulaneet, vieläpä rakkauden siiteellä yhteen liitetty, kyllä Takkis-veli saarnaa teille evankeliumia lahjaksi ja tet saatatte ruumiillisia lahjoittaa, että tarvitsee heidän papille maksaa tiuntia, sillä Takkinen on Jumalan ja Kristuksen pappi, jonka Pyhä Henki on pannut kaitsemaan Jumalan seurakuntaa, ja vaikka Takkinen ajettaisiinkin ulos Calumetin pappilasta, pysyy hän kuitenkin esikoisseurakunnassa, jotka taivaassa kirjoitetut ovat. Iloitkaamme siitä, rakkaat veljet ja sisaret, että nimemme ovat kirjoitetut taivaassa. Emme ole lohkoja ja lahkoja, vaan olemme oikean seurakunnan jäsenet, jonka pää Kristus Jeesus on. Rukoilkaamme, rakkaat veljet ja sisaret, Jumalaa, Isää meidän Herran Jeesuksen nimeen, että hän varjelisi laumansa ja hoitaisi asiansa ja laumansa. <168>

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret! Tässä ovat kristillisyytemme vanhimmat koolla, jotka todistavat tämän kirjan oikeaksi, ja sanovat rakkaita terveisiä Takkis-veljelle ja niille, jotka Takkis-veljen kanssa yksimieliset ovat. Per Piltto vanhin saarnaaja Raattamaan kanssa ja saarnaaja Petter Fielpori ynnä paljon muita ja koko Lapin kansa sanovat rakkaita terveisiä Johan Takkiselle. Rakkaita terveisiä minulta ja Karoliinalta Takkiselle

emäntäsi ja lastesi kanssa ja Henrik Kollerille. Sanokaa meidän terveisiä kaikille, jotka teidän kanssanne yksimieliset ovat.

Muistakaa meitäkin rukouksissanne anteeksi antavaisella sydämellä!

Vanha veljenne

Johan Raattamaa.

Saivonmuotkasta 23 päivänä helmikuuta 1889.

Rakas veli ja uskollinen työntekijä Herran viinamäessä Olof Koskamo. Jumalan armo lisääntyköön teille emäntänne kanssa!

Tulevalla viikolla met meinaamme lähteä Torniolle, jossa toivon kohtaavani rakasta veljeä Erkki Anterusta, jonka kirjoituksia ja opetuksia erimieliset pitävät halpana Norjassa ja Amerikassa. Vieläpä valitsevat itsellensä opettajia erimielisten joukosta. Se näyttää, että elävää kristillisyyttä vainotaan aikakaudessammekin. Sillä suruttomain ja jumalattoman mailman kanssa ovat aina yhdistäneet erimieliset itsensä vainoamaan elävää kristillisyyttä ja puhuvat kaikkinaista pahaa ja valhetta niitten päälle, jotka hengen miekalla ja Herran Sebaotin voimalla varjelevat Herran laumaa ja tekevät työtä sen päälle, että Herran lauma pysyisi koossa ja hengen yhteydessä. Vieläpä erimieliset levittävät mailman joukon valhetta niitten päälle, jotka voimassa pitävät viinamäen aitaa, ettei kaikenlaiset eläimet pääsisi polkemaan ja tallaamaan Herran viinamäessä, ja siveät luontokappaleet levittävät mailman joukon valheita, koska heitäkin mainitaan viinamäen työväeltä. Herran sanat ovat täytetyt aikakaudessammekin. He puhuvat kaikenlaista pahaa valhetellen minun nimeni tähden. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaassa, sanoo kuningasten kuningas ja Herrain Herra. Vainon vehkeitä ne ovat, että haalata mailman lakia ja lukita seurahuonetta niinkuin pappisvalta sulkee kirkkoja mailman lain voimalla. Vielä sanomme rakkaita terveisiä kaikille totuuden apulaisille Norjan rannalla Vesisaaresta Uhutiin asti. Rohkaiskaamme meitämme uskomaan taivaallista totuutta, rakkaat veljet ja sisaret. Katselkaamme uskossa ja hengessä veripunaista ja orjantappuroilla kruunattua kuningasta. Rientäkäämme armoistuimen tykö, Jeesuksen ristin juurelle, verenpisarat varisevat ristikistä alas sieluihimme ja sydämiimme. Rakkaat veljet ja sisaret, uskokaamme elävän ja kirkastetun Herran

Jeesuksen päälle. Hän on pian tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Hänestä kaikki profeetat ja evankelistat ja apostolit todistavat, että jokainen kuin uskoo Hänen nimensä kautta, pitää synnit anteeksi saaman. Uskokaamme, rakkaat veljet ja sisaret, synnit anteeksi kaikille epäileväisillekin Norjan rannalla.

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret, pian yhteen tulemme Jumalan paratiisissa. Mie ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä kaikille rakkaille veljille ja sisarille Taanassa, Vesisaarella ja Vuoreassa, ja ole itse enin tervehdetty emäntäsi kanssa. Rakkaita terveisiä Hans Helanderille ja Paulus Palovaaralle ja kaikille saarnamiehille Vesisaarella. Muistakaa meitäkin rukouksissanne anteeksi antavaisella sydämellä! Sanokaa rakkaita terveisiä meiltä Takkis-veljelle, jos olette hänelle kirjoittamassa Amerikkaan, minulta, vanhimmalta saarnaajalta Rattamaalta, leski Pietilä, Wuokaisen Heikiltä, Petteri Fielporilta. Lukemattomia olemme totuuden sanalla siittäneet Jeesuksen voiman kautta.

Vanha veljenne
Juhani Raattamaa.

<170>

Olkaa sydämen rakkaudella tervehdetty minulta emäntänne kanssa! Kirjoitti

Karoliina Raattamaa.

Saivonmuotkasta 1 p. toukokuuta 1889.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takkinen ja H. Koller. Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän kirjain edestä, joita olen teiltä vasta saanut, vieläpä monen veljen kirjoja, jotka ovat asioita selittäneet vaalista, ja mitä on seurannut, lukkoin kiskomiset ja muita rettelöitä. Te näytte kyllä turvaavanne esivaltaan niinkuin Paavali Keisariin. Kiitän myös Lindströmiä ja Juolaa kirjain edestä. Taitaapa Juola veli olla hyvä opettaja, mutta opin hedelmät ovat suuremman riidan vaikuttaneet kuin ennen on Amerikassa ollut. Aappo Hietaselle kanssa synnit anteeksi Herran nimessä, että on valheita uskonut ja levittänyt Lumijärvenkin päälle. Vieläpä sanoo Aappo Hietanen kirjassansa teille Amerikan saarnaajat, että te tarjoatte hapannutta vettä ja Siinain leipämuruja, joilla lampaat eivät

elä. Vieläpä kehoittaa Jaakko Wuolletta tunnustamaan ja saarnaamaan puolueellisesti niinkuin Hietanenkin. Suokaa, rakkaat veljet, Aappo Hietaselle anteeksi hänen hajoittavaisen toimensa ja heikkoutensa!

Minä suuren paljouden kanssa Lapissa olemme kuunnelleet Takkisen ja Kalle Tanelin raamatun selityksiä ja saarnoja, että he saarnasivat puhdasta evankeliumin oppia. Vieläpä olen tänä talvena käynyt Pohjois-Suomessa ja Torniollla, ja kaikkialla ovat pitäneet Takkisen ja Kalle Tanelin saarnoja kalliina ja puhtaina. Vieläpä monta kymmentä tuhatta Euroopassa todistavat esikoisseurakunnan kanssa, että paljon on puhtaan opin saarnaavaisia miehiä Amerikassa, koska seurakunta on hedelmällinen. Vieläpä ovat kustantaneet rahoillansa Ruotsiin, Norjaan ja laihaan Lapinmaahan. Jumala, Isä <171> puhdistakoon tuoreita oksia totisesa viinapuussa, että ne runsaamman hedelmän kantaisit, ja ovat jo kantaneet hedelmän taivaan valtakunnassa. Minä olen ollut lähetystoimen jäsen varsin, kun elävä kristillisyyt syntyi Ruotsin Lapissa. Siihen on jo kulunut viidettäkymmentä vuotta. Ja teille Amerikkaan lähetetty kalliita veljiä: Heikki Parkajoki, Johan Takkinen ja Johan Lumijärvi. Näitä on esikoisseurakunta lähettänyt, niin ovat siis Jumalalta lähetetyt, eivät ne ole itse juosseet.

Vielä sanomme rakkaita terveisiä seurakunnan kanssa kaikille totuuden apulaisille. Rohvaiskaamme meitämme uskomaan taivaallista totuutta, rakkaat veljet ja sisaret! Katselkaamme uskossa ja hengessä veripunaista ja orjantappuroilla kruunattua kuningasta. Rientäkäämme armoistuimen tykö Jeesuksen ristin juurelle! Verenpisarat varisevat alas ristiltä sieluihimme ja sydämiimme. Rakkaat veljet ja sisaret, uskokaamme elävän ja kirkastetun Herran Jeesuksen päälle! Hän on pian tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Hänestä kaikki profeetat, evankelistat ja apostolit todistavat, että jokainen, joka uskoo Hänen päällensä, pitää Hänen nimensä kautta synnit anteeksi saaman. Vieläpä elävässä uskossa oleva Herran lauma todistaa teille ja meille kaikki heikkoudet ja viat Jeesuksen nimessä anteeksi. Uskokaamme, rakkaat veljet ja sisaret, tämä taivaallinen totuus!

Olen jo menneenä talvena varoittanut vanhurskaita: älkäämme hajoittako Herran laumaa, vaan tehkäämme sen päälle työtä, että Herran lauma pysyisi koossa ja hengen yhteydessä rauhan siteen kautta. Ja vielä nytkin varaan vanhurskaita, tehkää sovinto keskenänne, kaikki etevimmät saarnaajat

Calumetissa ja Minnesotassa, niin herännyt ja uskovainen lauma seuraa teitä, saarnaajat, ja tekevät parannuksen. Jos joitakin on sisälle luikahtanut, joita viinamäen työmiehet ahdistavat ja toiset puolustavat, niin älkää te, etevimmät saarnaajat, niitten päältä riidelkö. Tulkoon erimieliset uskollansa autuaaksi, jos tulevat, mutta emme löydä raamatusta kahta Jumalan seurakuntaa. <172>

Meitä on monta tuhatta Lapissa, Suomessa, Norjassa ja Ruotsissa, jotka pidämme kalliina Amerikan opettavaisia miehiä ja palvelevaisia vaimoja. Mutta siihen joukkoon on meillä enin luottamusta, jotka Takkisen kanssa yksimieliset ovat, ja esikoisseurakunta on se oikea seurakunta, joitten nimet taivaisissa kirjoitetut ovat. Mutta emme me ole sentähden paremmat kristityt kuin nuoremmat. Ei Aapot ole esikoisia, vaan ovat tulleet esikoisseurakuntaan, ja se on kallis, että saarnaavat Norjassa ynnä muualla ja tottelevat seurakuntaa.

Rakkaat veljet ja sisaret! Teitä tervehtää suuri paljous esikoisseurakunnan veljiä ja sisaria. Pyrkikäämme, rakkaat veljet ja sisaret, armoistuimen tykö, Jeesuksen ristin juurelle, vieläpä esikoisseurakunnan helmassa meitä ja teitä suojellaan. Mie ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä Takkiselle emäntänsä kanssa ja H. Kollerille, rakkaalle veljelle K. Tanelille emäntänsä kanssa ja Lumijärvelle emäntänsä kanssa.

Pietari Fielborg sanoo rakkaita terveisiä Takkiselle ja Kallelle. Rakkaita terveisiä Jacob Wuolteelle, Petter Raattamaalle, Pekkalan Matille, Tuomas Kurulle emäntänsä kanssa ja Antti Jaakkolalle. Kantakaa minuakin rukouksissanne armoistuimen tykö! Näitä olen kirjoittanut seurakunnan kanssa.

Vanha veljenne

Johan Raattamaa.

Calumet toukokuun 29 p. 1889.

Meidän Herramme Jeesuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon henkenne kanssa nyt ja aina elämän ehtoon asti! Tätä vastaan Jumalan vihamies panee kaiken voimansa ja viisautensa, että hän saisi tämän pois ihmisiltä ja tehdä turhaksi. Vieläpä on suuresti menestynyt monta kertaa, muuttaen färiänsä monen näköiseksi, vieläpä avata ovia vapa-

uteen, kuten Eevalle, ja muuttaen oppia ja Jumalan sanain ymmärrystä, ja näin on saanut turmella <173> evankeliumin ja sammuttanut oikean Jumalan hengen ja pimittänyt totisen valkeuden Jumalasta ihmisvehkeillä, vaikka Jumala on jo ennen rientänyt pyhain profeettain kautta tulevista ajoista ennustamaan päivain loppuun asti, jonka luemme Pyhästä Raamatusta. Joku se pitää opetuslasten joukosta aina syttyä voiteen haaskaamisen tähden pitäen huolta muka vaivaisista, surkutellen, josta saa tilan ja hellän omantunnon Jeesuksen vihollisille ilmoittaen uutisia, että väijyjät löytävät heidän kauttansa suuren tien Jeesusta kiinni ottaa. Sillä näin se on pahuus kaikkina elävän kristillisyyden päivinä ollut voimallinen, vieläpä omain luuloin ja kuuloin kautta uskottanut juuri niitä, joita joiltakin jonakin pidetään, erinomaiseen rohkeuteen, niinkuin P. Raamattu meille muistelee. Oma hellä vanhurskaus ja oma viisaus yllyttää, että Jumalan sanat kuuluvat yhtä suuresti kaikille, sillä lohikäärmeen pyrstössä on suuri vetovoima ja suuri loistavuus yllyttäen taivaan tähtiä pois kutsumuksestaan.

Tähän sotaan tarvitaan täydelliset Jumalan sota-aseet, vieläpä lihalle ja verelle ylöns korkea kysymys ja työläs kantaa Kristuksen ristiä, jossa Joonas joutui valaskalan vatsaan, Daniel jalopeurain luolaan, Sadrak, Mesak ja Abetnego tuliseen pätsiin, Josef veljiltään myydyksi vankeuteen, Johannes torniin, Paavali kahleisiin y.m. Ja taas monta muuta hyvää kaikissa näissä pidetään hyvänä kristittynä, sillä näissä on oman hengen rakkaus kysymyksessä ja vaatisi, ettei maailman kunnia ja ystävyys kovin särkyisi, ettei vetäisi päällensä ylöns paljon vartioitsemista. Mutta viisaus vanhurskautetaan hänen lapsiltansa, jos se on taivasta eli maasta. Ja se on ihmeellinen silmissämme, sillä portti on ahdas ja tie kaita, jonka harvat löytävät, sillä näin on totuus meille sanonut. Se on kumma nähdä erinomattain papista, vieläpä muutamat saarnaavat kauniisti, että se sulaa loistavasti ihmisissä. Mutta kun saarnataan puhdas Jumalan sanan oppi, niin siitä seuraa ristin pahennus, ja ilmestyy tien oheen kaltainen maa, kivistö, ohdake ja hyvä maa. Siinä het syyttävät palvelijoita, ettei <174> kaikki usko ja pidä oikeana, joka on vuodattanut veren Aabelista asti totuuden tunnustajista.

Taivaan valtakunnan verkko on raskas kaikenlaisten kalain tähden, vieläpä on usein verkko revennyt. Eivät tätä kaikki käsitä. Viisaat taivaallisissa tätä näkevät jo edeltä, joille Jumala on sen lahjoittanut, ehkä niitä mailma hulluina

oudoksuu, sillä siveät ajan mukaisilla keinoilla koreilevat ettei sopisi omaa vanhurskautta moittia, ja kuka epäuskoinen lienee. Tässä on todella kysymys viinamäen aidasta, vieläpä ettei hyviä ihmisiä tuomita ulos. Mutta net, jotka haukkuvat kunniallisia ihmisiä, olkoot net tuomitut, joitten tähden tulevat het kärsimään yhtä ja toista. Jokainen, joka kilvoittelee, pitää itsensä pois sille kelvataksen, jolta saadaan autuus, eikä kruunata, joka ei toimillisesti kilvoittele. Herra on oikea riihen viskaaja ja selittäjä ilman ihmisen muotoon katsomatta. Jumala näki Israelin paljouden 3.200. Gideonin käskettiin torvella huutaa, ettei niin paljolla, ettei olisi kerskausta itsestään.

(Tätä kirjaa ei ole enempää löydetty, jonka tähden se täten loppuu).

Johan Takkinen

Saivonmuotkasta 13 p. kesäkuuta 1889.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takkinen ja H. Koller. Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän kirjain edestä, joita olen saanut teiltä. Älkäämme ihmetelkö, että Takista vastaan sanotaan, sillä hän saarnaa taivaallista totuutta kaikkein omiaintuntoja kohden. Minä olen käynyt menneenä talvena samoja teitä, joita veli Takkinen on viime käynnillä Euroopassa vaeltanut. Suomessa, Torniolta, Tornion Lapissa, ja kaikilla seuduilla ovat sanoneet, että veli Takkinen on puhtaan evankeliumin saarnannut, jonka monet tuhannet todistavat Euroopassa. Ehkä muutamilla Calu<175>metistä kirjat osoittavat, että on hyljätty veli Takkinen niinkuin kelvoton Ihmisen Pojan tähden, joka syntyi Betlehemin tallissa ja synnytti kärsimisensä kuolemassa, vieläpä ylösousemisensa ja evankeliuminsa kautta on synnyttänyt elävän kristillisyyden ensinnä Ruotsin Lapissa aikakaudessamme, joka halpa kansa, vieläpä paimenkansa muodostaa Betlehemin paimenia ja tallia. Älkäämme ihmetelkö, rakkaat veljet ja sisaret, että elävä kristillisuus on aikakaudessamme kivulla syntynyt halvassa ja laihassa Ruotsin Lapissa Jumalan voiman kautta, johon seurakuntaan ovat tulleet oven Herran Jeesuksen kautta idästä, lännestä, pohjasesta ja etelästä, joita jäseniä on jo paljon nukkunut kuoleman uneen, mutta monet kymmenet tuhannet tänäkin päivänä ovat elämässä ruumiillista ja hengellistä elämää sen voiman kautta, joka on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Tässä

ainoassa esikoisseurakunnan helmassa saamme, rakkaat veljet ja sisaret, hengittää Jumalan armon ilmaa.

Vielä minäkin olen uskomassa suuren joukon kanssa Jeesuksen nimessä ja veressä synnit anteeksi, ja samassa nimessä ja vuotaneessa veressä todistan teillekin synnit anteeksi Jumalan puolesta. Teille, rakkaat veljet ja sisaret, on tämä autuuden sana lähetetty Jumalalta, Isältä. Uskokaa kaikki epäileväisetkin synnit anteeksi, sillä kaikki profeetat, evankelistat ja apostolit todistavat seurakunnan kanssa teille ja meille synnit anteeksi. Uskokaamme, rakkaat veljet ja sisaret, tämä taivaallinen totuus, että pysymme pahan voittajana loppuun asti, vieläpä saarnataan parannusta ja syntein anteeksi saamista riitaisille kristityille siellä ja täällä Herran sanan jälkeen. Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret! Vielä muistutan, koska olen ollut lähetystoimen jäsen jo viidettäkymmentä vuotta, niin olen vaadittu omalta-tunnonla teille kirjoittamaan puuttuvaisia neuvon sanoja, vieläpä lohdutuksia niille, jotka kanssamme yksimieliset ovat. Meillä Ruotsin Lapissa ovat taivaan valtakunnan avaimet olleet käytännössä jo neljäkymmentä vuotta, ja vielä <176> enempi näitä avaimia seurakuntamme aina tarvitsee. Pitäkööt virkapapit kirkon avaimet, vieläpä sulkevat seurahuoneita.

Mie ja Karoliina sanomme rakkaita terveisiä kaikille opettavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille, jotka kanssamme yksimieliset ovat. Ole itse Takkis-veli emäntäsi ja Kollerin kanssa ensin tervehdetty, ja sanokaa rakkaita terveisiä H. Herajarvelle ja John Karjalalle ja Kalle Tanelille emäntänsä kanssa!

Vanha veljenne

Johan Raattamaa.

Saivonmuotkasta 13. p. kesäkuuta 1889.

Rakkaalle pojalle Pietarille. Jumalan armo lisääntyköön sinulle!

Minä olen monessa preivissä kirjoittanut sinulle, että välttää kamppausten riitoja. Vielä ihmettelen, että sinä väittelet Takkista vastaan, josta sinä olet minulle ennen kirjoittanut, että Takkinen on isällisen rakkauden sinulle osoittanut ruumiillisesti ja hengen puolesta. Sinun äitivainajasi sanoi, että monta saarnajaa on käynyt Suomesta, mutta Takkinen paras. — Niin siis suuri

seurakunta Lapissa ja Suomessa pitävät saarnaajain käsiä ylhäällä, vieläpä huonoinpainkin saarnaajain kuin Takkisen.

Vieläpä vastaan kysymykseesi, missä esikoiset ovat. Ne ovat Ruotsin Lapissa aikakaudessamme kivulla syntyneet uudesta, josta elävästä uskosta olevasta laumasta on lähetetty saarnaajat Norjaan, Suomeen, Ruotsiin ja Amerikkaan, ehkä ensin on lähetetty saarnaajat Lapista Muonioon ja Pajalan seurakuntaan, joita on hyvä paimen, Jeesus, saattanut yhteen lammashuoneeseen, vieläpä esikoisten seurakunnan tykö, jotka taivaassa kirjoitetut ovat. Emme sano, että vanhemmat kristityt ovat paremmat kuin nuoremmat, mutta oikeassa seurakunnassa ne vain ovat, jotka esikoisseurakunnan kanssa hen<177>gen yhteydessä ovat, jotka eivät tottele jonkun vastasyntyneen lahkon tuomitsemista.

Eeli Juola saattaa olla hyvä saarnaaja, mutta hänen oppinsa vaikutti suurimman riidan kristittyin välille kuin ennen on Amerikassa ollut. Minä kyllä suuren seurakunnan kanssa todistan sinulle, Pietari, Jeesuksen nimessä ja kalliissa veressä heikoudet ja viat anteeksi, ja mielipiteeni on, että sopia Takkis-veljen kanssa, ja anteeksi antakaa toiset toisillenne puuttuvaisuudet!

Sano minulta ja Karoliinalta rakkaita terveisiä kaikille opettavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille ja ole itse vaimosi ja lastesi kanssa ensin tervehditty! Petter Fjellborg ja kaikki Saivon kristityt sanovat rakkaita terveisiä Takkiselle ja Pietarille. Minä pyydän, että Takkis-veli lähettää tämän kirjan Pietari Raattamaalle.

Vanha isäs
Johan Raattamaa.

Calumet elok. 2 p. 1889.

Rakkaat veljet ja uskolliset työntekijät Herran viinamäessä Paulus Palovaara ja Olof Koskamo! Jumalan armo lisääntyköön teille!

Minä kiitän teitä rakkaani monien kirjain edestä, joita en ole teille vastata kerinnyt kaikkia, Adami Kempvaisen matkassa, viimeisen Paulus veljeltä, ja nyt vasta Olli veljeltä viimeisen saanut. Se on kallis asia, että minulle ja Lumijärvi veljelle niin usein kirjoitatte, että tie pysyy auki ja kuulemme toistemme äänen, vieläpä rakkaus yltäisi täydellisyyden siteeksi, koska luonnon

ominaisuuksissa olemme paljon erilaiset. Mooses, Herran palvelija sai paljon kärsiä Aaronin, veljensä ja apulaisensa pehmeyttä, joilla oli kummallakin jumalallinen kutsumus, ja apostoleissa oli toisissa paljon horjumisen vikaa enempi, ja Paavali sai ensin olla tulessa. Lutherus ja Melangton, joilla oli eri ominaisuudet, Lutherus oli uskollisempi, mutta Melangtoni oli paljon puuttunut. Vieläpä tarvitsivat toisiansa ja kärsiä toisiansa ja suojella toisiansa, tämän kristillisyyden patsaat on myös samoin. Julkisesti perkele orjainsa kautta tahtoi kiihoittaa Johannes Kastajaa Jeesuksen eteen, kuin luemme Joh. 3.1., Vähäkö vihollinen on pitänyt vaikuttaa monen rinnossa jo Laestadiuksen eläessä. Ja jos Raattamaa vanhin ei olisi Jumalalta niin varustettu horjumattomaksi esikoisseurakunnan hengen yhteyteen korkeata arvoa Jumalan sanan totuudessa, niin ei hän olisi voittanut soimausta, muun muassa, että Raattamaa päämies Israelissa, jota Raattamaa huutamalla Hietaniemen kirkossakin rankaisi lähes 20 vuotta sitten, ja läpi aikoja sitä on ollut yhtä ja toista. Jos Raattamaa ei olisi eteemme nähnyt, mitä tarvitaan ja mitä saattaa seurata, hän on kuullut kiivaimpoin saarnaajain päälle vaikka mitä ja niitten rakastajain, lakiat, nöyrät ja pitkämieliset ne on toista. Ja lahjat ovat moninaiset. Erkki Antti ei ole Raattamaa, Takkinen ei ole Lumijärvi. Lumijärvi on kuitenkin lähetetty, se on totuus, esikoisten seurakunnasta Takkiselle avuksi Amerikkaan seurakunnan palvelukseen, jota olemme pitäneet sydämen asiana, ettemme häpeään tulisi. Ja on meilläkin toisistamme kärsimistä, mutta me olemme ahkeroineet toisiamme suojella, unohtaen niitä kuin jäljessä ovat.

Minä olen Parka Heikin ja Raattamaan opetuslapsi lähes kaksikymmentä vuotta. Erkki Antin opissa olen ollut jälestä. Lumijärvi, P. Palovaara ja Olli Koskamo olette heidän opetuslapsiansa myös. Niin ahkeroimme toisillemme kelvata ja yksiä jälkiä juosta niitten, jotka esikuvat ovat. Mooses neuvoi kerta Joosuata, oletkos oikein kiivas, josko Jumala, että Herra vuodattaisi henkensä kaikkein palvelijainsa päälle.

Olli ja minä, veli rakas, pyydän rukoilla, että sinä kykenisit urhoollisemmaksi. Ja Paulus, rakas veli, sydämestäni rukoulen, että jaksaisit Olli veljeä kuin omaa poikaasi kärsiä, etteivät laittajat saisi siitä vanhurskautta meidän suulamme. Siitä isä soimataan, että ne pahuutta puolustavat <179> lapsissaan. Paljon ovat vanhimmat valvoneet huolellisesti monta kymmentä vuotta kristil-

lisyiden leviämiseksi ja kokoon liittämiseksi suurella vaivalla. Jumala on antanut suuren siunauksen. Met olemme valmiin päälle tulleet. Ja se on terveellinen muistaa muille, että nimemme on kirjoitettu taivaassa. Siionin vuoren tykö olemme tulleet ja priiskoitusveren tykö, jossa kaikki meidän ja teidän synnit ovat anteeksiannetut ja aina annetaan esikoisten seurakunnan helmassa, jota me myös tarvitsemme.

Sydämen rakkaita terveisiä sanomme perheemme ja Herran lauman kanssa Norjan rannan kristityille, jotka teidän ja meidän kanssa esikoisiin turvaavat ja uskaltavat. Pyydän rukoilla edestäni anteeksi antavaisella sydämellä. Pyyttää veljenne

Johan Takkinen.

Saivonmuotkassa 9 p. helmikuuta 1890.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takkinen, H. Koller, K. Taneli, N. P. Starkka. Jumalan armo lisääntykoon teille!

Kiitämme kalliitten kirjain edestä, joita olemme vasta saaneet. Kuulen kirjastanne, että olette väärän käsityksen saaneet minun kirjastani. En minä ole antanut käskyä Amerikkaan, mutta minä olen antanut lauseen, että Suomen kristityt lähettää saarnaajat muihin seurakuntiin Suomeen, jossa ei kristillisyyttä vielä ole, jota lausetta het pyysit minulta. Minä sanoin Heidemannille, että minä olen kuullut, että Amerikan veljet ovat jo ennen sanoneet, etteivät het huoli ylioppilasta papiksi, vaikka olisivat kuinka kristityt, eivätkä ole anoneet Heidemannia myös, jotka kanssamme yksimieliset ovat. Ja ei siitäkään ollut sen enempi puhetta hänen kirjuriksi menosta, mutta että hän sanoi, jos hän menee, niin hän menee kirjuriksi, mutta ei papiksi.

Ylempänä mainitut syyt ovat, jonka tähden en ole lähettänyt Heidemannia kirjuriksi enkä papiksi, mutta esikoisseurakunnan kanssa olemme lähettäneet Johan Takkisen ja Henrik Lumijärven saarnaajaksi ja papiksi. Vieläpä rakkaat veljet K. Taneli, H. Koller ja N. P. Starkka, saarnatkaa evankeliumia ja vahvistakaa veljiä ja sisaria pysymään ja kilvoittelemaan heidän kalliimmassa uskossansa. Olethan sinä Takkis-veljeni Jumalan ja Kristuksen pappi. Saarnaa, rakas veljeni, evankeliumia lahjaksi, ja jos ruumiillisia tarvitset, niin saatat vastaan ottaa lahjaksi. Ei kanssasi yksimieliset tarvitsekaan

virikapappia palkata Amerikan vapaassa maassa. Olettepa tet, rakkaat veljet ja sisaret, esikoisseurakunnan jäsenet, vieläpä Kristuksen ruumiin jäsenet. Olkaa vapaat, rakkaat veljet ja sisaret, synnit teille ja meille ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimen ja veren tähden. Hengittäkäämme, rakkaat veljet ja sisaret, Jumalan armon ilmaa esikoisseurakunnan helmassa, ja muistakaa meitäkin rukouksissanne anteeksi antavaisella sydämellä.

Mie ja Karoliina sanomme rakkaita terveisiä kaikille, jotka kanssamme yksimieliset ovat ja olkaa ensin tervehdetty, tet yllämainitut saarnamiehet emäntäinne kanssa.

Vanha veljenne
Johan Raattamaa.

Emme tiedä, olemmeko met niin huonosti kirjoittaneet sen kirjan, kun tet olette saaneet väärän käsityksen. Sitä net eivät ole pyytäneetkään, että Suomesta Amerikkaan lähettää, mutta Suomeen suruttomalle kansalle saarnaamaan olen lauseeni antanut, jota het ovat pyytäneet. Meillä on enin luottamusta niihin, jotka Takkis-veljen kanssa yksimieliset ovat niinkuin ennenkin siihen joukkoon. Se sama.

Johan Raattamaa.

<181>

Saivonmuotka 18 p. helmik. 1890.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Johan Takkinen ja H. Koller, K. Taneli ja N. P. Starkka.

Jumalan armo lisääntyköön teille!

Taavetti Castreeni kirjoittaa Heidemannia papiksi Amerikkaan. Heidemanni on kyllä kristitty, mutta nuorukainen ja äsken kristitty. Mielipiteemme on, että emme tohdi häntä vielä panna Amerikkaan ojentamaan vanhoja kristityltä. Meillä on sama pelko kuin Paavalilla, ettei hän paisuneena lankeaisi laittajan tuomion alle. Raakan ja suruttoman kansan keskelle kyllä kelpaavat äsken kristitytkin saarnaamaan, vieläpä uskoon saattamaan katuvaaisia, mutta vanhoja kristityltä ojentamaan, siihen tarvitaan harjoitettua mieltä pimeyttä ja

valkeutta näkemään ja eroittamaan. Nyt me olemme tästä asiasta mielipiteemme sanoneet.

Pysykää vapaina teidän kalliimmassa uskossanne! Ja vieläkin me sanomme, että voiton päällä olemme Karitsan veren kautta. Rientäkäämme uskossa ja hengessä Jeesuksen ristille! Täydellisesti olemme lunastetut ja verinen risti on velkakirjan päälle vedetty. Synnit ovat teille ja meille anteeksi annetut Jeesuksen nimen ja veren tähden. Pysykäämme esikoisseurakunnan helmassa, joka on syntynyt Ruotsin Lapissa. Amen.

Muistakaa meitäkin anteeksi antavaisella sydämellä teidän rukouksissanne! Näitä olemme kirjoittaneet vanhat saarnamiehet

Antin Pieti ja Johan Raattamaa.

Rauhan Jumala on pian tallaava saatanan teidän jalkojenne alle. Totuus pitää teidän ymmärtämän ja totuus pitää teitä vapahtaman. Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, rakkaat veljet ja sisaret. Amen. Olkaa sydämen rakkaudella tervehdetty meiltä todistajilta <182> Ella Joonas vaimonsa kanssa, Petter Fjeldborg, Olof Henriksson ynnä paljon muita Ruotsin Lapissa. Kirjoittaa

Johan Raattamaa ja Antin Pieti.

Meillä on ollut täällä kokouksia vähäisiä koko talven. Täällä on käynyt norjalaisia läpi talven joku aina. Täällä on ollut Aatu Laitinen frouvansa kanssa ja vähän lappalaisia ja Ofotista on Olli Henrikson, minun vanha opetuslapseni. Ja Tuomas Pitkäniemi on täällä ollut monta viikkoa ja kulkenut Hetan seurakunnassa ja käyttänyt itsensä sopimattomasti. On hänelle saarnattu parannusta. Sentähden me ilmoitamme, kun hän meinaa Amerikkaan.

Mie ja Karoliina sanomme rakkaita terveisiä Takkiselle emäntänsä kanssa, H. Kollerille, K. Tanelille ja N. P. Starkalle ja kaikille rakkaille veljille ja sisarille Amerikassa, ja olkaa itse ensin ja viimein tervehdetyt meiltä. Pyydämme rukoilemaan edestämme!

Vanha veljenne

Johan Raattamaa.

Lannanvaarassa 20 p. helmik. 1890.

Rakkaille veljille ja sisarille Amerikan maalla, jotka ovat pysyväisinä olleet esikoisten seurakunnassa, joka ensin on syntynyt Ruotsin Lapissa, ja jotka siis ovat yhtä mieltä pitäneet kalliin veljemme Takkisen kanssa. Armo ja rauha olkoon teille Herran Jeesuksen kalliissa veressä!

Olemme tässä Lannanvaaran kokouksessa, jossa yhdessä ovat olleet yksimielisesti Ruotsin Lapinmaan esikoiset ja vanhemmat kristityt, lukeneet ja tutkineet teidän kalliita kirjoituksianne. Sydämen ilolla olemme löytäneet ja sydämillämme käsittäneet, että olette yksimielisinä pysymässä esikoisten seurakunnan kanssa, joita on täällä kymmeniä tuhansia, ja nyt tässä kokouksessa lähes tuhannen. Mutta olemme <183> myös suurella sydämen murheella löytäneet todeksi, että vihollinen on suurella kavaluudella ja myrkyllisellä vihalla kristillisyyteen puhaltanut eriseuraisuuden henkeä teidän sekaanne niinkuin hän on kaikkina maailman aikoina koetellut, että eriseuraisuutta rakentaa joka paikassa, jossa elävä kristillisyyden on ollut.

Erinomaisesti ikävältä tuntuu, koska kuulemme, että eriseuraisuuden henki on niin väkevästi valloittanut muutamain veljein sydämiä, että ovat joutuneet pois siitä yksinkertaisuudesta, joka Kristuksessa on, ja niin rikkoneet Kristuksen kirkon perustuslakia, »että te teitänne keskenännen rakastaisitte», ja apostolin neuvon, »älkää tehkö mitään riidan ja turhan kunnian kautta, vaan nöyryydessä, pitäen toinen toisensa parempana kuin itsensä.»

Veli Takkinen on Suomen ja Ruotsin Lapinmaan lähettiläinen Amerikassa, yksimielisesti siihen raamattuun jälkeen valittu. Eivät ole päällekkantajat yhtään kuoleman syytä saattaneet hänen päällensä viisata, ehkä on tänne paljon valhekirjoituksia tullut, jonka tähden emme saata häntä tuomita, vaan pidämme, että joka hänet ylönkatsoo, hän ylönkatsoo esikoisten seurakunnan, jotka kaikki ovat yhdessä hengessä, sillä hän on joka paikassa, jossa hän on kulkenut, kalliit siemenet kylvänyt, jotka vielä kukoistavat Herran pellossa. Suurella murheella olemme sentähden kuulleet, että Jeesuksen pyhän seurakunnan lähettiläinen, joka on seurakunnalta lähetetty lohdutukseksi ja iloksi kaukaisessa maassa oleville lapsille ja jäsenille, seurakunnan kirkossa on kielletty saarnaamasta, vaikka hän on kaikin puolin löydetty yhtäpitäväiseksi uskossa, hengessä ja opissa seurakunnan vanhinten kanssa. Tämän syyn tähden olemme me kaikki yksimielisesti päättäneet, että tämä

Takkisen pois kirkosta kieltäminen ei ole tapahtunut raamattuun eli Jumalan sanan jälkeen, vaan on parannuksen alle kuuluva rikos. Mutta — me uskom, että jos on autuaaksi tulevaisia veljiä, jotka siihen eksytykseen ovat joutuneet, niin he anteeksi anomisen kautta yhdistyvät Herran pyhän lauman kanssa, niinkuin emme ole pitämässä yhtäkään niistä parhaistakaan opettajista lihan puolesta viattomana, vaan anteeksi anomisen ja anteeksi uskomisen kautta Herran seurakunnassa.

Sentähden kehoitamme teitä, rakkaat veljet, Herran ja Vapahtajan, Jeesuksen Kristuksen nimeen sopimaan ja anteeksi anovaisella ja anteeksi antavaisella rakkaudella yhdistymään ennen kuin uhraatte lahjanne alttarille, ja Herran suuri päivä tulee, sillä niiden päälle, jotka riitaiset ovat ja eivät kuule totuutta, on tuleva närkästys ja viha. Todistamme esikoisseurakunnan kanssa yksimielisellä rakkaudella kaikille, jotka tuntevat viallisuutensa, anteeksi synnit ja viat Herran Jeesuksen kalliissa vuotaneessa veressä. Ja rukoilemme Herraa Jeesusta, että Hän sovintoverensä voimalla priiskottaisi ja sulattaisi kovia sydämiä, että te saattaisitte rinnat yhteen painaa, että teissä kaikissa tulisi Herran Jeesuksen rakkauden tunteminen täydelliseksi.

Johan Raattamaa.

Isak Poromaa, P. O. Fjälldahl (Meri-Pietari), A. Laitinen, H. Mäkitalo, B. W. Laestadius, H. Olsson Partapuoli, H. Mäkitalo, Salomon Johanson, Nils Olsson, Siima, Isak Kuoksu, Jon Johnson Pingi, Elias Eliasson, Lindmark, Ole Henrikson, Erik Samuel Johansson Limberi, Isak Johnsson Sopperi, Erik J. Soppero, N. P. Johansson, N. Wittanki, A Lundberg y.m.

Saivonmuotkasta 4 p. elokuuta 1890.

Veli rakas ja uskollinen työntekijä Herran viinamäessä

Johan Takkinen ja H. Koller. Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän kirjain edestä, joita olen saanut teHtä, joista kirjoista kuulimme, että Heidemanni ja Hietanen ovat tulleet ja saapuneet jo Calumetiin, enkä minä ole muita esikoisseura<185>kunnan kanssa lähettänyt Amerikkaan saarnaamaan kuin vanhan Parka Heikin, jolla matkatoverina ja apulaisena oli Aapo Tapani. Ja Johan Takkinen on lähetetty Ruotsin Lapista ja pohjoisesta Suo-

mesta. Johan Lumijärvi on myös lähetetty, koska seurakunta anoi jonkunlaistakaan saarnaajaa. Mutta pitäkäämme kalliina kaikkia työntekijöitä Herran viinamäessä, vaikka ei ole kaikkia kutsuttu eikä lähetetty seurakunnalta, mutta Kristus Jeesus on kaikkia lähettänyt ja käskenyt opetuslapsiaan mennä kaikkeen maailmaan saarnaamaan evankeliumia. Paljon on syntynyt lapsia Jumalalle evankeliumin saarnan kautta Euroopassa ja Amerikassa. Ehkä oppimattomat ja kelvottomat palvelijat ovat saarnanneet Pyhän Hengen voimalla, että elävä kristillisuus on syntynyt ensin Ruotsin Lapissa ja sitten on levinnyt Amerikkaan asti. Kalliina pidämme saarnaajat, sillä hedelmällinen kristillisuus on syntynyt Amerikassa. Jumalan pelto on kasvanut, että saavat niittää hedelmiä. Kyllä työtä on valmiissa pellossakin korjata rikkaruohojakin, mutta raskaampaa työtä ovat tehneet, jotka ovat kylmää metsää kyntäneet ja kylväneet taivaallisia siemeniä. Monta työmiestä on jo lepäämässä, jotka ovat väsyksiin työtä tehneet Herran viinamäessä Jumalan peltovainiolla. Aitaa on rakettu jo Laestadiuksen aikana, mutta sarvikarja tahtoo hajoittaa aidan. Pitäisi kyllä tyytymän äsken ilmestyneet saarnaajat, että he saavat niittää ja nautita hedelmiä. Pitäisi kyllä kylväjät ja niittäjät ynnä iloita, että Jumala on antanut soveliaat ilmat ja kastetta taivaasta, että saatte vasta ilmestyneet saarnaajat maistaa hedelmiä. Vainotuita pappismiehiäkin on huostattu vapaaehtoisilla lahjoilla Amerikasta ja Ruotsin Lapista. Minulle on avattu valtiokirkko saarnata Torniola ja Ruotsin Lapissa, ja Takkinen on ajettu ulos Calumetin kirkosta. Voi pimeyttä vapaassa Amerikan maassa, jossa pitäisi kuitenkin täydellinen uskon vapaus olla. Johan Takkinen on kyntänyt ja kylvänyt pohjoisessa Suomessa, ja hedelmät ovat kasvaneet hänen kylvöstänsä. Siementen Herra on antanut puhtaat siemenet <186> ja Herra on kasvun antanut. Takkis-veli on yli kymmenen vuoden hoitanut ja rakentanut viinamäen aitaa Amerikassakin, mutta sikaluontoiset eläimet tahtovat hajoittaa aidan. Siionin rakentajat, rientäkäämme uskossa ja hengessä Jeesuksen ristin juurelle ja uskokaamme synnit anteeksi! Todistan miekin Jeesuksen nimessä Hänen verensä kautta.

Sanokaa minun terveiseni kaikille rakkaille veljille ja sisarille, jotka minua pitävät Jumalan ihmisenä. Olkaa itse ensin tervehditty emäntänne ja lastenne kanssa, ja H. Koller minulta ja Karoliinalta, ja sanokaa meidän terveisiämme Kalle Tanelille ja N. P. Starkalle perheineen.

Vanha veljenne
Johan Raattamaa.

Sanomme Pietarille emäntänsä ja lastensa kanssa rakkaita terveisiä minulta, että vietteleväiset henget ovat vaikuttaneet, että Pietarikin on loukkaantunut Takkiselle, josta tarvitsee Pietari tehdä parannuksen. Synnit anteeksi Jeesuksen nimessä todistaa vanha isäsi

Johan Raattamaa.

Kirje matkalta.

Atlantin merellä Bremen Linjan »Havel» laivassa 10 p. marraskuuta 1891.

Minä tervehdän rakkaita veljiä ja sisaria Amerikan maalla monissa valtioissa, jotka meitä ovat lähettäneet Lapin Betlehemiin vanhimpia oppimaan. Minä olen nyt kahdeksannen kerran tällä laajalla Atlantin merellä neljäntoista vuoden sisällä, joka on satojen ja tuhansien hauta. Menin ensi kerran Amerikkaan lokak. v. 1877 ja palasin Eurooppaan kesäk. v. 1878. Ja taasen Amerikasta Eurooppaan lokak. v. 1882, ja kolmannen kerran taasen Euroopasta Amerikkaan toukok. v. 1883. Ja taasen Amerikasta Eurooppaan jouluk. v. 1887, ja taasen neljännen kerran Euroopasta Amerikkaan toukok. v. 1888. Ei ole minun kulkemiseni aikana yhdenkään ihmishengen vahinkoa tullut, josta Jumalalle kiitos. Meitä on kymme<187>nen suomalaista tässä laivassa. Lähdimme New Yorkista 3. p. t.k. klo 7 aamulla. Ensi vuorokaudella kuljettiin 495 engl. penikulmaa, toisella 433, oli vastatuuli, kolmannella 358, neljännellä 397, viidennellä 416 ja kuudennella 434.

Jumalan suuret lupaukset on meillä, veljet ja sisaret, ja ilo Herrassa on Herran väkevyys. Jeesus saarnaa maailmalta vainotuita iloon ja riemuun, ja suuresta palkasta Jumalan paratiisissa. Meillä on täälläkin tuulisella ajalla, rakkaani, syytä rohkeasti uskoa, kaikkein kiusausten läpi että niille, jotka Jumalaa rakastavat, pitää kaikki asiat parhain päin kääntymän. Ja monen vaivan kautta pitää meidän Jumalan paratiisiin sisälle tuleman. Jeesus on saarnannut neljän kaltaisesta peltomaasta, jonka on tämäkin etsikon päivä selittänyt, ettei kaikki ole ollut hyvää maata, mihin on puhdas Jumalan sana saarnattu. On niitäkin, jotka Herran vihaa herättävät heidän esteillänsä ja

niitä, jotka eivät tahdo paljon kärsiä kristillisyyden tähden eivätkä tahdo kantaa Jeesuksen ristiä. On niitäkin voimallisia, jotka tahtovat paljon mammonan perään eivätkä voi kahta Herraa palvella.

Herran Jeesuksen kristillisuus on »vanhurskaalle» mailmalle kauhistus ja Hänen oppinsa Jumalan pilkkaamista. Hänen seuraajansa saavat kuulla samat soimaukset, sillä sivistyneet mailman paratiisin iloa — soitannolla, joka on kauhistus Herran edessä. Siionin asuvaisilla on toista tuta ja toista uskoa Herransa seuraamisessa uskon alkajan ja päättäjän Jeesuksen verisellä tiellä uskossa ja hengessä priiskoitusveren voimassa. Sydämen rakkaita terveisiä tässä sanomme rakkaille veljille ja sisarille Amerikan maalla, erinomattain vielä niille, joiden läpi olen vaeltanut saarnaten parannusta ja syntein anteeksi antamista Herran Jeesuksen käskyn jälkeen. Seurakunnan Herra on antanut siunauksen sanallensa, jota tällä etsikonajalla sadat ovat saarnanneet ja tuhannet kustantaneet, jota Jumalan vihamies on pyytänyt turmella toisilla siemenillä, joita ei ole helppo ymmärtää.

Jumalan rauha hallitkoon sydämenne Karitsan veren ja <188> todistuksen sanan kautta Siionin vuoren tykönä! Pyydämme rukoilla edestämme anteeksi antavaisella sydämellä. Amen, hallelujaa, amen! Kirjoitti

Johan Takkinen ja Olof Matoniemi.

Johan Takkisen viimeinen kirje Amerikkaan.

Kittilä 11 päivä helmikuuta 1892.

Rakas vaimoni Eeva Karoliina Takkinen ja lapset ynnä muut veljet ja ystävät Herrassa Calumetissa ja ympäristöillä.

Jumalan armo lisääntyköön teille syntein anteeksi antamisen valtakunnassa!

Nyt olemme tulleet idästä tähän Kittilään. Olemme kulkeneet Rovaniemen, Kuusamon, Jokijarven, Kemijärven ja Sodankylän läpi. Kokouksia on pidetty ja paljon väkeä on ollut koolla. Kallis on kristillisuus Amerikassa ja Euroopassa. Mutta Jeesuksen opetuslapsilla on vastatuulta siellä ja täällä. Vaan se on turva, että Jeesus on siinä laivassa, jossa Hänen omansa ovat, ja kun pelko ja epäileväisiä ajatuksia nousee heidän sydämissänsä, josta hätä tulee, niin Hän nuhtelee epäuskoa ja pelvon vaikutuksia seurakunnassansa ja

saarnaa lujempaan uskomiseen, että Hänen opetuslapsensa pysyvät itsensä-kieltämisessä kaikesta synnistä Hänen kauttansa, joka meitä viattomalla verellään ostanut on Jumalalle Isällemme uutiseksi, vieläpä ij ankaikkisesti perillisiksi. Ei ole sielun vihollinen joutilas täälläkään. Ei ole parempia kristityitä Euroopassakaan kuin Amerikassa, niin sanovat totiset kilvoittelijat täällä, että parannuksessa on kilvoitteleminen elämän ehtoon asti syntein anteeksi antamisen valtakunnassa Jeesuksen nimen ja veren kautta. Meillä on täältä Lannan vaaraan meno 28 p. sisällä olevaa kuuta. Ja jos Jumala suopi, on terveyttä, niin olemme matkalla kotia päin maaliskuun lopulla.

Olkaa tervehdityt meiltä molemmilta Alatalon väen kanssa! Rukoilkaa edestämme! Synnit on anteeksi annettu teille ja <189> meille Jeesuksen nimessä ja veressä. Olkaa turvatut veljet ja sisaret, Amerikan maalla, poikalapsen. Jeesuksen ympärillä! Vielä elää Silonin tytär itäisellä maalla Jeesuksen verestä, joka on kivulla syntynyt Ruotsin Lapissa, jossa se suuri edesvastaaja, Herra Jeesus, rukoilee kaikkein valittujen

puolesta.

Kirjoittanut veljenne

Johan Takkinen ja Olof Matoniemi.

SURUSANOMA

Kittilässä 15 päivä helmikuuta 1892.

Rakas sisar Eeva Karoliina Takkinen ynnä muut, veljet ja ystävät Herrassa.

Jumalan armo lisääntykön teille!

Jumala, rakas taivaallinen Isä on nyt nähnyt hyväksi poiskutsua teille ja meille murheeksi, vaan hänelle ijankaikkiseksi iloksi kalliin veljemme Johan Takkisen. Hän on nukkunut kuoleman uneen 13 päivänä helmikuuta ja mennyt Herransa iloon.

Vainaja on sairastanut yhteensä kahdeksan vuorokautta keuhkokuumetta. Vaan hän on maannut vain kolme vuorokautta tässä Kittilässä Alatalossa minun suokerini talossa.

Vainaja tunsikin jo tämän taudin alkua viime kokouksessa Kemijärvellä. Sentahten me kiirehdimme päästä lääkärin tykö Kittilään. Tohtori myös epäili, josko hän seisoo yli kahdeksan vuorokautta, ehkä hänkin vointinsa reistasi. Ilolla ja rakkaudella olemme häntä hoitaneet viimeiseen, siitä olen hyvällä omallatunnolla. Nyt en tiedä muuta, kuin laittaa hänet haudattavaksi Kittilän hautausmaahan.

Tämä uskollinen Herran palvelija on nyt terve eikä ijan-kaikkisesti aurinko laske hänen ylitsensä. Älkää nyt, rakas leski, murehtiko rakkaitten lastenne kanssa ynnä muut veljet ja ystävät niinkuin ne, joilla ei ole toivoa. Ei ole minul<190>lakaan helppo, irtotta Jumala, rakas taivaallinen Isä, on kaikkein leskien ja orpolasten oikea isä ja holhooja, joilla toivo on Jumalassa.

Minä olen myös kipeänä. Tämä on kolmas vuorokausi olla vuoteessa, mutta minulla ei ole niin kova tauti kuin vainajalla, sillä hän sylki verta. Ja tohtori on käynyt minunkin tykönä ja sanoi minun paranevan muutaman päivän päästä. Minä tunnen itsekin, että tauti on löysäämään päin. Kun minä tästä paranen, niin menen ensiksi Saivoon. Siellä sitten koetellaan mikä meille terveellinen on.

Paljon on tauti täällä liikkunu tänä talvena, ja monta on kuollut. Olli Halvari Rovaniemeltä on myös äkkiä kuollut lähetysreisulla sydämen halvaukseen. Saivosta kirjoitan enempi, kun itse kykenen. Jääkää nyt Herran haltuun annettuna! Jumala asiansa hoitaa, joka on luvannut kaarneen pojillekin ruuan antaa. Hän myöskin meitä ylläpitää.

Hyvästi Herran Jeesuksen haa vain turvissa! Ja rukoilkaa minunkin edestäni!
Veljenne

Olof Matoniemi.

Saivonmuotka 24 päivä helmikuuta 1892.

Rakkaat veljet ja työntekijät Herran viinamäessä H. Koller, K. Taneli, M. Uuskoski ja K. Ojala, vieläpä rakkaat veljet ja ystävät Calumetissa ynnä muualla Amerikan maalla.

Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitämme kirjainne edestä, joita on tullut, jotka ovat kalliit. Mutta niinkuin olemme sanoneet, niin me vielä nytkin sanomme, että tehkää sovinto kahta puolta riitavelj einne kanssa sovintoveren kautta, sillä aika on tullut, että lakata riitelemästä kahta puolta. Ja anteeksi antakaa sydämestänne toisillenne, niin Jumalankin teille anteeksi antaa taivaassa Kristuksen tähden niinkuin myös Isä-meidän rukouksessa rukoillette. Kuulkaamme Herran sanaa, joka sanoo: sovi nopiasti <191> riitaveljesi kanssa, koska vielä hänen kansansa tiellä olet.

Synnit on anteeksi annettu meille ja teille Jeesuksen nimessä ja veressä. Saarnatkaa sovinnosta, niin sovinto tulee Karitsan veren kautta, ja niin tulee ylösrakennetuksi mitä ennen särjetty on.

Suuresti me ja te kaipaamme rakasta valjeämme J. Takkista, sillä hän oli väkevä Jeesuksen Kristuksen sotamies ja koetellut kaikki autuuden sanat. Mutta niin täydymme sanoa, että kaikki on Jumala hyvin tehnyt.

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi kaikki veljet ja sisaret!

Merkitsee vanha veljenne

Johan Raattamaa Olof Matoniemen kanssa

Karoliina Raattamaa tervehtää myös Takkisen leskeä meidän kanssamme.

Mielipiteemme on, että veljet Amerikassa rakentavat maallikkokirkkoa kaikkialla Amerikan vapaassa maassa, että köyhätkin saavat lahjaksi Jumalan sanaa. Vielä sanomme rakkaita terveisiä rakkaille veljille ja sisarille.

Kirjoittaa vanha veljenne

Johan Raattamaa Olof Matoniemen kanssa

Vanhin J. Raattamaa kiittää Dakotan Fredrikin veljiä kalliin kirjanne edestä. Olkaa kärsivälliset, vieläpä anteeksi antavaiset toiset toisillenne! Ei vanhimmalla eikä esikoisten seurakunnalla ole mielipiteet muuttuneet Amerikan asioista niinkuin näette tässä ja Saivossa 14 p. joulukuuta v. 1891 kirjoitetusta kirjasta.

Nyt on Lannanvaaraan lähtö. Sielläpä koetellaan enempi, mikä on meille Amerikassa hyödyllinen. Sinne lähtee Raattamaa emäntänsä kanssa, Jonas Johanson Purnu ja sen kumppani ja minä.

Olof Matoniemi

<192>

Tässä on taasen yksi uusi muistutus meidän kuolevaisuudestamme. Rakas veljemme ja uskollinen työntekijä Herran viinamäessä Johan Takkinen on nukkunut kuoleman uneen ja mennyt Herran iloon Kittilässä 13 p. helmik. 1892. Ei täyteen 54 vuotta hänen ikänsä ollut. Sairastettuaan kahdeksan vuorokautta kekkokuumetta, että verta sylki. Vaan hänen sydämensä ja mielensä oli Jumalassa kiinnitetty, että hän väsymättä saarnasi sairastuksensa aikanakin viimeiseen minuuttiin asti taivaallista totuutta, johon olen todistaja, Olof Matoniemi ynnä muut kristityt.

Tämä kallis veljemme Johan Takkinen on toimittanut papin virkaa maallikkoseurakunnassa Calumetissa, Mich. Amerikan maalla yli 13 vuotta. Vieläpä sovintosaarnaajana on hän itsensä uhrannut lapsille ja rahvaille. Ja nyt hän vielä saarnasi viime joulukuun 14 p. 1891 sovintosaarnaa sovintoveren kautta aina Amerikkaan asti. Ja kirjallisesti on hän myös sydämestänsä anteeksi anonut ja anteeksi antanut Jeesuksen nimessä ja veressä riitaveljiltänsä. Tätä saarnaa on hän pitkittänyt Lapissa ja Suomessa.

Ole nyt tyytyväinen kallis sisar Eeva Karoliina, Johan Takkisen emäntä, lastesi kanssa. Teidän isänne on nyt mennyt Jumalan paratiisiin. Olkaa lohdutetut Takkis-veljen ystävät ja rakastajat! Tämä Jumalan ja Kristuksen pappi on kruunattu vanhurskauden kruunulla, jonka vanhurskas Tuomari sinä päivänä antaa.

Näitä olemme kirjoittaneet rakkaan veljemme Johan Takkisen haudan päälle.

vanha veljenne
Johan Raattamaa
emäntäni Karoliinan ynnä
Olof Matoniemen kanssa.

Saivonmuotkassa 24 p. helmik. 1892.

Minä myös samalla liikutetulla sydämellä ynnä näiden edellä mainittujen vanhinten kanssa vahvistan yhdistettynä nii<193>den Lapin seurakuntain kanssa, joissa minä tuttu olen, niinkuin myös he tutut ovat olleet Johan Takkis-veljen kanssa siinä kalliissa Herran työssä, jossa hän on vahvana pysynyt loppuun asti. Ja nyt hän on kruunattu vanhurskauden kruunulla, jossa hän nyt lepää kaikista hänen töistensä, josta olkoon kiitos ja kunnia Jumalalle ja Isälle, jonka oma hän olikin

Joonas Johanson Purnu
kumppaninsa Samuelin kanssa

Lannanvaara 6 p. maaliskuuta 1892.

Armo ja rauha Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa sovintoveren kautta Amerikan seurakunnalle Calumetissa ynnä kaikissa paikoissa, joissa löytyy kalliita veljiä ja sisaria, jotka ovat yksimieliset esikoisseurakunnan kanssa.

Lannavaarassa kokoontuneet vanhimmat ja saamamiehet ovat yksimielisesti päättäneet kirjoittaa Takkis-vainajan rakastajille Amerikan maalla ja kiittävät kalliin kirjeen edestä, joka on tänne saapunut ja on seurakunnassa julkisesti luettu.

Ensin tahtoo kokous pysyä liikkumatta sen sovintosaarnan päällä, joka Sai-vonmuotkassa on kirjoitettu 14 p. joulukuuta 1891, joka on vahvistettu Kaare-suannon seurakunnassa jouluna samana vuonna, niin myös Hetassa uutenavuotena 1892 ja Amerikan kristityille lähetetty, jossa Takkis-vainaja on sydämestänsä anteeksi anonut ja anteeksi antanut.

Toiseksi tahtoo kokous liikutetulla sydämellä muistaa sen painavan asian, että täältä Lapista toimittaa saarnaajan sinne, joka jatkaisi Pyhän Hengen voimalla sitä kallista työtä, jota Takkis-vainaja on jo 14 vuotta tehnyt Calumetissa ja monessa Amerikan suomalaisessa seurakunnassa. Olemme kaikki yksimielisesti löytäneet kalliin veljemme Joonas Johanson Purnun siihen sopivaksi, ja olemme häntä sydämen rakkaudella siihen valinneet, jos hän mahdollisesti voisi maallisten asiain tähden päästä. Hän on kallis vanhus, joka meidän <194> kristillisyytemme alusta asti on pysynyt uskollisena työntekijänä Herran viinamäessä. Hän olisi tosin suuresti tarpeellinen täällä Lapissakin,

mutta Herralle Jeesukselle uhraamme hänet Amerikan lähetystyöhön, jos ei voittamattomia esteitä tule hänen lähtöön.

Me rukoilemme Isää Jumalaa Herran Jeesuksen nimeen, että sovinto, rauha ja rakkaus aina teille lisääntyisi, ja että kaikki asiat ynnä parhain kääntyisivät, ettei se kallis työ, jonka Takkis-vainaja on suurella ahkeruudella toimittanut, hukkaan menisi, vaan että aina edespäin sen perustuksen päälle rakennettaisiin, nimittäin Herran Jeesuksen päälle.

Tästä lähtee veli Joonas Johanson Purnu rakkaan vanhimman J. Raattamaan kanssa Gellivaaraan tuumaamaan siitä siellä olevaisille veljille, kuinka hänen sopisi lähteä käymään Amerikan maalla kalliin veljemme Olof Matoniemen matkassa.

Todistamme Herran Jeesuksen nimessä ja veressä kaikki synnit ja viat anteeksi, ja kehoitamme alituisen anteeksi antamiseen, koska Vapahtajamme sanoo: sovi nopiasti riitaveljesi kanssa, koska olet vielä elämässä, ja niin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, jollette kukin veljellensä teidän sydämestänne anna anteeksi heidän rikoksiansa. Ja olkaamme, kalliit valitut Herrassa, Paavalin kanssa heikoille heikoiksi tehdyt, että me heikot voitaisimme. Me olemme kaikille tehdyt kaikiksi, että met kaiketi muutamat autuaaksi saattaisimme, ja rukoilemme teitä sentähden, että te rohkealla sydämellä saarnaisitte autuaaksi tekeväistä evankeliumia, parannusta ja syntein anteeksi antamista molemmissa Calumetin kirkoissa, sekä uudessa että vanhassa, niinkuin olemme jo sanoneet, ettei heränneitä tuomita, vaan että maallikkoseurakunta edelleen pysyisi koossa, vapaana, iloisena ja rauhoitettuna Pyhässä Hengessä Karitsan veren kautta. Täältä lähettää kaikki koossa olevaiset Jumalan lapset .yhdistettynä vanhinten kanssa, rakkauden terveisiä pyytäen esirukouksia anteeksi antavaisella sydämellä.

Johan Raattamaa.

<195> Isak, Poromaa, Meri-Pietari Fjeldal, Hendrik O. Partapuoli, Nils Olsen Sunna, Nils Anderson Sarni, F. W. Laestadius, Jonas Johanson Purnu, Nils Olsen, Ole Hendriksen, Henrik Kangas, E. Samuel Johansson.

Mitä seurakunnan nimeen tulee, niin ovat vanhimmat tässä tuumanneet, että se on kaikin puolin sopimaton, että seurakunta heittää vanhan nimensä, koska siinä ne on vanhat jäsenet, jotka ovat alusta asti rakastaneet Takkista,

ja on teillä ilmankin vanha oppi, ette te suinkaan ole muuttaneet oppia siitä asti kun Takkinen tuli, koska teillä on kaikki vanha seurakunnassanne, vaikka tosin huone on uusi, mutta se on syrjäasia, vaan oppi ihmisten kanssa on pääasia. Tämä esikois-seurakunta haluaa sentähden, että te pidätte vanhan nimenne ja siihen lisäätte sen sanan »Wanha», että seurakunnan nimi tulee: »Wanha Suomalainen Apostolis-Luterilainen Seurakunta».

Samat

Saivonmuotka 23. p. toukokuuta 1893.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Henry Koller, Joonas Purnu, Jöns Mäntyvaara, Olli Matoniemi, Kalle Ojala ja Johan Lumijärvi.

Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän teitä kaikkia kirjain edestä, joita olen teiltä saanut. On minulla jonkinlainen terveys sielun ja ruumiin puolesta, ehkä kuolevaisuuden muistutukset ovat ja ruumiin voimat vähenevät. Mutta kilvoittelemassa olen kallista uskon kilvoitusta ja syntein anteeksi saamisen armosta uskon itseni autuaaksi. Vielä olen kulkenut tänä talvena saarnaamassa Lannanvaarassa, Vittangissa, Lainiossa ja Kappelissa. Ja ilokseni sain katsella vanhoja opetuslapsiani hengittävän Jumalan armon ilmaa. Vieläpä kuului murheen ja ilon ääniä seurahuoneessa. <196>

Ja siinä uskossa ja toivossa olemme, ettei pappein päämiehet saa sitä tulta sammuttaa, jonka Jeesus on sytyttänyt. Vielä Lapissakin ovat muutamat varkaat maksaneet varkautensa takaisin, ja siinä toivossa olemme, että ne tulevat parannukseen uudistetuiksi uskon kautta Herramme Jeesuksen päälle.

Muistakaa tekin minun kanssani, Amerikan veljet, Jeesuksen sanoja: jos ette teidän veljillenne sydämestänne anteeksi anna heidän rikosiansa, niin ei Minun taivaallinen Isäni anna anteeksi teille teidän rikoksianne. Kaikki olemme rikolliset taivaallista Isää vastaan, sentähden ahkeroinamme sydämeämme anteeksi antaa kristillisyyden veljille ja sisarille. Vielä minäkin rukoilen anteeksi puuttuvaisuutani ja annan sydämestäni anteeksi kaikille vastustajille. Vielä Kuopion piispallekin, joka häpäisee meitä ja nimittelee laestadiolaisiksi.

Vieläpä häpäisee provasti Laestadiusta. Mutta kristillisyytemme veljet Amerikassakin täytyvät anteeksi antaa Kristuksen opin jälkeen, jos ei olisikaan itsellä mitään anteeksi anomista, antaa kuitenkin pitää, jos tahtovat olla Hänen opetuslapsensa.

Vielä muistutan Amerikan veljille, että saarnatkaamme yhdellä äänellä sovintosaarnaa Amerikassa ja Euroopassa sovintoveren voimassa, sillä Kristuksen oppi vaatii sopimaan nopeasti riitaveljiensä kanssa eikä anna mukitella ei kirkon eikä papin taa.

Mie ja vaimo sanomme rakkauden terveisiä rakkaille veljille Joonakselle, Juntille, Matoniemelle, H. Kollerille, Kalle Ojalalle, Kankaan Iisakille ja Lumijärvelle vaimoinne kanssa ja Takkisen leskelle lastensa kanssa.

Sanokaa minun terveisiäni Heidemanille rouvansa kanssa, Hietaselle vaimonsa kanssa, ja kaikille rakkaille veljille sanomme rakkaita terveisiä, Roanpäälle ja muille saarnamiehille.

Ja olkaa yllämainitut ensin meiltä tervehdetyt ja muistakaa meitäkin rukouksissanne anteeksi antavaisella sydämellä! <197>

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret!

Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Amerikan maalla! Pian yhteen tulemme ijankaikkisuuden ihanalla rannalla.

Johan Raattamaa.

Mari käskee sanoa rakkaita terveisiä Joonakselle, Juntille ja Matoniemelle!

Sama.

Sovintokokouksesta Calumetissa 22 p. syysk. 1893.

Tämän kuun ajalla on pidetty Calumetissa merkillisiä kokouksia, jotka muistuvat mieleen aina tuleville ajoillekin, ja sen vaikutus jää tuleville ajoille hedelmän kantamaan toivon jälkeen paljoin siunaukseksi.

Tänne saapuivat Lapinmaan lähetysmiehet ja vanhukset Joonas J. Purnu ja Jöns E. Mäntyvaara pitkältä lännen palausmatkalta, ja heitä seurasi paljon saarnaajia y.m. aina Tyvenenmeren rannalta asti kokoukseen tänne Calumettiin monien paikkakuntain seurakunnilta lähetetty sitä varten, että näitten

vanhusten läsnä ollessa keskustellaan ja sovitaan Amerikan maalla niin kauan hallinneista ja vallinneista, riitaisuuksista, joka hyvin onnistui ylitse kunkin toivoa, sillä Jumala on antanut tänään jälleensä sovinnon ja autuuden valituil- lensa kansalaistemme seassa Amerikan maalla. Heti saavuttua ja kokoon- nuttua tänne, niin aljettiin seuroja eli kokouksia pitämään vuorottain kumpai- sessakin kirkossa, ja kansaan vaikutti Jumalan sanan selittäminen ja saarnaa- minen syvästi ja tehtiin paljon anteeksi rukoilemisia puolelta ja toiselta. Sitten kutsuttiin erityinen kokous, jossa oli saapuvilla ainoastaan miehen puolia, olletikkin saarnaajia ja vanhempia kristityiltä paikkakunnalta ja muualta saa- puneita, jotka kokoukset aljettiin rukouksella, jotka Juntti Mäntyvaara toi- mitti ja Joonas Purnu piti selitystä. Sitten <198> puhuttiin riitaisuutten syistä, kussa kukin puheli pahennuksista ja syitä y.m.t., jonka kautta mielet on sytytetty myöskin opista ja seurakunnasta j.n.e.

Näitä kokouksia vietettiin parina päivänä vanhassa kirkossa, ja ei näyttänyt tulevan kuin hajaantumista, mutta sitten pitkitettiin huoneessa puheita ja sovittiin jälleen kokoontua uudessa kirkossa, johon tultiin sitten koolle enempi syntisenä ja nöyryytettynä ja sovinnon halun painolla, kussa monet puhuivat pahennuksistaan ja rukoilivat anteeksi enempi nöyryytetyllä mielellä, ja vihdoin sovittiin valita kaksitoista miehinen komitea, puolelta ja toiselta yhtä suuruinen, eli kuusi kummaltakin puolelta, joitten tuli kirjoittaa yhteinen sovinto- ja anteeksirukouskirja Eurooppaan, jonka lukija voi löytää tässä lehdessä ja allekirjoitettuna Amerikan saarnaajilta ja vanhemmilta miehiltä monista eri paikkakunnista, joka on kolme kertaa luettu seurakunnalle, kahdesti täällä Calumetissa, sekä uudessa että vanhassa kirkossa, ja Otkarissa, ja on seurakunnalta yksimielisesti hyväksytty Eurooppaan lähettää ja täällä julkaista, jolle ilolla olemme tähän sijan sallineet ja antaneet, ja niin on nyt sovittu monivuotisista riidoista sovintoveren kautta, josta Jumalalle, Isälle kiitos!

Kirkkojen kohta Calumetissa on annettu ratkaista Lapinmaan vanhinten ja seurakunnan edessä, miten niitten suhteen olisi ja on terveellisin aina tule- vain aikain suhteen. On sovittu, että vuorottain käytetään ja käydään kum- paisessakin kirkossa, ja papin viran toimittajat yhdessä toimivat, mitä sille alalle kuuluu rauhan siteen kautta, ja saarnaajat saarnaavat Jumalan sanan seurakunnan ylösrakennukseksi ja koossa pitämiseksi kaikkialla raamattuun

jälkeen, johon Jumala, Isä rakas, antakoon siunauksensa vuotaa runsaasti, että virvoituksen ajat ynnä etsikkoajan kalleuden kanssa aina olisi lunastettu in sieluin lohdutukseksi, ja niin rauha ääni kuulukoon yli Herran Siionin kaikkialla.

<199> Pohjois-Amerikasta, Calumet Mich. 22 p. syysk. 1893.

Rakkaille vanhemmille, veljille ja sisarille Herrassa Euroopan maalla kaikkialla, jotka ovat tulleet verisen oven, Herran Jeesuksen kaatta esikoisten seurakunnan tykö, joitten nimet taivaissa kirjoitetut ovat.

Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta Isältämme meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kautta Pyhän Hengen voimassa ja osallisuudessa. Me Amerikan veljet, saarnaajat ja lähettäjä, kokoontuneina monista eri paikkakunnista ja valtioista aina Tyvenenmeren rannalta asti Herran nimeen tässä Calumetissa vanhinten ja lähetyksiä Joonas J. Purnun ja Jöns E. Mäntyvaaran ynnä seurakunnan läsnä ollessa olemme nyt täällä keskustelleet ja puhuneet Amerikan riita-asioista, jotka ovat niin kauan ja paljon murhetta ja vaivaa kristillisyydessä saattaneet täällä Amerikassa ja Euroopassa totisten sielujen tykönä, ja olemme sopineet Jeesuksen nimessä ja toiset toisiltamme anteeksi anoneet ja anteeksi antaneet Herran käskyn eli Kristuksen opin jälkeen, jonka tässä nyt tämän kautta teille ilmoitamme, rakkaat vanhemmat, veljet ja sisaret, ja yhdistettynä Amerikan veljein ja sisarten paljouden kanssa rukoilemme kaikki synnit, viat ja rikokset anteeksi, jotka riitaisuusten ja rakastamattomuuden kautta ovat hallinneet puolella ja toisella Kristuksen opin ylitsekäymisessä aina käräjämisiin asti puolelta ja toiselta, sekä kaipaavaiset ja vastaavaiset.

Ja ilmoitamme vielä, että rakkaat vanhukset ja veljet Joonas J. Purnu ja Jöns E. Mäntyvaara ovat kulkeneet läpi Amerikan maan ja saarnanneet sovinto-saarnaa Jeesuksen nimessä, ja meitä yhteisesti Kristukselle korjanneet kaikkialla, kussa ovat kulkeneet läpi seurakuntia, ja anteeksi rukoilemisia on tehty kahta puolta kaikissa paikka- ja seurakunnissa Jeesuksen nimessä, ja niin muodoin yhteisiä sovintoita sovintoveren voiman kautta, josta on vuotanut ilo, rauha ja <200> rakkaus Pyhässä Hengessä uskovaisten seassa eli välille. Ja niin nyt vieläkin rukoilemme ynnä Amerikan veljein ja sisarten paljouden

kanssa Euroopan veljiä ja sisaria ynnä vanhinten kanssa meille kaikki synnit, viat, riitaisuudet ja rikokset anteeksi antamaan Jeesuksen nimen ja veren kautta, ja niin kaikki unhottamaan anteeksi antavaisella sydämellä Jumalan armon meren syvyyteen ijankaikkisesti, ja rukoilemaan Isää Jumalaa edestämme, että terveys, rauha ja rakkaus vuotaisi aina särjettyjen paikkain ja haavoitettuin sieluin yli sovintoveren kautta Jeesuksen nimen tähden kaikiällä. Ja sanomme juuri sydämen rakkauden terveisiä koko Herran lauman kanssa täällä Amerikan maalla kaikille rakkaille veljille ja sisarille ynnä saarnaavaisten miesten ja palvelevaisten vaimoin kanssa koko Euroopan maalla niin laajalle kuin elävän Jumalan lauman jäseniä on, olletikin vanhimmille Johan Raattamaalle ja Erkki Antille ynnä muille Ruotsin Lapissa, Tornioilla ja Kittilässä.

Seurakunnan kanssa ja puolesta:

1. Olof Matoniemi, Calumet, Michigan.
2. Johan Roanpää, "-"
3. Henrik Koller, "-"
4. Antti Rajaniemi, "-"
5. Arthur L. Heideman, "-"
6. Kalep Wuollet, Cokato, Minnesota.
7. Jakob Wuollet, "-"
8. Jacob Ojanperä, "-"
9. Carl Daweli, Frederik, S. Dakota
10. Nils P. Starkka, "-"
11. Henrik Nikkilä, "-"
12. Johan H. Lumijärvi, Astoria, Oregon.
13. Josep Mustola, Grays Riwer, Washington.
14. Johan Mursu, New York Mills, Minnesota.
15. Petter Raattamaa, "-"
16. Israel Hagel, "-"

<201>

17. Herman J. Karjalainen,	Holmes City, Minnesota
18. Antti Rauhala,	Penlethan, Oregon
19. Johan O. Lindström,	Calumet, Michigan
20. Torsten Estensen,	Poinsett, S. Dakota
21. Antti Törmänen,	"_"
22. Alex. I. Paulson,	French Lake, Minnesota
23. Matti Nurmi,	"_"
24. Johan Henrik Nurmi,	"_"
25. Nils Pietilä,	Kingston, Minnesota
26. Salomon Johanson,	"_"
27. Isak Kangas,	Hancock, Michigan
28. Matti Uuskoski,	Alloues, Michigan
29. Johan Kinnunen,	Copper Falls, Minnesota
30. Jacob Erkkilä,	New York Mills, Minnesota
31. Erik U. Närä,	"_"
32. Herman Nikulas,	Republic, Michigan
33. Daniel Sankala,	Brainert, Minnesota
34. Johan P. Marttala,	Forthida, Minnesota
35. Israel Peteri,	Jac Oberwille, Michigan
36. Thomas T. Kantola,	Ironwood, Michigan
37. Charles Ojala,	Calumet, Michigan
38. Johan Erik Kangas,	"_"
39. Peter Kumpu,	"_"
40. Johan Ruhijärvi,	West Superior, Wis.
41. Abram Hietanen,	Calumet, Michigan
42. Antti Jaakkola,	"_"

43. Carl Holm, " - "
44. Oskar Eljasson, Oskar, Michigan
45. Nils O. Björman, " - "
46. Daniel Ojala, " - "
47. Freet. Satio, " - "
48. Jacob Abramson, " - "
49. Wiktor Perälä, " - "
50. Johan Kauppi, " - "

<202>

51. Tuomas Kuru, Oskar, Michigan.
52. Olof Kunnari, Calumet, Michigan.
53. Frans Wuornus, " - "

Snoma, S. Dak. marraskuun 11 p. 1893.

Rakas veli Herrassa Johan Kieri, Calumet Mich. Jumalan armo lisääntykseen teille Karitsan veren kautta perheenne ja Herran lauman kanssa Michiganissa. Kiitän kirjain ja Johan Raattamaan vanhimman kirjan edestä prantattynä, joka on kallis, että se totuus, joka niissä on, tulee laajemmalle ulos levityksi. Veljeimme kanssa tulimme yhteen Whitewoodissa S. Dakotassa, nim. T. Estensen ja F. N. Proutyn, 5 päivä tätä samaa kuuta. Jumala on heitä ja minua terveenä johdattanut. Kuusi päivää olemme olleet, ja kahdesti päivässä on tässä Snomassa seuroja pidetty, jossa on engelskieliset kristityt olleet Spiirfististä myös kolmattakymmenen miilan päästä ja ruotsalaisia kristityitä Leas Citystä, 25 miilan päästä, ja tänä päivänä menemme veljein ja sisarten kanssa Spiirfissin kaupunkiin, S. Dakota, jossa engelskieliset asuvat, ja olemme siellä yli pyhän. Ja siitä lähdemme Lead Cityyn, 20 miilaa, joka on toisella nimellä Plackhille, että vielä voimme yhteensä viipyä, kun vielä pitämme tänne tulla, toista viikkoa. Kalle Taneli ja Juhani Mursu sanotaan lähteneen täältä Montanaan.

Hyvin ovat asiat, rakkaat veljet ja sisaret, Herra Jeesus on kanssanne ja kanssamme oman lupauksen jälkeen joka päivä mailman loppuun asti ja muuttaa veden hyväksi viinaksi murheellisille häävieraille. Rukoilkaamme uskossa, että veriset pilvet sataisi avattuinja liikutettuina sydämitten maan päälle, että myös vanhurskauden aurinko Herra Jeesus paistaisi ylösnousemisen voimassa, ja että myös sydämemme olisi avoinna pahoinemme ja hyvinemme, että armon kaste pääsisi sisälle sydämeemme, että me uskon vanhurskauden kautta saattaisimme elämän vanhurskauden kautta ylösrakentaa hyvällä esikuvalla lastemme edellä, että heihinkin Pyhä siemen tulisi istutetuksi tämän nurian ja huorintekijän sukukunnan keskellä, jossa tarvitsemme paistaa niinkuin valkeus, että Jumala, rakas taivaallinen Isä, suuresta armostansa säilyttäisi tämän valkeuden, kun meillä on, lapsillemme ja lastemme lapsille, että kykenisimme myös siitä suuresta Jumalan armon voimasta ilmoittaa, mitä Jumala on tälläkin ajalla tehnyt, niinkuin Herra käski Joosuan Unin poikaa rakentamaan niistä kivistä Jumalan palveluksen sija, joka oli kaksi toistakymmentä miestä Israelin lasten sukukuntain luvun jälkeen, että ne olisivat merkiksi teidän seassanne, koska teidän lapsenne tästedes kysyvät ja sanovat, mihinkä nämä kivet teille, että silloin sanoisitte heille, Jordanin vesi eroitti hänensä Herran liiton arkin edestä, sen mennessä Jordanin ylitse eroitti Jordanin vesi itsensä. Ja nämä kivet pitää oleman Israelin lapsille iankaikkiseksi muistoksi, ja tämä autuaaksi teke-väinen oppi olkoon niinkuin se kallis päärly, ja niinkuin Mooses sanoi Herran kansalle: kuulkaa te taivaat, ja minä puhun, ja maa kuulכון minun suuni sanoja. Minun oppini tiukkukaan niinkuin sade, minun puheeni vuotakoon niinkuin kaste, niinkuin sade vihannan päälle ja niinkuin pisarat ruohon päälle, sillä minä ylistän Herran nimeä. Antakaa meidän Jumalallemme suuri kunnia! Hän on kallio, Hänen työnsä ovat laittamattomat, sillä kaikki Hänen tiensä ovat oikeat. Vakaa on Jumala ilman kaikkea vääryyttä. Hän on hurskas ja oikea. Sentähden uskokaamme synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä, ja muistakaa meitäkin anteeksi antavaisella sydämellä! Rakkaita terveisiä sanomme suomalaisten, ruotsalaisten ja engelskielisten kristitty in kanssa täältä teille ja K. Ojalalle, J. Kankaalle, Uuskosken Matille ja J. Kinnuselle rakkaitten vaimoinsa kanssa, ja myös kaikille veljille ja sisarille yhteisesti rakkaita terveisiä. Veljenne uskossa

O. Matoniemi, R. Estensen ja F. N. Prouty.

<204>

Purnunkylä, Gellivaara 11 p. tammik. 1894.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinimäessä Olli Matoniemelle, Henrik Kollerille ja Kalle Ojalalle ja Kalle Danielille, Petter Starkalle, Henrik Nikkilälle ja rakkaalle veljelle Wuolteen Jaakolle ja Kaaleppi veljelle ja Ojanperälle ynnä rakkaalle veljelle Mursulle ja Petter Raattamaalle ja rakkaalle veljelle Alekski Paulille emäntänsä kanssa ja rakkaalle veljelle J. H. Lumijärvelle ynnä emäntänsä kanssa, niin myös kalliille veljelle Jooseppi Mustolalle ynnä emäntänsä kanssa ja hänen rakkaalle pojalleen, jolla on ymmärtäväinen sielu ymmärtämään tulevaisia ja taivaallisia asioita, jota minä totuudessa rakastan.

Näitä nimitettyjä rakkaita työntekijöitä Herran viinimäessä olen jäänyt sydämen rakkaudella muistamaan, joidenka hallussa se Herran lauma siellä on, joista teidän pitää huolta pitää niinkuin omasta sielustanne, seuraten Jeesuksen käskyjä, jonka Hän sanoi Pietarille, että: »Ruoki Minun lampaitani ja kaitse Minun Karitsoitani!» Se on, paimentaa, että Herran lauma pysyisi koossa, jonka tähden se Hyvä Paimen on antanut oman henkensä lammasensa edestä, että Hän sai pelastaa omat lampaansa suden hampaista, jonka tähden näkyy Laestadius kaipaavan, missä nyt on semmoinen lammasten paimen kuin David oli, joka rupesi sotimaan jalopeuran ja karhun kanssa yhden lampaan tähden ja tempasi sen lampaan jalopeuran hampaista.

Sentähden ei olekaan paimenvirka keviä lihalle ja verelle, jos hän menettää oman henkensä, että täytetään mitä Jeesus on sanonut: »Joka henkensä säästää, niin hän kadottaa sen, mutta, joka ei henkeänsä säästä, niin hän löytää sen.» Jonka te itse tiedätte omasta koettelemuksestanne, joiden pitää sotia ja voittaa, että hän tulee voittajain palkasta osalliseksi ijankaikkisesti, jotka soditte hengen miekalla jos voitatte, että Herran lauma pysyisi koossa, joka on raskas ja vaivaloinen työ Herrassa. Koska viinasusi tulee seurakuntaa <205> raiskaamaan, niin tulee huoruuden perkele raiskaamaan seurakuntaa, niin tulee koreuden perkele raiskaamaan seurakuntaa ja haaskaamaan, ja silloin tulee paljon niitä petoja, jotka ovat järjelle tuntemattomia, joita hän ei tunne niin vaaralliseksi, nim. kunnian perkele, ahneuden perkele, vihan per-

kele ja kateuden perkele, jonka tähden ei palkollinen viitsi ruveta sotimaan yhdenkään pedon kanssa, sillä hän tietää sen, että jos hän rupeaa sotimaan petoin kanssa ja rupeaa haukkumaan niitä silkkihuoria, niin kyllä huoruuden susi tulee päälle, niinkuin hän tuli Johannes Kastajan päälle, niin myös kirjanoppineet ja fariseukset ja kaikki muut pedot tulivat Jeesuksen päälle ja sitten opetuslasten päälle, eikä he taida säästää meitäkään, jonka päälle minä sanon, että älkää peljätkö te elävän Jumalan ja Kristuksen papit ja uskolliset paimenet ja sotamiehet Herrassa, jos he teiltä ruumiin tappavat, eivät he kuitenkaan voi sielua tappaa, joidenka edestä minä rukoilen Jumalaa, Isää, että Hän armonsa voimalla vavistaisi teitä kaikkia tässä nykyisessä totuudessa ja antaisi sanansa oven olla auki teidän edessänne tässä kalliissa Herran työssä päivän loppuun asti, jossa kaikkein uskollisten työntekijäin palkka maksetaan ijankaikkisella ilolla, jossa saamme voittajain kultakruunun päähämme painaa, jossa saamme yhdistää iloäänemme veisaamaan voiton virttä sadan ja neljäviidettäkymmentä tuhannen joukossa kaikkein kilvoittelijan ja voittajain palkasta, amentaa ja hallelujaa ijankaikkisesti, jossa ei enää eroikävä haittaa niinkuin täällä ollessamme.

Ja olkaa lohdutetut, veljet rakkaat, minun kanssani, niinkuin itse, rakas veli Wuolteen Jaakko, tunnet itseäsi ja näet, että kohta ijankaikkisuuden ranta näkyy edessämme, jossa pääset lepäämään sinun kivulloista ruumistasi ja työtäsi, samoiten rakas veli Kalle Danieli, älkää väsykö vaivain alla, mutta kantakaa kärsivällisyydessä Jeesuksen pilkkaa kulkeissanne läpi tätä pilkka-kaupunkia. Kyllä pian tämä vaiva loppuu, ja silloin on vaivamme loppuneet ja ijankaikkinen ilo <206> puuttumaton alkanut. Ja näillä sanoilla olkaa kaikki työntekijät lohdutetut!

Ja näitten puheitteni päälle sanon minä, teidän heikko veljenne Joonas J. Purnu, ynnä rakkaan aviokumppanini kanssa, vahvistaen teitä kaikkialla, että teidän synnit todistan teille kaikille anteeksi Jeesuksen nimessä ja kalliissa vuotaneessa veressä, joka on vuodatettu Hänen pyhästä ja vanhurskaasta ruumiista pitkänä perjantaina monelle tuhannelle syntein anteeksi antamiseksi.

Ja olkaa vapaat, vapaaksi ostettu lauma Amerikan maalla, ja riemuitkaa hengessä ja veisatkaa kiitosta tapetulle Karitsalle näillä sanoilla: kiitos ja kunnia olkoon Jumalalle ja Karitsalle, joka meitä on omalla verellensä ostanut

itsellensä; ja sanokaa: meille on Lapsi syntynyt ja Poika annettu, jonka hartioilla herraus on, joka on kuolemalta vallan ottanut pois ja helvetin portit kukistanut ja vaatijan sauvan särkenyt ja verellään avannut paratiisin portin. Käykää rohkeasti syntisenä uskossa korjaten veren voimaa veristä tietä kotianne, se on: paratiisin kunniaan ja iloon sisälle, josta emme tarvitse pyörtää takaisin enkelten ja vanhurskasten joukosta jossa saamme olla iankaikkisesti. Amen.

Ja nyt saan vielä kiitollisuudella kiittää teitä, rakkaat veljet, Petter Starkkaa, Henrik Nikkilää ja Kalle Danielia, sen rakkaan ja ilahduttavan kirjan edestä, jonka sain vastaan ottaa sydämeni iloksi ja lohdutukseksi, jonka sain Gelli-vaaran postikonttorista, josta kirjastanne sain kuulla, että rakkaus ja rauha on tullut menestyväiseksi kaikkialla, josta kiitos olkoon Jumalalle, joka ilahdutti minun sydäntäni, ettei olekaan teidän työnne turhaa ollut Herran edessä, jonka päälle työtä tehkää eteenkinpäin, että se tulisi menestyväiseksi vielä tuleville ajoille, joka pysyisi heillä valkeutena, josta he näkisivät, kuinka me heidän edellä vaeltaneet olemme autuuteen.

Ja nyt minä vielä sanon jonkun neuvon sanan teille, jotka siellä vanhemmat saarnaajat olette, että ottakaa vaari itses<207>tänne ja kaikesta laumasta, ja kaitsekaa Herran laumaa hengen miekalla, joka on Jumalan sana, te, jotka olette jo Ruotsin Lapissa saaneet tottumisen kautta harjaantuneen mielen raamattuun jälkeen hoitamaan Herran laumaa Jumalan sanan valkeudessa, että Herran lauma pysyisi koossa ja vaeltaisivat valkeudessa niin kauan kun valkeus on heidän keskellensä, ettei pimeys heitä käsittäisi.

Kyllä te rakkaat veljet, muistatte niitä minun viimeisiä puheitani Calumetissa siinä sovintokokouksen päättäissä, kun minä sanoin teille kaikkien kuullen, että jos seurakunnalta yksimielisesti otetaan lähetystoimi saarnaretkille, niin pitää ensiksi olla joku vanhemmista saarnaajista, jolla on hyvä todistus seurakunnalta ja ulkoa, ja sitten valita kumppaniksi joku nuoremmista, joka siihen sovelias on, sillä asia on kallis ja painava Herran edessä.

Eikä muuta tällä keralla kuin sanon hyvästin ja rukoilkaa edestäni! Tätä pyytää teidän heikko veljenne vaivoissa ja valtakunnassa ja evankeliumin edesvastauksessa.

Joonas Johanson Purnu.

Purnunkylä, Gellivaara 16 p. tammik. 1894.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinimäessä Henrik Kollerille ja Olli Matoniemelle ja Kalle Ojalalle ja J. Rovapäälle ja A. Rajaniemelle ja A. L. Heidemanille ja Aappo Hietaselle ja kaikille saarnaavaisille miehille ja palvelevaisille vaimoille Herran seurakunnassa, joita kaikkia olen ikuisella rakkaudella jäänyt muistamaan. Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän lehtein ja kirjain edestä, joita olen saanut vastaan ottaa Gellivaaran postikonttorista kaikkein lähetysten kanssa, joiden edestä kiitän sydämen rakkaudella sen ylönpalittisen teidän rakkautenne edestä minua heikkoa sanan palvelijata kohtaan josta Jumalalle, Isälle, olkoon kiitos ijankaikkisesti, joka voi kaikki vaivat ja tekonne palkita, sillä vanhan tes-tamentoin profeettain työt kaunistaa heidän tekonsa, jotka ei <208> ihmisten muodon, vaan Jumalan tähden ihmisille tietäväksi tehneet ovat, jonka tähden he saivat viimein panna oman henkensä alttiiksi totuuden tunnustamisen tähden, niinkuin marttyyrit ovat tehneet samoiten se ensimmäinen esikoinen, joka on Betlehemissä syntynyt, joka on Jeesus, jonka työ kaunistaa Hänen tekonsa, jonka Hän on voittanut Golgatan mäellä omalla verellänsä ja kuolemalla, koska Hän testamentin, se on, uuden testamentin vahvasti omalla verellänsä, eikä hakenut omaa kunniaansa, vaan että Hänen Isänsä tulisi kunnioitetuksi, sillä Jeesuksen viisus vanhurskautetaan Hänen lapsiltansa, sillä apostolein työt kaunistaa heidän tekonsa, jonka tähden he viimein annoit oman ruumiinsa oikeauskoisen papiston käsiin, jotka heitä ankarasti vainosivat, jossa heitä viimein tapettiin totuuden tunnustamisen tähden, joka osoittaa, ettei heidän ole kunniatansa etsineet eikä omaa henkeänsä rakastaneet, vaan he rakastit sitä, joka heidän edestä oli henkensä pannut, sillapa pyhä Paavali on sanonut, että jokainen, joka tahtoo jumalisesti elää Jeesuksessa Kristuksessa, pitää vainoa kärsimän, joka ei olekaan ihme, koska sama p. Paavali itse sanoo toisessa paikassa, ettei hänen puheensa ole kaunistetuissa sanoissa eikä ihmisten viisauden jälkeen. Niin myös me näemme, että Lutheruksen työt kaunistavat hänen tekonsa jonka tähden häntä vainottiin oikeauskoisilta piispoilta ja sai nimenkin lutherilainen. Niin myös näemme ja ymmärrämme Laestadiuksen, että hänen työnsä kaunistaa hänen tekonsa, jonka tähden hänen oppinsa ja sen hengellinen liike, joka siitä on levinnyt, sai

sen nimen oikeauskoisilta lutherilaisen kirkon jäseniltä — laestadiolainen liike.

Mutta sitä minä en ihmettele, että ne uskottomat pappismiehet eivät tahdo jatkaa Laestadiuksen työalaa, ja ettei ne tahdo saarnoissaan mainita Laestadiuksen nimeä eli saarna-johtoa, vaan sitä minä ihmettelen, kun ne pappismiehet, jotka ovat elävälle uskolle kuuliaiset, niinkuin apostolein aikana olivat, jotka nyt pitäisit olla Laestadiuksen työn jatkajat yn<209>nä maallikkosaarnaajain kanssa, niinkuin Laestadius oli aikansa yksimielinen heidän (s.o. maallikoin) kanssa Kristuksen opin jälkeen, jonka näette Luukkaan evankeliumin kirjan kymmenennestä luvusta, joka on minusta ihme, kun ne kristillismieliset papit eivät tahdo mainita Laestadiuksen nimeä eli hänen saarnajohtoa. En tiedä, onko heillä se syy, että Laestadiuksen puheet ja sanat hänen saarnoissaan eivät ole kaunistetuissa sanoissa eli hänen saarnansa ihmisviisauden jälkeen, joka pilaa sivistyneen kristillisen maailman ihmisten korvat ja pilaa heidän kristillisyytensä, jotka elävät kuolleessa uskossa uudestasyntymättöminä, vaan onko heillä se pelko, kun he eivät tahdo Laestadiuksen nimeä mainita saarnoissansa, joka pilaa heidän kauniit ja suloiset saarnansa ja sammuttaa heiltä hengen, ettei siveät korvat kärsi kuulla semmoisia sanoja saarnoissa, kun Laestadiuksella olit, niin siveät pian rupeavat sanomaan: tämä on ylöns kova puhe, kuka voi semmoista kärsiä eli kuka voi semmoista puhetta kuulla?

Mutta minä uskon, että kaikki ne, jotka ovat uudesti syntyneet Jumalan ja Kristuksen papeiksi, että ne eivät hae kiitosta suruttomalta maailmalta eikä kunniaa fariseuksilta, sillä he eivät etsi omaa kunniatansa, vaan he etsivät, että heidän isänsä, Jumala, tulisi kunnioitetuksi. Sentähden, rakkaat veljet, tarvitsemme paljon rukoilla Jumalalta, Isältä, Jeesuksen nimeen, että Hän antaisi meille kärsivällisyyttä, että me kärsivällisyydessä hedelmää kantaisimme, että se sana täytettäisiin: Siinä minun Isäni kunnioitetaan, että te paljon hedelmää kannatte, josta Lutherus sanoo: Mikä suurin Jumalan kunnioittaminen on? Se on, että Hänen seura-tansa tulee levitettyksi ja raketuksi Jeesuksen nimeen.

Ja nyt annan teille täältä tietoja kristillisyyden suhteista, että siitä saakka, kun olen kotiani saapunut, niin en ole saanut olla rauhassa perheeni tykönä ja levätä reisustani kuin yhden viikon ja vähän päälle, niin tulivat kutsut yhtäältä

ja toisaalta, ja viimein tulit hevosilla noutamaan. Ja siten olen <210> tähän asti kulkenut monissa paikkakunnissa, ja viimeksi häädyin mennä rautateitä aina Luuleaan asti, sillä perkele oli nostanut siellä riidan kristittyjen väliin, jota häädyin käydä ratkaisemassa ja sovittamassa jota ei muu ollut vaikuttanut kuin kateus, että muutamat olit ruvenneet roskittamaan Kainuun saarnaajia, josta toiset kristityt, jotka niitä Kainuun saarnaajia rakastit, olivat loukkaantuneet, kun toiset olivat puhuneet pahaa, joista kaikista he tekivät parannuksen, ja rukoilivat anteeksi toiset toisiltaan. Ja ne, jotka olivat puhuneet pahaa, lupasivat anteeksi, ja niin tuli rauha ja keskinäinen rakkaus.

Ja jokaisessa paikkakunnassa, joissa olen kulkenut, olemme lukeneet kaikki Amerikan sovintokirjat, jotta on tehty sovinto Amerikassa Herran edessä Jeesuksen nimeen. Ja kun he kuulivat sovintokirjat, niin kaikki sydämen ilolla ja kiitollisuudella vastasivat anteeksi antamisen äänellä, joka oli heille niinkuin sulosanoma Jeesuksesta, johon he yhdistettyinä minun kanssani vastaavat teille sydämensä rakkaudella, että kaikki teidän syntinne ja rikoksenne ja riitaisuutenne ja puutoksenne ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja veressä, joka on vuotanut pitkänä perjantaina Golgatan mäellä syntein anteeksi antamiseksi monelle tuhannelle, niinkuin teitä siellä vapaassa Amerikan maassa on montatuhatta, niin uskokaa, että teille on anteeksi annettu ijankaikkisesti. Olkaa vapaat, vapaaksi ostettu lauma Amerikan maalla, ja ahkeroitkaa pysyä siinä sovinnon liitossa, jonka tehneet olette Jeesuksen käskyn jälkeen, ja pysykää Kristuksen laissa ja kärsikää toinen toistanne rakkaudessa ja antakaa toinen toisellenne anteeksi ja niin Kristuksen lakia täyttäkää, jonka päälle minä sanon, minun rakkaani, että tehkää työtä sen päälle, että Herran seurakunta pysyy koossa ja yksimielisyydessä ja rakkaudessa, joka on rauhan side sen vaikutuksen ja määrän jälkeen kuin kullakin jäsenellä on. Siitä kasvaa Kristuksen ruumis omaksi rakennukseksi rakkaudessa.

Sentähden olkaa toimelliset rakkaudessa ja kasvakaamme <211> kaikessa Hänessä, joka pää on, Kristus. Ja saarnatkaa sovintosaarnaajia kaikkialla, sillä Herra itse on sovintosaarnan säätänyt. Ja rakentakaa Kristuksen kirkkoa, joka on rakennettu elävistä kivistä, jossa Jumala asuu, että maallikkoseurakunta tulee ylösraketuksi vapaassa Amerikan maassa kaikissa valtioissa, niinkuin te

itse tiedätte, että maallikkoseurakunta on tutkittu Merasj arven suuressa kokouksessa monen vanhemman läsnä, ja yksineuvoisesti päätetty raamatuin jälkeen, jonka jälkeen on teille neuvot ja ohjelmat annettu, että maallikkoseurakunta tulee vapaassa Amerikan maassa olemaan ja pysymään jokaisessa valtiossa, jossa elävät Kristuksen papit ovat, että ne pysyisit rauhoitettuin Pyhässä Hengessä, että kaikissa valtioissa tulisi evankeliumi saarnatuksi ihmisen sieluin autuudeksi, ettei lihallisuus ja synti saisi valtaansa yli Kristuksen kirkkoa.

Olettehan te jo, veljet rakkaat, vahingosta viisaiksi tulleet. Suokoon Jumala, että me käsittäisimme saatanan syvyykset, joilla hän tahtoo aina tulla sisälle niinkuin valkeuden enkeli turmelemaan Jumalan laumaa ja sekoittamaan kristittyin keskinäisen rauhan, jonka päälle minä sanon, että te, jotka siellä olette, joilla on harjaantuneet mielet tottumisen kautta yksinkertaisen opettamisen suhteen Pyhästä Raamatusta yksinkertaisten sieluin autuudeksi saarnaten parannusta ja syntein anteeksi antamista niille, jotka sen uskolla vastaan ottavat, ne saavat sieluillensa levon ja rauhan, jonka tähden heitä kutsutaan rauhan lapsiksi. Ja niinkuin te itse tiedätte ja ymmärrätte, että ne, jotka eivät tahdo tehdä parannusta, ne eivät saata evankeliumia uskoa, sillä parannuksen tekijöille te ja me ilolla ja rakkaudella saarnaamme syntein anteeksi antamisen armon heidän sieluinsa autuudeksi, jotka sen ilolla vastaan ottavat syntein anteeksi saamiseksi, ei niinkuin ihmisten, mutta Jumalan sanana, sillä syntein anteeksi saamisen armosta me ja te autuaat olemme.

Ja nyt annan tietää, että Raattamaa vanhimman tykö en ole vielä mitään kirjoittanut, vaan hän on kirjoittanut Ha<212>kaseen suokerillensa, että hän aikoo itse tulla minun tyköni kuulemaan Amerikan asioita. Ja sitten saamme keskustella siitä teidän kirkkoasiastanne, mikä teille näkyy olevan hyödyllisin ja teidän keskinäiseksi rauhaksi ja rakennukseksi. Sentähden täydytte olla kärsivälliset odotuksessanne, toivossa, sillä toivo ei tule koskaan häpiään.

Eikä nyt muuta tällä kertaa, kun tervehdän teitä rakkaudella vaimoni ja lasteni kanssa täältä ynnä koko Herran lauman kanssa. Ja minun tyttäreni Anna Liisa, niin myös emäntäni Anna Liisa ja mykkä poikani ja koko perheeni sanovat rakkaita terveisiä uskollisille työntekijöille Herran viinimäessä Henrik Kollerille ja hänen emännällensä, ja kiittävät vieläkin sen rakkauden edestä,

että olette hänen aviokumppaninsa niin kauniisti lähettäneet niin joutuin takaisin pitkältä merimatkalta, josta he ovat Jumalan suuren armon ja johdatusen kautta tulleet meidän tykömme jälleen, että saimme heitä vielä onnellisesti ja terveinä takaisin niin pitkältä reissulta, josta olkoon Jumalalle, rakkaalle Isälle, kiitos! Ja se oli heille ilosanoma ja lohdutus Jumalan edessä, kun saivat kuulla sanomia Amerikan sovinnosta joka lohdutti heidän sydämiänsä niinkuin se reisu ei olisi ollutkaan pitkä.

Lukekaa tämä kirja julkisesti seurakunnan edessä ja rukoilkaa edestäni!

Tätä pyytää teidän heikko veljenne

Joonas Johansson Purnu.

Ja sanon rakkaita terveisiä rakkaalle veljelle Johan Kierille ynnä emäntänsä kanssa ja rakkaalle veljelle Kalle Ojalalle ynnä emäntänsä kanssa ja kaikille Calumetin vaimoille ja palveluspiioille Calumetissa. Ja kiitän Johan Kieriä rakkaan kirjeenne edestä niin myös Kalle Ojalaa rakkaan kirjan edestä. Niin myös sanon rakkaita terveisiä Allouezin rakkaille veljille ja sisarille ja Copperfallsiin rakkaalle veljelle Kinnuselle ja muille veljille ja sisarille, jotka nautitsette Jumalan raitista ilmaa esikosten seurakunnan hengen yhteydessä.

<213>

Ja jatkakaa sovintosaarnaa sovintoveren voimalla, sillä Herra on itse sovintosaarnan säätänyt. Ja pysykää siinä sovinnon liitossa, jonka te tehneet olette Herran edessä herrain Herran ja kuningasten Kuninkaan kanssa, jonka veren voimalla Jeesuksen nimeen olette Häneen liitetyt. Ja uskokaa aina evankeliumi, sen on, synnit anteeksi Jeesuksen nimeen, jonka todistajiksi me tulleet olemme, jossa minä vielä todistan synnit anteeksi antaen Jeesuksen nimessä ja kalliissa ulosvuotaneessa veressä.

Ja olkaa vapaat vapaaksi ostetun lauman kanssa ja tehkää työtä sen päälle, että Herran lauma pysyisi koossa. Ja pitäkää yhdenkaltaisen puheen parren ja pysykää Kristuksen laissa, se on, Kristuksen opissa, ja kärsikää toinen toistanne ja anteeksi antakaa toiset toisillenne ja kantakaa toinen toisenne kuormaa ja niin Kristuksen lakia täyttäkää. Ja kantakaa minuakin anteeksi antavaisella sydämellä armoistuimen tykö ja rukoilkaa edestäni! Tätä pyytää teidän heikko veljenne kaidalla elämän tiellä, osallinen vaivassa ja valtakunnassa ja evankeliumin edesvastauksessa

Tässä laskettuna rakkaan lukijan eteen nämä vanhinten kirjat viittaavat monia tärkeitä kohtia yksiaanisesti Amerikan kristityille sekä saarnaajille että sanankuulijoille, jotka Jumalan sanan tekijänä tahtovat vaeltaa. Painolla ja huolella ja peräänajatuksella ne on kirjoitettu, että kristillisyyden lauma tulisi Jumalan sanan jälkeen turvatuksi ja ylösraketuksi, ja niin loppuisivat Jeesuksen nimen tähden kamppausten riidat.

Saivonmuotkassa 20 päivä joulukuuta 1894.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Olli Matonien, H. Koller, K. Ojala, I. Kangas, M. Uuskoski, A. Jaakkola ja P. Kumpu. Jumalan armo lisääntyköön teille! <214>

Kiitän kirjain edestä, joita olen teiltä saanut, joista kirjoista kuulemme, vieläpä kysytte kirkon asioista. Kirkko on teidän oma kirkkonne ja teillä on valta pitää Jumalan palvelusta ja raamatun selitystä koska tahdotte. Saarnatkaa vain, rakkaat veljet, sovintosaarnaa tilaisuutenne jälkeen Herran nimessä! Terveinä olemme sielun ja ruumiin puolesta ja kilvoittelemassa kallista uskon kilvoitusta. Vieläpä katselkaamme, rakkaat veljet ja sisaret, uskossa ja hengessä uskon alkajaa ja päättäjää Jeesusta veripunaisena riippuvan ristin puussa, ja rientäkäämme, rakkaat veljet ja sisaret, ristin juurelle ja katselkaamme uskossa ja hengessä maasta ylettyä orjantappuroilla kruunattua kuningasta, joka meille on armoistuimeksi pantu. Vielä saarnaan ja todistan Herran Jeesuksen nimessä ja priiskuvaisessa veressä kaikille rakkaille veljille ja sisarille synnit, viat ja puuttuvaisuudet anteeksi. Rohvaiskaamme meitämme uskomaan taivaallista totuutta täydellisesti. Olemme lunastettu, ei kullalla eikä hopealla, vaan viattomalla Jumalan Karitsan verellä. Ole vapaa, vapaaksi ostettu lauma Amerikassa ja kaikkialla ja riemuitse hengessä, laki on täytetty ja synnin rangaistus kärsitty ja Golgatalla kuitteerattu ja verinen risti velkakirjan päälle vedetty. Uskokaamme, rakkaat veljet ja sisaret, vielä heikollakin uskolla, niin totisesti, totisesti olemme Jumalan armosta autuaita nyt ja ijankaikkisesti. Pois pelko ja epäile väisyys, rakkaat veljet ja sisaret. Kuka on, joka tahtoo kadottaa. Kristus on kuollut ja noussut ylös kuolleista ja rukoilee edestämme Jumalan oikealla kädellä.

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret, pian yhteen tulemme ijankaikkisuuden kirkkaassa ilmassa. Silloin saamme tervehtiä Jumalan paratiisissa kuoleman uneen nukkuneita, ja silloin sanotaan terve tultua tapetun Karitsan häissä. Kuolleitten ylösnousemisessa saamme yhteen tulla ruumiillisesti.

En ole tässä puhunut epäuskoisille ja suruttomalle mailmalle, sillä mailma ei tunne teitä eikä meitä. Nuhdelkoon <215>

Pyhä Henki teidän suunne kautta epäuskoista mailmaa synnin tähden, vanhurskauden ja tuomion tähden, mutta väsyneille matkamiehille saarnatkaamme saamamiehet ja herätelkäämme väsyneitä matkamiehiä uuteen hartautteen ja uskon kilvoitukseen, että pysyisivät pahan voittajana Jeesuksen nimen kautta. Vieläpä muistutan, rakkaat veljet ja sisaret, teille, että elävä kristillisyys on aikakaudestamme syntynyt kivulla Ruotsin Lapissa, jossa provasti Laestadius on ollut suurin opettaja ja vaikuttanut kouluin ja lähetystoimen kautta Lapissa, Torniolta, Norjassa, Suomessa ja viimein Amerikassa, että elävä kristillisyys on levinnut Jumalan voiman kautta itään, länteen, etelään ja pohjoiseen. Mutta niinkuin Jeesus on syntynyt Betlehemissä, samaten on elävä kristillisyys syntynyt aikakaudestamme halvassa Ruotsin Lapissa, joka on esikoisseurakunta, joitten nimet taivaassa kirjoitetut ovat. Niin siis, rakkaat veljet ja sisaret, olette tulleet veripunaisen oven Herran Jeesuksen kautta esikoisseurakunnan tykö, jotka esikoiset ovat ensin syntyneet Ruotsin Lapissa. En sano, että vanhemmat kristityt ovat paremmat kuin nuoremmat, mutta oikeassa seurakunnassa ne vain ovat, jotka ovat tulleet hengen yhteyteen esikoisseurakunnan kanssa, jossa seurakunnassa kaikki synnit annetaan anteeksi ja päästetään lain kanteista Kartisan veren kautta. Amen.

Saarnatkaa, rakkaat veljet, sovintosaarnaa molemmissa kirkoissa ja sanokaa minultakin terveisiä Heidemanille seurakuntansa kanssa!

Mie ja vaimo sanomme rakkaita terveisiä Lahtelan Liisalle ja kaikille kristityille vaimoille, ja olkaa itse yllämainitut ensin ja viimein meiltä rakkaudella tervehdityt vaimoine kanssa! Muistakaa meitäkin rukouksissanne anteeksi antavaisella sydämellä! Vieläpä kiitän Kolleria lehden edestä. Parka Heikin leski on vasta kuollut.

Vanha veljenne
Johan Raattamaa.

<216>

Kingston, Minn. Helmikuun 5 p. 1897.

Rakas veli herrassa Johan Kieri.

Jumalan armo lisääntyköön teille! Kiitän kirjan edestä, jonka sain tänä aamu-
na. Ikävä tapaus, kun Tamarackin kaivanto palaa, mutta se on vielä ajallista
vahinkoa, mutta jos lunastetut sielut Kristuksen verellä, jota het ovat epäus-
kollansa jalkainsa alle tallanneet, pitää mennä ajallisen kuoleman kautta
ijankaikkiseen kuolemaan. Se vahinko ei tule palkituksi, mutta saavat rikkaan
miehen kanssa huutaa helvetin vaivassa ilman armotta, jossa saavat nähdä,
ketä het pistäneet ovat. Jos het ovat nyt menneet semmoisella kuoleman
tapauksella niin sen on Jumalan viha, taivaasta ilmestynyt, evankeliumin tot-
telemattomain ja pilkkaajitten palkaksi, niinkuin meille on kylliksi esimerkkiä
raamatuissa, miten jumalattomille ja vainoojille on käynyt Sodomian ja Go-
morrin ja veden paisumisen päivinä, Kooran kapinassa ja Jerusalemin hävi-
tyksessä. Eikös nämä rangaistukset tulleet niitten palkaksi Jumalalta, jotka
eivät totuuden saarnaa uskoneet, niinkuin niitä tälläkin ajalla löytyy. Eivät
kristityt iloitse toisen vahingosta, mutta surkuttelevat sitä onnettomuutta,
mihin Jeesuksen ristin viholliset joutuvat, eikä Jumala mielisty yhdenkään
syntisen kuolemaan, mutta että het parannuksen tekisit ja eläisit.

Ole hyvä, veli rakas, ja vastaa varsin French Lakeiin, jos he ovat kuolleet eli
elävät, niin ottakaa te jälkeenjääneet leski ja orpolapset vaaria armon ajasta
ja evankeliumin kalleudesta, ja kaikki sukulaiset ja uskottomat, tehkää
parannus ja uskokaa kristitty in suun kautta syntinne anteeksi, niinkuin
Paavali uskoi niitten suun kautta viimein, joita hän äsken vainosi. Sen käskyn
antoi Jeesus, joka häntä puhutteli Damaskussa, ja sen käskyn on Jeesus
antanut omillensa ylösnousemisen päivänä. Ja jos kistityitä katsotaan ylö-
n, niin on taivas suljettu kaikilta, mutta ne ovat autaat, jottenka vaatteet on
pesty Karitsan veressä. Pitäkäämme armona, että <217> meillä on synnit
anteeksi annettu ja päästetty lain kanteista Karitsan veran kautta. Älkäämme
väsykö Jumalan totuuden tunnustamisesta, mutta uskokaamme epäilykset
anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä! Rukoilkaa edestämme! Rakkaita
terveisiä sanon rakkaalle vaimolleni ja lidalle ja Purasen vanhuksille ja

Hannalle ja Herran laumalle Calumetissa ja ympärille, Johan Kankaalta vaimonsa kanssa, jossa nyt olemme, ja Kankaan vanhuksilta ja A. Paulilta ja H. J. Nurmelta ja Kurtilta ja Herran laumalta täältä. Herramme Jeesus vahvistakoon uskomme Jumalan armon omistamiseen elämän ehtoon asti!

Veljenne uskossa

Olof Matoniemi, Torsten Estensen ja F. N. Prouty.

Bryant, S. Dakota huhtikuun 25 p. 1897.

Rakkaat ja kalliit veljet Herrassa ja totiset ja uskolliset työntekijät Herran viinamäessä Torsten Estensen ja Olof Matoniemi, Boston, Mass.

Armo olkoon teille ja rauha lisääntyköön Jumalalta meidän isältämme Herralta Jeesukselta Kristukselta! Me saimme teidän rakkaan postikorttinne päivätty huhtik. 21 p. 1897 Minneapolista, josta me kuulimme ne kalliit uutiset, että tet olitte hyvässä terveydessä ja, että Herran sana on vaikuttanut ihmisten sydämissä parannukseksi. Jatkakoon Jumala siunausta Hänen sanallensa tänä rauhan ja armon aikana, että kaikki ihmiset saisivat tilaisuuden kiittää Häntä kaikkein Hänen ihmeellisten tekoinsa edestä ihmisten lapsille, ja että kalliisti lunastetut sielut pitäisi pestämän Jeesuksen veressä synnistä ja saastaisuudesta. Siunatkoon Jumala, meidän laupias taivaallinen Isämme, teitä ja teidän kallista työtänne Herrassa! Se suuri Herran päivä lähestyy, jolloin Jumala on tuomitseva mailman, ja onnelliset ovat net sinä päivänä, joilla on osa siinä ensimmäisessä ylösnousemisessa ja joiden vaatteet on pesty tapetun Karitsan veressä. Ja nyt kuullaan <218> Jumalan ääni Siionista kutsuvan tapetun Karitsan suurelle hääjuhlalle otollisella ajalla ja autuuden päivänä. Kuulkoot kuolleet Jumalan Pojan äänen ja herätkööt elämään! Auvetkoon sokiain silmät ja kuurot kuulכון, ontuvat paratkoon ja älkööt kääntykö syrjään, ja köyhille saarnattakoon evankeliumia!

Siunattu olkoon Jumala, joka on meitä kutsunut ulos pimeydestä Hänen ihmeelliseen valkeuteensa ja tehnyt meille tiettäväksi Hänen rakkautensa ja armonsa evankeliumin kautta Jeesuksesta Kristuksesta, niinkuin on saarnattu ensin meidän aikanamme lappalaisilta, jotka ovat tuoneet ensimmäiset sanomat ylösnousemisesta, jotka ovat ensin syntyneet Jumalan valtakuntaan ollaksensa siemenet meille, ja vanhimmat Jumalan seurakunnassa, joiden

uskoa met seuraamme ja kannamme häpeää Kristuksen nimen tähden, osalliset Hänen kärsimisistänsä, että me tulimme kruunatuiksi Hänen kunniallansa. Kaikki synnit on annettu anteeksi teille ja meille Jeesuksen nimessä ja Hänen pyhässä veressänsä iankaikkisesti. Muistakaa minua, teidän heikkoa veljeänne uskossa, anteeksi antavaisella sydämellä ja rukoilkaa minun edestäni ja olkaa tervehditty sydämellisellä rakkaudella minulta itseltäni ja perheeltäni Herran lauman kanssa. Poinsetilta kaikkein kanssa, jotka teidän ja meidän kanssa ovat uskossa meidän ristiinnaulitun Herran Jeesuksen päälle, joka on kuningasten Kuningas ja herrain Herra, jolle olkoon kunnia nyt ja ijankaikkisesti. Amen.

Teidän heikko veljenne
Frans Nathanael Prouty.

Saivonmuotkassa 29 p. huhtikuuta 1897.

Rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä Olof Matoniemi, H. Koller ja T. Kuru. Jumalan armo lisääntyköön teille!

Kiitän teitä kaikkein kirjain edestä, joita olen saanut. En <219> minä ihmettele sitä, että valheita levitetään Euroopasta Amerikkaan asti ja Amerikasta Eurooppaan. Mutta kyllä valheen isä tunnetaan siellä ja täällä, ja niitten päälle enimmiten valehdellaan, jotka taivaallista totuutta saarnaavat siellä ja täällä. Sentähden huomautan teillekin vielä, rakkaat veljet, älkäämme uskoko valheita kristillisyytemme vanhempain päälle, vain kahden eli kolmen todistajan kautta, joista hyvä maine on. Vieläpä pysykäämme Kristuksen ja apostolein opissa! Rientäkäämme, rakkaat veljet ja sisaret, Herran Jeesuksen ristille armoistuimen tykö, Jeesuksen ristin juurelle! Langetkoon verinen kaste yrttitarhassa ja Golgatalla sieluimme ja sydäntemme maalle, ja paistakoon vanhurskauden aurinko ylösousemisen aamulla! Ole kirkas sinä veripunainen lippu laumasi keskellä! Vielä todistan miekin Jumalan puolesta Jeesuksen nimen kautta synnit anteeksi rakkaille veljille ja sisarille Amerikassa ja Euroopassa. Voiton päällä met sentään olemme Karitsan veren kautta.

Onnen toivotuksella olkaa hyvästi, rakkaat veljet ja sisaret, ja pyydämme teidän esirukouksianne ja muistakaa meitäkin anteeksi antavalla sydämellä. Siinä uskossa ja toivossa olemme, että pian tulevat tapetun Karitsan häät.

Vieläkin sanon, terve tultua tapetun Karitsan häissä, ijankaikkisuuden ihanalla rannalla, kasvakoon ijankaikkisuuden kukkaset kunniaksi Jumalalle ja Karitsalle. Vieläpä sanomme rakkaita terveisiä kaikille rakkaille veljille ja sisarille Amerikassa, vieläpä kaikille saarnaavaisille vaimoille, ja pojalle Pietarille rakkaita terveisiä, ja olkaa itse ensin ja viimein yllämainitut meiltä rakkaudella tervehdetty vaimoinne kanssa. Olen käynyt Lannanvaarassa, Vittangissa ja Sainniossa. Niissä suurissa kokouksissa on paljon tullut kristityiksi. Vanhoja poron varkaita on tunnustaneet syntejensä ja sovittaneet väärintekojansa, josta näkyy, että vielä on etsikon aika. Vieläpä sanomme rakkaita terveisiä Fredrik Säätiölle, Herman Nikulaisille ja Johan Kierille ja englannin kieliselle saarnaajalle, <220> ja kiitämme preivin edestä teitä kaikkia, vieläpä rakkaita terveisiä Joonakselta ja Juntilta, ne olit Vittangissa.

Vanha veljenne
Johan Raattamaa.

Amerikassa olit panneet vanhalle Erkillle sen valheen, että Jonas on tehnyt lapsen Takkisen leskelle, ja levitti sen salaisesti ympäri, missä kulki, mutta eivät ole kaikki pirutkaan sitä uskoneet, mutta kyllä joku sen mielisiä.

Kirje Ruotsin Lapista.

Gellivaara, Purnunkylä 25 p. heinäkuuta 1897.

Nyt minä lähestyn sinua tämän minun lähetyskirjani kautta, rakastettu veli, jota minä totuudessa rakastan ja toivotan, että menestyisit, Olof Matoniemi, ja uskollinen työntekijä Herran viinamäessä ja minun rakastettu matkakumppanini, jota minä vieläkin ikuisella rakkaudella rakastan, jonka edestä minä vieläkin kiitän juuri sydämellä sen yksinkertaisen ja ylönpaltisen rakkauden palveluksen ja kärsivällisyyden edestä minua kohtaan, ehkä minä heikko sananpalvelija teidän seurassanne olin. Kiitän myöskin kaikkein kirjainne edestä, joita olen saanut vastaan ottaa Hakasen postikonttorista ensimmäisenä helluntaipäivänä, joista kirjoista minä näen, että teidän kristillisyytenne ja meidän kristillisyyks, kuin myöskin apostolin aikainen kristillisyyks, jotka ovat tulleet ja käyneet esikoisten seurakunnan tykö ja siihen elävän Jumalan kaupungin ja taivaallisen Jerusalemin monen tuhannen enkelien joukon tykö

ja vanhurskautettuina henkein tykö, joiden nimet taivaassa kirjoitetut ovat, jonka päälle minä sanon, että se ensimmäinen esikoinen, joka on syntynyt Betlehemissä, joka on Jeesus, joka rakensi seurakuntansa maan päälle ja pesi sen omalla verellensä puhtaaksi ja pyhitti Pyhällä Hengellä, joka nimitettiin pyhäksi seurakunnaksi. Se esikoinen ei anna nimeänsä toiselle ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään asti, sillä Hän näkyy pitävän nimensä vielä jälkeen ylösnousemisen monen tuhannen veljen seurassa, ja me ymmärrämme ja näemme, että sen seurakunnan, josta on kirjoitettu hebrealaisille kristityille, jossa on kirjoitettu Hänen seurakuntansa nimi esikoisten seurakunnaksi, jonka esikoinen on rakentanut ja se seurakunta ei muuta nimeänsä niin kauan kun maailma seisoo. Ne jotka ovat ensiksi käyneet sen seurakunnan tykö ja ovat tulleet alennuksen tietä ja ristintietä yrttitarhasta Golgatan mäelle ja käyneet sisälle siitä verisestä portista siihen seurakuntaan sisälle, jonka Jeesus oli rakentanut ja joka nimitetään esikoisten seurakunnaksi hebrealaisille kirjoitetun ilmoituksen jälkeen. Sillä ei maailma eikä kuollut kristikunta tunne esikoisten seurakuntaa sentähden kun he eivät tunne sitä esikoista, joka sen seurakunnan on rakentanut, ja sentähden he eivät voi kärsiä, että esikoisesta puhuttaisiin mitään, sillä se on loukkaus, vaikka he ovat itse lukeneet, että Jeesus, joka on esikoinen, on pantu monelle loukkaukseksi ja pahenuksen kallioksi, kuin myöskin monelle ylösnousemiseksi Israelissa. Niin on Hänen seurakuntansa monelle loukkaukseksi, jotka loukkaavat itsensä esikoisiin ja vanhempiin, jonka me näemme apostolisessa seurakunnassa ja aikakaudessa, että ne, jotka olivat ensimmäiseksi tulleet sisälle siitä verisestä lammashuoneen ovesta, ne kutsuttiin lammasten paimeniksi. Sentähden pitää olla yksi paimen, se on yksi Kristuksen oppi, ja yksi lammashuone, se on yksi Jeesuksen seurakunta, ja yksi ruumis Jeesuksessa Kristuksessa, mutta monta jäsentä keskenämme Kristuksen ruumiissa, pienemmät ja suuremmat, ja yksi ruumis ja yksi Herra ja yksi kaste ja yksi usko ja yksi henki ja yksi Jumala ja yksi Isä, joka kaikkein kautta ja teissä kaikissa vaikuttaa sen vaikutuksen ja määrän jälkeen, kun kullakin jäsenellä on, ja siitä kasvaa Kristuksen ruumis omaksi rakennukseksi rakkaudessa. Sentähden olkaa toimelliset rakkaudessa ja kasvakaamme Hänessä ja kaikessa, jonka pää on Kristus.

Sentähden, rakkaat veljet ja sisaret kaikkialla, pysykää Kristuksen laissa, se on pysykää Kristuksen opissa, ja kärsi<222>kää toinen toistanne rakkau-

dessä, ja anteeksi antakaa toisillenne saarnaten parannusta ja syntein anteeksi antamista kaikkialla ja jatkakaa sovintosaarnaa eteenkin päin, jonka Herra on ise säätänyt, ja tehtää työtä sen päälle, että Herran lauma pysyy koossa, ja ruokkikaa Jeesuksen karitsoita ja kaitsekaa Hänen lampaitansa. Jos ruokkiminen on tarpeellinen, että lampaat elävät, että he saavat nauttia Jumalan armon raitista ilmaa esikoisten seurakunnan hengen yhteydessä, niin on kaitsemisen oppi Jeesuksen käskyn jälkeen kallis ja tarpeellinen, että lauma koossa pysyy ja esikoisten seurakunnan helmassa, jonka päälle minä vielä sanon, niinkuin olen jo sanonut tässä edellämainitussa kirjeessä, että meidän ja teidän kristillisyyden edistynyt ja kasvanut apostolisen kristillisyyden kanssa kaikessa esimerkissä sekä vastoinkäymisissä että koettelemuksissa niinkuin apostolien aikana, jonka päälle minä vielä sanon, että älkää hämmästykö kamppausten riitoja, jotka näkyy olleen apostolien aikana, josta Paavali kirjoittaa, kun hän sanoo, että sentähden pitää teidän seassanne olla riitoja, eripuraisuutta ja eriseuroja, että ne, jotka koetellut ovat, ne ilmoitettaisiin.

Pysykää siinä opissa, josta te elämän ja hengen saaneet olette, loukkaamatta itseänne esikoisten seurakuntaa vastaan, jotka eivät loukkaantuneet esikoisten nimityksestä ja vanhimmista, vaan pitävät vanhimmat kallina ja kaksinkertaisessa kunniassa, jotka sanassa ja opissa työtä tehneet ovat ja ovat hyvin hallinneet, ja sen seurakunnan, johonka te ja me tulleet olemme tässä meidän aikakaudellamme, joka on ensimmäinen meidän päivinämme, jossa Laestadius kantaa sen vanhimman nimen niinkuin apostolien aikana. Hän rupesi Herran käskystä tekemään työtä Ruotsin Lapin korvessa, josta tämä hengellinen liike on levinnyt itään ja etelään, länteen ja pohjoiseen aina Amerikkaan asti ja niin laajalle kuin elävän kristillisyyden jäsenet ovat kulkeneet samoin kuin apostolienkin aikana. Ja me näemme, että apostolien aikana on ollut muutamia virallisia pappeja uskolle kuuliaisiksi [<223>](#) niinkuin meidänkin aikanamme, mutta en minä tiedä, kuinka monta pappia on ollut Jeesusta puolustamassa, kun Jeesus tapettiin, enkä minä tiedä, kuinka monta pappia, kun Pietari tapettiin ja muut apostolit, sekä silloin kun apostoli Paavali tapettiin. Enkä myöskään oikein varmaan tiedä, kuinka monta pappia on silloinkaan ollut, kun Lutherus Wormsissa oppineitten keskellä oli, kuinka monta pappia oli siellä, jotka Lutherusta puolustivat. Enkä vielääkään sitä

oikein tiedä, kuinka monta pappia on Jeesuksen opin tähden tapettu, mutta sen minä vaan tiedän, että pappeja on ollut voimallisia apostolein aikana, jotka olivat voimalliset lujasti kieltämään, että ei saa Jeesuksen nimeen opettaa ja papit ovat voimallisesti vääränä pitäneet, että me maallikot ja yksinkertaiset olemme voimallisesti saarnanneet parannusta ja syntein anteeksi antamusta kaikille. Sentähden on meillä niin vähän luottamusta niihin pappismiehiin, sillä me nyt näemme meidän aikanamme, kuinka harvoja pappismiehiä on, jotka tahtoisivat yksimielisesti maallikkoin kanssa rakentaa Herran seurakuntaa ja pysyä hengen yhteydessä ja tulla pilkatuksi Jeesuksen nimen tähden niinkuin Herran seurakunta. Ja sentähden ei meillä ole luottamusta kuin siihen seurakuntaan, johonka me sisälle tulleet olemme siitä verisestä ovesta, joka on kaikkein meidän äitimme apostolin sanan mukaan.

Eikä muuta tällä kertaa, kun sanon sydämen rakkauden terveisiä koko perheeni kanssa ynnä minun kirjurini Erik Topiaan kanssa ja emäntänsä kanssa sekä koko Herran laumalta täältä rakkaalle veljelle ja uskolliselle työntekijälle Herran viinamäessä Olof Matoniemelle ja hänen perheellensä ja koko Herran laumalle kaikkialla, jotka siellä kaukaisella maalla yksi olette. Herra vahvistakoon teitä tässä nykyisessä totuudessa ja olkaa vapaat vaivoissa ja vastoin käymisissä, kyllä pian vaivamme loppuvat, ja uskokaa aina syntein anteeksi saamisen armosta autuaiksi, ja todistan vieläkin, että teidän syntinne ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja veressä nyt ja ijankaikkisesti. Amen.

<224>

Annan vielä tietää sinulle, rakas veli, että olen tänä talvena Raattamaa vanhimman kanssa yksissä ollut Vittangissa ja Juntin kanssa lähes viikon päivät, joka oli kallis aika. Raattamaa vanhin vahvasti voimallisesti pysymään esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä, vaikka kyllä viralliset pahoin surkailevat sitä, että papin arvo niin halpana pidetään, ja kyllä minä sen näen ja ymmärrän, että virallisten mielipiteet ja henkivalta sen tahtoi, että tämä hengellinen liike tulisi johdatetuksi valtion kirkon helmaan, että uskolle kuuluiset papit pääsisivät viimein sanomaan, että joo, he ovat nyt parantaneet Laestadiuksen harhaoppia, että heille siitä jäisi kunnia. Mutta Raattamaa vanhin ja minä myös sanon, ettei meidän autuus ole sidottu aikaan eli johonkin erinomaiseen paikkaan eikä johonkin erinomaiseen ihmiseen, sillä me näemme ja ymmärrämme, koska Jeesus sanoi, ettei

Samariassa ole se sija, jossa oli yksi kirkko, eikä Jerusalemissa, jossa oli toinen kirkko. Kussa ikänensä totiset ja oikeat hengessä ja totuudessa rukoilevat Isää Jeesuksen nimeen, niiden rukoukset Jumala kuulee, jotka särjetyllä sydämellä uskossa armoistuimen tykö, nimittäin Jeesuksen ristin juurelle, sillä särjetyssä sydämessä asuu Jumala, joka raamattuun jälkeen kutsutaan Jumalan seurakunnaksi, joka on rakettu elävistä kivistä ja, joka ei ole käsillä rakettu, jonka rakentaja on ollut se ensimmäinen esikoinen, joka on syntynyt Betlehemissä ja joka on rakentanut seurakuntansa maan päälle, pessyt sen verellensä puhtaaksi ja pyhittänyt Pyhällä Hengellä. Se kutsutaan Pyhän Hengen saaneeksi seurakunnaksi, joille Jeesus on oikeuttanut saarnaviran näillä sanoilla, että Hänen nimeensä pitää saarnata parannusta ja syntein anteeksi antamusta kaikkialla, joka näkyy siitä, jotka eivät ota vastaan parannussaarnaa, niin eivät he ota vastaan syntein anteeksi antamisen saarnaa, ja kuinkapa he sitten pysyvät hengen yhteydessä, esikoisten seurakunnan yhteydessä, sillä he tuntevat, että esikoisten seurakuntaa pitää totella. Muuta nimeä ei ole taivaan alla kuin Jeesuksen nimi, jossa ihmiset <225> autuaiksi tulevat, sillä Jumalalle olkoon kiitos, että me olemme tulleet siihen seurakuntaan sisälle, jossa meille kaikki synnit anteeksi annetaan Jeesuksen nimeen, jonka päälle minäkin vielä todistan, että teidän ja meidän synnit ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja veressä. Uskokaa itsenne syntein anteeksi saamisen armosta autuaiksi! Kiitän vielä Matoniemi veljeä kaikkein kirjeitten ja Amerikan Uutisten edestä, joita olen saanut vastaan ottaa Hakasen postikonttorista, ja rukoilkaa minunkin edestäni! Tätä pyytää teidän heikko veljenne

Jonas Johanson Purnu

Tämän saatte julki lukea kristityille.

Vaasasta marraskuun 3 päivä 1897.

Kallis veljeni ja uskollinen työmies Herran viinamäessä O. Matoniemi ynnä huoneenne ja Jumalan valittuin kanssa ympärillänne. Jumalan armoa ja rauhaa toivotan teille nyt ja tämän pahan ja vaarallisen matkan loppuun asti. Amen.

Minä sain tänään, arvattavasti teidän lähettämänä, painetun Joonas Johanson Purnun kirjeen. Siitä kiitän sydämellisesti, josta näen, että se rakkauden tuli on palamassa lähettäjän sydämessä, jota Herramme Jeesus halasi, että se olisi jo Hänen aikanaan palanut. Oikeinpa halaisin kaulasta veljeäni, lähettäjää, ehkä en kasvoista tunne, mutta kuulon kautta tunnen, että meillä on yksi uskon henki, Pyhä Henki, rauhan ja rakkauden henki, siitä kiitos Isälle, että Hän ansiottomalle aivan sulasta armostaan lahjoitti Pyhän Henkensä.

Kirjeessä näkyy olevan oikea ja puhdas käsitys esikoisesta ja esikoisseurakunnasta. Esikoinen, Herramme Jeesus, Jumalan Poika, on meidän vapahtajamme. Koska Hän esikoisensa tuo mailmaan, Häntä pitää kaikki Jumalan enkelit kumartaen rukoileman, sanoo raamattu. Ja epäilemättä Herran apostolit tulivat Herran perustamassa seurakunnassa seura<226>kunnan esikoiksi eli vanhemmiksi, samaten kuin meidänkin aikakaudessamme ovat Laestadius ja Raattamaa esikoisia y.m. Nämä ovat huutaneet parannusta ja syn- tein anteeksi antamusta Herran nimeen niin monelle aikakaudessamme, että mekin olemme pysähtyneet kysymään: miehet, rakkaat veljet, mitä pitää meidän tekemän, että mekin autuaiksi tulisimme iankaikkisesti? Tehkää parannus, on kuulunut. Ja mikäs on sen kallihimpi asia, kun kuulla ja totella Herran käskyä, koska kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja totella on parempi kuin oinasten lihavuus. Mutta valitettavasti on tänä aikana paljon kuuroja korvia. Ei tahdo Jumalan kallis sana vaikuttaa todellista murhetta sydämen ympärileikkaukseen, ja jos se jääpi ainoastansa oppina pääkalloon, niin sydän jää osattomaksi, ja kun sydän jää osattomaksi, niin ihminen on kuin kallioon hakattu kaivo, jossa ei vesi pysy.

Rakas veljeni! Pitäkäämme vielä horjumaton toivo uskossa ja katsokaamme uskon alkajan ja päättäjän Herran Jeesuksen päälle sillä esimerkillä kuin Jumala Moosekselle käski. Nostakaamme vielä ylös saarnalla se verinen sotailippu kokousmerkiksi Golgatan mäellä niinkuin Hän sanoo: koska Minä maasta ylös nostetaan, niin Minä vedän kaikki kansat tyköni. Älkäämme peittäkö Jeesuksen haavoja epäuskolla, vaan uskossa huutakaamme vieläkin: tulkaa tänne kaikki kuin työtä teette ja olette raskautetut. Ja sitten katsokaamme, kenellä oikeus on armahtaa, että vaikka syntimme veriruskeat ja ruusun- karvaiset olisi, niin ne pitää lumivalkeiksi pestämän sinusta ja siirrettämän

edemmä kuin itä on lännestä. Minäkin täältä Vaasasta huudan ja todistan teille, rakas veljeni, että syntinne ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja veressä. Pyydän muistamaan minuakin rukouksissanne! Vanhurskaan rukous voi paljon totuudessa.

Vähin veljenne Matti Kuula
perheeni kanssa.
Vaasa pataljoona.

<227>

Valitettavasti on täällä Suomessakin lähes yleensä eriseuraisuutta ilmestynyt kristittyin keskelä. Toiset tahtovat olla lain, toiset armon alla, ehkäpä ne ovat tarpeen molemmat.

M. K.

Saivonmuotka Ruotsin Lappi helmik. 9. 1898.

Rakas veli Herran viinamäen työssä F. N. Prouty ynnä rakkaan perheesi ja Herran lauman kanssa, joka ympärillänne on Bryantissa, S. Dakotassa. Minä, vanha veljenne Johan Raattamaa tulen teitä englanninkieliset kristityt kaukaiselle Amerikan maalle tervehtimään ja riemuitsen hengessä, kun olen kuullut, että tekin olette tulleet yhdenkaltaisesta uskon hengestä osalliseksi Jumalan ja vapahtajamme Herran Jeesuksen päälle kuin mekin, ja toivotan teille ajallista ja ijankaikkista onnea ja menestystä sielun ja ruumiin puolesta. Vieläpä sanon, että olette oikealla tavalla raamattuun jälkeen tulleet veripunaisen oven Herran Jeesuksen kautta Jumalan valtakuntaan ja saaneet syntinne anteeksi ja käsittäneet rauhan ja levon sieluihinne uskon kautta Herran Jeesuksen päälle. Minä olen nähnyt tämän kristillisyyden alkavan sinapin siemenestä köyhässä ja laihassa Lapinmaassa yli viisikymmentä vuotta takaperin, ja nyt se on puuna, jonka oksat ovat ylettyneet yli valtamerien aina Amerikkaan saakka, että häätyy sanoa, o Immannueli, kuinka lavia on sinun armosi. Vielä sanon, rakkaat veljet ja sisaret, että pysykää siinä opissa, josta hengen ja elämän olette saaneet ja tehkää sen päälle työtä, että kaikki armoitetut sielut tulisivat liitetyiksi tähän alkuperäiseen opin puhtauteen, ettei tulisi lohkoja eikä lahkoja, ja saarnatkaa parannusta ja syntein anteeksi antamusta Herramme Jeesuksen käskystä

Hänen pyhän nimensä ja verensä kautta, että Herran sana menestyisi ja kantaisi runsaan hedelmän englannin kielisenkin kansan keskellä, sillä ei ole ollut työnne turha Herrassa,*) *[Jonka Raattamaa vanhin on suullisten kertomusten ja lähetyskirjeitten kautta kuullut. Toim. muistutus. J. Kieri.] vaikka perkele ja <228> mailma on ollut vastaan. Mutta meidän sota-aseemme eivät olekaan lihalliset, mutta väkevät varjeluksia kukistamaan ja ottamaan voiton yhden toisensa perästä.

Ja me uskomme, että Herran sana menestyy ja kantaa runsaan hedelmän teidänkin keskellänne niinkuin meidänkin seassamme on menestynyt. Ole kirkas veripunainen kuningas laumasi keskellä Euroopan ja Amerikan maalla ja riemuitse hengessä, että olette tulleet Siionin vuoren tykö elävän Jumalan kaupunkiin, taivaalliseen Jerusalemiin ja uuden testamentin välimiehen Jeesuksen tykö ja sen priiskoitusveren tykö, joka parempia puhuu kuin Aapelin veri. Ja minäkin vielä sanon, että teidän ja meidän synnit on anteeksi annettu Herran Jeesuksen nimessä ja veressä. Ja sinä rakas veli Prouty, saarnaa rohkeasti parannusta ja syntein anteeksi antamusta, sillä se on Herran käsky ihmisten autuudeksi.

Sydämellisellä rakkaudella sanon rakkaita terveisiä vaimoni Karoliinan kanssa kaikille englanninkielisille kristityille siinä toivossa, että me kirkastetaan hetken perästä Karitsan häissä. Näitä kirjoitan teille lohdutukseksi.

Vanha veljenne uskossa

Johan Raattamaa Herman Nikulassin kanssa.

Snoma, S. Dakota 14 p. helmikuuta 1898.

Rakkaalle veljelle Herrassa Jeesuksessa Johan Kieri rakkaan emäntäsi ja lastenne kanssa.

Kolmeyhteisen Jumalan armoa ja rauhaa toivotan ylhäältä valkeuden isältä Kristuksen elävän seurakunnan helmassa Pyhässä Hengessä, amen.

Kiitan rakasta veljeä kalliin kirjan edestä, josta on vastaus viipynyt näin kauan, jossa ei kuitenkaan ole se syynä, etten ole muistanut, mutta tahdon minäkin antaa laiskuudelle, vieläpä saattamattomuudelle liian paljon tilaa, jota tarvitset, veli rakas, antaa minulle anteeksi. On ilomme ilmoittaa, että

rakkaat veljet ja työntekijät Herran viinamäen työssä F. N. <229> Prouty ja Torsten Estensen ovat olleet täällä ja saarnanneet suomalaisille, ruotsalaisille ja englanninkielisille, ja Jumalan sana vaikutti toisissa parannuksen ja toisissa pahennuksen niinkuin Jeesus sanoo, ettei sen pidä tyhjänä palajaman. Kallis se on vielä etsikon aika, koska kootaan kaikista kansoista, sukukunnista ja kielistä siihen yhteen lammashuoneeseen Jeesuksen sanain mukaan, että pitää olla yksi lammashuone ja yksi paimen.

Uskon kilvoituksessa olemme mekin täällä, sotien perkelettä, mailmaa ja omaa lihaa vastaan. Oma sydän on niin petollinen ja pelättävä, että voittaa sitä, joka on paha hamasta lapsuudesta asti, mutta näin huonoina me kuitenkin häädyimme paeta sen suuren armahtajan Herran Jeesuksen tykö uskoen aina Hänen nimensä ja ulosvuotaneen verensä kautta syntimme anteeksi annetuksi Hänen seurakuntansa helmassa, jonka Lutheruskin sanoo olevan äitimme. Mutta katsokaamme, veli rakas, ettemme joutuisi saatanan petoksen kautta sille tielle, jossa saa tehdä ja häärätä mailman kanssa mitä hyvänsä, saati on mailman sivistyksen ja kunnian jälkeen. Kyllä omanvanhurskauden rietas nimen ja uskon vahvistaa, että on kuin paasi, sanoo Laestadius, vieläpä tahtoisii olla kristillisyyden johdattajanakin, ja vaivanen, joka ei heitä sitten tottele ja heidän johdantoansa siunaa ja pyhitä, kyllä joutuu pian sontatunkioksi.

Pitäkäämme horjumaton toivo uskossa ja rukoilkaamme, ja pitäkäämme niiden käsiä ylhäällä, jotka meidän esimiehemme Herrassa ovat, jotka ovat uhranneet ruumiinsa ja sielunsa meidän Jumalamme palveluksen työhön, että sen ilolla tekisit. Kyllä saavat tämänkin etsikkoajan totuuden saarnaajat sen saman osan kuin edeltäjätkin, että vainoa kärsiä vanhurskauden tähden. Niin olkaamme turvatut, synnit on teille ja meille anteeksi annettu Jeesuksen nimen ja sovintoveren kautta. Sanokaa rakkaita terveisiä J. Kankaalle, Kalle Ojalalle, J. Kinnuselle, Uuskosken Matille, kaikille perheidensä kanssa, ja Matoniemen Karoliinalle tyttärensä kanssa rakkaita terveisiä, vaan ole minulta vaimoni ja tyttäreni kanssa emäntäsi ja lastesi kanssa tervehditty. Muista rukouksissasi! On merkinnyt veljesi uskossa

Salomon Johnson

F. N. Prouty ja T. Estensen lähetit terveisiä 3 päivä tätä kuuta.

Sama.

Kingston, Minn. helmikuun 24 p. 1898.

Rakkaalle veljelle Herrassa rakkaan perheenne kanssa Johan Kieri. Jumalan armo lisääntykään teille!

Sydämeistä kiitän rakasta veljeä kalliin kirjan edestä, jonka sain 21 päivänä. Kauan onkin aikaa siitä, kun olen saanut kirjaa. Minä pidän viimeksi kirjoittaneeni ja Ulaa ja Paulia myöten lähetin terveisiä, että miksi ette vastaa minun kirjaa. Terveenä olen elämässä ruumiin ja sielun puolesta perheeni kanssa, synnit uskomassa anteeksi sovintoveressä suuressa puuttuvaisuudessa. Rakas veli, olemme kilvoittelemassa elämän tiellä, jossa monet myrskyt ja vastatuulet kohtaavat, mutta kun pysymme siinä haahdessa, jossa on Herra Jeesus, joka yhdellä sanalla asettaa myrskyn ja tuulen, niin emme huku, kun rukoilemme sitä suurta tuulen asettajaa, että Herra auta meitä j.n.e. Kyllä epäilyksen aallot pauhaavat monesti, että kostummeko rauhan satamaan.

Mutta kun Jumalan sana ja lupaukset ovat katuvaisille niin suuret, ettei ole syytä epäillä, vaan niistä kiinni pitää, niin syttyypä sydän sentään välistä kiitokseen, että voi Herra Jeesus, kun näinkin suuri syntinen on armosta autuas. Kalliina saamme pitää, veljeni rakas, itsemme ja olla turvattuna. Herra Jeesus on rukoilemassa edestämme, että tulemme varjelluiksi. Kyllä Herran oikea käsi saapi voiton, ja Jumalan kaupunki on ihana virtoinensa, vaikka virratkin pauhaisivat ja tuulet lainehtisivat j.n.e. Kyllä valheen puhujat ja uskojat saavat palkkansa. Ja omaan häpeäänsä ne vaahtuvat <231> ne meren julmat aallot. Mutta Jumala, rakas Isä, palauttakoon heitäkin eksytysten tieltä, että kuolematon sielu tulisi pelastetuksi.

H. Nurmi sai tänä päivänä kirjan Uulalta ja Paulilta Dakotasta, jossa sanovat, että he lähtevät sieltä 25 p. mutta ei sano, mihin. Mutta me toivomme tänne. Talven kulu täällä on ollut erinomaisen kaunis ja lumeton. Tämän kuun puolivälissä satoi lunta, että on rekikeliksi ja kylmempää ilmaa. Olkaa nyt rakkauksella tervehditty minulta perheeni ja muorin kanssa, Juhanilta, Nurmelta, Kurtilta ja Heickeliltä v.k. y.m. Sanokaa terveisiä kristityille siellä! Muistakaa! Vähin veljenne uskossa

P. W. Pelto

Bryant, S. Dakot. maaliskuun 14 p. 1898.

Rakas veli Herrassa Johan Kieri ynnä perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne nyt ja aina!

Tässä lähestyn sinua ja tietää annan, että olen saanut sinulta, rakas veli, kaksi kirjaa, sekä viimeksi tulleen kirjeen myötä 50 kirjekuorta, joitten kaikkien edestä kiitän rakkaalla sydämellä. Kuitenkin sen käsitämme, että olet veli rakastamassa meitä, ja Johannes sanoo, joka veljeä rakastaa, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Niinkuin tiedämme, rakkaat veljet, koettelemustenkin kautta, kuinka suurella rakkaudella Jumala on meitä ja teitä rakastanut, että met Hänen lapsiksi nimitetään, ja uskon kautta met autuaat olemme armosta ajassa ja ijankaikkisesti, ja vaikka me usein murehdimme ja epäilemme kiusauksissa, kun ei armon aurinko aina näy taivaslaella on kuitenkin taivaallinen totuus mitä Pietari sanoo, että vanhurskaita koetellaan täällä mailmassa, kirkastetaan ja puhdistetaan monta, että meidän uskomme paljon kalliimmaksi löydettäisiin kuin katoova kulta, niinkuin elävä kokemus on täällä Amerikan maalla. Sittenkin, kun Jumala otti tykönsä rakkaan veljen Johan Takkisen, senkin tähden, että lasten sydämet sulaisivat enem<232>pi uskomaan ja hädässä huutamaan Herran nimeä ja apua. Ja Isrealin Jumala on kuullut lastensa huokaukset ja huudon aina silloin, koska tarpeellinen hätä on, ja ehkä vielä nytkin on niin, mitä Lutherus sanoo: anna eriseurain ja pahennusten olla ja tehdä mitä het voivat, kuitenkin Herra saa voiton laumansa kanssa. Kaikki synnit on anteeksi teille ja meille annettu Jeesuksen veressä. Ole, rakas veli, rakkaudella perheinesi tervehditty minulta perheeni kanssa ja kaikilta valituilta täältä. Sano rakkauden terveisiä Henry Kollerille veljelle ja kaikille ystäville! Jää Herran haltuun! Veljesi uskossa

Antti Törmänen.

Kingston, Minn., huhtikuun 24 p. 1898.

Rakkaalle veljelle Herrassa Johan Kieri perheenne kanssa. Jumalan armo Herran Jeesuksen tuntemisessa lisääntyköön teille! Tässä tulen tervehtimään teitä jollakin sanalla. Kiitän kirjanne edestä, jonka olen aikaa jo saanut, mutta ei ole tullut vastatuksi, ehkä olen monesti aikonut ajatuksissani. Ruumiini terveyteni on vieläkin huono, en kykene työhön. Uskomassa olen, rahjastaen

eteenpäin suuresta Jumalan armosta itseni autuaaksi, ehkä monen vaivan ja kiusausten läpi on kulkeminen tätä vaivalloista korven matkaa, jossa monet viholliset ovat piirittämässä valvovaista matkustajaa. Mutta Herran Jeesuksen kalliin sovintoveren kautta olemme vielä voiton päällä pysymässä, sotimassa ja kilvoittelemassa, sotien perkelettä, mailmaa ja omaa lihaa vastaan, ehkä siinä on suuri tuska ja vaiva, että voittaa oman pahan sydämensä uskomaan ja säilyttää puhtaana, että usko kuoleman virrassa kestää, koska tulee käsky astua sillattoman Jordanin virran yli. Mutta niin uskon, rakas veli, että kyllä Jordani kuivaa niin, että kuivin jaloin pääsemme yli, jonka toisella puolella ei sitten ole yhtään vaivaa eikä kiusausta enään. Siellä alkaa se ijankaikkinen riemujuhla ja hallelujan veisuu kai<233>kille maasta ostetuille, jotka ovat voittaneet Karitsan veren ja todistuksen sanan kautta.

Suuri on, veljeni, palkan maksu. Sentähden kilvoitelkaamme vähän aikaa Herran Jeesuksen veren korjaajina ja ylistäkäämme Herran Jeesuksen nimeä, jossa minä olen kovin hidas ja kykenemätön ja kylmäsydäminen. Mutta paistakoon armon aurinko Herra Jeesus kylmiin sydämiimme, ja antakoon Jumala kastetta taivaasta, että sydämemme pysyisivät tuoreena Herran Jeesuksen veren voimasta, vieläpä kiitosääni puhkiais sydäimestä, että Herra Jeesus ole kiitetty suuresta armosta, että mekin suuret syntiset olemme ijankaikkisen elämän perilliset. Olkaa nyt sydämen rakkaudella tervehditty minulta lidan ja lastemme kanssa, muorilta, Juhaniilta väk. y.m.! Sanokaa sydämen rakkaita terveisiä rakkaalle veljelle ja kalliille työntekijälle Herran viinamäessä O. Matoniemelle Karoliinan kanssa y.m. veljille ja sisarille! Jääkää hyvästi! Muistakaa anteeksi antavaisella sydämellä! Käteni vapisee, etten tahdo saattaa kirjoittaa. Monta on kiusaa, olen käynyt kahden tohtorinkin tykönä, viimeinen uskoi pa-rantavansa. Vähin ja heikoin veljenne elämän tiellä

P. W. Pelto.

Estelline, Etelä Dakota 3 p. elok. 1898.

Rakkaille veljille ja sisarille Jumalan armon osallisuudessa, jotka asutte Calumetissa, Michiganissa, Osseolassa, Wolweriinissa, Allouezissa, Copper Fallsissa, Sentrussa, Oskarissa, Entryssä ynnä muualla. Jumalan armo

lisääntyköön teille Kristuksen veren priiskoittamisien kautta elämänne ehtoon asti!

Kiitämme Kalle Ojalaa, Johan Kieriä, Johan Kyröä ja Herman Nikulassia kaikkia rakkaitten kirjainne edestä. Rukoilkaamme uskossa kastetta Jumalalta taivaasta, että Herramme Jeesus verellensä kastelisi kuivia ja kankeita sydämit <234>temme maita, että vanhurskaudemme aurinko, Herramme Jeesus, paistaisi sen liikutetun ja kastellun maan päälle ylösnousemisen voimassa kaikkialla, niin laajasti, kun Herramme Jeesuksen oppi on saarnattu ja aina saarnataan ja uskotaan, että me kaikin niinkuin iankaikkisuuden kukkaset kasvaisimme ja kypsysisimme. Sillä pian tulee ylkä kihlattia morsiantansa noutamaan täältä kylmän ja sumuisen korven avaruudesta suuren enkelein joukon kanssa viettämään sitä iankaikkista juhlaa tapetun Karitsan häissä.

Sentähden tarvitsemme rukoilla, rakkaat veljet ja sisaret, toinen toistemme edestä sitä suurta esirukoilijata Herraa Jeesusta. Vieläpä kaikkein niitten edestä rukoilkaamme, jotka Herramme Jeesuksen kanssa kokoavat yhteen lammashuoneeseen, että Herra Israelin Jumala vahvistaisi heikkoin ja väsyneitten työmiesten kädet. Ja kristillisyytemme vanhinten edestä tarvitsemme rukoilla taivaallista Isää, että Hän antaisi niitten vielä elää valittuinsa voitoksi, sillä het ovat aamupäivästä asti työläässä viinamäen työssä työtä tehneet, vielä rakentaneet viinamäen aita aina valtamerien ylitse, ja saarnaavat puhtaalla omallatunnolla Jeesuksen nimeen parannusta ja syntien anteeksi antamista, asettaen molemmat terät Jumalan sanasta, ihmisten iankaikkiseksi onneksi ja autuudeksi Herran Jeesuksen oman käskyn jälkeen Jumalan kunniaksi. Mutta kateuden saarnaajat lievittävät nyt niinkuin ennenkin saataisella omallatunnolla lain ja evankeliumin, ja niin johdattavat heränneitä sieluja pimeyteen ja kuolleeseen uskoon, vanhaan valtiokirkon helmaan, jos eivät Jeesuksen opetuslapset saa uskon rukouksella Jeesusta asettamaan tuulen ja meren aaltoja. Sentähden tarvitsemme rukoilla Herraa Jeesusta niittenkin edestä, rakkaat veljet ja sisaret, jotka vuorelle ovat eksyneet ylönkatseen kautta ja antaneet ylösnousemisen aikakautemme esikoisten seurakunnan hengen yhteyttä ja rakentavat eriseuraa ja puhuvat kaikkinaista pahaa kristillisyytemme vanhemmista ja heidän oppinsa seuraajista ja valheita levittävät. Sentähden tarvitsemme, rak<235>kaat veljet ja sisaret, rukoilla heidänkin

edestä, että Herra väkevän voimansa kautta nöryyttäisi heitäkin uskomaan Jumalan sanan lasten ja imeväisten suusta.

Ei mikään synti ole ollut niin tuntematon ja vaarallinen minussa, kun tämä sama eriseurain henki, joka vei minua ennen Johan Takkisen tuloa Amerikkaan. Met eksyimme vuorelle ja nousin kristillisyytemme vanhempia vastaan sanomaan ja uskomaan heistä paha kuuloin ja luuloin kautta. Tämä synnytti minussa vanhimpia vastaan ylönkatseen, ja niin rupesin itsestäni tykkäämään. Oli meitä monta saman mielisiä, jotka luulimme olevamme seurakunta, jotka vasta oikein vallitsemme raamattuun jälkeen, sillä eivät vanhimmat oikein ymmärrä eivätkä näe, eivät myös tunne asioitamme. Mutta rakas ja kallis veljemme Johan Takkinen sai minunkin palautetuksi Jumalan sanalla eksytyksen tieltä, vieläpä hän käytti kohtaani suurta kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä, ja niin Jumalan ilmoituksen kautta tulini seisautetuksi mielessäni ja niin sain synnin tunnolleni. Mutta mahdottomuus astui eteeni, mutta ääni kuului omalletunnolleni: kenenkä tykö met menemme, sillä sinulla on sen ijankaikkisen elämän sanat, se on aikakautemme esikoisten seurakunta. Ja niin Jumalan sanan uskomisen tuli minullekin jälleen valkeudeksi, kun sain Herralta silmäin voidetta. Ja kun sain syntini anteeksi, niin tulit vanhimmat rakkaiksi ja net, jotka heidän kanssa yksi olivat. Mutta tämä synti on saanut minussa syvän haavan, että nousin kristillisyytemme vanhempia vastaan sanomaan, ehkä net ovat minulle anteeksi antaneet Herran Jeesuksen nimen ja veren kautta, ja niin minä ahkeroitukseni uskoa, että Herran Jeesuksen Kristuksen haavain kautta olen terveeksi tullut.

Ehkäpä tunnen, etten olisi sovelias muille saarnaamaan, kun olen niin raskaasti syntiä tehnyt, mutta kun selkesin tältä tieltä, niin minulle kirkastui Aaronin ja Mirjamin eksyminen veljeänsä Moosesta vastaan, josta seurasi Herralta rangaistus. Samaten kirkastui minulle Kooran, Dathanin ja [<236>](#) Abiramin raskas synti Moosesta ja seurakuntaa vastaan, ja net, jotka heidän teitensä noudattivat. Voi, kuinka raskaasti Jumala rankaisi sitä eriseuraa, sillä nämä kaikki on meille opiksi ja neuvoksi ylöskirjoitettu, ettemme syntiä tekisi, mutta joka nöryyttää itsensä, niin Siionissa on synnin päästö.

Paljon olen minäkin tarvinnut ja aina tarvitsen Jumalan armoa ja vanhurskusten esirukouksia. Vieläpä Jumalan lapset korjaavat minua ijankaikkisiin rauhan majoihin. Se oli kallis asia, että rakas veljemme Johan Kieri otit sen

toimen päällesi, että saada präntin kautta ulosannetuksi aikakautemme vanhinten, L. L. Laestadiuksen kirjoituksia muuttamattomina kristillisyytemme juoksusta, vieläpä vanhin Johan Raattamaan lähetykskirjeitä, joissa het myös rakentavat viinamäen aitaa niinkuin näemme Raattamaan viimeisestäkin kirjeestä, vieläpä muitten heidän opetuslastensa kirjoituksia myös. Olkoon nämäkin valkeutena, että pysyisimme uskossa Herran Jeesuksen ympärillä aikakautemme esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä rauhan siteen kautta.

Sydämellisellä rakkaudella olemme vaimoni kanssa muistamassa rakkaita veljiä ja sisaria siellä ja tahdomme elää ja kuolla teidän kanssanne. Ja vieläkin kiitämme teitä kaikkia kaiken teidän rakkautenne ja lahjainne edestä kohtaamme. Valkeuden Isä, jolta kaikkalainen hyvä anto tulee, antakoon teille onnea ja siunausta ajallisesti ja ijankaikkisesti! En tiedä muuta, rakkaat veljet ja sisaret, mutta Herra Jeesus varjelkoon ja vahvistakoon meitä kaikkia elävän Herran Jeesuksen tuntemiseen ja siitä aina pitämään kiinni, sillä syntein anteeksi saamisen ja antamisen matkasauva on turvamme. Ja uskokaamme, rakkaat veljet ja sisaret, kaikki epäilyksen synnit, vieläpä kaikki heikkoudet anteeksi Herran Jeesuksen nimessä ja veressä. Sydämen rakkaudella sanomme terveisiä Herran lauman kanssa täältä Herran laumalle siellä. Muistakaa meitäkin anteeksi antavaisella sydämellä!

Veljenne uskossa Olof Matoniemi ja Karoliina.

<237>

Met myös tervehdämme sydämen rakkaudella kalliita veljiä ja sisaria Kristuksessa, jotka yhdistettyinä olemme Siionin vuoren tykönä.

Greta ja T. Estensen

Ylikainun Kälfulden 21 p. toukok. 1898.

Kalliisti rakastetut veljet ja uskolliset työntekijät Herran viinamäessä Olof Matoniemi ja Torsten Estensen ynnä koko Jumalan ulosvalitun ja Karitsan verellä puhdistetun lauman kanssa siellä valtameren läntisellä rannalla Amerikassa. Jumalan armo ja rauha Jeesuksen elävän rakkauden kautta ja Hänen kallis

verenpriiskoitus syntein anteeksi saamiseksi Herran pyhydessä kasvagoon ja lisääntyköön teidän tykönänne nyt ja aina, amen!

Useasti on se ollut minun henkeni halu teitä kirjoitusten kautta lähennellä, sitten kun teidän rakkaan kirjoituksen kautta tulini muistutetuksi lähetyksestä ja kutsumuksesta mennä Herran kallista evankeliumia ilmoittamaan kalliisti lunastetuille sieluille Etelä-Ruotsiin, vaan se on viipynyt aina tähän asti. Nyt saan kiittää teitä rakkauden ja terveisitten edestä, jotka ovat minun hengeleni olleet suureksi lohdutukseksi kilvoittellessa kalliissa uskossa paratiisin kaupunkiin.

Saan lämpimästi kiittää teitä ynnä kalliita veljiä ja sisaria, jotka ovat Jeesuksen palavan rakkauden kautta uhranneet sieluin autuudeksi ja ulos levittäen Jeesuksen elämän hajua sieluin hyväksi. Ja olette koonneet matkakulunkia meidän vaivaloiselle matkalle Herralle otolliseksi uhriksi ja makeaksi hajuksi. Herra armonsa kautta täyttäköön teitä ylönpaltisella siunauksella! Vieläpä sen Herra monenkertaisesti palkitsee teille lupautensa jälkeen vanhurskasten ylösnousemisessa. Saan myös tässä ilmoittaa teille meidän matkastamme Etelä-Ruotsiin, on käynyt onnellisesti. Ja armosta olemme uskoneet kaikki synnit anteeksi, vaikkapa kyllä tunnemme itsemme kelvottomiksi, ja lohdutetulla omallatunnolla Karitsan ve<238>ressä ja haavoissa, olemme pysyneet seurakunnan helmassa, jossa Herra Jeesus lupautensa kautta on läsnä ja liikkumaton armoistuin kaikkein armolahjainsa kanssa meidän autuudeksi evankeliumia saarnata kuolleesta ja ylösnousseesta Herrasta Jeesuksesta, vaikutti ihmisten sydämiin Itä- ja Länsi-Götinmaalla, niin että muutamia sieluja kummassakin näissä paikoissa vastaan otit elävän uskon Herran Jeesuksen päälle ja uskon kuullaisuudessa puhdistit omantuntionsa kuolleista töistä palvelemaan elävää Jumalaa, vaan niillä tienoilla on yksi paikka, jonka nimi on Sommen, siellä vaikutti Pyhä Henki ristini saarnan kautta voimallisesti ihmisten sydämiin, ja Jumalalle kunniaksi sytytti armon tuli monen syntisen sydämen, niin että siellä tuli suuri heräys ja monta kymmentä tehti parannuksen ja vastaan otit syntein anteeksi antamuksen todistuksen sanan kautta Jeesuksen nimessä ja veressä. Ja monta niistä tuli valkeuteen omaintuntoinsa kautta, niin että heidän kuolematon henkensä saattoi iloita vapaudessa Herrassa Jeesuksessa. Ja nämät nuoret veljet ja sisaret lähetit teille sydämen rakkaita terveisiä ja kiitit teitä rakkauden edestä

ynnä muistamisenne edestä, net kalliit, rakkaat sisaret yhdistävät itsensä myös terveisiin, jotka ovat heidän sielunsa ja myös maallisen etunsa oikein ulospanneet puhtaalla ja vilpittömästä rakkaudesta Kristuksessa, nimittäin Sofia Anderson ja Hedvig Karlson, jotka ovat, rakkaat veljet, hyvin tunnettu teidän kasvoin edessä ja hengen yhteydessä. Te kalliit isät, jotka heitä kasvattaneet olette vilpittömässä totuuden hengessä, yhdistettynä vanhinten neuvon ja totuuden kuuliaisuuteen niinkuin Johannes sanoo: ei minulla ole suurempaa iloa, kun se, että sinun lapses totuudessa vaeltavat. Josta totuuden kuuliaisuudesta monta yksinkertaista meidänkin aikakaudessa ovat poikenneet ja ovat tulleet haaksirikkoisiksi hengessä.

O kalliit veljet, älkääät väsykö vaivoissa evankeliumin puolustuksessa, ja Herran Sebaotin voimassa tehkääät sen päälle <239> työtä, että Herran lauma pysyisi koossa yksimielisesti niissä opetuksissa, jotka ovat meille autuudeksi raamattuun jälkeen, neuvottu ja opetettu, vanhimmilta tällä aikakaudella niinkuin L. L. Laestadius, Raattamaa, Takkinen, Joonas Purnu ynnä muut. Se oli oikein sydäntä liikuttava hengen silmällä katsella tätä Herran nuorta istutusta. Se suuri Ylipaimen varjelkoon heitä kiusauksissa! Ja siinä toivossa sanomme heille hyvästin, että jos mailma seisoi ja Jumalan seurakunta vielä ulkonaisilla varoilla vielä auttaisi, että Jumalan istutus tulisi kastelluksi ja uloslevitetyksi Jumalalle kunniaksi, sillä siellä etelässä meistä näyttää, että on hyvää maata. Jos sen päälle työtä tehdään Herran Jeesuksen nimessä, niin se tulee Herralle hedelmiä kantamaan.

Rakkaat veljet, rukoilkaat Jumalaa heidän ja meidän edestä, että Herran sana saisi sijaa ja, että Herran Jeesuksen nimi saisi kunnian teidän ja meidän seas, että pysyisimme voiton päällä Jeesuksen Kristuksen ylösousemisen voiman kautta. Ja se kallis verenpriiskoitus voittoristin alla todistuksen sanan kautta lohduttakoon meitä siihen asti, että met saamme kirkaassa ilmassa kasvoista kasvoihin katsella toisiamme ja yhdellä äänellä veisata ijankaikkista hallelujaa Jumalalle ja Karitsalle. Ole kirka sinä kalliisti lunastettu sotalauma Amerikassa! Kirkasta sinä verinen sankari vielä veriset haavasi ja veresi. Herran Jeesuksen kalliissa nimessä todistamme ynnä Israelin kanssa, kaikki teidän synnit on anteeksi annettu. Vastan ottakaa meidän rakkaat terveiset, rakkaat veljet ynnä kaikki Karitsan ystävät teidän tykönänne. Tervehtikää veli H. Kolleria, jos kohtaatte meille tuttuja kasvoista, Henrik ja Maria Petterson ja

Hanna Adamson. Terveisiä minun matkakumppanilta L. E. Carlsonilta ynnä minulta vaimoni kanssa ynnä täältä koko Herran laumalta. Teidän vähin veljenne vaivassa ja valtakunnassa ja Kristuksen kärsivällisyydessä.

N. H. Hedlund.

<240>

Jos kirje kohtaa teitä, niin olisi iloista saada joku rivi vastaukseksi, jos sopii, että saisin nähdä, jos minun harvat rivit ovat teitä kohdanneet.

Minun kirjeosoite on: Kålfudden, Öfver Kalix, Sweden.

Bryant, S. Dakota heinäk. 4 p. 1898.

Rakas veli Herrassa Johan Kieri. Jumalan armo lisääntyköön teille emäntänne ja lastenne kanssa! Kiitän rakkaan kirjanne edestä, joka oli meille A. Törmäsen ja T. Estensenin kanssa yhteinen. Tässä lähetän sen Proutyn kirjan, jota veli kaipasit. Veljet ovat yhteisesti täältä Calumetiin kirjoittaneet. Kärsivällisyyden Jumala antakoon kaikille totuuden rakastajille armonsa ja siunauksensa kärsivällisesti hedelmää kantamaan taivaan valtakunnalle. Ja uskoamme epäilykset anteeksi Herramme Jeesuksen nimessä ja veressä! Ja tämän armollisen syntein anteeksi antamisen kautta olemme terveinä pysymässä. Ja ruumiin terveys on tyydyttäväinen minulta ja vaimoltani myös. Rakkaita terveisiä sanomme täältä kristityiltä yhteisesti kanssamme. Rukoilkaa edestämme! Seuroissa olemme olleet, ja Herra Jeesus on osoittanut itsensä elävänä lastensa keskelle.

Olof ja Karoliina Matoniemi.

Dolph, S. Dakota heinäkuun 11 p. 1898.

Rakas veli Herrassa Johan Kieri perheesi kanssa ynnä muut veljet ja sisaret Calumetissa ja Wolveriinissa, jotka totuudessa kilvoittelette. Jumalan rauha olkoon henkenne turva sodan loppuun asti! Kiitämme Johan Kieri veljeä rakkaan kirjan edestä. Meillä Poinsetin kristityillä on se käsitys, että kristillisyytemme rakkaat veljet ja sisaret Calumetissa ja Wolveriinissa ja muualla olette jääneet suurella ikävällä kaipaamaan rakasta veljeä Olof Matoniemeä ja emän<241>tää. Mutta olkaa, rakkaat veljet ja sisaret, lohdutettuina kaikissa

murheissanne ja Herra Israelin Jumala vahvistakoon teitä ja meitä armonsa voimalla totuudessa vahvana pysymään ja sotimaan Jumalan sota-aseilla perkelettä, mailmaa ja omaa lihaa vastaan. Eipä meillä eikä teillä ole muuta turvaa kuin elävän Jumalan seurakunnan helmassa, niinkuin pienet lapset saamme hengittää Jumalan armon ilmaa syntein anteeksi saamisen armosta esikoisten seurakunnassa, jossa Herramme Jeesus meitä ja teitä pesee ja puhdistaa verisellä kasteella. Vielä elää vanhimpia Lapinmaalla, jotka ovat esikuvana laumalle vaeltaneet elämän tiellä ja ovat Jumalan voiman kautta hyvin hallinneet Herran laumaa Amerikkaan asti. Eipä rakkaat vanhimmat ole pyytäneet turhaa kunniaa eikä kultaa eikä hopeaa, vaan ihmisten sieluja ovat johdattaneet Isän huoneeseen, elävän Herran Jeesuksen tuntemiseen, ja tätä raskasta ja painavaa Herran työtä teki myös rakas veljenne Takkinen, jonka Jumala vei paratiisiin rajuillmain ja aaltoin keskeltä. Ei sitäkään Herran profeettaa tuntenut mailma eikä eriseura, ja ei totisesti vieläkään tunne Herran tietä synnin ja vääryyden rakastajat, sillä ei Jumala asu saastaisissa sieluissa, vaan niissä, joilla nöyrä henki ja särjetty sydän on.

Rukoilkaamme, rakkaat veljet, Jumalaa Jesuksen nimeen, että Herran oikea käsi varjelisi teitä ja meitä kaikesta pahasta, ja että Herran henki herättäisi meitä aina uuteen hartauteen ja halaamaan sitä terveellistä sanan rieskaa, jonka voimasta sydämemme vahvistuu armolla, ja saamme maistaa Herran suloisuutta. Katuvaisille suurille syntisille ja uskovaisille Herramme Jeesus ilmoittaa itsensä ja ajaa laumansa edellä voiton sankarina. Hän puettaa alastomia langenneita lapsia vanhurskautensa vaatteella ja juottaa elämän vedellä. Mutta voi niitä luopuvaisia lapsia, jotka itseensä uskaltavat ja omalta sydämeltä vietellään pois uskon yksinkertaisuudesta ja ensimmäisestä rakkaudesta. Ei ihme, että tulee kristillisyydessä eri mieltä ja eriseuroja. Totisesti totuuden rakastajat ja <242> saarnaajat pitäisit pitämän yksinkertaisen puheenparren, joka on Jumalan voimassa eikä ihmisten viisaudessa, josta Herran apostoli puhuu. Ja Joonas Purnu, rakas vanhus, näitä puhui ja opetti meille ja teille, että se tyhmä ja yksinkertainen puhe Jumalan sanasta on, joka löytää heränneitten ja armoitettuni sydämet. Rakkaat veljet ja sisaret Michiganissakin, jotka ikävällä kaipaatte Olof Matoniemi veljeä, niinkuin silloin te ja me murehdimme Takkisen perään – – –, kuitenkin uskokaamme Jumalan haltuun kaikki asiat – – – kyllä Herra Jeesus herää laivassa aina

silloin, koska hengellinen nälkä ja hätä on suurimmillaan Jeesuksen opetuslapsilla. Uskokaamme aina, rakkaat veljet, kaikki synnit anteeksi Jeesuksen kalliissa veressä ja nimessä!

Emmekä tiedä muuta, kun sanomme rakkaita terveisiä täältä kaikilta kristityiltä sinne kaikille kristityille. Ja Olof Matoniemeltä Karoliinan ja Iidan kanssa rakkaita terveisiä teille kaikille, Matti Uuskoskelle perheineen, Johan Taipaleensuulle perheineen, Lampiselle perheineen, Kalle Ojalalle perheineen, Kankaan Iisakki vaarille emäntänsä kanssa, Johan Kinnuselle perheineen, Aukusti Simontaipaleelle ja kaikille rakkaille ystäville rakkauden terveisiä sanomme, ja ole sinä Kieri, rakas veli, perheinesi rakkaalla sydämellä tervehdetty minulta vaimoni ja lasteni kanssa, T. Estenseniltä perheineen, Prontilta perheineen, Israel Peteriltä perheineen, Henrik Nikkilältä perheineen ynnä muilta. Jääkää Herran haltuun ja muistakaa meitäkin rukouksissanne! Merkitsee uskonveljenne Herrassa

Antti Törmänen.

Vaasasta 13 päivänä elokuuta 1898.

Kalliille veljelleni Jeesuksessa ehkä kasvoista tuntemattomalle, mutta hengen kautta tutulle, Johan Kierille, toivotan terveyttä. Jumalan armo ja rauha olkoon nyt ja aina kaikkein meidän kanssamme päiväin loppuun asti! Ensinnä kiitän rakasta veljeä kirjeen ja rakkauden edestä, <243> jonka sain 12. 8. 98 suureksi ilokseni vastaan ottaa, jossa näen, että minun köyhä ja Jumalata ikävöivä henkeni on tuttu veljelle. Veljen pyynnöstä kirjoitan myöskin muutamana rivinä, ehkä vähän aralla mielellä vanhinten kirjeitten joukkoon, mutta koska kuitenkin uskon kautta ymmärrän, että meidän Herramme Jeesus Kristus on meitä synnyttänyt keskenämme toinen toistensa veljiksi, niinkuin Johannes näki Patmoksen saarella ollessaan Jumalan ja Karitsan istuimen edessä niin suuren joukon kansoista, pakanoista, sukukunnista ja kielistä, ettei yksikään sitä tainnut lukea, niin siinä kokouksessa henkeni kanssa, yhdistettynä teidän henkenne kanssa, tahdon vapaa olla, jossa olemme riisuttuina ja irtipäästettyinä kaikesta syntiturmeluksesta, jota täällä kannamme ja sen alla useasti valitamme: minä viheliäinen ihminen, kuka päästää minut tästä kuoleman ruumiista!

Mikä pitää oleman meidän suurin huolenpitomme tässä maailmassa? Se, että me autuaiksi tulisimme. Sillä se ei auta meitä mitään vaikka me kaiken maailman voittaisimme ja kuitenkin saisimme vahingon sieluillemme. Tämä kysymys on tärkeimpiä kysymyksiä ijankaikkisuuden matkamiehille, jonka Jumala, rakas Isämme, on antanut minun ja monen heränneen ihmisen omalletunnonle jo lapsuudesta. Kun minä olin kaksitoistavuotias, kuoli nuorin veljeni, ja silloin jo Jumala, rakas Isäni, särki sydämeni ikävän itkulla ajattelemaan parempaa, se on, taivaallista, ja minä päätin hengessä: sinne minä menen, johon rakas veljenikin pääsi. Vaikka tällöinen hengen halu syttyi niin nuorena, niin kuitenkin sieluni vihollinen piti minua vankinaan ja lain orjuudessa, vaikka itkullakin syntiä tehden vielä sen jälkeen yli neljätoista vuotta. Ei ole mikään sen kurjempi tila kuin lainalainen synnin orjan tila, jossa ei voi välttää syntiä, vaikka vaivaa tuntoa. Mutta Herramme Jeesus sanoo: ette minua valinneet, vaan minä valitsin teidät ja sääsin teidän hedelmätä tekemään, että teidän hedelmänne pysyisi. En suinkaan minäkään olisi valinnut lihalleni ja verelleni niin ahdasta porttia ja kai<241>taa tietä, kun kaikki täytyi portilla näyttää saastaisuudetkin, joista ei muut tienneet, mutta Jumala, jolta kaikki hyvyys tulee, valitsi, kuljettaen murheen pätsin kautta.

Se on vieläkin tärkein kysymykseni, että autuaaksi tulisin. Mutta sillä ajalla, kun olen ollut seuraamassa Jeesusta opissa ja elämässä, olen saanut tuta todeksi apostolin lauseen: »Kaikkein, jotka jumalisesti Jeesuksessa Kristuksessa elää tahtovat, pitää vainoa kärsimän», ja niillä ei ole kristillisyyys voittona tässä maailmassa. Mutta niinhän sen ollakin tulee apostolin sanan mukaan. Vapahtajamme Jeesus sanoi kerran Pietarille: »Katso saatana on pyytänyt teitä seuloa niinkuin nisuja, mutta minä rukoilin sinun puolestasi, ettei sinun uskosi pidä puuttuman». Näin olen saanut minäkin koetella ynnä Paavalin veljein kanssa, jotka saarnaavat uskon saarnaaj Jumalan lapsille, siitä asti, kun Jumala päästi minun ahdistetun henkeni raskaan syntikuorman alta Jeesuksen veren ja Jumalan lasten todistusten kautta synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallan alta nauttimaan Jumalan armoa ja syntein anteeksi saamista elävän Jumalan seurakunnassa maan päällä, niin siitä asti on saatana myöskin pyytännyt seuloa, ja aina poijes siitä yksinkertaisesta uskosta ja ensimmäisestä rakkaudesta, josta valitettavasti kyllä olen usein langennut, josta

kuitenkin Jumala seurakuntansa kautta on minua tähän päivään asti armollisesti auttanut ja korjannut.

Katsokaa nyt, ihanat veljeni ja sisareni, mitä saatana parhaiten pelkää ja vihaa! Eikös Jumala sano näin: minä kadotan viisasten viisauden ja ymmärtäväisen ymmärryksen minä hylkään, mutta tyhmän saarnan kautta tahdon minä heitä härsyttellä. Perkele näkyy parhaiten vihanneen suoraa yksinkertaisuutta, joka ei ole kaunistetuissa sanoissa ihmisen mielen jälkeen. Vapahtajamme Jeesus puhui kerran kansalle Johanneksesta: »Jos te tahdotte ottaa vastaan, hän on se Elias, joka tuleva on». Mutta jumalinen kansa ei uskonut, että Pyhä Henki sen miehen kautta puhuu, koska hän haukkui jumalista kansaa käärmeeksi ja kyykäärmeen sikiöksi. Mutta <245> Jeesus kuitenkin kovin soimasi niitä uskottomia kuulijoita ja sanoo: »Voi sinuas Koratsin! Voi sinuas Betsaida! Jos senkaltaiset väkevät työt olisivat tehdyt Tyyrossa ja Siidonissa, kun teissä, niin he olisivat jo aikaa säkissä ja tuhkassa (istuen) tehneet parannuksen. Siis Jumala ei soimannut Johannesta, vaan vahvisti hänen lujat sanansa kansalle. Ei Jumala soimaa meidänkään yksinkertaista uskon saarnaa. Mutta mitä yksinkertaisemmasti Jumalan tahdon ilmoitamme, sen suurempi hedelmä siitä vuotaa, mutta tästä uskon yksinkertaisuudesta pyytää vihollinen aina seuloa mailman, oman lihan ja kunnian seulalla.

Rukoile vielä, rakas vapahtaja, minun ja kaikkein huonoin rukoili jäin edestä, ja anna meidän pysyä siinä salatussa viisaudessa, pysyen maan suolana ja mailman valkeutena loppuun asti. Sytytä sinä suuri tulen sytyttäjä rakkautesi tuli palamaan meidän kylmässä ja kankeassa sydämessämme ja vedä meitä vastahakoisia lapsiasi, rakas taivaallinen Isämme, aina likemmä sinun poikaasi, että me uskoisimme ja pääsisimme lain ja omanvanhurskauden pauloista joihin joka päivä ilman Sinua kietoudumme. Olemmehan me Sinun lampaitasi ja sinä olet meitä rakastanut. Silloin koska me vielä synnissä kuolleet olimme, menit Sinä edestämme kuolemaan, otit päällesi kaikki syntimme rangaistuksen. Sinä itkit, että me saisimme iloita, rukoilit, paastosit ja työtä teit meidän huonoin rukoilijain ja työmiesten edestä. Sinä kuolit häpeällisen raskaan ristinkuoleman minun edestäni, että minä saisin sinua ylistää, kiittää ja palvella ijankaikkisesti.

Ole jo sieluni tyytyväinen ja kannan kiitosuhria Herralle! Taavetti muisteli näin: »Millä minä maksan Herralle sen hyvän työn, kun Hän kohtaani tehnyt on?

Minä otan sen autuaallisen kalkan ja saarnaan Herran nimeä, että syntiset Hänen tykönsä palajaisivat. Veljeni ja sisareni rakkaat! Lukekaamme nyt veristä kuittia Golgatalla, lukekaamme uskossa ja käykäämme uskolla niin liki Jeesusta, että me näemme ja kuulemme meidän synnyttäjämme huutavan: se on <246> täytetty! Laki on edestämme täytetty, synnin rangaistus on karsittu, Isä on sovitettu ja Jumalan viha on lepytetty. Uskokaamme nyt, kaikki katuvaiset, epäileväiset ja alaspainetut ja synnin kuormasta vaivatut, tällä paikalla kaikki synnit anteeksi, niin emme tule petetyksi, mutta tulemme taivaaseen vedetyiksi, niinkuin Hän sanoo: »Koska Minä maasta ylös nostetaan, niin Minä vedän kaikki tyköni.»

Pyydän muistamaan minua ja perhettäni rukouksissanne! Jääkää hyvästi odottamaan palavilla lampuilla yljän tuloa.

Näitä muisteli veljenne vaivassa ja valtakunnassa

Matti Kuula.

Täällä Suomessakin on valitettavasti kyllä tullut kaksi puoluetta kristillisyydessä. Toinen puolue painuu lain alle, hakien syvää ja ankaraa heräystä itseltään ja muilta, ja semmoisilta loppuu rohkeus turvata Jumalan armoon, ja veljeys myös loppuu uskovaisten kanssa.

M. K.

N.

Republic Mich., 25 päivä elokuuta 1898.

Rakas veli Herrassa Johan Kieri, Calumet Mich. Jumalan armo Karitsan veren kautta lohduttakoon sinua! Kiitän rakasta veljeäni kalliin kirjan edestä. Koska rakas veli halusi kuulla sanomia matkastani ja kristillisyydestä Euroopan maalla, niin saan sanoa, että terveenä olin koko reisin, josta Herralle kiitos. Minä kävin Turun, Helsingin, Tampereen, Porin ja Vaasan että myös Oulun, Kemin ja Tornion kaupungeissa ja monissa maaseurakunnissa aina Saivonmuotkassa saakka, ja kaikkialla kohtasin Herran Jeesuksen päälle uskovaisia ihmisiä, joitten kanssa olimme koottuina elävän ja ylösnousseen Jeesuksen ympärillä uskossa ja hengessä.

Paljon on Herra saanut työalaa Etelä-Suomessakin, mutta vähän on työmiehiä. Ja sentähden Suomen kristityt rukoilivat, että Herra lähettäisi heille

esikoisseurakunnan kautta rakkaan vanhimman Joonas Purnun Herran työtä tekemään, <247> rakentamaan, istuttamaan, kaivamaan ja kastelemaan heidän sydämensä maita. Vieläpä sitä alkuperäistä Kristuksen oppia saarnaamaan, jota Laestadius ja hänen työkumppaninsa J. Raattamaa on saarnannut lähes kuusikymmentä vuotta ihmisten autuudeksi monen muun kanssa. Kalliisti kukoistivat ijankaikkisuuden kukkaset niillä peltovainioilla, joissa kristillisyytemmen vanhimmat ovat työtä tehneet lähetysmies-tensä kanssa ja kautta. Mutta missä ei ole niitä otettu vastaan, niin siellä on opin pimeys, joka ilmenee siinä, että Jumalan sanaa ei saarnata kaksiteräisenä. Se on, armon ja totuuden kanssa. Ja niin muodoin jäävät heränneet ja armoitetut sielut monen myrskyn ja erimielisyyden ahdistettaviksi, sillä jos opettajalla ei ole puhdas Kristuksen oppi, niin miten opetuslapsella paremmin. Ja siitä tulee se, että kristillisuus pakkaa hajalleen, kun ei pysytä Kristuksen opissa ja aikakautemme esikoisten neuvoissa ja opetuksissa, vaikka he saarnoilla ja kirjain kautta tekevät sen päälle työtä, että Herran lauma koossa pysyisi ja Kristuksen oppi puhtaana jälkeen heidän päiväinsäkin.

Minä olin monissa seuroissa ja kuulin monen saarnaa, jotka olit kalliit, mutta ei rakentavaiset, ja siinä myrskysäällä ei ole, mistä kiinni ottaa, niinkuin nykyinen koettelemus osoittaa Suomessa ja kaikkialla. Mutta ne sielut, jotka on rakettu, ne eivät horju missään opin tuulessa, ja sitä rakas vanhin Raattamaa usein muistutti, että pysykäämme Jeesuksen opissa ja käskyssä, että sydäimestä anteeksi antaa, ja rakastakaamme toiset toisiamme, ja saarnatkaa parannusta ja syntein anteeksi antamusta ihmisten autuudeksi, vaikka perkele ja maailma kuinka vastaan sanoisi, niin kuin on tehnyt sen päälle työtä, että tämä taivaallinen valkeus olisi saanut valistaa kuoleman varjossa istuvain omiintuntoinin. Mutta voitollisesti on Herra Jumala evan-geliuminsa vienyt läpi aina mailman ääriin asti halpoin ja ylönkatsottuin ihmisten kautta, josta armosta autuutemme Jumalalle kiitos!

<248>

Sydäntä liikuttavaista oli nähdä ja oppia kalliita kristillisyytemme vanhempia, jotka ovat aamunkoitosta alkaen uskollisesti työtä tehneet Herran viinämässä ja päivän hellettä napsimatta kantaneet, mutta olivat lohdutettuina, että heti päästään Herran lepoon. Mutta siitä oli rakkaalla vanhimmalla J. Raattamaalla huoli, että Herran Jeesuksen piiskuinen lauma pysyisi koossa

yhdessä lammashuoneessa yhden paimenen Jeesuksen ympärillä, ja että kaikilla saarnaajilla olisi yksi puheen parsi ja ääni, joka kokoaisi eikä hajottaisi, ettei tulisi lohkoja eikä lahkoja.

On suuri syy meillä kiittää taivaallista Isää, että olemme eläneet siihen aikaan mailmassa, että evankeliumi on saarnattu ja vastaan otettu monelta eri kansa- ja kielikunnalta. Minäkin olen nähnyt seitsemässä eri kansakunnassa elävän kristillisyyden, jotka ovat tulleet uskon kautta Siionin vuoren työkö välimiehemme Herran Jeesuksen ympärille, eivätkä häpeä tunnustaa Herraa Jeesusta eikä Hänen halpaa seurakuntaansa. Ei meidän myös tarvitse hävetä, mutta rohkeasti astua eteenpäin uskossa ja toivossa, erotettuina mailmasta ja kaikesta, joka on kadottavaista. Vieläpä saamme olla turvattuina elävän Jumalan seurakunnassa ja esikoisten seurakunnan hengen yhteydessä, koottuina Herran Jeesuksen verisen ristin juurelle, jossa armon ja rauhan virrat vuotavat kylmiin ja kuiviin sydämiimme, ja ne haavat paistavat, joita synneilämme olemme avanneet taivaallisen rakastajan pyhään ruumiiseen. Näitä haavoja katsellessa kuolematon henkemme usein on halunnut lähteä pois tästä maasta ijankaikkiseen kotomaahan, jossa saamme laulaa amen, hallelujaa, kiitos ja kunnia Jumalalle ja Karitsalle.

Vielä sanon kaikilta Suomen ja Lapinmaan kristityiltä sydämelliset terveiset kaikille Amerikan veljille ja sisarille, mutta ole Kieri vielä minulta viimein tervehdetty.

Heikko veljesi uskossa

Herman Nikulas.

<249>

Wolweriinistä 7 päivä syyskuussa 1898.

Rakkaille veljille ja sisarille Amerikassa ja Euroopassa, erinomattain rakkaalle vanhimmalle ja Siionin muurin vartijalle Juhani Raattamaalle rakkaan emäntänsä kanssa. Jumalan armo ja rauha lisääntyköön teille ja meille priiskoitusveren osallisuudessa Pyhässä Hengessä!

Uskon kilvoituksessa olen arkeroinnissa suurena ja viheliäisenä syntisenä Jumalan suuresta armosta itseni autuaaksi, vieläpä puhtautta Jeesuksen viattomassa veressä, joka on pitkänä perjantaina ulosvuotanut synteimme

anteeksi antamiseksi, ja niin olemme täydellisesti lunastetut, sillä yhdellä uhrilla on Hän täydelliseksi tehnyt, jotka pyhitetään. Niin seuratkamme Jeesusta, ehkä tietä veristä, ja pysykäämme Siionin muurien sisällä! Kyllä sen muurit kestävät, vaikka meri pauhaisi, että mäet kukistuisit ja vuoret keskelle merta vajoisit, niin Siionin vuori kuitenkin pysyy ehjänä.

Eivät näe tälläkään ajalla kaikki ei Siionin muureja eikä seiniä, ja jos Johanneksen päivinä oli pullikoitsija Tiotexes, niin kyllä niitä löytyy meidänkin päivinä, ja jos Jaakopin aikana oli kaksimieliisiä, joille hän saarnasi ja käski niitten perata sydäntänsä niin kyllä niitä vielä löytyy sekä Amerikassa että Euroopassa, joille kyllä nämä Jumalan sanat kuuluvat: peratkaa teidän sydämenne tet kaksimieliset!

Sydämen rakkaudella tervehdän rakkaita veljiä ja sisaria Amerikassa ja Euroopassa, joita paljon kasvoistakin tunnen. Vieläpä pidämme kalliina sen, että vanhimpain kirjat tulevat yleisön luettaviksi, jotka ovat siunaukseksi tulevalle kansalle ja nousevalle sukupolvelle. Vieläkin sanon sydämen rakkaita terveisiä rakkaille veljille ja sisarille, erinomattain rakkaalle vanhimmalle Johan Raattamalla ynnä emäntänsä kanssa. Synnitpä on teille ja meille visusti anteeksi annettu Herramme Jeesuksen viattomassa veressä. Pian yhteen tulemme Karitsan häissä, jossa yhteen ääneen lauletaan: jo nyt kaikki <250> täytetty on. Pyydän muistamaan minuakin anteeksi antavaisella sydämellä armoistui-
men tykönä.

Veljenne uskossa
Isak Kangas.

Calumet, Michigan 6 p. marraskuuta 1898.

Rakkaille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Poinsetilla, Etelä-Dakotassa Olof P. Matoniemi, T. Estensen, F. N. Prouty, Antti Törmänen ja Henry Nikkilä y.m., jotka olette käyneet sen yhteisen kokouksen ja esikoisten seurakunnan tykö, joiden nimet taivaissa kirjoiteut ovat. Armo olkoon teille Jumalalta, Isältä ja Karitsalta, joka on istuimen keskellä neljän eläimen ja vanhinten (Ilm. 5. l. 6. v.) keskellä Jumalan istuimen ympärillä ovat vanhimmat Hänen seurakunnassansa.

Sydämen rakkaudella tahdon tervehtää kalliita veljiä muutamalla sanalla ja tietää antaa, että olemme kilvoittelemassa kallista uskon kilvoitusta seuraten sitä suurta sotasankaria, joka ajaa laumansa edellä vereenkastetuissa vaatteissa. Mieleeni muistuvat ne virren sanat, jota vanhimmat veisasivat: »Sinä olet mahdollinen kirjaa ottamaan ja sen sineteitä avaamaan, sillä Sinä olet tapettu ja verelläsi meitä Jumalalle lunastit kaikkinaisista sukukunnista, kielistä, kansosita ja pakanoista, ja olet meidät tehnyt meidän Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ja me saamme vallita maan päällä». (Ilm.k. 5. l. 9 ja 10 v.)

Tosin, rakkaat ystävät, maassa on niin voimallinen veto, että se tahtoo painaa maan alle, mutta ne, jotka ovat niin likellä vanhimpia, että kuulevat heidän veisuunsa äänen, ovat Jumalan armon kautta maan päällä pysyvät. Ja niin uskomme, että heidät pian nostetaan kirkaaseen ilmaan. Sentähden te Jumalan kuninkaat ja papit, pitäkää vaari hallituksesta ja saarnatkaa rohkeasti Isän Jumalan kunniaksi ja ihmisten sieluin autuudeksi. Ja rukoilkaamme myös Karitsaa, että Hän <251> puettaisi kristillisyyden vanhimpia aina voimalla korkeudesta huutamaan sitä uutta virttä niin korkealla äänellä, että kaikki se lauma kuulee, joka istuimen ympärillä on, ja ne enkelit, joiden luku on kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta ja tuhannen kertaa tuhatta. Synnit on anteeksi annettu Karitsan veressä. Siitä avusta, kun Suomen lähetystoimen hyväksi annetaan vanhinten kautta, olemme huolta pitäneet. Onnen toivotuksella olkaa hyvästi! Kristitty in lauma täältä tervehtää teitä sen Herran lauman kanssa joka siellä on. Rukoilkaa edestäni! Veljenne armossa

Charles Ojala

Kearsarge, Mich., marrask 9 p. 1898.

Kalliille veljille ja uskollisille työntekijöille Herran viinamäessä Olof Matoniemi ja T. Estensen rakkaitten perheittenne kanssa. Jumalan armo ja meidän Herran Jeesuksen kalliin veren korjaamisen kautta olkoon sieluinne turva sodan loppuun asti tässä nykyisessä totuudessa ja valkeudessa, johon tulleet olemme suuresta Jumalan armosta ulosvalituiksi katoovaisen mailman suuresta joukosta.

Olen monta kertaa aikonut teille kirjoittaa, mutta ei ole tullut aikomisestani tointa. Rakkaat veljet, olemme teitä kaipaavalla rakkaudella muistamassa. Uskon kallista kilvoitusta olemme ahkeroimassa kilvoitella vaimoni ja lasteni kanssa, pysyen sovintoveren kautta elämän kaidalla tiellä, joka ei ole lihan eikä veren tahdon jälkeen, vaan siinä lihallinen mieli ja oman hengen rakkaus tulee näkösälle, ja inhimillinen viisaus väärän kunnian kanssa ei saata itseänsä pitää, vieläpä osaamme joutua niinkin lausumaan Pietarin kanssa, Herra, mitäs tämä, — kun Jeesuksen palava rakkaus Johannesta kohtaan tulee ilmi Hänen seuraamisessansa, ei kuitenkaan Jeesuksen rakkaus pitäisi veljesten väliin vaikuttaa kateutta. Sentähden, rakkaat veljet, tarvitsemme rukoilla Jumalaa, Isää, Jeesuksen nimeen, että tulisimme näistä kai<252>kista Jumalan armon kautta varjelluiksi, vieläpä pysyisimme Herran Apostolin neuvoissa, kun hän sanoo, jos yksi jäsen kärsii jotakin, niin kaikki jäsenet kärsivät, ja jos yksi jäsen kunniaassa pidetään, niin kaikki jäsenet riemuitsevat.

Olemme ahkeroitsemassa täällä uskomme avua osoittaa. Kristillisyytemme miehet ovat koonneet yhteistä apua kalliiseen lähetystoimeen, että kallis vanhus Joonas Purnu tulisi ensi talvena, jos Jumala suo, kulkemaan Suomen maalla saarnaten parannusta ja syntein anteeksi antamusta Herran Jeesuksen nimeen. Rakas veli Kalle Ojala ei sanonut kauan pitävänsä niitä rahoja, vaan lähettää rakkaalle vanhimmalle Johan Raattamaalle, että saavat toimia asian valmiiksi ennen talvea, ja onhan se kallis, ettei Jumalan asia myöhästy, vieläpä että Natsareenus pääsisi kulkemaan pohjoisesta etelään, ja että net monen färiset äänet ja valheen istutukset tulisivat totuudessa peratuiksi Herran viinämäestä idän ja lännen alta vieläpä kaikkialta niitten tykönä, jotka totuuden uskovat ja ymmärtävät niinkuin Jeesus sanoo omillensa: teidän pitää totuuden ymmärtämän ja totuuden pitää teitä vapahtaman. Ja niinkuin näemme, että Jumalan siunaus on runsas niitten päälle, jotka totuutta tunnustavat ja tekevät. Sentähden, rakkaat veljet, olkaa lohdutettuina murheissa ja kaikissa kiusauksissa, jotka teitä ja meitä kohtaavat täällä kiusausten maassa, jonka läpi olemme uskossa kilvoittelemassa, että katoamattoman perinnön saavuttaisimme suuresta Jumalan armosta.

Niin olkaamme turvattuina! Synnit on anteeksi annettu Jeesuksen nimen ja veren voimassa. Ahkeroitkaamme uskoa ja katsella uskon alkajaa ja päät-

täjää Jeesusta uskossa ja hengessä veripunaisessa kaunistuksessa yrttitarhassa ja Golgatalla, jossa Hän on itsensä antanut ulos meidän edestämme kuolemaan, että me saisimme elää. Niin olkaamme toivossa iloiset. Pian tämä matkamme päättyy voitollisesti, ja väsyneet luumme lasketaan levolle, ja vanhurskauden kruunu lasketaan päähämme ijankaikkisesti uudessa isäimme <253> valtakunnassa, joka toimellisia kilvoittelijoita odottaa. Synnit toistan anteeksi teille, veljet rakkaat ja sisaret, Jeesuksen nimessä ja veressä. Ja onnen toivotuksella olkaa hyvästi ja muistakaa meitäkin teidän esirukouksissanne anteeksi antavaisella sydämellä armoistuimen Herran Jeesuksen tykönä ja sanokaa meidän terveisiämme Henrik Nikkilälle, Antti Törmäselle, F. N. Proutylle, Israel Peterille, kaikille rakkaitten emäntäinne kanssa, ja olkaa yllämainitut sydämellisesti meiltä tervehdityt vaimoni ja pienten lasteni kanssa.

Veljenne uskossa

Matti Uuskoski.

Isak Kangas käski myös tervehtää rakkaita veljiä sydämen rakkaudella, ynnä muut veljet täältä kanssamme Johan P. Johansson, Johan Muonio, Emil Anttila, Aleksi Marjapori, Petter Friska, Edvard Nikkilä, Kalle Lampinen, Petter Wanha, kaikki rakkaitten emäntäinsä kanssa.

Minä myös tervehdän ja toivotan rakkaille veljille onnea ja siunausta Herran Jeesuksen nimen ja veren kautta. Taivaallinen Isämme vahvistakoon teitä kalliissa viinamäen työssä sieluimme autuuden ylösrakennukseksi! Veljenne kaidalla elämän tiellä

Johan Kieri

Gellivaarassa 27 p. maaliskuuta 1900.

Kirje Ruotsin Lapista Gellivaaran kirkonkylästä.

Yhteen kokoontuneet vanhimmat ja saamamiehet ja Jumalan seurakunnan palveluspiiat, olemme yksimielisesti koossa olevaiset veljet ja sisaret Jeesuksen. Olemme tutkineet ja päättäneet kirjoittaa muutaman neuvonsanan Etelä-Suomen seurakunnalle ja armoitetuille sieluille. Ja nyt minä Joonas Purnu ynnä muut tahdoimme yhteisesti kaikkein vanhinten ja saarnamiesten

kanssa tämän meidän lähetyskirjeemme kautta, jotka yksi olemme Herrassa, tervehtää <254> teitä, rakkaat veljet ja uskolliset työntekijät Herran viinämässä kaikkialla. Tervehdimme tällä sanalla, kun kirjoitettu on, ettei muuta nimeä taivaan alla ole kuin Jeesuksen nimi, jossa ihmiset autuaiksi tulevat, eikä yhtään nimeä ole aiin suurta, kuin Jeesuksen nimi, johonka jokaisen ihmisen sydämen polvet pitävät heitänensä kumartaman, jotka maan päällä ja maan alla ja taivaissa ovat. Ja jokaisen suu ja kieli pitää Hänen tunnustaman, että Hän on Herra, Isän Jumalan kunniaksi, joka on ijankaikkinen totuus, joka on Isältä Jumalalta lähetetty meille opettajaksi ja esikuvaksi ja on armoistuimeksi pantu, joka on Jeesus.

Jeesus oli viaton ja synnitön, jonka suusta ei ole yhtään petosta löytty, joka on itse suustansa sanonut, että joka Hänet eli Hänen nimensä kieltää ihmisten edessä, sen Hän kieltää minun Isäni edessä, joka on taivaissa. Niin myös, joka häpeää minua ja minun nimeäni tunnustaa tämän nurjan ja huorintekijän sukukunnan edessä, sen Hän aikoo hävetä pyhäin ja enkeleitten edessä, sillä Hän on itse totuuden tunnustanut maailman edessä, jonka tähden mailma vihasi Häntä. Niin myös pitää jokaisen Hänen lapsensa totuuden tunnustaman mailman edessä ilman häpeämättä, sillä totuus pitää vapahtaman totuuden tekijän, sillä Jeesus on totuus. Ja se on varma asia, että mailma ei kärsi totuutta, sillä Pyhä Henki on totuuden henki, joka on tosi, joka Pyhän Hengen kautta tuntuu eli saarnaa Jeesuksen nimeen ja vereen, sillä ilman verettä ei ole yhtään syntein anteeksiantamusta ja ilman Jeesuksen nimettä ei ole yhtään pyhitystä, ja joka siihen nimeen saarnaa ja opettaa, niin hän ei saata Jeesusta kiroilla, sillä veri on puhdistus ja nimi on pyhitys, ja joka sen saarnan uskolla vastaan ottaa, tulee vanhurskaaksi ilman lain töitä, ilman ihmisen omaa ansiota, ainoastaan uskon kautta Jeesuksen päälle, sillä Jeesus on lain loppu jokaiselle uskovaiselle autuudeksi, sillä pyhä Paavali todistaa nämä puheet Room. 10., jossa hän mainitsee Israelin kansan kiivautta Jumalan puoleen, näillä sanoilla todistaa, että heillä <255> on kiivaus Jumalan puoleen, mutta hän terävästi sanoa tokaisi: »mutta ei ole taidon jälkeen, jolla taitamattomuudella he itsensä turmelevat ja tulevat ymmärtämättömimmiksi Jumalan vanhurskaudelle ja rupeavat etsimään vanhurskautta lain töitten kautta, vaikka jokaisen pitäisi itsestänsä tietää, ja jonka jokaisen kokemus osoittaa, että hän lihan kautta on heikoksi tullut lakia täyttä-

mään, jonka tähden ei salli, että ruveta uuden veran tilkulla paikkaamaan vanhaa vaatetta, joka on kuitenkin tosi, että uusi verkka repäisee irti itsensä vanhasta vaatteesta ja reikä tulee vielä isommaksi, kyllä ymmärrätte mitä tarkoitan. Jonka päälle minä sanon ja neuvon teitä, rakkaat veljet ja uskolliset työntekijät Herran viinamäessä, ahkeroitkaamme täällä ja te siellä, ettemme ole heikoille heikoiksi tehdyt, vaan että me heikot voittaisimme, ja että me muutamat autuaiksi saattaisimme. Ja katsokaa, rakkaat veljet ja työntekijät Herrassa, ettette te, joilla tieto on, tulisi tietonne kautta heikoille pahenukseksi, ja muistakaa, että Jeesus on meille esikuvaksi pantu, sillä Jumala nöyrille armonsa antaa, sen Hän on luvannut, ja toiseksi Hän on aikonut, jonka te itse tiedätte ja ymmärrätte, että Jumala on ylpeitä vastaan jonka päälle minä nyt neuvon teitä, rakkaat veljet ja työntekijät Herrassa.

Ja uskokaa syntein anteeksi saamisen armosta autuaaksi tulemista ja pysykäämme Jeesuksen veren korjaajina kaidalla elämän tiellä ja painakoot kaikki kylmät paikat Jeesuksen lämpimiä haavoja vasten, että Hänen haavansa saavat lämmittää ja hautoa teidän särjettyjä sydämiämme, ja imekää uskossa nestettä Hänen armoa vuotavaisista rinnoistaan ja syökää sitä tulella paistettua leipää ja juokaa sitä tulella selitettyä viinaa, joka on valmistettu meille yrttitarhassa, että jaksatte päätänne pitää ylhäällä täällä vieraalla maalla ja korven matkalla. Ja seuratkaa Jeesusta yrttitarhasta Golgatan mäelle ja katsokaa uskossa ja hengessä sitä veripunaista kuningasta, joka on voiton voittanut ja kruunun [<256>](#) valmistanut meille, jonka Jumala on Poikansa kautta meille lahjoittanut. Ja lahja se onkin, että me uskon kautta vanhurskauden kruunulla kruunataan, jonka Hän on itse kuolemallansa valmistanut, kun Hän sanoi: »se on täytetty,» sillä synnin rangaistus on kärsitty ja laki on täytetty, josta Jumalalle, Isälle, olkoon kiitos ja ylimmäinen ylistys.

Sentähden, rakkaat veljet ja työntekijät kaikkialla, pysykää Kristuksen laissa, se on, Kristuksen opissa, ja kärsikää toinen toistanne rakkaudessa ja anteeksi antakaa toinen toisillenne ja kantakaa toinen toisenne kuormaa ja niin Kristuksen lakia täyttäkää, sillä rakkaus on lain täyttämys. Ja saarnatkaa sovintosaarnaa, jonka Herra itse määrännyt on, ja tehkää sen päälle työtä, että Herran lauma koossa pysyisi, te siellä ja me täällä, ettei Herran laumaa hajoittaa saa. Mutta tehkäämme työtä sen päälle että Herran lauma koossa pysyisi, ettei vihollisen metsästäjät pääsisi raatamaan ja kiskomaan Jeesuk-

sen lampaita ja pääsisi iloitsemaan kristitty in lankeemuksesta, jonka päälle he näkyvät työtä tekevän, sekä viralliset että virattomat, joka olisi heidän henkivaltansa, että he saisivat Herran lauman hajoittaa, että he pääsisivät varastamaan, tappamaan ja kadottamaan Jeesuksen lampaita, ja että he pääsisivät viimein ilolla sanomaan, että jo he ovat parantaneet Laestadiusen harhaoppia, että heille sitten siitä jäisi kunnia, sillä kyllä he tietävät ja ymmärtävät sen, että kun henki sammuu, kyllä he sitten kokoovat nukkuvaiset, missä he nukkuvat muitten nukkuvaisten seassa, sitten he ilolla huutaisivat ja sanoisivat, rauha, rauha ja ei hätää mitään, ja he olisivat iloiset, että he saavat olla herrat laumalle ja ei esikuva lauman edessä, Mutta niinkuin Jeesus oli ylimmäinen pappi ja oli kuitenkin esikuva laumalle, — kyllä ymmärrätte mitä tarkoitan, — sillä Hän oli ensimmäinen Jumalan esikoinen, joka rakensi seurakunnan maan päälle ja oli Hänen oman seurakuntansa esikuva Hänen oman seurakuntansa papeille ja piispoille, jonka esikuvan jälkeen niiden piti seurata Häntä, ja jonka tähden <257> ei tämän mailman herrat tahdo seurata sitä esikuvaa, jonka tähden mailman herrat tahtovat herrastella mailmassa lauman edellä, ja he hakevat kiitosta ja kunniata mailmasta ja tahtovat olla mailman ystävät, vaikka he itse tietävät, mitä raamattu sellaisista sanoo, että joka tahtoo mailman ystävä olla, se on Jumalan vihamies, eikä tunneta, mikä synti mailman ystävyden alla piilee. Mutta Laestadius sanoo, että koreuden alla piilee huoruus, ja joka on näkyväinen, joka pakkaa väkisin turmelemaan Jumalan laumaa.

Mutta minä sanon, mikä synti piilee maailman ystävyden alla. Se on maailman kunnia, joka on näkyväinen, jonka tähden maailman ystävä ei saata sanoa totuutta maailmalle, joka on varma ja tosi, jos hän totuuden sanoisi toiselle maailman ystäväälle, se tietää sen, että maailman ystävä suuttuu hänelle, joka näkyy siitä, koska Jeesus oli Jumalan Poika ja ylimmäinen pappi, kun Hän totuuden sanoi kirjanoppineille ja fariseuksille, niin kirjanoppineet ja fariseukset suuttuivat, mutta ei Jeesus peljännyt sitä. Ja se maailman kunnian synti, joka piilee maailman ystävyden alla, sentähden eivät maailman herrat tahdo tunnustaa totuutta toisille maailman herroille, sillä me näemme Pyhän Raamatun jälkeen, joka on meille opiksi kirjoitettu, jonka opin jälkeen meidän sitten pitää vaeltaman, ja josta me hyvin näemme ja ymmärrämme, että Jeesus Jumalan Poika nimitetään raa-mattuun jälkeen

kuningasten kuninkaaksi ja herrain herraksi ja piispain piispaksi ja pappein papiksi ja tuomareitten tuomaksi ja profeettain profeetaksi. Ja sentähden Hän käypi laumansa edellä monessa kruunussa, vielä tänä päivänäkin Hän istuu valkian oriin päällä vereen kastetussa vaatteessa, jonka vaatteessa ja reidessä on nimi kirjoitettu, että Hän on kuningasten kuningas ja herrain herra, joka käypi laumansa edellä, sotii ja voittaa ja lyö laumansa viholliset suunsa miekalla.

Sentähden älä pelkää piiskuinen lauma, jotka seuraatte Häntä valkeilla hevosilla, ja uskokaa yksinkertaisesti! Uskon <258> kautta me voitamme kaikki, sillä uskolle on kaikki mahdollista. Sillä älkäämme hämmästykö kamppausten riidoista, joka näkyy olleen jo apostolein aikanakin apostoli Paavalin sanain mukaan, kun hän sanoo: »Sentähden teidän seassanne pitää oleman riita ja eripuraisuus ja eriseura, että ne, jotka koetellut ovat, ilmoitettaisiin.» Jonka päälle minä neuvon teitä, rakkaat veljet ja sisaret, että älkää sanain päältä kamppailko apostolein sanain mukaan, mutta pitäkää huolta itse teistänne, ja se on, pitäkää evankeliumi tykönänne ja rauha keskenänne, jotka yksi olette esikoisseurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä, johonka seurakuntaan me sisällä käyneet olemme meidän päivinämme sitä alennuksen tietä yrttitarhasta Golgatan mäelle siitä verisestä portista lammashuoneeseen, jota tietä meitä on johdatettu, joka on ristien tie ja itsensäkieltämisen tie evankeliumin kautta, niinkuin lapset äidin syliin, jossa meitä ja teitä on evankeliumin ja totuuden sanalla vasta uudesta synnytetty Jeesuksessa Kristuksessa, että lapsi on syntynyt kivulla, jonka tähden on Jeesus muodostanut uuden syntymisen synnyttäväisen vaimon kipuun, josta me näemme, että ei lapsi synny äidistä ilman kivutta eikä ilman verettä, joka on tosi, jonka me olemme jo edellä tässä kirjassa sanoneet, että ilman verettä ei ole yhtään puhdistusta ja ilman nimettä ei ole yhtään pyhitystä, sillä Jeesuksen nimi on pyhä nimi. Ilman kastetta ovat lapset ilman nimeä, jonka me näemme, että Johannes on kastanut vedellä, josta hän sanoo, että hän kastaa vedellä parannukseen, jonka me näemme, että ne olivat parannuksen tekijät. Mutta toinen on se, josta Johannes sanoo, että kastaa tulella ja Pyhällä Hengellä, jonka kasteen voimasta lapsi saapi oikeutetun nimen, niin että hänen pitää tunnustaman itsensä Jumalan lapseksi, sillä Jumala on hänen oikea isänsä. Sitä lapsukaiset varokaa, etfette omalla suullanne kiellä sitä nimeä itseltänne,

ei hengellisen köyhyyden aikanakaan, sillä jos te sen kiellätte, niin te kiellätte itseltänne Jumalan. Kyllä ymmärrätte, mitä tar<259>koitan. Sen kautta tulee teille siten vahinko, että ette tunne Isää ja ettekä äitiä, sillä se Jerusalem, joka on ylhäällä, on vapaa ja on kaikkein meidän äitimme. Sentähden lapsukaiset, ei ole hyvä liikkua äidin sylistä, se on teille varoitus, nim. esikoisten seurakunnan helmasta, jossa meitä suojellaan, korjataan ja ruokitaan sentähden, että me eläisimme niinkuin lapsi äidin helmassa. Äidin sydämessä on rakkaus lapsiin, sillä me näemme, mitä Lutherus sanoo: »jolla ei ole esikoisten seurakunta äitinä maan päällä, sillä ei ole Jumala Isänä taivaissa, mutta jolla on esikoisten seurakunta äitinä maassa, sillä on Isä Jumala taivaissa.» Näistä Lutheruksen sanoista kuuluu, niinkuin toiset olisivat isättömät ja äidittömät, sekä, että toisilla olisi äiti maan päällä ja isä taivaissa, emmekä me moiti siitä, että äidistä puhutaan. Kyllä ymmärrätte, mitä tarkoitan.

Tahdon vielä sanoa muutaman neuvon sanan rakkaille veljille ja sisarille sekä uskollisille työntekijölle Herran viinamäessä, että katsoisivat tarkoin perään, ettei joku yönpalttisen murheen alle vajoisi sekä, ettei joku Jumalan armosta joutuisi pois. Tehkää sen päälle työtä, että Herran lauma koossa pysyisi. Niinkuin te itse tiedätte ja ymmärrätte, ettei särjettyä ruokoa saa murentaa eikä suitevaista kynttilää saa sammuttaa, mutta ennemmin sytyttää, että se palaa ja valaisee, ja jonka te olette itse lukeneet raamattuun jälkeen, että ei Jumalan temppeliä turmella, joka on rakettu elävistä kivistä, ja sen Jumalan temppelin me ymmärrämme esikoisten seurakunnaksi eli Pyhän Hengen saaneeksi seurakunnaksi. Ja se seurakunta ei muuta nimeänsä niin kauan kuin maailma seisoo. Jonka päälle minä vielä sanon, että joka Jumalan temppelin turmelee, sen ihmisen Jumala on aikonut turmella senkaltaisen työn edestä. Joitten sanain päälle minä vielä armahtavaisella sydämellä sanon ja todistan yhteisesti vanhinten ja saarnamiesten ja palvelevaisten vaimoin ja kaikkein veljein ja sisarten kanssa koossa ollessamme, joita on sadoittain koossa Gellivaaran kirkonkylässä, todistamme <260> yhteisesti, että kaikki teidän syntinne ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja siinä vuotavassa veressä, joka on vuodatettu pitkänä perjantaina Golgatan mäellä monelle tuhannelle syntein anteeksi antamiseksi. Sen me teille todistamme Jumalan puolesta Jeesuksen nimeen.

Ei muuta tällä kerralla, kun tervehdämme teitä kaikkia ja sitä Herran laumaa, jotka siellä kaukaisella maalla ovat, tervehtivät teitä täältä koko Herran lauma yhdistettynä kaikkein vanhinten ja saarnamiesten kanssa, ja teitä tervehtivät rauhan tervehdyksillä kaikki palveluspiiat ja toivottavat teille onnea ja siunausta ajallisesti ja ijankaikkisesti ja rukoilevat Jumalaa, että Hän siunaisi ja varjelisi teitä vaivoissa ja vastoinkäymisissä, etkette vaivain alle näännyisi ja kiusauksissa vetäisi raskasta murhetta päällenne, joka tulisi teille kuormaksi epäilysten tähden. Mutta pankaa kaikki murheet Herran päälle, sillä Hän pitää murheen teistä ja on luvannut, että Hän kaikki asiat parhaaksi kääntää, jotka Häntä rakastavat. Jonka päälle me vielä sanomme, että älkööt yksikään veljistä ja sisarista riidelkö tien päällä ja kuluttako armon aikaa hukkaan, sillä aika on kallis, mutta varokaa sitä, etkette murhetta murheen päälle lisää vanhemmille, jotka vielä elävät Ruotsin Lapissa ja ovat harmailla hiuksilla, jotka ovat murhetta pitäneet ajan aamunkoitosta asti, alkukristillisyyden ajasta asti, joka näkyy siitä, että ruumiin voimatkin ovat kuluneet, jonka me näemme heistä, kun he saavat kuulla, että riidat ja eripuraisuudet ovat kristittyin seurassa niinkuin Korinton seurakunnassa apostolein aikana, jonka me itse näemme, kuinka murheella he huokaavat, kun kuulevat, että on joku kapina kristittyin välissä, johon apostoli Paavali näkyy vastanneen, kun hän sai kuulla, että on kapina kristittyin välissä, johon hän vastaa, että ettekö te ole lihalliset ja olette jo ruvenneet ihmisten tapain jälkeen vaeltamaan. Jonka päälle me vielä sanomme, rakkaat, että te, jotka väkevät Herrassa olette, teidän tulee heikkoin voimattomuutta kantaa, sillä Jeesus, Juma<261>lan Poika, joka oli väkevä, Hän se kantoi meidän kuormamme sairautemme ja meitä elämään johdatti. Ja se usko on meillä vieläkin. Ja jääkää hyvästi Herran haltuun annettuna.

Nyt me tervehdämme yhteisesti kaikin, jotka yksi olemme, tämän meidän lähetyskirjamme kautta rakasta veljeä ja uskollista työntekijää Herran viinamäessä Matti Kuulaa, ja annatte minulle anteeksi sen viipymisen, kun en ole enemminkin vastannut kirjoitustanne, ja kiitän vielä rakkaalla sydämellä kaikkein niitten kalliitten kirjeitten edestä, joita olen teiltä saanut, jotka kalliit olleet ovat, joista minä näen, että veli on yksi meidän kanssamme. Tämän meidän lähetyskirjamme saat julkisesti lukea kristittyin edessä. Ole, veli rakas, niin hyvä ja toimita tästä kirjeestä kopio Tampereelle ja Teuvan

kristityille, ja jos näet soveliaaksi, niin pane Siionin Sanomiin muuttamatta, jos pidätte tämän sopivana, että se tulisi leveämmällä luettavaksi, sillä en minä ole yhtään salakirjaa ulosantanut, jota ei olisi saanut julkisesti lukea kristittyin edessä tutkittavaksi, joissa minä olen julkisesti totuuden tunnustanut maailmankin edessä niinkuin tässäkin kirjassa, sillä minä tiedän, että Jeesus on totuuden tunnustanut maailmalle, sentähden on maailma Häntä vihannut, jonka päälle Jeesus on sanonut opetuslapsillensa: »Voi, jos maailma teitä kiittää!» Sentähden emme tahdo sen voivotuksen alle tulla, vaikka henki menisi ruumiista.

Ja jos tunnet tämän kirjeen nimi terveelliseksi, niin lähetä myöskin kopio J. Kieri veljelle Amerikkaan painettavaksi van-hinten kirjain joukkoon, että se pysyisi tallella jälkeen jääneille luettavaksi, vaikka siinä on, veli, työtä ja vaivaa sinulle, mutta työhön ja vaivaan Jumala on meitä tahtonutkin monen ihmisen kalliisti ostetun sielun autuudeksi. Ja Jumala siunatkoon ja varjelkoon sinua vaivoissa ja vastoinkäymisissä, ettet vaivain alle nääntyisi ja kiusauksessa vetäisi raskasta murhetta päällesi epäilysten tähden: pane kaikki murheesi Herran päälle! Hän pitää murheen sinusta, sillä Hän on <262> luvannut, että Hän kaikki asiat parhaaksi kääntää niille, jotka häntä rakastavat. Eikä muuta tällä kerralla, kun sanomme hyvästi Herran haltuun annettuna ja todistamme yhteisesti vanhinten ja saarnamiesten, palveluspiikain ja veljein ja sisaritten kanssa, että kaikki teidän syntinne ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja kalliissa vuotaneessa veressä. Sen me teille todistamme kaikkialla Jumalan puolesta Jeesuksen nimeen. Olkaa hyvässä turvassa Jumalan haltuun annettuina ja rukoilkaa edestäni! Tätä pyytää teidän heikko veljenne uskossa ja armon osallisuudessa

Joonas Johansson Purnu.

P. S. Nyt annan tietää teille siitä teidän pyynnöstänne, kun olette tahtoneet sinne minua, etfen ole tohtinut teille vastatakaan sinne tulostani syystä, kun yskätauti on kolmatta vuotta minua kovin rasittanut, jonka tähden terveyteni ovat käynyt huonoksi, erinomattain rinnanrakennukset ovat niin raskaaksi tulleet, etfen kykene täällä lähempänäkään tässä raskaassa Herran työssä, joka eniten koskee rinnanrakennuksia.

Sama

Juhonpietistä se 8 p:nä kesäkuuta 1900.

Kallis veli Herrassa Matti Kuula.

Armo olkoon sinulle ja rauha Isältä Jumalalta ja Herraltamme Jeesukselta nyt ja aina!

Kirjeen olen sinulta, rakas veli, saanut, jonka edestä kiitän. Ilolla olen sen vastaan ottanut. Olen myös ennenkin rakkaudella lukenut veljen kirjeitä Siionin Sanomissa. Kalliina veljenä olen aina pitänyt, sillä elävä henki niissä puhuu. Veli sanoo kirjeessään, etten pahentuisi muisteluksista. En ensinkään. Pidän vain hyvänä, kun saan tietää heidän hullutuksensa ja, että Syväjärven Heikkiä uskotaan. Kristusta meidän <263> uskoa tulee, ja joka Kristuksen oppia lukee puustavinkaan jälkeen, niin sen pitäisi jo nähdä, ettei Syväjärven puhe ole muuta, kun puheen lisän viihdykkinä. Jos luemme Galatalaisten epistolan ja vaikka viidennen luvun, eli apostolein teossa 20 luvun, siinä sanotaan, minkälaisia itse teistänne nousee hänen lähtemisensä jälkeen. Ja se tapahtuu nytkin joka ennenkin tapahtunut on. Eikä meidän ole muuta odottaminenkaan. Mutta se on Herramme ja vapahtajamme oppi, että kaikille, jotka syntinsä tuntevat, on Hän aina sanonut: älä pelkää, ainoastaan usko, ja joka uskoo, se tulee autuaaksi j.n.e.

Ja niinkuin tiedätte, on Jumala Ruotsin Lapissa laittanut tämän kalliin lammashuoneen ajallamme, yhden lammashuoneen ja yhden paimenen. On myös sanonut Hänellä olevan muita lampaita, jotka Hänen pitää tänne saattaman, ja niin pitää oleman yksi lammashuone ja yksi paimen. Ovatko semmoiset paimenen käskyläiset, jotka laumaa lahoihin ja lohkoihin repivät. Lukekoot semmoiset Johanneksen evankeliumin kymmenennen luvun, että ne ovat raatelevaiset sudet. Mutta semmoiset ovat Hyvän Paimenen käskyläiset, jotka itse kukin annetuilla lahjoillansa kokoovat siihen yhteen lammashuoneeseen ja siinä suojelevat pedoilta. Jos minä tyhmistynyt olen teitä suomalaisia kohtaan, niin Herralle tyhmistynyt olen, mutta jos minä taidossa olen, niin minä teillekin taidossa olen. Sillä se on kerskaukseni, että juuri minunkin kauttani on Jumala teille tämän kalliin evankeliumin lahjoittanut. Minkäs päältä te (muutammat) ylpeillette? Ei se ole teille ilmasta pudonnut. Jos teillä olisi kymmenen tuhatta opettajaa, niin ei teillä ole montaa isää, ja kuitenkin

sieltä (Suomesta) monta isää minullekin tarjotaan. Jospa sieltä ilmestyisit semmoiset isät, jotka meitäkin opastaisivat syvemmälle siihen kalliiseen evankeliumiin, josta olemme hengen ja elämän saaneet, jonka kautta olemme voitolla pysyneet, joka on Jumalan voima jokaiselle uskovaiselle autuudeksi. <264> Mutta eivät ne häpeäkään, kun uudesta alkavat turvata heikkoihin ja köyhiin säätyihin, joita he vastauudesta tahtovat palvella. Voi ihmisrakkaat! Muistakaa, mistä te hengen ja elämän saaneet olette! Niin pysykäämme siinä vapaudessa, ja älkää taas sekoittako teitänne orjuuden ikeeseen, sillä Kristus on tie, totuus ja elämä, eikä kenkään tule Isän tykö, vaan Hänen kauttansa. Ja Jeesuksen henki sanoo Johanneksen kautta: Minä olen A ja O, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen. Joka tähän lisää, sen nimi otetaan pois elämän kirjasta, ja joka tästä vähentää, sen nimi myös otetaan pois elämän kirjasta. Onkos tilaa liikkua heikkoihin ja köyhiin säätyihin? Kristus eilen ja tänään ja ijankaikkisesti. Joka vahvana pysyy loppuun asti, se tulee autuaaksi. Amen, hallelujaa, amen!

Ja synnit teille niinkuin meillekin ovat visusti anteeksi annetut sillä verellä, joka on pitkänä perjantaina vuotanut synteimme anteeksi saamisen tähden. Voitto on saatu Karitsan veren kautta ja voittokunnia kestää pääsiäisillasta iankaikkisuuteen asti, sillä synnin taakka on varissut ja henki ja taivaan valtakunnan avaimet ovat annetut. Kiitos Isälle, Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt ja aina!

Ja rakkaasta sydäimestä rakkauden terveisiä teille ja koko Herran laumalle ja sanon vieläkin: pysykäämme Jeesuksen uskossa! Kyllä se on silloin kehnolla perusteella, kun on Syväjärven eli jonkun muun persoonan päällä, — kuin itse elämän Herran Jeesuksen, se seisoo ijankaikkisesti.

Ja tämän lehden kautta tervehdämme teitä, rakkaani. Kantakaa minullekin aina anteeksiantavaa sydäntä! Näitä merkitsee vanha ja uusi veljenne ja matkakumppaninne autuuden ja rauhan majoihin. Armo olkoon teillekin ja rakkaus ilon kanssa! Hyvästi, rakkaani, Herran haltuun annettuna!

Vanha
Erik Anders Andersson

<265>

Gellivaarassa 22. 7. 1900.

Kallis veli ja sisar Kulonen ynnä muut Herran valitut teidän ympärillänne. Jumalan ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon teidän henkenne kanssa nyt ja aina päivän loppuun asti! Amen!

Sydämeistä kiitän niiden rakkaitten kirjain edestä, joita olen saanut teiltä vastaan ottaa, joka on iloista kuulla, että tet olette pysymässä teidän kalliimassa uskon kilvoituksessa ja siitä opista kiinni pidätte, josta hengen ja elämän saaneet olette, joka oppi on saarnattu esikoisten seurakunnan vanhimmilta ja niiltä, jotka vanhinten kanssa yksi ovat ja täälläkin pohjolassa kuudettakymmentä vuotta ja vielä samaten samankaltaisella äänellä niinkuin on aamulla alettu. Eikä ole varaa siirtyä äidin helmasta mihinkään, sillä äiti on esikoisten seurakunta maan päällä, joka on totuuden patsas, josta vapahtaja sanoi, ettei helvetin portit sitä kukista. Nyt on jo vihollinen pyytännyt kaiken voitavansa ja voimansa, että saada tätä elävää kristillisyyttä kukistaa, vaan ei hän ole vielä saanut sitä maahan, vaikka hän on kaiken voitavansa pyytännyt. Ja olkaamme turvatut sen oikean äidin helmassa, synnit on meille ja teille anteeksi annettu Jeesuksen pyhässä nimessä ja kalliissa veressä, jonka äänen met matkustajat aina tarvitsemme kuulla, sillä sota pauhaa ulkona ja sisällisesti, niin että monta kertaa joutuu matkustavainen itseksensä ajattelemaan, kuinka sitä perille kostuu, vaan olkaamme iloiset, vielä on se suuri sotasankari vereen kastetuissa vaatteissa laumansa edessä, sotii ja voittaa ja lyöpi laumansa viholliset suunsa kaksiteräisellä miekalla. Voiton päällä on Herran lauma vielä, ja voiton päällä me pysymme Karitsan veren kautta ja heidän todistuksensa sanan kautta. Amen.

Minä olen kulkenut Joonas vanhimman kanssa koko tämän kevään. Vanhin on ruumiin voimista niinkuin hän silloin oli, <266> koska tet läksitte täältä. Mitä tet kirjoitatte, että sinne tulla, niin asia on tositärkeellinen ja kallis, ja me uskomme, että Jumala pitää murheen teistä ja meistä, sillä hän on luvannut kaikki asiat parhain kääntää niille, jotka Häntä rakastavat. Sillä Herra on sen itse sanonut, että ei Hän anna kunniaansa vieraalle, vaikkapa vihollinen pyytää Jumalan kunnian itsellensä ryöstää ja hallitusta kaataa, vieläpä Kristuksen kirkkosäädyt muuttaa, vaan vielä ovat vanhemmat seurakuntaa hallitsemassa Kristuksen lain ja asetuksen jälkeen, jonka hallituksen kautta seurakunta koossa pysyy ja on pysynyt, kussa tämä hallitus on pystyssä

pysynyt. Ja jotka esikois-seurakunnan opin ja neuvoin kuuliaisuudessa vaeltavat, kyllä het totisesti autuaiksi tulevat. Ja seurakuntaa pitää totella. Sen-tähden tet kaikin pysykää esikois-seurakunnan helmassa, sillä ulkona seurakuntaa ei ole yhtään autuutta, sillä ulkona seurakuntaa ovat koirat ja velhot, isänsä tappajat, eikä siellä ole yhtään autuutta eikä elävän Jumalan sanaa, sillä Pyhän Hengen saaneelle seurakunnalle Jeesus on jättänyt saarnaviran, joille Hän sanoo näin: »Menkää kaikkeen mailmaan ja saarnatkaa parannusta ja syntein anteeksi antamusta kaikille luoduille!» Jos ei parannusta saarnata ja parannusta tehdä, niin ei myöskään syntein anteeksi antamisen sanaa vastaan oteta, vaan net ovat molemmat tarpeelliset ja Jeesukselta käsketty, josta Lutherus on sanonut, että semmoinen saarnaaja, joka saarnaa parannusta eikä hän saarnaa syntein anteeksi antamusta, hän sulkee taivaan ja aukaisee helvetin. Samalla sanoo hän, että semmoinen saarnaaja, joka saarnaa syntein anteeksi antamusta eikä saarnaa parannusta, hän sulkee taivaan ja aukaisee helvetin, sentähden pitää nämä molemmat kuuluman. Ja sama Lutherus on sanonut, että kristityn pitää yhtä mielellään vastaanottaa parannussaarnan kuin synteinanteeksi antamisen saarnan, vaikkapa parannussaarna tuntuu lihalle ja verelle vaikealta vastaanottaa.

<267>

Paavali sanoo, että jos tet lihalle lihan jälkeen elätte, niin teidän pitää kuoleman, mutta jos te lihan työt hengen kautta kuoletatte, niin te saatte elää. Ja sentähden pitää liha kurituksen alla oleman, että henki vapaana pysyy, sillä nämä kaksi eivät saa olla yhtäaikaan vapaana, josta Paavali on sanonut vanhoille hebrealaisille näin: »Koska kaikkalainen rangaistus käsillä on, niin ei se näy meille iloksi vaan murheeksi, vaan sitten antaa Hän rauhallisen vanhurskauden hedelmän kaikille, jotka siinä harjoitetut ovat.» Muutammat henkilöt ovat saaneet sen ymmärryksen, että ei kristitylle tarvitse saarnata parannusta. Vaan niin kauan, kun ihminen lihassa on, niin synti hänessä asuu, jonka met jokainen kristitty tunnemme, kuinka voimallisesti vihollinen karkaa päälle, jonka puolesta ja sentähden ei meillä ole muuta kristillisyyttä kuin se, että me syntein anteeksi saamisen armosta uskomme itsemme autuaiksi. Amen.

Eikä muuta tällä kertaa, vaan sanon vaimoni ja kaikkein kristittyin kanssa sydämen rakkaita terveisiä kaikille Herran valituille, jotka meidän ja teidän

kanssa yksi ovat. Tätä olen kirjoittanut rakkaan veljen Nikun Erkin kanssa yhdessä pöydässä, joka myös sanoo teille rakkaita terveisiä.

Olkaamme turvatut! Synnit on anteeksi annettu, jonka täältä asti todistamme Jeesuksen nimessä ja kalliissa veressä. Sen met Jumalan puolesta juhlallisesti julistamme. Jääkää nyt hyvästi Herran haltuun annettuina siinä toivossa, että pian yhteen tulemme Karitsan häissä sillattoman virran toisella rannalla, kussa ei enää tarvitse erkaantua. Rukoilkaa minun edestä! Pyytää heikko veljenne

Viktor Apelqwist

Sano minulta ja minun vaimoltani rakkaita terveisiä Walkoselle ja Forsströmille! Joonas vanhin on käskenyt minun sanoa sydämen rakkaita terveisiä, kun minä kirjoitan, ja hänen emäntänsä Anna Liisa.

Veljenne

V. Apelqwist.

<268> Sydämen rakkaita terveisiä Leipo Kallelta Kuloselle, Walkoselle ja Wilenille vaimonsa kanssa. Minun ja Nikun Erkin terveisiä Wilenille ynnä vaimolle. Jos mahdollista on, että saada, niin lähettäkää minulle joku Laestadiuksen kirkko-postilla, jos siellä löytyy.

Se sama.

Gellivaarassa Ruotsin Lapissa 14. p. marraskuuta 1900.

Ja nyt tervehdän sinua A. Härmä ja annan tietää, että olen saanut sinun lähettämäsi kirjeen, josta minä en ole loukkaantunut sinun kirjoituksestasi, josta minä näen, että sinä tarkkaavaisuudella olet ottanut vaaria Suomen kristillisyyden olennosta ja juoksusta ja johtavimmista jäsenistä, että mitä hedelmää itse kunkin työ vaikuttaa, niinkuin raamattu todistaa, sillä työ tekijän kaunistaa. Joka näkyy siitä, kun Jeesus tuli tänne maan päälle, niin Hän varsin kolmantena päivänä antoi itsensä ympärileikata ja antoi itsensä lain alaiseksi tehdä, ja niin tuli muitten ihmisten vertaiseksi, että Hän ne lunastaisi, jotka lain alla ovat, alensi itsensä, otti orjan muodon päällensä, kärsi ristiä kuolemaan asti ja vahvisti ne lupaukset, mitä ennen isille luvattu oli, jonka Hän kuolemallansa vahvisti, joka näkyy selkiästi, että Hänen työnsä

kaunisti hänet, että Hän nyt istuu Isän Jumalan oikealla kädellä Isän Jumalan kunniaksi. Niin myös näkyy kaikkein apostolitten, jonka työ kaunistaa heidät, että het ovat oman henkensä ennen antaneet ennenkuin he työtään ovat heittäneet, ja nyt het veisaavat kaikkein työntekijöitten ja kilvoittelijain ja voittajain palkasta, jonka raamattu todistaa, jonka te itse raamatusta lukeneet olette, joka on tosi ja pysyy totena, kun raamattu sanoo, joka toimellisesti kilvoittelee, hän kruunataan, joka näkyy selkeästi, että työnteko kaunisti heidät, jonka tet itse tiedätte ja ymmärrätte, että vanhurskaan työt ja teot noudattavat häntä, ja palkka töiden jälkeen. Ja jos kysymys <269> tulee siitä, mikä vanhurskaan palkka on, niin minä vastaan siihen raamattuun jälkeen, sillä vanhurskaan palkka on ijankaikkinen elämä ja ijankaikkinen ilo ja autuus. Ja se on myös kirjoitettu, että jumalattoman ihmisen työt ja teot noudattavat heitä, ja töitten jälkeen palkka. Minusta kuuluu, että niilläkin on täydellinen palkkansa. Vissiin Kainillekin maksetaan palkka, kun se tappoi veljensä, sillä mie olen lukenut, että Aapelin veri huutaa kostoa. Ja vissiin maksetaan palkka fariseuksille, kirjanoppineille ja ylimmäisille papeille, että het vainosit Jeesusta, koska mie olen itse lukemallakin lukenut, että he huusit ristiinnaulitse, ristiinnaulitse, ota pois, ota pois, ja niitten ääni on saanut kuitenkin vallan, vissiin net ovat saaneet palkkansa. Jos siitä tulisi kysymys, mikä on jumalattomain ihmisten töitten palkka, niin siihen minä vastaan raamattuun jälkeen, se on ijankaikkinen helvetti ja ijankaikkinen piinan sija, jossa heitä piinataan pimeässä loukossa elikkä kuopassa, jossa ei mato kuole eikä tulta sammuteta raamattuun jälkeen. Sentähden ei olekaan ihme, että Jeesus on sanonut omille opetuslapsillensa, että heidän pitää itkemän ja parkuman ja maailman joukko iloitsee, nauraa ja pilkkaa heitä, mutta olkaa tet iloiset, rakkaat veljet ja sisaret, siitä Jeesuksen sanasta, kun Hän sanoo: teidän murheenne käättään iloksi ja jumalattomain ilo kää-tään murheeksi.

Sentähden, rakkaat veljet ja sisaret, olkaa vähän aikaa kärsivälliset murheessa ja toivossa sangen iloiset. Jonka päälle minä sanon, mitä Johannes on kirjoittanut, kun hän sanoo näin: »Älkää ihmetelkö, minun veljeni, koska mailma teitä vihaa, siitä met tiedämme, että met olemme kuolemasta elämään siirretty, että me rakastamme veljiä; joka ei veljeänsä rakasta, niin hän vihaa veljeänsä, ja joka veljeänsä vihaa, hän on murhaaja, ja tet tiedätte, ettei yhdessäkään murhaajassa ole ijankaikkinen elämä pysyvä», ja siitä me

tuntemme rakkauden, että Hän on pannut henkensä meidän edestämme, <270> niin pitää meidänkin veljemme edestä henkemme paneman. Jos joku näkee veljensä jotakin tarvitsevan ja sulkee sydämensä häneltä, kuinkasta Jumalan rakkaus pysyy hänessä? Lapsukaiset, älkää rakastako sanalla ja kielellä, mutta työllä ja totuudella! Kyllä ymmärrätte, mitä tarkoitan. Eikä kelläkään ole suurempaa rakkautta kuin että joku ystävänsä edestä henkensä panee. Sentähden, rakkaat veljet ja sisaret kaikkialla, pysykää Kristuksen laissa, se on, pysykää Kristuksen opissa ja kärsikää toinen toistanne rakkaudessa ja anteeksi antakaa toisillenne saarnaten parannusta ja syntein anteeksi antamusta kaikkialla ja jatkakaa sovintosaarnaa eteenkin-päin, jonka Herra itse säätänyt on, ja tehkää työtä sen päälle, että Herran lauma koossa pysyy, ja ruokkikaa Jeesuksen karitsoita ja kaitsekaa Hänen lampaitansa. Jos ruokkiminen on tarpeellinen, että lampaat elävät, että he saavat nauttia Jumalan armon raitista ilmaa esikoisten seurakunnan hengen yhteydessä, niin on kaitsemisen oppi Jeesuksen käskyn jälkeen kallis ja tarpeellinen, että lauma koossa pysyy ja esikoisten seurakunnan helmassa. Jonka päälle minä vielä sanon, niinkuin olen jo sanonut tässä edellämainitussa kirjassa, että meidän ja teidän kristillisyyks on edistynyt ja kasvanut apostolisen kristillisyyden kanssa kaikessa esimerkissä, sekä vastoinkäymisissä ja koetelemuksissa, niinkuin apostolien aikana, jonka päälle minä vielä sanon, että älkää hämmästykö kamppausten riitoja, jotka näkyvät olleen apostolien aikana, josta Paavali kirjoittaa, kun hän sanoo, että sentähden pitää teidän seurassanne olla riitoja, eripuraisuutta ja eriseuroja, että ne, jotka koetellut ovat, ne ilmoitettaisiin.

Pysykää siinä opissa, josta te elämän ja hengen saaneet olette loukkaamatta itseänne esikoisten seurakuntaa vastaan, jotka eivät loukkaantuneet esikoisten nimityksestä ja vanhimmista, vaan pitävät vanhimmat kalliina ja kaksinkertaisessa kunniaassa, jotka sanassa ja opissa työtä tehneet ovat <271> ja ovat hyvin hallinneet, ja sen seurakunnan, johonka te ja me tulleet olemme tässä meidän aikakaudellamme, joka on ensimmäinen meidän päivinämme, jossa Laestadius kantaa sen vanhimman nimen niinkuin apostolein aikana. Hän rupesi Herran käskystä tekemään työtä Ruotsin Lapin korvessa, josta tämä hengellinen likke on levinnyt itään ja etelään, länteen ja pohjoiseen, aina Ameriikkaan ovat kulkeneet, samoin kun apostolitten aikana, ja me

näemme, että on apostolitten aikana ollut muutamia virallisia pappeja uskolle kuuliaisia, niinkuin meidänkin aikana, mutta en minä tiedä, kuinka monta pappia on ollut Jeesusta puolustamassa, kun Jeesus tapettiin, enkä minä tiedä, kuinka monta pappia, kun Pietari tapettiin ja muut apostolit, sekä silloin kun apostoli Paavali tapettiin. Enkä myöskään oikein varmaan tiedä, kuinka monta pappia on silloinkaan ollut, kun Lutherus Wormsissa oppineitten keskellä oli, kuinka monta pappia oli siellä, jotka Lutherusta puolustivat. Enkä vielääkään siitä oikein tiedä, kuinka monta pappia on Jeesuksen opin tähden tapettu, mutta sen minä vain tiedän, että pappeja on ollut voimallisia apostolein aikana, jotka olit voimalliset lujasti kieltämään, että ei saa Jeesuksen nimeen opettaa, ja papit ovat voimallisesti määränsä pitäneet, että me maallikot ja yksinkertaiset olemme voimallisesti saarnanneet parannusta ja syntein anteeksi antamusta kaikille. Sentähden on meillä niin vähän luottamusta niihin pappismiehiin, sillä me nyt näemme meidän aikanamme, kuinka harvoja pappismiehiä on, jotka tahtoisivat yksimielisesti maallikkoin kanssa rakentaa Herran seurakuntaa ja pysyä hengen yhteydessä ja tulla pilkatuksi Jeesuksen nimen tähden niinkuin Herran seurakunta, ja sentähden ei meillä ole luottamusta kuin siihen seurakuntaan, johonka me sisälle tulleet olemme siitä verisestä ovesta, joka on kaikkein meidän äiti apostolin sanain mukaan, jonka päälle minä sanon, että äiti on raamattuun jälkeen Jumalan seurakunta, joka kutsutaan Pyhän Hengen <272> saaneeksi seurakunnaksi, jonka Jeesus on rakentanut maan päälle elävistä kivistä ja pessyt sen omalla verellensä puhtaaksi ja pyhittänyt Pyhällä Hengellä ja sentähden kutsutaan se pyhäksi seurakunnaksi.

Niinkuin te itse ymmärrätte, niin kauan kun met pysymme lapsena esikoisten seurakunnan helmassa, niin seurakunta ei hylkää lapsiansa kaikkinaisten vikain tähden, eikä ylkä hylkää morsiantansa kaikkinaisten syitten tähden. Jonka päälle minä sanon, että älkää lapsirukat riidelkö tien päällä, ei tavarain päältä eikä perinnön päältä, sillä lasten on perintö. Kylläpä tet olette itse lukeneet mitä Jeesus on sanonut opetuslapsillensa, jotka rupesivat riitelemään tien päällä, ja muistattehan tet sen, mitä Hän on puhunut lapsista. Jonka päälle mie vielä sanon, että pysykää Kristuksen laissa, se on, Kristuksen opissa. Niinkuin tet itse tiedätte, niin ei se Hänen opetuslapsi ole, joka ei pysy Kristuksen opissa. Ja kärsikää toinen toistanne ja anteeksi antakaa

toinen toisellenne ja kantakaa toinen toisenne kuormaa ja niin Kristuksen lakia täyttäkää!

Ja kaikkein näitten neuvonsanain päälle, joita olen tässä lähetyskirjassa kirjoittanut, todistamme monen todistajan kanssa, että teidän syntinne on anteeksi annettu Jeesuksen nimessä ja kalliissa veressä, joka on vuodatettu pitkänä perjantaina Golgatan mäellä monelle tuhannelle syntein anteeksi antamiseksi, sen met todistamme Jumalan puolesta, jonka mie tiedän, että se on tosi ja varma asia, että anteeksi anominen ja anteeksi antaminen on kaiken riidan loppu. Eikä muuta tällä kerralla. Täältä tervehtävät teitä koko Herran lauma. Ja rukoilkaa meidänkin edestämme, ja kantakaa meitäkin anteeksi antavaisella sydämellä armoistuimen tykö. Näitä merkitsee

Joonas Johanson Purnu
ynnä veljein kanssa.

Jääkää hyvästi Herran haltuun annettuna! Tämän saatte lukea julkisesti kristittyjen edessä. Ja annan tietää siitä <273> asiasta, mikä on teillä ollut kysymyksenä, minun sinne tulosta, sillä tämän kesän olen kovin sairastanut, joka on minun ruumiistani osan ottanut. Ja olen kyllä sydämestäni etsinyt ja hakenut, kuka sopisi sinne lähettää. Kyllä niitä täällä on, jotka kyllä kykenevät, ja olen freistannut heitä ehdottaa. Tornion jokivarrelta en tiedä, sillä Tornion jokivarren kristillisyyys on kovin antanut lihallisuuden mielen sisälle tulla, ja kun lihallinen vapaus pääsee sisälle seurakuntaan turmelemaan seurakuntaa, joka tulee näkyväiseksi siitä, että kaikki pienet synnit tulevat luvallisiksi, koreus tulee luvalliseksi ja maailman mielisyys, ja sen päälle saarnataan sitten hyvästä Jumalasta, rakkaasta Jumalasta ja laupiaasta Jumalasta, ja siihen tyydytetään lihallinen vapaus, sitten lakataan synnistä nuhde, sitten toteutuu se, mitä Lutherus on sanonut, jos met lakkaamme synnistä nuhteen, silloin met olemme antaneet synnille luvan, ja se on ymmärrettävä asia, että silloin pääsee liha herrustelemaan.

Se sama.

Gellivaarassa se 13. 1. 1901.

Kallis veli ja sisar Herrassa Kulonen ja Kuloska ynnä ympärillänne olevat veljet ja sisaret, jotka yksi Herrassa ovat esikoisten seurakunnan helmassa.

Jumalan armo ja rauha olkoon teidän henkenne kanssa nyt ja ijankaikkisesti, amen. Suureksi iloksi olen minä sieltä Tampereelta saannut tämän kesän kuluessa monta kirjaa vastaanottaa, joista kirjoista näemme, että siellä on kalliita sieluja, jotka ovat liitossa sen totisen yljän kanssa, vaikka vihollinen pyytää kaiken voitavansa, että pilata Jumalan työtä. Niin on kaikkina aikoina Jumalan lapsilla ollut sota täällä maailmassa, ja vihollinen käypi ympäri niinkuin kiljuva jalopeura ja etsii, ketä hän saisi niellä.

Mutta olkaamme turvatut! Vielä kulkee kuningasten kuningas laumansa edellä vereen kastetuissa vaatteissa, sotii ja <274> voittaa ja lyöpi laumansa viholliset suunsa kaksiteräisellä miekalla. Kyllä vihollinen tahtoi hajoittaa sitä seurakuntaa, jonka Jumalan Poika on rakentanut kallion päälle, mutta Hän on itse sanonut, että helvetin portit ei pidä sitä kukistaman. Siinä on se oikea turvan paikka, nimittäin esikoisten seurakunnassa, jolle seurakunnalle Jumalan Poika vallat ja lakinsa ja säätynsä antanut on, jota seurakuntaa totella pitää. Ja tämä on ensin pienestä alkanut Ruotsin Lapissa ja sieltä se on raamatullisen oikean lähetystoimen kautta levinnyt itään ja länteen ja etelään ja poikki valtamerien, jossa on tarvinnut olla työtä ja huolta, jossa aikakautemme vanhinten työ ja huoli pitäisi jokaisella muistossa oleman, jonka tähden Paavali sanoo, että, jotka sanassa ja opissa työtä tehneet ovat ja ovat hyvin hallinneet, niitä sitä kahdenkertaisessa kunniassa pitämän, mutta pitävätkö ne niitä kahdenkertaisessa kunniassa, jotka heitä vääriksi näkevät.

Mutta pitää neuvot ottaa vastaan. Ja ketäs siis pitäisi oppiman, jos ei esikoisseurakunnan vanhempia. Niin on apostolein aikana tarvinnut mennä Jerusalemiin vanhimpia oppimaan, joka on se paikka, josta kristillisyys on apostolein aikana lähtenyt levenemään, vaan se on niin ollut ennen, niinkuin se nytkin on, josta apostoli sanoo, että sentähden pitää teidän seassanne oleman riitä ja eripuraisuus ja eriseura, että ne jotka koetellut ovat, ilmoitettaisiin. Ei se ole meille iloksi, vaan murheeksi, mutta se on niin ollut ennen, ja on vielä nyt. Siinä asiassa, josta olemme elämän ja hengen saaneet, siinä pysykää veljet ja sisaret, sillä met olemme tulleet oikeaan seurakuntaan, jossa kaikki synnit ovat anteeksi annetut ja päästetyt olemme lain kanteista, jossa seurakunnassa saarnataan vielä Jeesuksen käskyn jälkeen parannusta ja syntein anteeksi antamusta Jeesuksen nimeen. Ja nämä molemmat pitää

sitten kuuluman, sekä parannus ja syntein anteeksi antamus. Lutherus sanoo, että kristityn pitää vastaan ottaa niinhyvin parannussaarna kuin syntein anteeksi antamuksen saarna, <275> vaikka muutamilla on se ymmärrys, että kristityille ei tarvitse saarnata parannusta, vaan ei ole kristityn liha tullut pyhäksi. Ja net semmoiset, jotka eivät tahdo opin kuuliaisuuteen itsensä sujuttaa, he noudattavat omaa mieltä, ja synnit ovat tulleet heille luvallisiksi, koreus tulee heille luvalliseksi synniksi, maailman mallit ovat luvalliset, maailman rakkaus on luvallinen ym., ja koska näistä puhutaan, niin he pahenevat, mutta Jumalan Poika on pantu monelle lankeemiseksi ja nousemiseksi, ja Hän on itse sanonut, että tämän evankeliumin kautta pitää moni tulla ylösnostetuksi ja moni syvempään helvettiin painetuksi.

Nyt päätän tämän minun yksinkertaisen kirjojakseni sydämen rakkailla terveisillä ja kiitän teitä kaikkia kirjain ja terveisten edestä. Ilmoitan myös, että meillä on olleet täällä joulun aikana kokoukset. On ollut paljon saarnaajia, Joonas Purnu, Juntti Mäntyvaara, Sammeli Wettasjärvi, Isak Niku, Isak Kuoksu ja Fransi Parakka, hän on täällä meillä ja on kipeänä. He saarnasivat voimallisesti Jumalan sanaa, vahvistit ja vakuutit pysymään esikoisten seurakunnan helmassa ja kaikkia pitämään yhdenkaltaisen puheenparren, jotka lahjat Jumalalle kokoavat. Joonas vanhin on nyt mennyt kotia. Hän ei ole oikein terve, vaan on hän nyt vähän parempi. Eikä muuta tällä kertaa, vaan sanon ja todistan tämän kirjoituksen päälle, että synnit ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja kalliissa veressä. Ja sydämen rakkaita terveisiä sanovat yllämainitut saarnaajat vaimoinsa kanssa, olkaa ensin ja viimein minulta ja minun vaimoltani ja koko perheeltä. Pyydän rukoilla edestäni ja kantakaa anteeksi antavaisella sydämellä armoistuimen eteen. Sitä pyytää heikko veljenne

Viktor Apelqwist.

Sydämen rakkaita terveysiä siltä Herran laumalta kuin täällä on, sille Herran laumalle kuin siellä teidän ympärillänne on, jotka yksi ovat.

Kiitän sydämestä postillan edestä, jonka lähetitte, että <276> myös sen Joonas vanhimman kirjeen, jonka Walkonen lähetti. Olen saanut Walkoselta monta kirjaa, että myös Wileniltä, vaan en ole vielä kerinnyt vastaamaan, vaan sanokaa heille paljon sydämen rakkaita terveisiä ynnä heidän perheelleen.

Gellivaara se 1. 6. 1901.

Rakkaalle veljelle ja sisarelle Anselm ja Maria Kulonen ja se piiskuinen lauma, joka siellä on, jotka yksi olette. Annamme tietää teille, että olemme saaneet sen teidän lähetetyn kirjanne, jonka olette lähettäneet juhannuksen kokouksiin Gellivaaraan, jonka olemme saaneet, ja sen kirjan, jonka olette ennemmin lähettäneet, jonka olette lähettäneet yksimielisesti, jonka sisällä oli teidän kaikkein yhteinen pyyntönne, joittenka edestä kiitämme. Ja ne ovat minulla tallella, ja olemme lukeneet juhannuksen kokouksissa teidän lähetetyn kirjanne, pyyntönne kaikkein kristittyin kuullen, ja olemme yksimielisesti tutkineet teidän pyyntönne Jumalan edessä, että asia on kallis ja tarpeellinen, josta näkyy selkiästi, että se on tosi, mitä Jeesus on sanonut, että eloa on paljon, mutta työntekijöitä vähän. Sentähden rukoilkaa, te siellä ja me täällä, että Herra lähettäisi uskollisia työntekijöitä Hänen eloonsa, jonka tähden me hädymme etsiä huoneenhaltijain seurasta raamattuun jälkeen, joka uskolliseksi löydetään. Sille me saatamme sanoa, että mennä jakamaan Hänen huoneensa runsaita tavaroita.

Ja annan tietää teille, että ei ole näkynyt Pauli Rantalaa juhannuksena Gellivaarassa eikä muita, ja annan teille tietää, että olen tänä talvena etsinyt hallitsijain seurasta, kenenkä me yksimielisesti teille lähettäisimme Herran sanan jälkeen kaksin ja kaksin, mutta nyt en saata tätä asiata päättää tässä kokouksessa teidän pyyntönne jälkeen, sillä uskolliset <277> työntekijät on lähetetty kaksin ylös tunturille Lappiin lähes Norjan rajalle asti, enkä tiedä, vaikka kävisivät Norjassa asti Erik Sammeli Wettasjärvi, ja toiset kaksi kutsuttuina itään Isak Kuoksu ja Isak Niku, ja enkä kykene itse terveyteni tähden lähteä sinne teidän tykönnne, jonka tähden olkaa kärsivälliset odottaissa ja murheessa ja toivossa sangen iloiset, sillä toivo ei anna itsensä häpiään tulla, mutta pankaa kaikki murheet Herran päälle, kyllä Jumala pitää murheen teistä, sillä Hän on luvannut, että Hän kaikki asiat parhaaksi kääntää niille kaikille, jotka Häntä rakastavat. Ja se on tosi, että kyllä Jumala asiansa hoitaa, joka näkyy kanssa, että se on tosi, kun Jumala rakentaa temppelinsä elävistä kivistä, kyllä piru rakentaa kappelinsa syrjään, eikä Jumala ole joutilas eikä voimaton Hänen töissään. Eikä vihollinenkaan nuku, sillä hän käypi ympäri niinkuin

kiljuva jalopeura, etsii kenen hän saisi niellä Pietarin sanain mukaan, sillä se näkyy raanaa ttuin jälkeen, jos hän tulisi karhun haamussa, eli jos hän tulisi jalopeuran haamussa eli suden haamussa, niin sitten jokainen pelkäisi, mutta kun hän tulee valkeuden enkelinä niinkuin käärme paratiisissa, joka vietteli Jumalan viattoman ja puhui Jumalasta ja petti ihmisen ja langetti ihmisen ja langetti hänet alastomaksi, kyllä ymmärrätte mitä tarkoitan, vihollista tietenkkin.

Jonka päälle minä vielä sanon jonkun sanan, että valvokaa te Siionin muurin vartijat ja vartioikaa viinamäen aitaa, ja viinamäen aidan rakentajat, te siellä ja me täällä, ettei vihollisen metsästäjät pääsisi hajoittamaan viinamäen aitaa ja tehkää sen päälle työtä, että Herran lauma pysyy koossa, ja ruokkikaa Jeesuksen lampaita Jeesuksen käskystä, että lampaat elävät ja kaitsekaa Hänen karitsoitansa. Jos ruokkimisen oppi on kallis ja tarpeellinen, että lam-paat elävät, niin on kaitsemisen oppi tarpeellinen ja kallis, että lauma koossa pysyy Siionin vuorella raamattuun jälkeen, joka vuori on kaikkia vuoria kor-kein, johonka te tulleet olette, te siellä ja me täällä. <278> Sillä Siionin vuori on yksi, ja elävä Jumalan kaupunki on yksi, ja esikoisten seurakunta on yksi, ja lammashuone on yksi, ja lammashuoneen ovi on yksi, sillä Jeesus on ovi, ja joka oven kautta menee sisälle lammashuoneeseen, se kutsutaan lam-masten paimeneksi. Ja se on oikea lammasten paimen, joka henkensä panee lammasten edestä, sillä Jeesus on henkensä pannut meidän edestämme. Ja jos me tahdomme olla lammasten paimenet, niin meidän pitää veljemme edestä henkemme paneman raamattuun jälkeen. Ja sentähden se Jeesus on sanonut opetuslapsillensa, että älkää oudoksuko sitä hellettä, joka teidän päällenne tulee, kun Hän on sanonut: niinkuin he Häntä ovat vihanneet ja vainonneet, niin he vihaavat ja vainoovat teitäkin. Ja niin se näkyy apostoli Paavalikin kirjoittavan, kun hän sanoo: »Sentähden teidän seurassa pitää olla riita ja eripuraisuus ja eriseura, että ne, jotka koetellut ovat, ilmoitettaisiin». Joka selvästi näkyy siitä, niinkuin Paavali kirjoittaa, että pysykää siinä opissa, josta elämän ja hengen saaneet olette, joka näkyy selvästi, kun riidat ja eripuraisuudet ja eriseuramat tulevat, joka jääpi seisomaan siinä opissa, josta on hengen ja elämän saanut, eikä lähde muualta hakemaan parempaa, joka osoittaa selvästi, että niillä on korvat ruvenneet syyhymään, kuulemaan uutta, eivätkä enään voi kärsiä terveellistä Jumalan sanan oppia. Eikä ole

sitten ihme, että riita ja kamppaus levenee ja levenee ja horjuvat sinne ja tänne, ja viimein kadottavat omantunnon rauhan ja rupeavat näkemään niitä vääriksi, niitä jotka pysyvät siinä opissa, josta he elämän ja hengen saaneet ovat. Kyllähän ne sitten ilmi tulevat, jotka siinä pysyvät ja jotka eivät pysy. Niin se näkyy olleen apostolitten aikanakin.

Jonka päälle minä vielä sanon rakkaudella, että pysykää, rakkaat veljet ja sisaret ja työntekijät, siinä opissa, josta te elämän ja hengen saaneet olette, josta te vakuutetut olette ja sielun rauhan käsittäneet, ja uskokaa itsenne autuaiksi syntein anteeksi saamisen armosta! Jonka päälle minä todis-<279>tan yhteisesti Herran lauman kanssa täältä Ruotsin Lapista, että teidän synnit ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja siinä kalliissa vuotaneessa veressä. Sen me todistamme teille Jumalan puolesta. Ja rauha olkoon teidän kanssanne ja älkää riidelkö tien päällä Herran kalun päältä. Joilla on halu riidellä, niin se riidelläkään oman kalunsa päältä, kyllä oma kalu pian loppuu.

Älkää vain, rakkaat veljet ja sisaret ja työntekijät Herran viinamäessä, uskoko ja ajatelko näitä kirjoittaneen teille loukkaukseksi, mutta ylösrakennukseksi ja neuvoksi. Mutta ahkeroitkaa pysyä Kristuksen laissa, se on Kristuksen opissa ja kärsikää toinen toistanne ja anteeksi antakaa toinen toisillenne ja kantakaa toinen toisenne kuormaa, ja niin Kristuksen lakia täyttäkää, ja pysykää esikoisten seurakunnan helmassa niinkuin lapset äidin sylissä, johonka te syntyneet olette, niinkuin te itse tiedätte, että seurakunta ei hylkää lapsiansa kaikkinaisten vikain tähden, eikä ylkä hylkää morsianta kaikkinaisten syitten tähden, niinkuin te itse ymmärrätte, että esikoisten seurakunta maan päällä, jonka esikoinen rakentanut on, jonka Lutherus on sanonut, että jolla on seurakunta äitinä maassa, sillä on Jumala isänä taivaassa, jonka tähden, rakkaat lapset, ei ole varaa liikkua äidin sylistä ei oikealle eikä vasemmalle puolelle, sillä se on tietty asia se, niin kauan aikaa kun me pysymme lapsina, niin me pysymme Jumalan perillisinä, nimittäin Kristuksen kanssa perillisinä niinkuin Paavali kirjoittaa roomalaisille: jonka tähden, lapset rakkaat, älkää riidelkö perinnön päältä, kyllä rikkaalla Isällä on tavaraa teille. Kyllä vain elätte Isän tavaralla ijankaikkisesti, ette vaan yksikään vähäksy, että olette vähän saaneet. Ja tyytykää Jumalan armoon, kun olette saaneet synnit anteeksi. Eikä meillä muuta kristillisyyttä olekaan, mutta armo, että olemme saaneet synnit anteeksi.

Eikä muuta tällä kerralla, mutta sanomme juuri sydämen rakkaita terveisiä koko Herran laumalta täällä Maria Kulo<280>selle ja hänen miehellensä ja sille Herran laumalle, joka siellä on yksi teidän kanssanne. Ja annan vielä tietää, että en ole Maria Kuloselle yhtään nuhdekirjaa kirjoittanut, josko vielä sanottaisiin. Ja sanon vielä, että samassa uskossa olen kuin silloinkin, kun täällä olitte ja sama mielipide kristillisyydestä ja kristillisyyden opista. Ja sanon yhteisesti minun kirjurini Viktorin emännän kanssa terveisiä Maria Kuloselle ja hänen miehelleen, ja rukoilkaa edestäni! Tätä pyytää heikko veljenne elämän kaidalla tiellä

Jonas Johansson Purnu

Tämän saatte lukea julki seurakunnan edessä. Osoite: Joonas Johansson Purnu, Gellivaara, Hakkas Purnu, Swerige.

[Tähän kuuluu 2. painoksessa julkaistu kirje 10/12 1901. Kirjeessä mainitaan mm. että Johan Raattamaa pani kätensä Jonas Purnun päälle ja jätti hänelle vastuun kaikista seurakunnista. Se on julkaistu Vanhinten Kirja 3:ssa]

Gellivaara Ruotsin Lapissa 12. 12. 1901.

Jossa me olemme olleet koossa Gellivaaran kirkonkylässä veljet ja apostolit ja vanhimmat, jossa met yksimielisesti olemme tutkineet ja etsineet täällä Ruotsin Lapissa haltijain seurasta, kuka uskollinen olisi sinne teille lähettää Jumalan huoneen runsaita tavaroita jakamaan Herran sanan jälkeen, jos het mahdollisesti voisit ruumiillisten esteitten tähden lähteä, jonka tähden en minä voi heidän omaatuntoa sitoa lähtemään, mutta sen minä vain tiedän ja ymmärrän, että se on Herran asia ja Jumalan tahto. Jonka minä ymmärrän, jotka hädässä huutavat Herraa, että niitten rukoukset on Jumala kuullut raamattuun jälkeen. Mie olen nähnyt siitakin, kun Kornelius alati rukoili Jumalaa, että Jumala lähetti enkelinsä vakuuttamaan Korneliusta, että hänen rukoukset ja almut ovat tulleet Jumalan edessä muistoon. Ja sen enkelin neuvon jälkeen minä neuvon teitä, niinkuin enkeli neuvoi Korneliusta, kun hän käski noutaa saarnamiehen Jopesta, jonka nimi oli Simon Pietari, ja Kornelius teki niin. Niin noutakaa tet nyt Ruotsin Lapista ja tehkää niinkuin Kornelius ja valitkaa teidän uskollisista palvelijoistanne uskollisen ja Jumalaa pelkääväisen sotamiehen, joka tietää Suomenmaan lait ja ase<281>tukset, sillä asia on kallis

ja painava, sillä ihmisten sielut ovat tässä asiassa kysymyksessä, jotka ovat kalliimmat kuin katoava kulta maan päällä, jonka minä näen, kuinka varmat ovat Jumalan asiat, joittenka kautta Jumala tahtoo asiansa toimittaa. Kun Korneliukselta lähetetyt noudemiehet seisoit oven takana, jotka kyselit Siimonia, ja kun Pietari tuli miesten tykö, niin Pietari sanoi, minä se olen, niin silloin Pietari vei heitä sisälle, niin miehet juttelit kaikki, kuka heitä on lähettänyt, ja he sanoit, kenen käskystä on Kornelius heitä lähettänyt, ja ne juttelit uskollisesti koko sen asian luonnon Pietarille, niin Pietari rohkeasti lähti heidän kanssansa ja muutamia muita, jotka olit ympärileikkauksesta, ja menin sen miehen tykö, joka häntä kutsunut oli, ja kun hän tuli sen tykö, joka oli kokouksen valmistanut, niin hän kysyi, mitä varten olette minua tänne kutsuneet, niin se mies muisteli koko asian, jolta hän oli käskyn saanut, että kutsua sinua, ja kun hän oli sen sanonut, jonka päälle hän sanoi, että hyvin teit, ettäs tulit. Ja kun sisälle menit, niin Pietari löysi monta, jotka olit tulleet kokoon, joka näyttää selkiästi heidän puheistaan, mitä het puhuivat, kun het sanoit, sinä teit hyvin, ettäs tulit, ja me olemme siinä kaikki nyt Jumalan edessä kuulemassa kaikkia, kun sinulle Jumalalta on käsketty, niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: »Nyt minä todeksi löydän, ettei Jumala katso ihmisen muotoa, vaan kaikissa kansoissa, jotka Häntä pelkäävät ja tekevät vanhurskautta, se on Jumalalle otollinen.» Ja se on ijankaikkinen tosi, että ei Jumala katso ihmisen muotoa.

Jonka päälle minä sanon ja neuvon teitä, rakkaat veljet ja työntekijät Herran viinamäessä kaikkialla, tet siellä ja met täällä, saarnata Jumalan sanaa ilman ihmisen muodon katsomatta, oli het ylhäiset eli alhaiset, eli oppineet ja oppimattomat, joko he ovat rikkaat eli köyhät ja tehkää sen päälle työtä, että Herran lauma koossa pysyisi, ettei Herran lauma tulisi hajoitetuksi, ja pysykää Kristuksen laissa, se on, Kris<282>tuksen opissa, niinkuin te itse tiedätte ja ymmärrätte, joka ei pysy Kristuksen opissa, niin ei hän ole Hänen opetuslapsensa, jonka tähden minä sanon, että kärsikää toinen toistanne ja kantakaa toinen toisenne kuormaa ja niin Kristuksen lakia täyttäkää ja anteeksi antakaa toinen toisillenne. Jonka päälle minä sanon niinkuin apostoli Paavali sanoo efeesiläisille kristityille neljännen luvun viimeisessä värssyssä, minkäkaltaiset teidän tulee olla keskenänne. Teidän tulee olla ystävälliset ja laupiaat, ja anteeksi antakaa toinen toisillenne niinkuin Jumala teillekin

Kristuksen kautta anteeksi antanut on. Ja me vanhimmat ja veljet yhteisesti kokoontuneina Gellivaaran kirkonkylässä Israel Nattavaara, Jöns Mäntyvaara, Yrtti Nils Yrittivaara, Lars Petter Kilvo, Joonas Purnu, Erik Samuel Wettasjärvi, Isak Kuoksu, Isak Niku Masunilta, Fransi Parakasta, Anders Knutson, Wiktor Apelqwist, Iisakki Kompelusvaara, Henrik Kangas Junosuvanto todistamme juhlallisesti ja yksimielisesti, että teidän syntinne ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja kalliissa vuotaneessa veressä, todistamme yhteisesti Jumalan puolesta Jeesuksen nimeen, sillä muuta nimeä ei ole taivaan alla kuin Jeesuksen nimi, jossa ihmiset autuaiksi tulevat, sillä Jeesuksen nimi on pyhitys ja veri on puhdistus.

Ja nyt minä vielä sanon teille, etten minä juuri vissisti tiedä teille aikaa juuri määrätä, millä ajalla teidän pitäisi tulla noutamaan, josta noutamisesta olen puhunut tässä lähetyskirjassa jalempana. Sentähden olis kallis asia, jos te tekisitte niinkuin tässä lähetyskirjassa me neuvoneet olemme, senkin tähden, että meidän uskolliset työkumppanit ovat oudot Suomen maan reisuille, jonka tähden olisi hyvä, että tulisitte silloin, koska te näette, että se parhaiten sopisi, syystä siihen, että kevätpuoleen olisit pitemmät päivät, ja senkin tähden, ettei täältä kyllä joutaisi lähteä, senkin tähden, joka näkyy toteutuvan, mitä synnitön opettaja on sanonut seitsemälekymmenelle opetuslapselle kun Hän esitti heitä ennen<283>kuin Hän lähetti, kun Hän sanoo: »Eloa on tosin paljon, mutta työntekijöitä on vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että Hän lähettäisi uskollisia työntekijöitä Hänen eloonsa!»

Joka nyt tulee näkösälle Raattamaa vainajan kuoleman jälkeen, josta Raattamaa vainaja on jo eläesssänsä puhunut, minkälainen virallisten pappein henkivalta on, jonka mie olen itse korvillani kuullut, kuinka viralliset ovat surkailleet, että Laestadiolaisen hengellisen liikkeen tähden on pappein arvo halvettu, jonka he nyt tahtoisit, että het saisit sen liikkeen sammumaan, että het pääsisit sanomaan, että, joo, he ovat parantaneet Laestadiolaisen opin hairauksia, että heille jäisi siitä kunnia. Jonka tähden mie täydyn sanoa, ettei täältä kyllä liikenisä lähettää sen syyn tähden, kun näkyy, kuinka väkevästi eriseurain henki ja se heidän henkivaltansa pakkaa ylös Tornion jokivartta tänne Ruotsin Lapin maalle sammuttamaan ja roskittamaan sitä hengellistä liikettä, joka on täällä Laestadiuksen ajasta asti ollut monta kymmentä ajast'-aikaa yhteen henkeen ja hengen yhteyteen rauhan siteen kautta, joka on rak-

kaus, joka näkyy selkiästi siitä, mitä apostoli Paavali sanoo: jos rakkaus jäähtyy, niin vääryys saa vallan, ja lihallinen vapaus alkaa riitelemään hengellistä vapautta vastaan, joka kuitenkin näkyy väkisin pakkaavan sisälle Herran laumaan, ja sentähden se henkivalta ja vallan himo tahtosi viinamäen aidan hajoittaa, että lihallinen vapaus saisi rauhassa olla, että maailman kunnia tulisi luvalliseksi ja maailman ystävyys luvalliseksi ja maailman muoto luvalliseksi, vaikka Paavali on kieltänyt, älkää sovittako tämän maailman muodon jälkeen ja älkää holhoko ruumista haureuteen. Joka näkyy siitä, mikä vahinko siitä tulee, joka holhoo ruumiinsa haureuteen, mitä Laestadius on puhunut, kun hän sanoo, että koreuden alla piilee huoruus, joka tulee näkösälle, mikä hedelmä siitä ulos tulee. Kyllä ymmärrätte, mitä tarkoitan. Ja toinen on turmeleva synti, joka on maailman kunnia, jonka alla piilee maailman ystävyys, jonka me näem^{<284>}me selkiästi, ettei maailman ystävä sano toiselle maailman ystävälle totuutta, jonka te olette itse lukeneet ja ymmärrätte. Joka tahtoo maailman ystävä olla, hän on Jumalan vihamies raamattuun jälkeen, sillä maailma ei kärsi totuutta, jonka me näemme selkiästi, kun Jeesus tunnusti totuuden maailman edessä, niin maailma rupesi Häntä vihaamaan, jonka päälle minä sanon teille kaikille totuuden tunnustajille, jotka valvotte Siionin muurilla ja vartioitsette Siionin vuorta ja katsokaa perään, ettei kunnian ja omanvanhurskauden perkele pääsisi hajoittamaan viinamäen aita, ja ettei lihallinen vapaus pääsisi sisälle turmelemaan Herran laumaa tällä viimeisellä ajalla.

Eikä muuta tällä kertaa, mutta minä ilmoitan teille millä ajalla pitäisi teidän tulla tänne noutamaan niitä, joita te olette anoneet, jonka tähden mie merkitsen millä ajalla teidän sopisi tulla, se on Marian päivän aikana, silloin on ja me laitamme kokouksen, johon kaikki saarnaajat kokoontuvat Gelliväärän kirkonkylässä ja seurakunnan kristityitä paljon. Ja jos tulette noutamaan, se tulkaa silloin, sillä syksytalvesta ovat kaikki saarnaajat hajoitetut ja lähetetyt kaksin ja kaksin raamattuun jälkeen, mutta silloin ne ovat koolla Marian päivän aikana, jossa tutkitaan kristillisyyden juoksun ja koossa pysymisen esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä.

Eikä muuta, jääkää hyvästi Herran haltuun annettuna ja rukoilkaa edestäni! Tätä pyytää teidän heikko veljenne uskossa ja evankeliumin edesvastauksessa teidän kanssanne

ynnä minun kirjurini kanssa Fransi Parakasta ynnä
monta muuta työntekijöistä ynnä minun kanssani.

Tämän saatte julkilukea seurakunnan edessä.

<285>

Jukkasjärvässä se 14. 5. 1902.

Rakkaille veljille ja sisarille. Herran armo ja rauha olkoon kaikkein kanssa elämän ehtooseen asti! Amen.

Hajalla asuville veljille ja sisarille Suomen Siionissa ja ynnä muualla, jotka olemme sen veripunaisen oven Herran Jeesuksen kautta sisälle tulleet siihen oikeaan seurakuntaan, joka on se ensimmäinen esikoisten seurakunta täällä maan päällä, jonka on Hän omalla pyhällä verellensä pessyt ja pyhittänyt Pyhällä Hengellensä pyhäksi, johonka seurakuntaan olemme tulleet syntein anteeksi saamisen armosta, jossa on meillä ja teillä, veljet rakkaat ja sisaret, kaikki synnit ja viat todistettu anteeksi ja päästetty lain kanteista, sillä Kristus on lain loppu jokaiselle uskovaiselle vanhurskaudeksi, sillä Jeesus sanoo omille opetuslapsilleen, siitä teitä tutaan minun omikseni, että tet rakkauden pidätte keskenänne ja rakastatte toinen toistanne. Siitä mekin näemme, koska me rakastamme toisia ja rukoilemme toinen toisemme edestä ja saarnaamme synnit anteeksi toinen toisellemme ja viljelemme matkasauvaa anteeksi anomisella ja anteeksi antamisella Herran Jeesuksen nimessä ja kalliisti ulosvuotaneessa veressä Herran Jeesuksen nimeen, että olemme tulleet synninstä päästetyksi ja pahasta omastatunnosta irti revityksi, sillä me olemme tulleet esikoisten seurakuntaan ja hengen yhteyteen rauhan siteitten kautta, johon on meitä opetettu aikakautemme esikoisvanhemmilta, joitten oppi on vielä täällä maan päällä ja toinen syrjä kirkkaassa ilmassa kiittämässä ja ylistämässä heliämmällä rinnalla ja kielellä kuin täällä ja odottavat meitä osaveljiä ja -sisaria. Onhan se iloista yhteen tulla, koska neljältä ilmansuunalta tullaan ja lauletaan amen, hallelujaa Karitsalle kunniaksi.

Ja olkaa vain, veljet rakkaat, varustetut ja vahvistetut kaikella Jumalan voimalla vastaanseisojia vastaan, jotka tahtovat lihan jälkeen Jumalalle kelvata niin kuin olen nähnyt <286> teidän preivistä, joka oli rakkaalla työntekijällä Erik Samuel Wettasjärvellä jonka lähetti minulle, jonka edestä kiitän kaikkia Helsingin kristityiltä ja koko verellä pestyä laumaa, jotka olemme yh-

dessä hengessä esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä, joita teidän totella tulee, jotka uskovat synnin päästön veljein suusta, jotka todistavat Jumalan puolesta täällä maan päällä anteeksi annetuksi Jeesuksen nimessä ja kalliisti ulosvuotaneessa veressä, joka on Golgatalla synnittömän ja pyhän ruumiista ulos virtana juossut pitkänä perjantaina meidän syntisten lunastukseksi, että maa punersi verestä. Ja olkaa vain hyvässä turvassa, kaikki veljet ja sisaret, synnit ja viat todistan minäkin Jumalan puolesta anteeksi Herran Jeesuksen nimessä ja kalliisti ulosvuotaneessa veressä tänäkin päivänä. Ei olekaan meillä pitkä sotimisen aika täällä maan päällä totisilla kilvoittelijoilla. Aikain merkit näyttävät siltä, että kyllä taitaa pian tulla se, joka tuleva on, ja oikaisee sen valkian kätensä ja asettaa lampaat oikealle puolelle ja vuohet vasemmalle puolelle, jossa on itku ja hammasten kiristys, vaan vanhurskaalla ijankaikkinen ilo ja rauha. Ja puhalla Herran henki kaikki suitevaiset kynttilän sydämet palamaan kaikissa paikoissa, että se tulena palaisi näinä viimeisinä etsikon päivinä, että lamput syttyisit palamaan, koska huuto tulee. Amen!

Nyt sanon sydämen rakkaita terveisiä kaikille veljille ja sisarille, ehkäpä olemme kasvoista tuntemattomat, vaan hengessä tutut, jotka olemme yhdessä uskossa ja esikoisseurakunnan helmassa, sekä vanhat että nuoret ja pienet ja suuret. Ja vielä kiitän kaikkia palvelevaisia miehiä ja vaimoja ja Jumalan totuuden apulaisia. Kyllä pian yhteen tulemme, jossa ei enää eron ikävä vaivaa eikä syntisyys paina niinkuin täällä. Ja sano Antti Kolehmaiselle ja Aatu Härmälle paljon rakkaita terveisiä vaimoinensa ja kaikille kristityille, että muistaa minua ja minunkin väkeäni anteeksi antavaisella sydämellä, sillä synti tahtoo tarttua ja hitaaksi tehdä tässä kalhiissa <287> työssä, ja rukoilkaa minun ja koko minun väkeni edestä, että mekin autuaiksi tulemme ynnä teidän kanssanne. Tätä pyytää veljenne uskossa

J. H. Fjellborg
Jukkasjärvi

Hyvin ovat veljet tykänneet Suomen reisusta, jonka ilmoitti Sammeli minulle kirjeen kautta.

J. H. Fjellborg

Kirjoitettu Ruotsin Lapissa, Gellivaarassa ja Wettasjärvessä 21 p. toukokuussa v. 1902

Tykö rakkaille veljille ja sisarille Turussa Abrahamsonille vaimonsa ja perheensä kanssa, Blomqvistille vaimonsa ja lastensa kanssa ynnä kaikille muille rakkaille veljille ja sisarille Tampereella Forström ja Härmä ja Kulonen vaimoinensa kanssa, Walkonen, Salminen ja Wilen ja Hammar y.m. vaimoineen ja perheineen sekä muut veljet ja sisaret, vieläpä Helsingin veljille ja sisarille, Nyholmille, Tammiselle, Haataselle, Nenoselle, Ristimäelle, Laineelle, Sofia Heinoselle miehensä kanssa, Ilanderille ja Rautaselle rakkaitten vaimoineen ja lastenne kanssa ja muille rakkaille veljille ja sisarille, joita emme suita nimitellä, ja Lahdessa Simoliini ja Warjola ja Ahonen vaimoinensa ja lastensa kanssa ynnä muille rakkaille veljille ja sisarille ja Lappeenrannassa Pauvilainen, Samppi, Uti vaimoinensa y.m. rakkaille veljille ja sisarille, niin myös Wiipurissa A. Kolehmaiselle, Rautiaiselle, Marttalalle, Jalolle, Leinoselle, kaikille vaimoineen ja lastensa kanssa ja Emili Niemelälle vanhempansa ja Ida Åmannin ja kaikkein tiilipruukin ja kaupungin rakkaitten veljein ja sisarten kanssa. Emme suita nimitellä vaan kun ovat tahtoneet kirjoittamaan, niin olemme muutamit maininneet. Ja toivotamme Jumalan rauhaa ja siunausta teille kaikille yllämainituille ja kiitämme sen rakkauden palveluksen edestä meitä kohtaan teitä kaikkia kaupunkikuntain kristi<288>tyitä, vieläpä niin kauas, kun ovat sydämen kautta rakkauden siteet kiintyneet muissakin paikka- eli seurakunnissa niinkuin Imatralla, Antreassa, Hämeenlinnassa, Kotkassa, Hankoniemessä ynnä muualla niin laajalta kun tätä luetaan. Jumalan, Isän ja meidän Herramme Jeesuksen armo ja rauha olkoon ja hallitkoon henkenne ja henkemme kanssa tällä vaivaloisella ja vaarallisella matkalla elämän ehtoon asti! Amen!

Onnellisesti ja terveinä olemme kotia saapuneet ja Jumala on vaikuttanut voimallisesti, kun olimme sanomia tuoneet Suomesta, vieläpä suuren ilon Herran laumalle samoin kuin apostolin aikana. Ja olkaa, rakkaat veljet ja sisaret, rohvaistut Herrassa ja saarnatkaa Jeesuksen oman käskyn jälkeen parannusta ja syntein anteeksi antamusta Herran nimeen, sillä ne, jotka ottavat vastaan parannussaarnan, niin ne ottavat vastaan syntein anteeksi antamisen saarnan, ja ruokkikaa Jeesuksen lampaita ja kaitkaa Hänen karitsoitansa, että lamfaat elävät ja lauma koossa pysyy esikoisten seura-

kunnan helmassa ja hengen yhteydessä rauhan siteen kautta ja seurakkaa Jeesusta sillä verisellä ristin tiellä yrttitarhasta Golgatalle kieltäen itsenne maailmasta, sillä Jeesus sanoo; »Joka minun perässäni tulla tahtoo, hän ottakoon ristinsä, kieltäköön itsensä maailmasta ja seuratkoon minua!» sillä Hän on meille esikuvaksi pantu, että meidän pitää Hänen askeleitansa noudattaman, joka ei yhtään syntiä tehnyt eikä yhtään petosta ole Hänen suustansa löyty, sanoo apostoli. Ja Hän on jättänyt meille lakinsa, säätynsä ja oikeutensa, jonka kautta lauma koossa pysyy, ja hengen yhteydessä esikoisten seurakunnan helmassa, joitten nimet taivaassa kirjoitetut ovat, ja jossa Jumala täydellisten vanhurskasten henkein kanssa on, ja uuden testamentin välimiehen Jeesuksen verellä priiskoitetut sydämet uskon kautta ovat, vieläpä päästetyt pahasta omastatunnosta.

Sentähden, veli rakkaat ja sisaret, seuratkaamme sitä hellää alennuksen esikuvaa, että voiton päällä pysytte ja anteeksi <289> anokaamme ja anteeksi antakaamme toiset toisillemme niinkuin Jumala meille Kristuksen kautta anteeksi antanut on niinkuin Hän sanoo Matheuksen 18 luvussa, mutta suruttomalle maailmalle ja kristittyin pilkkaajille julistakaa Jumalan ankara vanhurskaus, että he heräisit kuulemaan kutsuvaista ääntä Siionin vuorelle, jossa rakas ja laupias Jumala hallitsee rauhan evankeliumilla, eroitettuna kuolleesta kristikunnasta ja eriseurain hengestä, suruttomuudessa nukkuneesta pappiskunnasta, jotka omallavanhurskaudella tahtoisit nukuttaa ja hukuttaa koko maailman ynnä kaikkein niitten kanssa, jotka nousevat sitä oppia ja armonjärjestystä vastaan, jota meidän kristillisyytemme vanhimmat ovat suurella vaivalla ylösnostaneet ja yhteen laumaan koonneet ja lain alta taluttaneet Jumalan armon vapautta vastaan ottamaan tämän esikoisten seurakunnan helmassa, joka on aikakaudellamme ensin kivulla uudesti syntynyt halvassa Ruotsin Lapissa taas meidänkin aikakaudessamme niinkuin apostolein aikaanakin, ja on itsensä levittänyt oikean raamatullisen lähetystoimen kautta itään, länteen, pohjoiseen ja etelään, ja johonka siunattuun aikaan olemme, veli rakkaat ja sisaret syntyneet, josta olkoon kiitos Jumalalle ja Jumalan ihmisille. Ja siinä me, veli rakkaat ja sisaret, pysymme, vaikka koko maailma ja helvetin voima nousisi vastaan. Kuitenkin vielä Siionin linnassa rauhan kellot soivat.

Sentähden olkaa hyvässä turvassa, te valitut Suomen rannalla, kaikkein vain ja murheitten alla! Kyllä pian aukenee uusi ilma ijankaikkisuuden rannalla, jossa saatte levätä kaikista matkan vaivoista, ja johonka ampujan nuoli ei enään ulotu, ja jossa saamme tervehdellä toisiamme vanhinten ja kaikkein valittuin kanssa sen laskeumattoman auringon alla ja laulaa yhteen ääneen amenta ja hallelujaa alati ja ijankaikkisesti. Siinä on teidän koreutenne, te morsiamen piijat, että emme tarvitse tämän maailman turhia koristuksia ja kaunistuksia, joilla koko maailma kelpauttaa itsensä egyptiläisten huoramiehille, mutta seuratkaa te <290> kuningastanne, joka on punainen ja valkia monen kymmenen tuhannen seurassa, ja vieläpä lyöpi laumansa viholliset suunsa miekalla ja huultensa hengellä tappaa Hän jumalattomat.

Ja ei nyt muuta, veli rakkaat ja sisaret, vaan sanomme vaimoimme ja lastemme ja saarnaajain ja satain ja tuhanten kristittyin kanssa sydämen rakkaita terveisiä kaikkein yllämainittuin paikka- ja kaupunkikuntain kristityille. Vieläpä kiitämme teitä, veli rakkaat ja sisaret, kaiken teidän palveluksenne edestä, ja että olette kauniisti lähettäneet meitä takaisin niinkuin Jumalan, ja emme ole pakanoilta mitään ottaneet. Ja suuri ilo tuli seurakunnalle, ja vieläpä on kristityksi tullut jalestakin paljon ihmisiä, kun kotia olemme tulleet, josta kiitos olkoon Jumalalle, ja olemme taivaan valtakunnan avaimia paljon tarvinneet jälkeekin, kun olemme Suomesta kotia tulleet. Mutta Joonas vanhin vain on siirtynyt paratiisiin meille ja muille murheeksi, mutta hänelle iloksi. Mutta eivät ne ole kaukana yhdestäkään meistä, eivätkä ne ole oppia eikä Jumalan voimaa, jota tarvitaan maan päällä, myötänsä vieneet. Ja ei nyt muuta, kun pyydämme muistamaan meitäkin teidän esirukouksissanne anteeksi antavai-sella sydämellä armoistuimen tykönä. Tätä pyydämme. Teidän heikot veljenne, osalliset vaivassa ja valtakunnassa.

Samuel Wettasjärvi ja Wiktor Apelqvist.

Ja vielä kaikkein viimein täältä asti todistamme Herran Jeesuksen siunattuun nimeen ja kalliiseen vereen kaikki synnit, viat, epäilykset anteeksi. Se muistaa vielä kuolemankin hetkellä ennenkuin silmät kiinni painuvat. Amen.

Ja olkaa niin hyvät ja kirjoittakaa kopiot kaikkiin niihin kaupunkeihin, joista yllä mainitsimme. Ja eikä ole enää täällä yhtään vanhinten kirjaa Forsströmille eikä Kuloselle Tampereella, net ovat kaikki loppuneet.

Sama.

Saan kiittää sydämeistä kaikkein kirjain edestä, joita olen saanut Härmältä ja Halosen emännältä ja Kuloskalta ja Ko<291>lehmaiselta, joihin olisin vastannut, vaan en jouda, kun olen reisuun lähtemässä. Ja ei nyt muuta, vaan sanon perheeni kanssa sydämen rakkaita terveisiä. Met lähdemme Mäntyvaaran Juntin kanssa Hakaseen ja tulemme juhannukseksi Gellivaaraan. Sammeli ja Fransi lähtevät tunturiin ylös Lappiin. Eikä muuta, vaan sanon hyvästi sen Hyvän Paimenen haltuun näillä sanoilla, että synnit ovat anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja veressä. Muistakaa aina minuakin teidän rukouksissanne, pyytää viimein teidän heikko veljenne

Wiktor Apelqvist.

Kirjoitettu Nattavaarassa se 1 päivä heinäkuuta 1902.

Yhteenkokoontuneet vanhimmat ja apostolit ja veljet yhdistettynä sen Herran lauman kanssa, joka täällä meidän ympärillämme on. Olemme yksimielisesti päättäneet teille kirjoittaa jonkun neuvon sanan.

Ensinnä saamme kiittää teitä, Suomenmaan veljiä ja sisaria, siitä asiasta, että olette meidän rakkaita veljiä ja lähetyssaarnaajia, joita met teille täältä esikoisten seurakunnasta lähetimme, nimittäin Erik Samuel Johansson ja Wiktor Apelqvist, että te niitä kauniisti lähettäneet olette Herran edessä takaisin, joita met olemme ilolla vastaan ottaneet. Kiitämme myös niitten kalliitten kirjain edestä, joita olette kirjoittaneet Wiktor Apelqvistille ja Sameli Wettasjärvelle, että myös niitten kirjain, joita olette tänne esikoisten seurakunnalle kirjoittaneet, joita me pidämme kalliina, joista näemme ja ymmärrämme, että olette kalliina pitäneet sen työn ja toimen, että olemme teille lähettäneet kalliit veljet Sameli Wettasjärven ja Wiktor Apelqvistin, joita met olemme uskollisina Herran palvelijoina teille lähettäneet, jossa toimessa ovat olleet meidän kanssamme yhdistettynä kaikki kotalappalaiset, jonka näemme teidän kirjastanne, jonka olette Tampereelta kirjoittaneet, jossa tet kiitätte siitä heidän huo<292>lesta. Joka on tosi, että he ovat huolta pitäneet, että elävä kristillisyys on päässyt kulkemaan ja levenemään, sillä he ovat olleet valmiit osaaottamaan ja tavaransa uhraamaan aina aamupäivän koitosta alkaen niin aina tähän asti vanhinten neuvoin ja opetusten kautta, jonka he meille ja

teille opettaneet ovat ja jättäneet oppinsa peräänsä, jossa he kaikella huolella ovat pyytäneet työtä tehdä sen päälle, että Herran lauma pysyy koossa ja hengen yhteydessä esikoisten seurakunnan helmassa.

Tästä on ollut heillä suuri huoli, että lauma koossa pysyy. Siihen ovat het aina vaikuttaneet sekä Laestadius ja Raattamaa vainaja ja Purnu vainaja ja kaikki heidän työkumppaninsa, jotka heidän kanssansa yksi ovat olleet, jonka het vakuuttavat aina heidän saarnoissaan ja kirjoissa, jonka kautta tulee näkö-
sälle heidän työnsä ja huolensa kristillisyydestä sillä het ovat yhdistettynä esi-
koisten seurakunnan kanssa lakkaamatta huolta pitäneet sekä lähetyskirjain
että myös lähetyssaarnaajain kautta ja vielä pitävät, sillä Herramme Jeesus
on lähetystoimen jättänyt omaan seurakuntaansa ja järjesti sen silloin kun
Hän lähetti ne seitsemänkymmentä kaksin ja kaksin ja painoi heitä rukoi-
lemaan elon Herraa, että Hän lähettäisi uskollisia työntekijöitä Hänen eloonsa,
sillä Hän näki, että työtä on paljon, vaan uskollisia työmiehiä on vähän, ja sitä
metkin tarvitsemme rukoilla, sillä sen met näemme että tosin on paljon eloa,
vaan vähän uskollisia työntekijöitä, sillä eivät he voi kaikkia niitä paikkakuntia
kulkea, joista huudot, kutsut ja anomukset kuuluvat, sillä met sanomme
niinkuin kirjoitettu on, että emme voi kaikkia Israelia ennata.

Tahdomme teille tietää antaa teidän anomuksestanne, jota olette pyytäneet
niissä kutsukirjeissä, joita olette lähettäneet tänne esikoisten seurakunnalle
Ruotsin Lappiin, jotka ovat kirjoitetut Helsingistä, Lahdesta, Viipurista, Tam-
pereelta ja Turusta, joista kirjeistä met näemme teidän pyyntönne oikeaksi ja
kalliiksi, että vieläkin anotte esikoisten seurakun<293>nalta apua, jota kui-
tenkaan ei ole Herra unhottava, sillä Hän on luvannut kuulla lastensa ruko-
ukset, ja näkee kanssa heidän tarpeensa ja puutteensa, jonka tähden emme
voi teidän anomustanne niin pikaisesti päättää, koska niitä vielä on niin
monta kristillisyytemme vanhimmistä pois näistä kokouksista, joita emme saa
kohdata ennen talvea, jotka ovat kaukana meistä. Vaan olkaa hyvässä
turvassa ja kärsivälliset murheessa ja toivossa iloiset, kyllä Jumala teille
lahjan antaa silloin kun aika tulee.

Sentähden, rakkaat veljet ja sisaret, ahkeroitkaamme työtä tehdä sen päälle,
että Herran lauma koossa pysyy esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen
yhteydessä ja ahke-roitkaa pitää hengen yhteyttä rauhan siteen kautta!
Pitäkää kiinteästi kiinni esikoisten seurakunnan opin ja neuvon jälkeen, jota

meidän rakkaat lähetysmiehet Wiktor Apelqvist ja Erik Samuel Wettasjärvi ovat teille opettaneet ja saarnanneet raamattuun jälkeen ja pitäkää yhdenkaltainen puheenparsi apostolin sanain mukaan ja välttäkää kamppausten riitoja ja vietteleväisiä henkiä ja kaikkea maailman turhuutta ja uskokaa rohvaistulla sydämellä synnit anteeksi annetuksi; sen met teille annamme ja todistamme kolmeyhteisen Jumalan nimeen Jeesuksen nimessä ja veressä.

Eikä muuta tällä kertaa, vaan sanomme sydämen rakkaita terveisiä täältä koossa olevalta Herran laumalta sille Herramme laumalle, joka siellä on, joka yksi meidän ja teidän kanssanne on esikoisen seurakunnan helmassa. Sydämen rakkaita terveisiä Antti Kolehmaiselle, Rautiaiselle, Marttalalle, Markkulalle ja kaikille Viipurin kristityille ja sydämen rakkaita terveisiä Tammiselle, Nyholmille, Haataselle, Laineelle, heidän perheillensä, ja Simolinille ja Varjolalle ja Härmälle ja Abrahamson'ille ja heidän perheilleen, vaikka emme suita kaikkein rakastajain nimiä nimitellä, niin kuitenkin on nimenne elämän kirjassa. Ja sanomme hyvästi sen Hyvän Paimenen haltuun siinä toivossa, että pian yhteen tulemme paratiisin kirkkaassa ilmassa, ja rukoilkaa aina meidän edes<294>tämme! Tätä merkitsevät teidän heikot veljenne osalliset vaivassa ja evankeliumin edesvastauksessa.

Wiktor Apelqvist, Jöns Eriksson, Mäntyvaara, Israel Israelson, Nattavaara, L. P. Nilson, Kilvo, vaimoinsa kanssa. Anna Liisa Purnu, Joonas vainajan leski ja Leipo Kalle.

Lähetäkää kopiot niihin paikkoihin, joihin tämä kirje sisältyy!

Kirjoitettu Norjassa, Palangissa

24 päivä heinäkuuta 1902

Tykö rakkaalle veljelle A. Härmä ynnä muille Herran viinamäen työntekijöille ja totuuden apulaisille ja palvelevaisille vaimoille, veljille ja sisarille. Jumalan armo ja rauha kasvakoon ja lisääntyköön ja vahvistukoon henkenne kanssa viimeiseen sodan loppuun asti, amen!

Minä kiitän sinua, veli rakas, sen kalliin preivisi edestä, jonka olen ilolla vastaan ottanut ja suurena ilona pitänyt ja lukenut seurakunnan kokouksissa, ja olemme nähneet ja olleet vakuutetut, että Jumalan sana ei ole hukkaan mennyt, missä se on puhtaana saarnattu, joka on tapahtunut oikean raamatul-

lisen lähetystoimen kautta, ja olemme siitä huolta pitäneet pitkin kristillisyyden aikaa läpi, jossa minäkin olen ollut lähetystoimen jäsenenä yli neljäkymmentä vuotta. Ja se on vaikuttanut voimallisesti ja vielä vaikuttaa, niinkuin nytkin olemme sanomia saaneet kirjoitusten ja lähetysmiesten kautta tästäkin lähetystoimesta, joka on meille iloksi, vaikka maailma ja kuollut kristikunta pappein ja kirjanoppineitten ja fariseusten kanssa ovat sitä vastaan, ja kun ei sillä pitänyt puoltansa, niin herätti monenfäriset eriseurur, joka on tämänkin kristillisyyden aikana tuottanut paljon murhetta, työtä ja vaivaa ja huolenpitoa aikakautemme kristillisyyden vanhimmille ja saarnaajille ja esikoisseurakunnalle. Niinkuin tekin, rakkaat veljet ja sisaret, sen näitte, mitä tämäkin lähetystoimi on matkaansaattanut, että se on <295> siunatuista hedelmiä kantanut, ja olette tulleet johdatetuiksi siihen oikeaan lammashuoneeseen, joka on se oikea seurakunta, niinkuin tekin sen itsekin luette hebrealaisten 12.1., johonka Jumalan Poika on jättänyt lakinsa, säätynsä ja oikeutensa, vallan ja voiman, jossa tekin olette saaneet hengittää Jumalan armon raitista ilmaa, ja jossa olette hyvän omantunnon rauhan saaneet.

Sentähden, rakkaat veljet ja sisaret, pysykää nyt sen seurakunnan helmassa, jossa teitä ja meitä korjataan, hoidetaan ja kasvatetaan ja hallitaan Kristuksen opin jälkeen. Ja ne, jotka pitävät hallituksen muotoa sopimattomana, ne erkaantuvat pois ja tekevät tokkia, joita me emme saata pitää kuin metsätokkina, joita emme tottele, sillä yksi on lammashuone ja yksi paimen raamattuun jälkeen, joka nimitetään rauhan linnaksi, jossa rauhan lapset saavat olla turvassa ja suojan alla, vaikka vihollisen voima ryntää sitä vastaan, kuitenkin rauhan linnassa rauhan kellot soivat, kun vartijat Siionin muurilla huutavat: voitto on tapahtunut Karitsan veren kautta.

Ja sentähden, rakkaat veljet ja sisaret, olkaa hyvässä turvassa tekin siellä Suomen maalla! Ette te ole yksin, sillä monta kymmentä tuhatta on teidän kansanne meidän aikakautemme esikoisseurakunnassa ja hengen yhteydessä, johonka teillä on tie auennut näitten lähetysmiesten kautta niinkuin teidän kirjoituksenne todistavat. Kyllä Jumala asiansa hoitaa, ehkä ovat heikot välikappaleet, joitten kautta Jumala asiansa hoitaa ja on suuria ihmeitä tehnyt siellä ja täällä ja niin kauas kuin tämän kristillisyyden elävät jäsenet ovat ulettuneet, ensin Lapissa, Suomessa, Norjassa ja aina Amerikkaan saakka. Ja me uskomme niin, niinkuin Johannes Kastaja profeteerasi kansalle, että on se

aika tullut, että Jumalan Poika on ottanut viskimen käteensä ja perkaa riihensä, ja niinmuodoin tulevat vanhurskaat ilmi.

Ja ei nyt muuta tällä kerralla. Todistan miekin täältä asti synnit anteeksi yhdistettynä kaikkein saarnaajain ja seura<296>kunnan kanssa Jeesuksen ni-messä ja veressä, jotka täällä ovat olleet koossa neljästätoista seurakun-nasta. Niin myös on ollut täällä meidän kanssamme Sammeli Wettasjärvi kumppaninsa Franssin kanssa. Meidän rakas veljemme Sammeli, jonka kans-sa olemme olleet tutut jo yli kolmekymmentä vuotta ja yksimieliset, ja olem-me löytäneet hänet uskolliseksi huoneenhaltijain seassa, hän on nyt täällä meidän keskellämme saarnannut taivaallista totuutta niinkuin ennenkin kumppaninsa kanssa. Ja Jumalan sana on voimallisesti vaikuttanut. Monta on tullut eriseuraisista ja maailman valtakunnasta oven Herran Jeesuksen kautta sisälle lammashuoneeseen.

Minä ajattelen, mikä se mahtaa olla syynä, kun tie suljettiin Vaasaan meidän lähetysmiehiltä, jonka näemme, mitä ovat kirjoittaneet, jossa Matti Kuula jon-kun henkilön kanssa vastustaa johdattavaisen jäsenen Kolehmaisena tähden. Minä olen jo Raatamaa vainaan aikana nähnyt Matti Kuulan kirjoitukset esi-koisseurakunnalle. Sentähden tämä teko murheuttaa meitä. Jolla on ymmär-täväinen sydän, se ymmärtäköön! Ja mitä sinä puhut lähetystoimesta, ja turvanne luette esikoisseurakunnan vinhimpiin ja saarnaajiin, se on oikea raamattuun jälkeen, niinkuin itse olette lukeneet. Siinä minä tahdon, ja met vanhat täällä Norjassa, olla huolelliset seurakunnan kanssa eteenkäsini niin-kuin tähän asti. Mutta mitä sinä preivissä sanot, että jos minä tulisin. En minä tahtoisi olla vastahakoinen Jumalan seurakunnan äänelle, joka on Jumalan ääni. Mutta olen vanha, enkä ole läpiselvä suomen kielessä. Mutta met kuitenkin huolen pidämme lähetystoimesta.

Mutta minä sanon teille, rakkaat veljet ja sisaret Suomen maalla. Olkaa kärsi-välliset? Eloa on paljon, mutta työväkeä vähän. Sentähden, jos lähetystoimi viipyy hiljaisempaan kuin teidän anomus on, koska huuto on joka kantilta ja tarve vaatii, kyllä itse ymmärrätte, tuli vielä ahtaammalle, kun meidän kallis vanhin korjattiin lepoon. Hän on nyt niit<297>tämässä sen, mitä hän on kyl-vänyt. Se nyt on se iankaikkinen ilo ja kunnian kruunu monen kymmenen tuhannen seurassa, jotka ovat maasta ostetut siinä taivaassa, jossa ei aurinko koskaan laske, ja on meidän ja teidän lohdutus kaikissa vaivoissa ja

murheissa, että saamme heidän kanssa yhteen tulla vähän ajan perästä. Kirkastakoon itsensä aina se veripunainen kuningas laumansa keskellä niinkuin Johannes on häntä katsonut ilmestyksessä sotijana ja voittajana laumansa puolesta. Mutta mekin täältä asti todistamme suuren kristittyin lauman kanssa Matti Kuula veljelle synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä senkin synnin, kun hän esti lähetysmiehet tulemasta Vaasaan ja vielä kirjoitti solvauksilla Helsinkiin, niinkuin hänen kirjansa osoittaa, heistä, jota lähetystointia vastaan ovat olleet kaikki papit, kirjanoppineet ja fariseukset ja kaikki omavanhurskauden palvelijat ja eriseuraiset niinkuin raamatut todistavat. Ja ei nyt muuta, vaan sanon satain ja tuhanten kristittyin sekä saarnaavaisten miesten ja pelvelevaisten vaimoin ja totuuden apulaisten kanssa sydämen rakkaita terveisiä Härmä veljelle kaikkein Tampereen kirstittyin kanssa ja kiitän sen kalliin preivin edestä, jonka olen saanut. Hyvästi nyt rakkaat veljet ja sisaret, ja seuratkaa Jeesuksen verisiä askeleita! Se se on meidän kirkkotiemme. Ja rukoilkaa edestäni pyytää heikko veljenne vaivassa ja valtakunnan kanssa ja puolesta

P. O. Fjälldahl eli Meri-Pietari.

Ja kirjoittakaa kopiot tästä niihin kaupunkikuntiin, joissa lähetystoimi on käynyt ja Vaasan Matti Kuulalle. Pyydän, että kirjoitatte vastauksen minulle Apelqvistin kautta ja sanomme rakkaita terveisiä A. Kolehmaiselle ja Simolii-nille O. J. M. Merkitsee Meri-Pietari ja Mikkelin Jouni.

Ja sanomme rakkaita terveisiä yksimielisesti Turun, Helsingin, Lahden ja Lappeenrannan ja Viipurin saarnaajille ja kristityille, jotka kanssamme yksimieliset ovat. Merkitsee

Se sama.

<298>

Ja met myös seurakunnan kanssa neuvomme Matti Kuula veljeä tuntemaan vikansa ja rukoilemaan anteeksi, kun hän esti muutaman henkilön kanssa seurakunnalta vanhimmilta lähetetyt saarnaajat sinne tulemasta johdattavaisen jäsenen Kolehmaisena tähden, joittenka kautta olisitte saaneet asiasta selvän ja korjanneet Kolehmaisena niinkuin Kristuskin on meitä Jumalan kunniaksi korjannut. Mutta me todistamme M. Kuula veljelle net synnit ja viat anteeksi Herran Jeesuksen nimessä ja veressä, koska met olemme nähneet M. Kuula

veljen kirjeistä, että hän on yksimielisesti esikoisten seurakunnan vanhinten kanssa sotinut eriseuraisuutta vastaan aina Amerikkaan asti voimallisesti. Ja se on kuitenkin oikea raamatullinen lähetystoimi Kristuksen opin jälkeen, joka esikoisten seurakunnalta ylläpidetään, jota vastaan ovat kaikkina maailman aikoina olleet fariseukset ja kirjanoppineet ja ylimmäiset papit ja kaikki eriseurain henget, että omavanhurskuus ja inhimillinen kunnia pääsisi voiton päälle haaskaamaan, tappamaan ja kadottamaan lampaita niinkuin Kristus sanoo. Ja ei nyt muuta, vaan sanomme sydämen rakkaita terveisiä kaikille ja todistamme täältä asti synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä yllämainittuihin paikka- ja kaupunkikuntain kristityille ja saarnaajille ja pyydämme rukoilemaan edestämme. Tätä pyytävät

Isak Kuoksu, Isak Niku, Johan Erik Niku, Frans Larsson Parakka, Oskar Larsson Parakka, Jukkasjärven seurakunnasta yllä mainitut miehet seurakunnan kanssa ja puolesta.

Gellivaara se 27. 7. 1902.

Rakkaalle veljelle Aatu Härmälle ynnä kaikki veljet ja sisaret, jotka yksi ovat esikoisten seurakunnan helmassa. Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen armo ja rauha olkoon teidän henkenne kanssa nyt ja ijankaikkisesti! Amen! Ensinnä saan kiittää niitten kalliitten kirjain edestä, joita <299> olen saanut vastaan ottaa, vaan en ole joutanut kirjoittaa vastausta, kun olen ollut reissulla koko ajan. Olen tullut kotia tällä viikolla, kun olemme Juntti Mäntyvaara vanhimman kanssa kulkeneet monessa paikkaa. Ja Jumala on voimallisesti vaikuttanut sanansa ja henkensä kautta, niin että monta lengennutta on noussut ylös ja monta on puhdistetuksi ja kirkastetuksi tullut. Ja tulee se näkyville, että kun kokonainen Jumalan sana saarnataan, niin se tekee sen vaikutuksen kuin raamatut näyttävät. Yksimielisyys täällä hallitsee kristillisyydessä, paitsi joku henki jossakin kylässä, jotka ovat jääneet seisomaan. Ja aina niitä tulee takaisin, kun kokouksissa saarnataan ja Jumalan sanalla näytetään oikea oikeaksi ja väärä vääräksi, sillä Jumalan sana se seisoo niinkuin kirjoitettu on: taivas ja maa katoa, vaan Jumalan sana ei pidä hukuman. Amen.

On tullut monta kutsukirjaa monesta paikkaa Suomesta, vaan emme ole saattaneet vakaisempaa vastausta antaa kuin sen, jonka vanhinten kanssa

kirjoitimme Nattavaarasta. Vaan niinkuin kirjoitimme, että Jumala se murheen pitää omistansa, ja niin se on tosi. Työtä tosin on paljon, vaan uskollisia työntekijöitä on vähän. Senpätähden met tarvitsemme rukoilla Jumalaa, että Hän lähettäisi uskollisia työntekijöitä Hänen eloonsa. Vaan siitä saamme kiittää Jumalaa, että ei ole vielä kaikki uskolliset työntekijät Suomessakaan loppuneet. Pidättehän te suomalaiset niitä saarnaajia oikeina, joita Ruotsin Lapissa esikoisten seurakunta ynnä vanhinten kanssa oikeina pitävät. Minä ihmettelin, kun minä ja Sammeli olimme Suomessa, että muutamat moitit, että Kolehmaisessa on oikea oppi ja väärä henki, jota met jouduimme ihmettelemään, että väärässä hengessä on oikea oppi. Emme me ole löytäneet Kolehmaisessa ei väärää henkeä eikä väärää oppia. Jos niin joku sanoisi, että he eivät juo Kolehmaisesta lähteestä, niin kavahtakoot he, että he eivät joudu itsellensä tekemään kaivoja, jotka eivät vettä anna. Sentähden kavahtakaa teitänne poisleikkaamisesta ja älköön <300> yksikään tehkö sitä haavaa, jota ei voi, ja älköön yksikään pitäkö itseänsä ylön viisaana. Kun me jokainen opettamme niin kauas kuin aikakautemme vanhemmat ovat opettaneet, niin älköön yksikään meistä heidän edellensä menkö. Sentähden ne säädyt ja opetukset, kun me ja te heiltä saaneet olemme, sen opettakaamme muille, ja jotka niitä pitävät, niin he totisesti autuaiksi tulevat. Amen.

Sentähden rakkaat veljet ja sisaret, ahkeroitsemme, met täällä ja tet siellä, työtä tehdä sen päälle, että Herran lauma koossa pysyy ja hengen yhteydessä esikoisten seurakunnan helmassa, niinkuin vanhimmat ovat aina kehoittaneet, ja siinä he ovat aina ahkeroineet, että lauma koossa pitää, jotka monta kymmentä vuotta ovat hallinneet Herran laumaa joita Paavali sanoo, että meidän tulee kahdenkertaisessa kunniaassa pitää, jotka sanassa ja opissa työtä tehneet ovat ja ovat hyvin hallinneet. Vanhimmat ne ovat seurakuntaa hallinneet apostolein aikana ja sama meidän aikana. Se näkyy kuinka suuri huoli on ollut niillä yhdellätoistakymmenellä, kun Juudas kahdestatoista vilpistyi pois, niin arvan kautta valittiin Matheus sijaan. Vaan se tehtiin vanhinten seassa, vaan jälimmiten, kun tuli kysymys, että saarnaajia lähettää, niin se näkyy, että perheenhaltijain seurasta etsittiin, jos joku uskolliseksi löytään, ja hänelle sanotaan, että mennä jakamaan Herran huoneen runsaita tavaroita. Olitkos nämä huoneenhaltijat vaimot vai olivatko he miehet? Sentähden me pidämme vaimoja kalliina, kun he vain pysyvät heidän virassaan, jonka

Jumalan Poika heille antoi, nimittäin se, että he palvelevat pyhiä ja saarnaavat Jeesuksen ylösnousemisesta. Vaan jos vaimot astuvat miesten eteen, niin met hädymme Paavalin kanssa nuhdella niitä.

Ja pysykää koossa ja ahkeroitkaa niitä saarnaajia saarnatuttua, jotka meidän kanssamme yksi ovat. Kalliiseen muistoon se on Kolehmainen jäänyt monen sadan sydämiin täällä Lapissa. Jos vielä joku sanoisi, että ei Kolehmaista ole siellä vahvistettu saarnaajaksi, vaikka se on Lapissa vanvistettu <301> Mutta tohditte ainakin tet niitä pitää saarnaajina, joita esikoisseurakunnan vanhimmat ynnä esikoisseurakunnan kanssa pitää oikeina. Ja eikä muuta, vaan sanomme sydämen rakkaita terveisiä täältä koko Herran laumalta sille Herran laumalle, joka siellä on, jotka yksi teidän kanssanne ovat esikoisten seurakunnan helmassa. Ja uskokaa rohvaistetulla sydämellä synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Sen met teille täältä todistamme Jeesuksen nimeen.

Sydämen rakkaita terveisiä Sammelilta ja Franssilta. Net ovat ylhäällä Lapissa ja ovat vissiin vieneet heidät Norjaan. Sydämen rakkaita terveisiä Mäntyvaaran Juntilta ja sisarelta, Purnu vanhimman vainajan leskeltä.

Jos näette soveliaaksi, niin lähettäkää tästä kopio Turkuun Abrahamsonille. Eikä muuta, vaan sanomme hyvästi siinä toivossa, että pian yhteen tulemme tapetun Jumalan Karitsan häissä. Sanokaa minulta sydämen rakkaita terveisiä Rautio Junnulle, jos kohtaatte hänet.

Rukoilkaa aina minun edestäni! Tätä merkitsee heikko veljenne uskossa osallinen vaivassa ja evankeliumin edesvastauksesta

Emma ja Wiktor Apelqvist

Sydämen rakkaita terveisiä Härmälle ja hänen vaimolle ja kaikille, en suita nimitellä kaikkia. Se sama omalla kädellä

Wiktor Apelqvist

Gellivaara se 4. 12. 1902.

Rakkaille veljille ja sisarille Turussa ja Tampereella ja Helsingissä ja Lahdessa ja Viipurissa, Lappeenrannassa, Imatralla, Hankoniemessä ja Teuvalla ja Juvassa ja Oulussa ja Hämeenlinnassa. Jumalan armo ja rauha hallitkoon teidän

henkenne kanssa nyt ja aina tämän lyhyen sodan loppuun asti. Amen. Ensinnä kiitämme niitten kalliitten kutsukirjain edestä, joita olemme saaneet teiltä vastaanottaa, joita olemme lukenut saarnaajain ja seurakunnan kokouksissa, joita olemme pitäneet oikeina ja kalliina ja on sydäntä liikuttavainen ja Jumalan sanan jälkeen. Ja täällä on seurakunnan kanssa miehiä etsitty, joita on uskollisiksi löytty jo vanhinten eläessä, ja jotka vielä elävät, niinkuin raamattu sanoo, huoneenhaltijain seurasta etsitty, että joku uskolliseksi löytään, ja niille sanotaan, että mennä jakamaan Jumalan huoneen runsaita tavaroita. Mutta emme ole vielä saattaneet päättää, koska täältä tulee matkaan lähtö ennen kuin Meri-Pietari tulee Norjasta.

Sentähden olkaa kärsivälliset murheessa ja toivossa iloiset, kyllä Jumala itse hoitaa asiansa ja kaikki kappaleet kääntää parhaaksi kaikille niille, jotka Häntä rakastavat, ja niin pysyvät esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä Kristuksen lain kuuliaisuuden alla sen opin ja esikuvan jälkeen, jonka aikakautemme vanhimmat L. L. Laestadius, J. Raattamaa, Joonas Purnu ja monta muuta ovat ulos saaneet Pyhästä Raamatusta, ja ovat hyvin hallinneet ja lähetystoimesta vaaria ja voimassa pitäneet ja hoitaneet Herran laumaa hengen miekalla ja Herra Zebaothin voimalla, jotka vanhemmat ovat meille ikuiseen muistoon jääneet, joita kuolema on pois temmannut, mutta eivät ne ole oppia eikä Jumalan voimaa myötänsä vieneet. Kuitenkin on seurakunta jäänyt kaikkein välikappaltensa kanssa Lapissa, Norjassa ja Amerikassa ja Suomessa, monta kymmentä tuhatta, jotka pysyvät sen saman opin kuuliaisuuden alla esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä, johon olemme tulleet veripunaisen oven Herran Jeesuksen kautta ja oman suun pyytämällä vastaanottaneet syntein anteeksi saamisen armon. Siinä me pysymme turvan ja suojan alla, ettei yksikään tarvitse hengelliseen hätään kuolla. Sentähden olkaa hyvässä turvassa! Metkin täältä asti todistamme Herran Jeesuksen nimeen ja kalliiseen vereen kaikki synnit, viat ja epäilykset anteeksi. Kirkastakoon aina teille se veripunainen kuningas, joka istuu valkian orhiin päällä vereen kastetuissa vaatteissa ja kulkee laumansa edellä, sotii ja voittaa ja valloittaa. Amen.

Ei nyt muuta tällä kertaa, vaan sanomme vanhinten ja kaikkein saarnaajain ja koko seurakunnan [\[kanssa\]](#) sydämen rakkaita terveisiä ja kaikkein palvelevaistein vaimoin ja totuuden apulaisten kanssa. Ja saarnatkaa parannusta ja

syntein anteeksi antamusta Herran Jeesuksen nimeen ja kärsikää toinen toisianne ja anteeksi antakaa toinen toisillenne ja kantakaa toisenne kuormaa ja niin Kristuksen lakia täyttäkää. Eikä muuta, vaan sanomme hyvästi siinä toivossa, että pian yhteen tulemme, jos ei ennen, niin tapetun Jumalan Karitsan häissä. Rukoilkaa meidän edestämme! Tätä merkitsevät

Erik Samuel Johansson vaimonsa kanssa
ja Wiktor Apelqvist vaimonsa kanssa.

Sanomme yhteisesti sydämen rakkaita terveisiä kaikille yllämainittuin paikka- ja kaupunkikuntain kristityille. Emme suita nimittää kaikkein nimiä, mutta kuitenkin ovat teidän nimenne kirjoitettut taivaassa niinkuin Jeesus on sanonut. Jonka met myös uskomme, että meidän nimemme ovat kirjoitetut taivaassa ynnä teidän kanssanne. Met vanhemmat ja saarnaajat todistamme yksimielisesti seurakunnan läsnä ollessa tämän kirjan oikeaksi ja taivaalliseksi totuudeksi, ja todistamme ja annamme kaikki synnit, viat ja epäilykset anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä.

Pyydämme muistamaan esirukouksissa anteeksi antavaisella sydämellä. Tätä merkitsevät

Israel Nattavaara, Jöns E. Mäntyvaara, Isak Kuoksu, Isak Niku, Frans Parakka, Kartanon Antti Kilvo, Lars Pekka Liikavaara, Johan Heikki Erik Niku, Isak Isohuhta, Anders Knutson, Jakop Nilsson, Kaarle Alanentalo, Petter Andersson. Axel Apelqvist, Johan Erik Dynesius.

Ja sanomme vielä yhteisesti sydämen rakkaita terveisiä yllämainittuin paikkakuntain kristityille ja erittäin Turussa <304> Abrahamssonille ja hänen emännälleen ja Blomqvistille ja yleisesti kaikille rakkaille veljille ja sisarille ja Tampereella Härmälle emäntänsä kanssa ja Haloselle emäntänsä kanssa ja Forsströmille emäntänsä kanssa ja Kulosen väelle ja kaikille rakkaille veljille ja sisarille ja Helsingin Nyholmille ja Tammiselle ja Nenoselle ja Laineelle ja Rautaselle ja Pal-muskalle ja Haataselle kaikkein emäntäinsä ja lastensa kanssa ja koko Herran lauma siellä. Myös Lahdessa Simoliinille ja Warjolalle ja Ahoselle ja kaikille valituille. Viipurissa Kolehmaiselle ja Markkulalle ja Rautaiselle ja Marttalalle ja Leinoselle, kaikki emäntäinsä ja lastensa kanssa ja se siunattu lauma, joka siellä teidän ympärillänne on. Emme suita kaikkein nimet nimittää, mutta on kuitenkin teidän nimenne kirjoitettu taivaassa.

Ja kiitämme teitä kaikkia kirjainne edestä, joita olette tänne lähettäneet, ja olkaa hyvässä turvassa ja katsokaa uskon alkajan ja päättäjän Jeesuksen päälle, joka on sotinut henkeen ja vereen asti ja voittanut meille ja teille valtakunnan, jota ei helvetin portit ole voittaneet. Synnit on meille ja teille anteeksi annettu Jeesuksen nimessä ja veressä. Lähettäkää tästä kopiot kaikkiin niihin paikkoihin, joista kutsut ovat tulleet.

Samat

E. S. Johansson. Wiktor Apelqvist

Masuninkylässä se 14 päivä toukok. 1903.

Rakkaalle ja aina muistossa olevalle veljelle vaimosi, lastesi ja sen piiskuisen Herran lauman kanssa, joka ympärillänne on, F. J. Tamminen. Jumalan ja meidän Herran Jeesuksen armo olkoon teidän ja kaikkein niitten kanssa, jotka yksi olette esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä, johon olemme tulleet, tet siellä ja met täällä, josta kointähti on noussut ja kristillisyyden päivä ensin valjennut, joka on levittänyt itsensä Torniolle ja Norjaan, Suomeen ja <305> aina Amerikkaan asti, jota Jumalan vihamies on pyytänyt turmella, hävittää ja hajoittaa, joka on vuodattanut viattoman veren aina Apelistä asti. Ei kumma, että hän tälläkin ajalla kaiken voimansa panee ja erinomattain vanhinten kuoleman jälkeen, jotka ovat Herran laumaa hallinneet lähes kuusikymmentä vuotta Kristuksen opin ja esikuvan jälkeen, että lauma on pysynyt koossa ja Kristillisyys elävänä ja hengen miekka terävänä, joka on tullut, nimittäin tämä kristillisyys, niin suureksi ristiksi omalle vanhurskaudelle ja maailman kunnialle, ettei nämä kauniit perkeleet saa rauhassa taluttaa joka ainoaa sielua helvettiin niinkuin heidän tahtonsa olisi, ja nyt vielä erinomattain, kun oli saamassa peitetyksi vanhinten jäljet Etelä-Suomessa y.m.

Ette tarvitse ihmetellä, jos vihollinen vihastuu vielä enemmän, kun hänen hyvä yrityksensä ei oikein onnistunut. Mutta olkaa, veljet ja rakkaat sisaret, hyvässä turvassa, voiton päällä olemme pysymässä Karitsan veren kautta ja uskokaamme syntein anteeksi saamisen armosta itsemme autuaiksi ja ahkeroitkaamme Kristuksen laissa, että me meitämme rakastaisimme.

Tässä tervehdän teitä Sammelin, vaimoni ja lasteni ja kaikkein meidän kylän kristitty in kainssa ja ilmoitan, että olemme onnellisesti Jumalan avulla kotia kostuneet ja terveinä olemme ruumiin puolesta ja olemme saaneet Wiktorin tervehdellä jo tullessamme Gellivaarassa, Sammeli tuli meille varsin, kun tulimme kotia. Sammelin kanssa olemme jo käyneet yhdessä kylässä, jossa viivymme muutamia päiviä. Ja Jumala vaikutti voimallisesti, että joukko tuli maailman valtakunnasta ja monta eksynyttä palasit takaisin ja itkulla tunnustit eriseuraisuutensa ja rukoilit anteeksi seurakunnalta, ja seurakunta todisti Jeesuksen nimessä ja veressä heille synnit anteeksi, ja Pyhän Hengen valkea paloi voimallisesti.

Eikä muuta, kun sanomme sydämen rakkaita terveisiä kaikille Helsingin rakkaille veljille ja sisarille, ja kiitämme teitä <306> ja kaikkia Helsingin rakkaita veljiä ja sisaria sen ylönpalttisen rakkauden palveluksen edestä, jonka osoititte meitä kohtaan, ehkä me heikot sanan palvelijat teidän seasanne olimme. Muistoon olette ikuiseen jääneet ja sydämeistä toivotamme teille onnea ja siunausta sekä ruumiin että sielun puolesta, ja todistamme täältä asti kaikki synnit anteeksi Sammelin ja koko Herran lauman kanssa Jeesuksen nimessä ja veressä. Sano sydämen rakkaita terveisiä Rautaselle emäntänsä ja väkensä kanssa, Nenoselle, Nyholmille ja Ihalaiselle, Ekdahlille, Yliniitylle vaimoina ja perheinsä kanssa, Sirenskalle, Miina Isotalolle, Kanervalle, Haataselle vaimonsa kanssa, Ristimäelle vaimonsa kanssa ja Heinospelä vaimonsa kanssa ja Impille, rakkaita terveisiä Nymanille vaimonsa kanssa, Henrikssonskalle, Anna-Liisalle, Maria Wäyryselle ja kaikille veljille ja sisarille ja sille Almalle, joka oli Tampereella ja Aleksander Lindellille. En suita kaikkia nimittää, kuitenkin on nimenne ja nimemme kirjoitettu taivaassa. Ja jääkää Jumalan rauhaan siinä toivossa, että pian yhteen tulemme ijankaikkisuuden kirkaassa ilmassa koko maasta ostetun lauman kanssa, jossa sanomme yhteen ääneen amen, hallelujaa. Pyydän muistamaan minuakin ja meitä rukouksissanne anteeksi antavaisella sydämellä. Vähin veljenne

Isak Niku

Olisi meilläkin hauska saada sanomia sieltä. Täällä on postin kulku muuttunut, että tulee preivi hopummasti tänne, kun lähetetään tällä osoitteella: Isak Niku, Junosuando Masuninkylä, Haaparanta, Sverige.

Kirjoitettu Masuninkylässä 1903.

Tässä tervehdän minäkin rakasta veljeä F. J. Tammista rakkaan vaimonne, lastenne ja kaikkein ympärillä olevain rakkaitten veljein ja sisarten kanssa, jotka yhtä armon ilmaa hengitätte esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä, johonka tulleet olette oven Herran Jeesuksen kautta <307> sisälle, jossa on oikea turvan ja suojan paikka. Tuntemattomat olemme ruumiillisesti kasvojen kautta, mutta sydämen kautta tunnetut, vieläpä hengessä olemme läsnä, kun sanomain ja kirjain kautta olemme hyviä sanomia ja todistuksia saaneet sekä menneen vuosisilta että nykyisiltä lähetysseuraajilta, joita olemme uhranneet Jumalalle Suomen lähetystoimeen, jonka edestä kiitämme teitä kaikkia sydämestämme, että olette niitä Jumalan apuvälikappaleita ilolla vastaanottaneet, rakkaudella palvelleet ja kauniisti takaisin lähettäneet, joka oli meille suureksi iloksi. Herra palkitkoon kaikille teille kaiken rakkauden palveluksenne ja kaiken vaivanne jo täällä ajassa hyvällä omallatunnolla ja ijankaikkisesti vanhurskauden kruunulla taivaassa. Eikä muuta, vaan sanomme vaimoni Karoliinan, Sammelin ja Isakin ynnä heidän vaimoilta ja kylän kristityiltä sydämen rakkaita terveisiä, ja todistamme synnit, viat ja kaikki epäilykset anteeksi Herran Jeesuksen nimessä ja kalliissa veressä, todistamme kaikki anteeksi Jumalan puolesta. Pyydän rukoilla edestämme. Heikko veljenne

J. E. Niku

Kirje Helsingistä 26 p. lokakuuta 1903.

Jumalan rauha, rakkaat veljeni ja sisareni Herrassa. On sydämeni halu tervehtää kaikkia niitä veljiä ja sisaria, jotka olette vielä Jumalan armosta pysyneet ylhäältä alas lasketun Jerusalemin, se on, esikoisten seurakunnan helmassa ja hengen yhteydessä, joka taivaallinen tuli on syttynyt viimeisen vuosisadan puolipaikolla, ja joka vielä väriänsä muuttamattomana palaa niissä paikoin, joissa se syttynytkin on. Kiitos olkoon Jumalan, että on koiton ylhäältä antanut tulla valaisemaan meitäkin, jotka istuimme pimeydessä ja kuoleman varjon maassa. Kyllä minäkin muistan sen synkiän pimeyden, josta Jumala minua autti kalliin veljen ja ikuisessa muistossa pysyvän Herman

Karjalaisen kautta. Sen kyllä <308> tunnen ja tunnustan vieläkin, että olen monta kertaa pimeissä laaksoissa vaeltanut, joissa ei ole kaukana pelkokaan ollut, vain kuitenkin on Jumala minua auttanut, jotka avut ja ne välikappa-leet, joittenka kautta Jumala antanut on, en saata koskaan unhottaa.

Usein olen minä muistanut teitä Joensuussa, Monnissa ja Enossa, jotka olette ensimmäisen uskon ja Kristuksen alkuopin pitäneet. Läsna olen minä teitä minun hengessäni, ja henkeni halusta ottaisin teitä kovasti kaulasta kiinni, jos käteni yltäisi. Uskon kuitenkin, että kerran me yhteen tullaan. Ja ei se kaukana olekaan kunnes tämä synnillinen verho uuden Jerusalemin ympäriltä riisutaan yhdessä silmän räpäyksessä. Sentähden, rakkaat veljet ja sisaret, kilvoitelkaamme vielä uskossa vähän aikaa ja älkäämme eksykö ja erkaan-tuko pois esikoisten seurakunnan helmasta ja hengen yhteydestä, joka on rakennettu apostolein ja profeettain perustuksen päälle, jossa Jeesus Kristus paras kulmakivi on. Kirkas on ilma vielä Siionin vuorella.

Sentähden olkaa vielä hyvässä turvassa kaikki arkamieliset ja alaspainetut sekä monessa tuulessa vilusta värisevät lampaat ja heikot karitsat, jotka Herra Jeesus, se hyvä paimen, on ruokkinut ja verellensä puhtaaksi viruttanut ja uskokaa vielä visusti kaikki syntinne, vikanne ja virheenne anteeksi Herran Jeesuksen nimessä ja rakkaudesta ulosvuotaneessa veressä, ja tunnustakaa toinen toisillenne teidän rikoksenne ja anteeksi antakaa toinen toisillenne, että te terveiksi tulisitte. Muistakaa minua ja antakaa anteeksi minulle kaikki rakastamattomuuteni, jota usein tunsin ja kuitenkin olin hidas anteeksi rukoilemaan.

J. Ihalainen

Saivonmuotkassa.

Tykö rakkaalle veljelle Herrassa Häätänen, Jumalan armo lisääntyköön teille! Ilmoitan, että vanhinten käsikirjoituksia ei ole enää täällä. Niitä olemme lähettäneet Amerikkaan J.<309>Kierille. Sanomme sydämen rakkaita terveisiä ja kiitämme kirjan edestä. Sammeli Wettasjärvi on nyt täällä kumppaninsa kanssa Fransi Parakasta ja sanovat sydämen rakkaita terveisiä Haataselle ja kaikille rakkaille veljille ja sisarille Helsingissä y.m. Vieläpä, jos lähetysmiehet ovat saapuvilla, sanomme yhteisesti rakkaita terveisiä. Synnit todistamme

anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Se uskokaa ja rukoilkaa edestämme, Anders Zachariasson emäntänsä Karoliinan kanssa, silloin, kun viimeiseen kokoukseen tullaan Jumalan paratiisissa.

Hyvästi nyt siihen asti, kun yhteen tulemme kunnian valtakunnassa.

Kirjoittanut

Apram Auno ja Hans Helander.